3 ផែនការមេគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង

3.1 ផែនការមេ

3.1.1 គោលបំណង

ដូចបានបញ្ជាក់នៅក្នុងជំពូកទី ២ សមត្ថភាពបច្ចុប្បន្នក្នុងការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្នុងក្រុងភ្នំពេញនៅមានភាពខ្សោយ ដែលធ្វើឱ្យបរិស្ថានទីប្រជុំជនក្រុង និងជីវភាពប្រជាជនត្រូវទទួលបន្ទុកយ៉ាងធ្ងន់ ។ ស្ថានភាពនេះមានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរ ។

គោលបំណងគ្រឹះនៃផែនការមេសំរាប់គ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្នុងក្រុងភ្នំពេញ គឺ : "ដើម្បីបង្កើតនូវប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងដោយនិរន្តរភាពក្នុងក្រុងភ្នំពេញ ក្នុងឆ្នាំគោលដៅ ២០១៥" ។

ការបង្កើតប្រព័ន្ធនេះគឺដើម្បី :

- ថែរក្សាបរិស្ថានទីប្រជុំជន និងសុខភាពសាធារណៈក្នុងក្រុងភ្នំពេញដែលជាមជ្ឈមណ្ឌល នៃសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច និងឧស្សាហកម្មរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងដែលមានប្រជាជន ៨,៧% នៃប្រជាជនសរុបទូទាំងប្រទេស (ជំរឿនក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨) ហើយដែលជាការអភិវឌ្ឍន៍ដល់ជីវភាពនៅតាមទីប្រជុំជនក្នុងក្រុង ។
- ជំរុញលើកទឹកចិត្តការវិនិយោគបរទេសដែលអាចឱ្យសេដ្ឋកិច្ចប្រទេសកម្ពុជាមានការវិវត្តន៍ ។

នៅក្នុងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងដោយនិរន្តរភាពស្ថានភាពដូចខាងក្រោមនេះគួរតែត្រូវបានបង្កើតឡើង ។

- ការកាត់បន្ថយសំណល់ ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តនៅតាមប្រភពបង្កើតសំណល់ដូចជាតាមផ្ទះ និងតាមកន្លែងធ្វើការ ។
- សំណល់ដែលបានបង្កើតរួចក្រោយពេលមានការព្យាយាមកាត់បន្ថយ ត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់ឡើងវិញ ឬកែច្នៃឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ។
- មានតែការខិតខំកាត់បន្ថយ ប្រើប្រាស់ឡើងវិញ ឬកែច្នៃនេះទេ ទើបសំរាមអាចប្រមូល ធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម និងចាក់ចុងក្រោយបានត្រឹមត្រូវដោយគ្មានហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានជាអវិជ្ជមាន ។
- ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងនេះ នឹងត្រូវបានបង្កើតតាមរយៈតំរូវការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋាភិបាលទៅតាមវិស័យអង្គភាពឯកជន និងស្ថាប័នសាធារណៈទូទៅ ក្រោមបទបញ្ញត្តិដែលមានតម្លាភាព និងត្រឹមត្រូវ ។

វិធីសាស្ត្រដើម្បីឱ្យសំរេចដល់គោលដៅជាក់លាក់ មានសង្ខេបដូចខាងក្រោមនេះ ។

3.1.2 ឆ្នាំគោលដៅ

ឆ្នាំគោលដៅរបស់ផែនការមេ គឺ ២០១៥ ។ ដើម្បីសំរេចគោលដៅផែនការមេជាបណ្តើរៗ រយៈពេលនៃការធ្វើផែនការមេត្រូវបានបែងចែកជា ៣ដំណាក់កាល ដូចតទៅ :

ដំណាក់កាលទី ១: ២០០៥-២០០៧ (កែលំអបន្ទាន់)[៤]

[៤] ស្របពេលដែលសំណើពង្រីកទីលាន ៦,០ ហ.ត ត្រូវបានផ្លាស់មកត្រឹមតែ ៣,៦ ហ.តវិញ សមត្ថភាពផ្ទុករបស់ទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ ត្រូវកាត់បន្ថយស្មើរតែពេញមួយឆ្នាំប្រតិបត្តិការណ៍ ។ ហេតុដូច្នេះ ឆ្នាំដំបូងនៃការ កែលំអជាបន្ទាន់ ត្រូវបានបង្ខំចាប់ពីឆ្នាំ ២០០៨ មកឆ្នាំ ២០០៧ វិញ ។

ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ទីលានថ្មី ស្របពេលដែលទីលានទៅស្ទឹងមានជ័យត្រូវបានកែលំអ ។ ប្រព័ន្ធប្រមូលសំរាមក្រោមកិច្ចសហការជាមួយដៃគូរការងារ ស្ថាប័នសាធារណៈ ស្ថាប័នឯកជន ត្រូវបានបង្កើតឡើង ។

ដំណាក់កាលទី ២: ២០០៨-២០១២ (កែលំអរយៈពេលខ្លី)

ទីលានចាក់សំរាមថ្មី និងប្រព័ន្ធប្រមូលដែលត្រូវបង្កើតនៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ ត្រូវបានប្រតិបត្តិការណ៍ត្រឹមត្រូវ ។

ដំណាក់កាលទី ៣: ២០១៣-២០១៥ (កែលំអរយៈពេលមធ្យម)

គោលដៅនៃផែនការមេត្រូវបានសំរេចហើយការរៀបចំការងារសំរាប់គោលដៅផែនការបន្ទាប់ ដែលមាកំរិតគ្រប់គ្រងខ្ពស់នឹងត្រូវចាប់ផ្តើម ។

3.2 គ្របខ័ណ្ឌការងារសំរាប់ធ្វើផែនការមេ

3.2.1 ការព្យាករណ៍ចំនួនប្រជាជន

មានការបញ្ជាក់ដែរថា តួលេខចំនួនប្រជាជននាពេលអនាគតដែលបានធ្វើការព្យាករណ៍រួចនៅក្នុងការសិក្សាអំពីផែនការ មេលើការដឹកជញ្ជូនក្នុងក្រុងភ្នំពេញ : ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១ ដោយ JICA ត្រូវបានយកមកប្រើ ក្នុងការសិក្សានេះដូច មានបញ្ជាក់ក្នុងកិច្ចប្រជុំស្តីពីរបាយការណ៍បណ្តោះអាសន្នដែលរៀបចំធ្វើកាលពីថ្ងៃទី ២៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ ។ ចំនួន ប្រជាជនព្យាករណ៍សំរាប់ឆ្នាំ ២០១៥ មាន ១,៧លាន គឺប្រហែល ២០០.០០០នាក់ តិចជាងចំនួនដែលបាន រំពឹងទុកដោយវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ។ ដោយសារតែភាពខុសគ្នានេះមានទំហំធំពេកនោះក្រុម សិក្សាបានធ្វើការប៉ាន់ស្មានរយះពេលលៃការប្រតិបត្តិកានៃទីលានថ្មី ដោយយោងលើការព្យាករណ៍ចំនួនប្រជាជនធ្វើឡើងដោយវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ដែលជាសេណារីយ៉ូដ៏ល្អបំផុត។

Table 3-1: ព្យាករណ៍ចំនួនប្រជាជន

ខ័ណ្ឌ	២០០៣	២០០៧	២០១២	២០១៥
១. ចំការមន	២០៨.៧៥០	២២៧.៦៦៤	២៤៦.៧៧៧	២៥៣.៩៣៥
២. ដូនពេញ	១៣៧.១៨៦	១៤១.៧៤៤	១៤៦.៣២០	១៤៨.០២៨
៣. ៧ មករា	១០៤.០១៣	១១០.៨១៥	១១៧.៦៨១	១២០.២៥៣
៤. ទួលគោក	១៧៨.៣៧៣	១៩៩.១១៥	២២០.១០៩	២២៧.៩៤១
ខ័ណ្ឌតាមទីប្រជុំជនក្នុងក្រុង	**៥៧១,០៩២**	**៦៧៩,៣៣៨**	**៧៣០,៨៨៧**	**៧៥០,១៥៧**
៥. ដង្កោ	១១៤.៣៣៣	១២៦.៩០៤	១៦១.៨៧១	២០៨.១៣៦
៦. មានជ័យ	២១០.០២៧	២៥៨.៣៣៦	៣០៧.២៩៥	៣២៥.៤៨៩
៧. ឫស្សីកែវ	២៤៦.៧៣២	៣០៧.៤០៣	៣៨១.៣៧៩	៤១៨.៣៨៤
ខ័ណ្ឌទាំង៣ តាមជាយក្រុង	**៥៧១.០៩២**	**៦៩២.៦៤៣**	**៨៥០.៥៤៥**	**៩៥២.០០៩**
ភ្នំពេញទាំងមូល	**១.១៩៩.៤១៤**	**១.៣៧១.៩៨១**	**១.៥៨១.៤៣២**	**១.៧០២.១៦៦**

3.2.2 ក្របខ័ណ្ឌសេដ្ឋកិច្ច

ក្រុមសិក្សាប្រើអត្រាកំណើនសេដ្ឋកិច្ចនិងអត្រាអតិផរណាដែលត្រូវបានព្យាករណ៍ក្នុងផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច ៥ឆ្នាំ សំរាប់ក្របខ័ណ្ឌសេដ្ឋកិច្ចរហូតដល់ឆ្នាំ២០០៥ និងត្រូវបានព្យាករណ៍សំរាប់បន្ទាប់ពីឆ្នាំ ២០០៦ ដោយផ្អែកលើ "ការបង្កើនអភិបាលកិច្ចល្អសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបនិរន្តភាព" នៅឆ្នាំ២០០០ ដោយធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី (ADB) ។

មានការរំពឹងទុក២ នៅក្នុងរបាយការណ៍របស់ ADB ។ មួយគឺត្រូវបានព្យាករណ៍ចំពោះសេណារីយ៉ូមួយដែលមិនមានការកែទំរង់ និងមួយទៀតគឺចំពោះសេរ៉ារីយ៉ូមួយដែលមានការកែទំរង់ ។ ក្រុមសិក្សាបានសំរេចទៅនឹងតំលៃដែលបានព្យាករណ៍ទុកចំពោះសេណារីយ៉ូដែលមានការកែទំរង់ជាអទិភាពដើម្បីចៀសវាងផលប៉ះពាល់គ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗដូចជាការផ្លាស់ប្តូរអនាម័យបរិស្ថានមានភាពស្រុតចុះ ដោយសារតែការពន្យានូវផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទីលានថ្មី និងប្រព័ន្ធប្រមូលសំណល់ ដោយមូលហេតុនៃការគិតស្មានមិនដល់ ។ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានជំរុញការកែទំរង់រដ្ឋបាលដោយផ្អែកលើសេណារីយ៉ូដែលត្រូវកែទំរង់ ។

Table 3-2: សន្ទស្សន៍សេដ្ឋកិច្ចក្នុងតំបន់សិក្សា

	២០០៣	២០០៤	២០០៥	២០០៥-២០១០	២០១០-២០១៥
អត្រាកំណើនសេដ្ឋកិច្ច(%/ឆ្នាំ)	៦,០	៦,៥	៧,០	៨,៤	៦,៨
អត្រាអតិផរណា (%/ឆ្នាំ)	៣,៧	៣,៧	៣,៧	៣.៤	៣,៥

3.2.3 ព្យាករណ៍បរិមាណ និងសមាសភាពសំណល់នាពេលអនាគត

a. ព្យាករណ៍បរិមាណសំណល់ចាក់

ក្រុមសិក្សាបានព្យាករណ៍អាត្រានៃការបង្កើតសំណល់ដោយផ្អែកទៅលើការប៉ាន់ស្មានថា វានឹងមានការកើនឡើងដោយសមមាត្រទៅនឹងកំណើន GDP ក្នុងម្នាក់ៗ ។ ស្ថិតិរបស់ជប៉ុនដែលមាននៅក្នុងតារាងពិភពលោកហើយដែលក្រុមសិក្សាបានធ្វើការស្រាវជ្រាវចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៦៣ ដល់ ១៩៨៨ បង្ហាញថា និន្នាការនៃអាត្រានេះអាស្រ័យទៅលើការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យសេដ្ឋកិច្ច។ ក្រុមសិក្សានេះបានអនុម័តយកអត្រាកំណើន ៥០% ចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៦៣ ដល់ ១៩៧០ ដែលជាឆ្នាំមានកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ខ្ពស់ ប៉ុន្តែគ្មានវិធានការកាត់បន្ថយសំណល់ទេ ។ល។

ដោយយោងលើតួលេខខាងលើ ក្រុមសិក្សាបានធ្វើការសង្ខេបការកើនឡើងនៃសំណល់ដែលចាក់ក្នុងមួយនាក់ក្នុងមួយឆ្នាំ ដូចខាងក្រោម ។

២០០៣-២០០៥: ១.៧-២.០% ក្នុងមួយឆ្នាំ

២០០៦-២០១០: ២.៣% ក្នុងមួយឆ្នាំ

២០១៣-២០១៥: ១.៩% ក្នុងមួយឆ្នាំ

ទោះជាយ៉ាងណា ការកើនឡើងនៃសំណល់បញ្ចេញតាមឆ្នាំ ដូចដែលបានបង្ហាញខាងលើ នឹងមិនស៊ីសង្វាក់ទៅនិងការសំអាតជាសាធារណទេ ដូចជាការសំអាតផ្លូវ សួនច្បារ តែបរិមាណនេះនឹងកើនច្រើនតាមកំនើនប្រជាពលរដ្ឋការីកលាលដាលនៃទីក្រុងជាដើម ។

ម្យ៉ាងវិញទៀតចំនួនប្រភពបង្កើតសំណល់ត្រូវបានព្យាករណ៍ដោយផ្អែកទៅតាមការសន្មត់ថា វានឹងមានការកើនឡើងទៅតាមសមមាត្រនៃអត្រាកំណើន GDP ។

Table 3-3: ព្យាករណ៍ឯកត្តានៃការបង្កើតសំណល់

ប្រភពបង្កើតសំណល់		ឯកតា	២០០៣	២០០៧	២០១២	២០១៥
តាមផ្ទះ		ក្រ/ម្ន/ថ្ងៃ	៤៨៧	៥២៩	៥៨៨	៦២២
កន្លែងអាជីវកម្ម	ភោជនីយដ្ឋាន	ក្រ/តុ/ថ្ងៃ	១.៦៦៤	១.៨០៧	២.០២០	២.១២៧
	ហាងផ្សេងៗ	ក្រ/ហ/ថ្ងៃ	៤.៥០២	៤.៨៨៩	៥.៤៣៨	៥.៧៥៤
តាមផ្សារ		ក្រ/តូ/ថ្ងៃ	១.៨២៣	១.៩៨០	២.២០២	២.៣៣០
សាលារៀន		ក្រ/ម្ន/ថ្ងៃ	២០	២២	២៤	២៦
សំរាមបោសតាមផ្លូវ		ក្រ/គ.ម/ថ្ងៃ	៥៣.៣៧៣	៥៣.៣៧៣	៥៣.៣៧៣	៥៣.៣៧៣
សណ្ឋាគារ		ក្រ/ប/ថ្ងៃ	២៣១	២៥១	២៧៩	២៩៥
កន្លែងធ្វើការ		ក្រ/ការិ/ថ្ងៃ	៣.៥៦០	៣.៨៦៦	៤.៣០០	៤.៥៥០

Table 3-4: ព្យាករណ៍ចំនួនប្រភពចាក់សំណល់

ប្រភពបង្កើតសំណល់		ឯកតា	២០០៣	២០០៧	២០១២	២០១៥
តាមផ្ទះ	ជនបទ	នាក់	៥៧១.០៩២	៦៩២.៦៤៣	៨៥០.៥៤៥	៩៥២.០០៩
	ទីប្រជុំជន		៦២៣.៣២២	៦៧៩.៣៣៨	៧៣០.៨៨៧	៧៥០.១៥៧
	សរុប		១.១៩៩.៤១៤	១.៣៧១.៩៨១	១.៥៨១.៤៣២	១.៧០២.១៦៦
កន្លែងអាជីវកម្ម	ភោជនីយដ្ឋាន	តុ	២៧.៨០៨	៣២.២៨៥	៣៩.០៧០	៤៣.១៨៦
	ហាងផ្សេងៗ	ហាង	៣៣.៥២៤	៣៨.៩២១	៤៧.១០១	៥២.០៦៣
តាមផ្សារ		តូប	៥១.៧៦៦	៦០.១០០	៦២.៦៣៧	៨០.៣៩៣
សាលារៀន		សិស្ស	៣៨៥.០១៣	៤៤៧.០០០	៥៤០.៩៤៣	៥៩៧.៩២៥
សណ្ឋាគារ		បន្ទប់	១៣.៣៨៥	១៥.៥៤០	១៨.៨០៦	២០.៧៨៧
កន្លែងធ្វើការ		ការិយាល័យ	៣៦៨	៤២៧	៥១៧	៥៧២

ដូច្នេះហើយ ចំនួនបង្កើតឡើងនៃសំណល់គឺប៉ាន់ស្មានទៅតាមបរិមាណប្រភពបង្កើត និងចាក់សំណល់ ។

Table 3-5: ព្យាករណ៍បរិមាណបង្កើតសំណល់

តំបន់	ឯកតា	២០០៣	២០០៧	២០១២	២០១៥
ទូទាំងក្រុងភ្នំពេញ	តោន/ថ្ងៃ	៩២៧,៨	១.១៥៨,៧	១.៥១១,៩	១.៧៣៩,៣
តំបន់ទីប្រជុំជន	តោន/ថ្ងៃ	៥៥៦,១	៦៥៩,៤	៨០៨,៤	៨៩៤,២
តំបន់ជាយក្រុង	តោន/ថ្ងៃ	៣៧១,៧	៤៩៩,៣	៧០៣,៥	៨៤៥,១

b. ព្យាករណ៍សមាសភាពសំណល់

សមាសភាពសំណល់នៅពេលអនាគត ត្រូវបានព្យាករណ៍ដោយធ្វើការប្រៀបធៀបលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវ បរិមាណ និងសមាសភាពជាមួយនឹងទិន្នន័យសំណល់ដែលមាននៅតាមប្រទេសផ្សេងៗទៀត ។ ការព្យាករណ៍នេះផ្អែកជាចំបងទៅ លើការសន្មត់ដូចតទៅ :

- សារៈសំខាន់នៃការប្រែប្រួលទំលាប់ចំណីអាហារ និងបរិស្ថានរស់នៅ មិនត្រូវបានរំពឹងទុក ។ ហេតុដូច្នេះ បរិមាណចាក់សំណល់ផ្ទះបាយ សំណល់សួនច្បារ (ស្មៅ កំទេចព័រស៊ីឡែន កៅស៊ូ ស្បែក និងថ្ម ។ល។) ដែលបានចាក់ចោលត្រូវបានសន្មត់ថានៅដដែល ។
- បរិមាណសំណល់ចាក់ចោលនៃប្រភេទគ្រឿងវេចខ្ចប់ ដូចជា ក្រដាស ប្លាស្ទិច ដប និងកែវ ត្រូវបានសន្មត់ថាមានការកើនឡើង អាស្រ័យទៅនឹងកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ។

Table 3-6: ព្យាករណ៍សមាសភាពសំណល់

ចំណាត់ថ្នាក់			២០០៣	២០០៧	២០១២	២០១៥
សំណល់ងាយឆេះ	ក្រដាស	%	៦.៤	៨.៥	៩.៩	១០.៩
	ជ័រ និងស្បែក	%	០.១	០.១	០.១	០.១
	សំណល់ផ្ទះបាយ	%	៦៣.៣	៥៦.៣	៥១.៤	៤៧.៩
	សំណល់វាយនភ្ណ	%	២.៥	៣.៣	៣.៨	៤.២
	ប្លាស្ទិច	%	១៥.៥	២០.២	២៣.៧	២៥.៩
	ស្មៅ និងកំទេចឈើ	%	៦.៨	៦.១	៥.៥	៥.២
	សរុបតាមផ្នែក	%	៩៤.៦	៩៤.៥	៩៤.៤	៩៤.២
សំណល់មិនឆេះ	លោហៈ	%	០.៦	០.៩	១.០	១.១
	កែវ និងដប	%	½	១.៥	១.៨	២.០
	ព័រស៊ីឡែន និងថ្ម	%	១.៥	½	១.១	១.១
	ផ្សេងៗ	%	២.១	១.៩	១.៧	១.៦
	សរុបបន្ទាប់	%	៥.៤	៥.៥	៥.៦	៥.៨
សរុប		%	១០០.០	១០០.០	១០០.០	១០០.០

3.2.4 ព្យាករណ៍សំណល់ឧស្សាហកម្ម និងវេជ្ជសាស្ត្រ

បរិមាណសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ និងឧស្សាហកម្មដែលបានបង្កើតក្នុងក្រុងភ្នំពេញ ត្រូវបានព្យាករណ៍ដូចមានបង្ហាញក្នុងតារាង ខាងក្រោមយោងទៅតាមលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវលើស្ថាប័នវេជ្ជសាស្ត្រ រោងចក្រ និងអត្រាកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ។

Table 3-7: ព្យាករណ៍នៃការបង្កើតសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ

ដំណាក់កាល ផ្នែក	បច្ចុប្បន្ន (២០០៣)	ដំណាក់កាលទី ១ (២០០៧)	ដំណាក់កាលទី ២ (២០១២)	ដំណាក់កាលទី ៣ (២០១៥)
ការបង្កើត (ត/ថ្ងៃ)	ទូទៅ ៩.៧ វេជ្ជសាស្ត្រ ០.៥៦	ទូទៅ ១២.៣ វេជ្ជសាស្ត្រ ១.២២	ទូទៅ ១៦.៥ វេជ្ជសាស្ត្រ ១.៦៣	ទូទៅ ១៩.៣ វេជ្ជសាស្ត្រ ១.៩១

Table 3-8: ព្យាករណ៏នៃការបង្កើតសំណល់ឧស្សាហកម្ម

ដំណាក់កាល ផ្នែក	បច្ចុប្បន្ន (២០០៣)	ដំណាក់កាលទី ១ (២០០៧)	ដំណាក់កាលទី ២ (២០១២)	ដំណាក់កាលទី ៣ (២០១៥)
ការបង្កើត (ត/ថ្ងៃ)	ទូទៅ ២៩,៧ ឧស្សាហកម្ម ២៨,៥	ទូទៅ ៣៧,៥ ឧស្សាហកម្ម ៣៦,០	ទូទៅ ៥០,៥ ឧស្សាហកម្ម ៤៨,៥	ទូទៅ ៥៩,០ ឧស្សាហកម្ម ៥៦,៦

3.3 ការជ្រើសរើសប្រព័ន្ធបច្ចេកទេសប្រសើរបំផុត

ក្រុមសិក្សាបានជ្រើសរើសប្រព័ន្ធបច្ចេកទេសប្រសើរបំផុតដូចមានបង្ហាញក្នុងតារាងខាងក្រោម សំរាប់ធ្វើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្នុងក្រុងភ្នំពេញ ក្នុងចំណោមប្រព័ន្ធបច្ចេកទេសមួយចំនួន ។

Table 3-9: : ការជ្រើសរើសប្រព័ន្ធបច្ចេកទេសប្រសើរបំផុត

ការងារ	ប្រព័ន្ធស្នើ
ការទុក និងការចាក់	• វិធីទុក : ថង់ប្លាស្ទិច • ការណែនាំលើបទបញ្ញត្តិចាក់ : វិធីចាក់តាមស្តង់ដា ពេលម៉ោងចាក់ • វិធីចាក់:ចាក់ទុកក្នុងកុងទែន័រកញ្ជេរធ្វើពីឬស្សី និងទប់ស្កាត់ចំពោះការពង្រាយសំណល់ • ការញែកតាមប្រភព(នៅក្នុងតំបន់ដែលមានមណ្ឌលកែច្នៃ) :ការញែកសំណល់ដែលអាចរលួយ និងមិនរលួយ ។
ការប្រមូល	***<u>តំបន់មានសេវាកម្ម រ.គ.ស.ភ</u>*** • ចំនួនដងនៃការប្រមូលៈច្រើនជាង៣ដងក្នុងមួយសប្តាហ៏(រាល់ថ្ងៃសំរាប់សំណល់ អាជីវកម្ម) ។ វិធីប្រមូលៈប្រមូលចំរុះ និងប្រមូលដោយញែក : ញែកការប្រមូល (នៅតំបន់ដែលនឹងមានមណ្ឌលកែឆ្នៃ) ។ • ប្រព័ន្ធប្រមូល : ដោយរទេះរុញ និងដោយរថយន្ត ចំរុះគ្នា ប្រមូលតាមចិញ្ចើមថ្នល់ និងមានស៊ីប្លេ ។ • ពេលម៉ោងប្រមូល : ប្រមូលពេលថ្ងៃ • រថយន្តប្រមូលសំរាម : ប្រភេទរថយន្ត Skip Loader trucks, Compactor trucks (១៥ម^{៣} និង ៨ម^{៣}) ។ • ប្រព័ន្ធដឹកជញ្ជូន : ដឹកផ្ទាល់ពីចំណុចប្រមូល គួរពិចារណាលើស្ថានីយផ្ទេរផ្អែកទៅតាមទីតាំងទីលានចាក់សំរាម និងប្រសិទ្ធិភាពការងារ ។ **<u>តំបន់មានសេវាកម្មក្រុមហ៊ុនស៊ីនទ្រី</u>** ប្រព័ន្ធប្រមូលធ្វើឡើងតាមរយៈក្រុមហ៊ុនស៊ីនទ្រី ។
ការបោសសំអាតថ្នល់	• បោសដោយដៃនៅតំបន់មានសេវាកម្ម រ.គ.ស.ភ • បោសដោយដៃ និងដោយគ្រឿងចក្រ នៅតំបន់មានសេវាកម្មក្រុមហ៊ុនស៊ីនទ្រី • សំរាមនៅតាមសួនច្បារ ជាទូទៅប្រមូលតាមធុងកុងទែន័ររួម
ការកែច្នៃ	• សកម្មភាពកែច្នៃត្រូវបានលើកទឹកចិត្តតាមរយៈការជួយគាំទ្រ រ.គ.ស.ភ និងកម្មវិធីអប់រំ
ប្រព្រឹត្តិកម្មពាក់កណ្តាលសំរេច	**<u>ការធ្វើជីកំប៉ុស្ត និងការញែកនៅមជ្ឈមណ្ឌលកែច្នៃ</u>** • **សំណល់មិនរលួយ** ញែកដោយដៃ • **សំណល់រលួយ** រោងចក្រធ្វើជីកំប៉ុស្ត • **សំណល់ក្រោយពីញែកក្នុងរោងចក្រនិងពីការផលិតជីកំប៉ុស្ត** ទីលានបច្ចេកទេស

ការងារ	ប្រព័ន្ធស្នើ
	<u>ការធ្វើជីកំប៉ុស្តនៅទីលាន</u> • **សំណល់រលួយ** រោងចក្រធ្វើជីកំប៉ុស្ត • **សំណល់ក្រោយពីញែកក្នុងរោងចក្រនិងពីការផលិតជីកំប៉ុស្ត** ទីលានបច្ចេកទេស
ទីលានចាក់ចុងក្រោយ	• លើកស្ទួយដល់គំរោងជាអាទិភាពទីមួយ ចំពោះការសាងសង់ទីលានបច្ចេកទេស • ទីលានបច្ចេកទេសដែលមានបំពាក់ប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តិកម្មទឹកស្អុយត្រូវបានអនុវត្ត
ឧបករណ៍និងគ្រឿងចក្រប្រតិបត្តិការណ៍ និងការថែទាំ	• សំរាមនៅតាមសួនច្បារជាទូទៅប្រមូលតាមធុងកុងទែន័រ រួមបង្កើតរោងជាងតូចមួយសំរាប់ការងារជួសជុលតូចតាច • ការជួសជុលក៏រិតធំ នឹងត្រូវយកទៅរោងជាងឯកជន
ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងវេជ្ជសាស្ត្រ	• សំរាមនៅតាមសួនច្បារជាទូទៅប្រមូលតាមធុងកុងទែន័ររួមសំណល់ឆ្លងនិងសំណល់គ្រោះថ្នាក់ត្រូវយយកចេញពីសំណល់ធម្មតា មុននឹងយកទៅចាក់នៅទីលាន ។ • រាល់សំណល់ឆ្លង និងសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដែលមាននៅក្នុងតំបន់គោលដៅនឹងត្រូវរំលាយនៅក្នុងឡដុត ដែលនឹងត្រូវបង្កើតឡើងសំរាប់ធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មលើសំណល់ទាំងនេះក្រោមការពិនិត្យរបស់ ក្រសួងសុខាភិបាល និងក្រសួងបរិស្ថាន ។
ការគ្រប់គ្រងសំណល់ឧស្សាហកម្ម	សំរាមនៅតាមសួនច្បារ ជាទូទៅប្រមូលតាមធុងកុងទែន័ររួម សំណល់ឧស្សាហកម្មគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវញែកចេញពីសំណល់ធម្មតា មុនពេលយកទៅចាក់នៅទីលានចុងក្រោយ ។ • រាល់សំណល់ឧស្សាហកម្មគ្រោះថ្នាក់ដែលមាននៅក្នុងតំបន់គោលដៅ នឹងត្រូវចាក់នៅទីលានដោយឡែកក្រោមការយល់ព្រមពីក្រសួងបរិស្ថាន ។

3.4 បញ្ហាស្ថាប័ន

ការពិចារណាលើស្ថាប័ន ដូចជាការកែសំរួលប្រព័ន្ធផ្ដាច់មុខលើការប្រមូលសំរាម យុទ្ធសាស្ត្រពង្រឹង រ.គ.ស.ភ ដែលជាភ្នាក់ងារអនុវត្ត និងអភិវឌ្ឍន៍លើប្រព័ន្ធច្បាប់ស្តង់ដាសំរាប់បង្កើតការងារគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ គឺមានសារៈសំខាន់សំរាប់បង្កើតផែនការមេគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្រុងភ្នំពេញ ។

3.4.1 ប្រព័ន្ធច្បាប់

a. ការអភិវឌ្ឍន៍ចំណាត់ថ្នាក់សំណល់រឹងលំអិត

អនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង បានចាត់ថាក់សំណល់រឹងជាប្រភេទសំណល់គ្មានគ្រោះថ្នាក់ និងប្រភេទគ្រោះថ្នាក់ហើយដែលការចាត់ថ្នាក់នេះមានលក្ខណៈសមហេតុសមផល ។

ដើម្បីបង្កើតការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ក្រុមសិក្សាបានដាក់ស្នើនូវចំណាត់ថ្នាក់លំអិតលើសំណល់រឹងសំរាប់ធ្វើការសិក្សា ដូចមានក្នុងតារាងខាងក្រោម ។

Table 3-10 ចំណាត់ថ្នាក់សំណល់រឹង

ចំណាត់ថ្នាក់តាមអនុក្រឹ.	ចំណាត់ថ្នាក់តាមប្រភព	ចំណាត់រង	ចំណាត់ថ្នាក់លំអិត ឬអធិប្បាយ
សំណល់គ្មានគ្រោះថ្នាក់	សំណល់ក្រុង	សំណល់ផ្ទះ	១- សំណល់តាមផ្ទះ ២-សំណល់ស្ថាប័ន(សាលា កន្លែងធ្វើការរដ្ឋ ។ល ។) ៣-តំបន់សំអាតសាធារណៈ(ផ្លូវប្រព័ន្ធបង្ហូរ ។ល ។) ៤-ទឹកស្អុយ
		សំណល់អាជីវកម្ម	៥-សំណល់អាជីវកម្ម (ហាង ការិយាល័យ ភោជនីយដ្ឋាន សណ្ឋាគារ ។ល ។) ៦-សំណល់ផ្សារ ៧-សំណល់សំណង់
	សំណល់ឧស្សាហ-រោងចក្រ	សំណល់ឧស្សាហកម្ម មិនគ្រោះថ្នាក់	៨-សំណល់ឧស្សាហកម្មមិនគ្រោះថ្នាក់មកពី ប្រភពមិនធ្វើផលិតកម្ម ៩-សំណល់ឧស្សាហកម្មមិនគ្រោះថ្នាក់មកពី ប្រភពដំណើរការផលិតកម្ម
	សំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ	សំណល់វេជ្ជសាស្ត្រទូទៅ	១០-សំណល់វេជ្ជសាស្ត្រមិនឆ្លងនិងមិនគ្រោះថ្នាក់
	សំណល់កសិកម្ម[១]	សំណល់កសិកម្ម	១១-សំណល់កសិកម្មមិនមានគ្រោះថ្នាក់
សំណល់គ្រោះថ្នាក់	សំណល់ក្រុង	សំណល់គ្រោះថ្នាក់ក្រុង	១២-សំណល់គ្រោះថ្នាក់ក្នុងស្រុក ១៣-សំណល់គ្រោះថ្នាក់អាជីវកម្ម
	សំណល់ឧស្សាហ-រោងចក្រ	សំណល់ឧស្សាហកម្មគ្រោះថ្នាក់	១៤-សំណល់រោងចក្រមានគ្រោះថ្នាក់
	សំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ	សំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ	១៥-សំណល់វេជ្ជសាស្ត្រឆ្លង ១៦-សំណល់វេជ្ជសាស្ត្រគ្រោះថ្នាក់
	សំណល់កសិកម្ម[១]	សំណល់កសិកម្មគ្រោះថ្នាក់	១៧-សំណល់កសិកម្មមានគ្រោះថ្នាក់

(ចំណាំ) [១] : ការសិក្សានេះមិនបានគិតបញ្ចូលនូវសំណល់កសិកម្មទេ

b. ការរៀបចំបទបញ្ជាក្រុង លើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង

អនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងបានចែងថាក្រសួងបរិស្ថានត្រូវបង្កើតគោលការណ៍ណែនាំលើការគ្រប់គ្រងសំណល់ មិនគ្រោះថ្នាក់ ។ ក្រសួងបរិស្ថានដោយសហការជាមួយក្រសួងមហាផ្ទៃ រួមគ្នាបានបង្កើត "ប្រកាសអន្តរក្រសួងស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង (សំណល់មិនគ្រោះថ្នាក់) នៅតាមខេត្តក្រុងក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា" កាលពីថ្ងៃ ទី ២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៣ ។ ឆ្លើយតបទៅនឹងប្រកាសនេះ ម.ប.ស្ត រាជធានី បានរៀបចំពង្រាងណែនាំសំរាប់ដឹកនាំ អនុវត្តប្រកាសអន្តរក្រសួង ប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងក្រសួងមហាផ្ទៃ និងក្រសួងបរិស្ថាន លេខ ៨០ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពីកាគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្រុងភ្នំពេញ ដើម្បីបង្កើតបទបញ្ជាក្រុងមួយស្តីពីការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់រឹងក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ។ ដើម្បីធានាបាននូវការអនុវត្តន៍និងបង្កើតការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញបានត្រឹមត្រូវនោះ គឺតំរូវជាបន្ទាន់អោយមានការប្រជុំជាមួយប្រជាពលរដ្ឋដែលពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយ ដើម្បីពិភាក្សាលើពង្រាងបទបញ្ជាក្រុង ។

c. គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់គ្រប់គ្រងសំណល់រឹង

ទោះបីជាក្រសួងបរិស្ថានកំពុងនឹងបង្កើតគោលការណ៍ណែនាំមួយចំនួនសំរាប់គ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ឱ្យបានសមស្របក៏ដោយ ក៏គោលការណ៍ណែនាំមួយចំនួនដូចខាងក្រោមនេះចាំបាច់ត្រូវរៀបចំជាបណ្តើរៗ ដោយសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

- គោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេស សំរាប់រៀបចំទីលាន និងប្រតិបត្តិការណ៍ ។
- បទបញ្ញាលំអិត និងគោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ប្រមូល និងធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ ។
- បទបញ្ញាលំអិតនិងគោលការណ៍ណែនាំសំរាប់គ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដែលមិនមែនជាសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ ។
- បទបញ្ញា និងគោលការណ៍ណែនាំសំរាប់វិភាគហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងការស្ទង់មតិសាធារណៈ ។
- គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់បង្កើតប្រព័ន្ធប្រមូលសំរាមឱ្យបានសមស្របនៅតាមតំបន់ទីប្រជុំជនក្រីក្រ។ ដែលគ្មានលទ្ធភាពទទួលបានសេវាប្រមូលសំរាមជាប្រចាំ ។
- គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់បង្កើតតម្លៃសេវា ការណែនាំលើការប្រមូល និងតម្លៃចាក់នៅទីលាន។
- បទបញ្ញាលើការផ្តត់ផ្តង់និងគោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ការចែងកិច្ចសន្យាលើប្រភេទសេវាគ្រប់គ្រង។ សំណល់រឹងរួមបញ្ចូលទាំងគំរូកិច្ចសន្យា ។

ក្រុមសិក្សាបានផ្តល់ជាអនុសាសន៍ទៅក្រសួងបរិស្ថាន និងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវដើម្បីស្នើសុំកិច្ចសហការបច្ចេកទេសបរទេស សំរាប់ធ្វើការរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំខាងលើនេះ ។

3.4.2 រដ្ឋបាល និងការរៀបចំ

a. ការបញ្ជាក់ពីតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង

បច្ចុប្បន្ន តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្នុងក្រុងភ្នំពេញ មានភាពស្រពេចស្រពិល និងឬជាន់គ្នានៅតាមមន្ទីរនាយកដ្ឋាន និងអង្គភាពមួយចំនួនចំណុះឱ្យសាលាក្រុងភ្នំពេញ។ ទោះបីជាការធ្វើសមាហរណកម្មនេះមានលក្ខណៈខ្ពស់ទៅលើការធ្វើសេចក្តីសំរេចរបស់សាលាក្រុង (ផ្នែកនយោបាយ) ក្រុមសិក្សាបានស្នើនូវការទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្នុងក្រុងភ្នំពេញនៃសាលាក្រុងភ្នំពេញ ហើយដែលបានឯកភាពនៅក្នុងអង្គប្រជុំស្តីពីរបាយការណ៍បណ្តោះអាសន្ន ដែលបានប្រព្រឹត្តិទៅកាលពី ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៣ :

- រ.គ.ស.ភ គឺជាអង្គភាពផ្តល់សេវាគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ចំណុះឱ្យសាលាក្រុងភ្នំពេញ
- ស.ក.ភ.ព ត្រួតពិនិត្យមើលការផ្តល់សេវាគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងនេះ
- មន្ទីរបរិស្ថានរដ្ឋធានីមានតួនាទីជំរុញការទទួលខុសត្រូវសំរាប់ធ្វើការត្រួតពិនិត្យ និងអង្កេតលើសេវាគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងដែលត្រូវផ្តល់ឱ្យដោយ រ.គ.ស.ភ និងអ្នកម៉ៅការឯកជន ។

b. លក្ខន្តិកៈរបស់ រ.គ.ស.ភ

ទោះបីជាលក្ខន្តិកៈ រ.គ.ស.ភ ត្រូវបានព្រមព្រៀងដោយ សាលាក្រុងភ្នំពេញកាលពីថ្ងៃទី៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៣ ហើយក៏ដោយ ក៏វានៅមិនទាន់ត្រូវបានរដ្ឋាភិបាលផ្តល់អំណាចឱ្យនៅឡើយដែរ គឺថា រ.គ.ស.ភ នៅខ្វះឯករាជ្យភាព និងអំណាចនៅតាមតំបន់ជាក់ស្តែង ដើម្បីអនុវត្តអណត្តិរបស់ខ្លួនដូចមានរៀបរាប់ពីខាងលើ ។ អភិបាលរាជធានីភ្នំពេញ បានចាត់តាំង និងកំណត់នូវក្រុមគ្រប់គ្រងមួយក្រុម (អភិបាល និងអភិបាលរងនៃ រ.គ.ស.ភ) ។ ក្នុងន័យនេះ អភិបាល

រ.គ.ស.ភ គួរតែជ្រើសរើសអនុរបស់ខ្លួនតាមការចាត់តាំង ដែលមានការអនុម័តដោយគណៈកម្មាធិការទទួលបន្ទុកខាងអាជីវកម្ម ។ ទង្វើដូចនេះអាចធ្វើឱ្យអភិបាល រ.គ.ស.ភ មានការទទួលខុសត្រូវច្រើនលើសកម្មភាពគ្រប់គ្រងរដ្ឋាករ ។

កំរិតទាបនៃប្រាក់បៀវត្សរ៍បច្ចុប្បន្ន នាំឱ្យមានអំពើពុករលួយលើកម្លាំងពលកម្ម និងកាត់បន្ថយនូវប្រសិទ្ធិភាព និងសក្តានុភាពជាក់ស្តែង ។ ស្ថិតក្រោមកាលៈទេសៈនេះ រ.គ.ស.ភ អាចជួបប្រទះនឹងផលវិបាកជាមួយអ្នកម៉ៅការឯកជន ។ គណៈកម្មាធិការទទួលបន្ទុកខាងអាជីវកម្មគួរតែមានអំណាចលើការកំណត់ប្រាក់បៀវត្សរ៍ដោយយោងទៅតាមផែនការចីរភាពអាជីវកម្ម ។

លក្ខន្តិកៈរបស់ រ.គ.ស.ភ បានចែងថា រ.គ.ស.ភ ត្រូវត្រួតពិនិត្យ និងអង្កេតតាមដានសកម្មភាពសំអាតដែលធ្វើដោយក្រុមហ៊ុនឯកជន ប៉ុន្តែទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ វាមានភាពចំរូងចំរាស់គ្នារវាងស្ថាប័នប្រតិបត្តិ និងអ្នកចាត់ចែងការ ។

ក្រុមសិក្សាបានផ្តល់ជាអនុសាសន៍ថា មន្ទីរបរិស្ថានរាជធានីគួរតែជាស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យ និងអង្កេតតាមដានលើសេវាសំអាតដែលផ្តល់ដោយក្រុមហ៊ុនឯកជន និងស្ថាប័នសាធារណៈ ហើយដែលសាលាក្រុងបានឯកភាពទៅលើសំណើនេះនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំគណៈកម្មាធិការដឹកនាំ។ ចាប់តាំងពីលក្ខន្តិកៈបច្ចុប្បន្នរបស់ រ.គ.ស.ភ មានចំណុចមួយចំនួនត្រូវធ្វើវិសោធនកម្មនោះក្រុមសិក្សាបានផ្តល់អនុសាសន៍ថាសាលាក្រុងគួរតែពិនិត្យវាឡើងវិញដោយយោងទៅតាមផែនការមេ ។

3.4.3 ដៃគូសាធារណៈ និងឯកជន

សាលាក្រុងគួរតែលប់បំបាត់នូវតំបន់ដែលគ្មានសេវាប្រមូលសំរាមឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើបាន និងបង្កើតនូវ ប្រព័ន្ធអភិរក្សបរិស្ថានទីប្រជុំជនមួយដែលប្រជាជនរីករាយក្នុងការទទួលបានសេវាកម្មដោយស្មើភាពគ្នា ។

a. ការពណ៌នាស្តីពីការទទួលខុសត្រូវនិងតួនាទីរវាងសាលាក្រុងភ្នំពេញ និងអ្នកផ្តល់សេវាកម្មឯកជន

ក្រុមហ៊ុន ស៊ិនទ្រី ដែលជាក្រុមហ៊ុនឯកជនមួយមានសិទ្ធិក្នុងការផ្តល់សេវាប្រមូលសំរាមនៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញទាំងមូល ដោយយោងលើកិច្ចសន្យាសម្បទានរយៈពេលវែងនោះ មិនអាចផ្តល់សេវាកម្មប្រមូលសំណល់ដល់តំបន់ដែលមិនមានកំរៃផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចទេ ។ ហេតុដូច្នេះហើយបានជាស្ថាប័នសាធារណ ពោលគឺសាលាក្រុងភ្នំពេញត្រូវតែផ្តល់សេវាកម្ម ដល់តំបន់ទាំងនោះ ។ យោងលើស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នតាមការសិក្សា ក្រុមសិក្សាបានស្នើរថា ក្រុមហ៊ុនឯកជនត្រូវផ្តល់សេវាកម្មនៅតំបន់ទីប្រជុំជន ៤ ខណ្ឌដែលមានសេវាកម្មគ្របដណ្តប់ប្រមាណ ៩០ភាគរយ ហើយអត្រាប្រមូលសំណល់គួរត្រូវឈានដល់កំរិតអតិបរិមារគឺ ១០០ភាគរយ នាឆ្នាំ ២០១២ ។ ស្របពេលគ្នានេះដែរ គេដឹងថាអត្រាប្រមូលសំណល់នៅខណ្ឌជនបទទាំងបីមានប្រមាណ ៥០ភាគរយ ហើយមាននៅសេសសល់តំបន់ជាច្រើនដែលមិនមានសេវាកម្ម (តាមរយៈការសិក្សា) ។ ទោះជាយ៉ាងណា វាជាការលំបាកណាស់សំរាប់ក្រុមហ៊ុនឯកជនដើម្បីផ្តល់សេវាកម្មទៅតំបន់ទាំងនោះ ដោយសារថាមិនមានផលកំរៃដែលនឹងទទួលបានមកវិញ ហើយស្របពេលដែលទីលំនៅរបស់ប្រជាពលរដ្ឋមានសភាពរាយប៉ាយ និងប្រាក់ចំនូលប្រចាំគ្រួសារនៅមានកំរិតទាប ។ ដោយយោងលើសភាពការនេះ ក្រុមសិក្សាបានស្នើអោយមានការសហការគ្នារវាងស្ថាប័នរដ្ឋ និងឯកជនដើម្បីលុបបំបាត់តំបន់គ្មានសេវាកម្មនានានៅក្នុងខណ្ឌជាយក្រុងទាំងបី ក្រោមកិច្ចសហការគ្នា។ ក្រុមសិក្សាបានធ្វើវិសោធន៍កម្មលើការទទួលខុសត្រូវលើតំបន់សេវាកម្មទាំងស្រុង និងតួនាទីរបស់រដ្ឋាករ និងក្រុមហ៊ុនស៊ីនទ្រី ។ រដ្ឋាករ និងក្រុមហ៊ុន ស៊ីនទ្រីត្រូវតែសំរេចអោយបាននូវផែនកាមេដែលមានចែងក្នុងជំពូក ៣-១១ តាមតំបន់សេវាដែលទទួលខុសត្រូវរៀង ៗខ្លួន ។

Table 3-11: ការស្នើរការទទួលខុសត្រូវរវាងសេវាករទាំងពីរ

តំបន់ / ការងារ	ខណ្ឌប្រជុំជន ៤	ខណ្ឌជនបទ ៣
ត្រួតពិនិត្រ និងតាមដាន	MPP	MPP
ប្រមូល និងដឹកជញ្ជូន	CINTRI	PPWM/CINTRI
ប្រព្រឹត្តកម្ម និងកែឆ្នៃ	CINTRI	PPWM/CINTRI
ទីលានចាក់សំណល់	PPWM	PPWM
សំអាតសាធារណ	CINTRI	PPWM/CINTRI
ការប្រមូលកំរៃសេវា	CINTRI	PPWM/CINTRI

ដោយយោងលើតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវខាងលើ សាលាក្រុង និងក្រុមហ៊ុន ស៊ីនទ្រីបានបង្កើតក្រុមការងារកាលពីពាក់កណ្តាលខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ ដែលមានតួនាទីកំណត់តំបន់ដែលមិនមានសេវាកម្មផ្តល់ដោយក្រុមហ៊ុនស៊ីនទ្រីនាពេលបច្ចុប្បន្ន ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ភាគីទាំងពីរមិនបានសំរេចនូវកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការបែងចែកតំបន់គ្នាឡើយ ។

b. កិច្ចសន្យាគ្រប់គ្រងសំរាប់ក្រុមហ៊ុនឯកជន

b.1 មូលដ្ឋាននៃការពិចារណា

ការបង្ហាញហេតុផលយុត្តិកម្មសំរាប់លើកទឹកចិត្តដល់ក្រុមហ៊ុនឯកជនក្នុងការអនុវត្តន៍សេវាគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និង ដែលមានហេតុផលដូចតទៅ :

១. ដេញថ្លៃដោយចំហរ និងមានតម្លាភាព ទៅលើសេវាកិច្ចសន្យា ដែលនាំឱ្យមានតម្លៃទាបសំរាប់អ្នកប្រើប្រាស់

២. សកម្មភាពសេវា និងតម្លៃការងារឯកជនរបស់អ្នកម៉ៅការ ត្រូវបានដាក់ឱ្យមានការប្រកួតប្រជែង និងអង្កេតដោយមន្ទីរសំអាតក្រុង តាមរយៈការលើកទឹកចិត្តដល់អ្នកម៉ៅការដើម្បីរក្សានូវស្តង់ដាផ្តល់សេវាឱ្យមានកិរតខ្ពស់ និងមានតម្លៃទាប ។

៣. អ្នកម៉ៅការនឹងត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះអតិថិជន និងអ្នកជាវលើស្តង់ដា និងបញ្ហាផ្សេងៗ ទៀតដែលខ្លួនបានផ្តល់ ។ ការពេញចិត្តរបស់អតិថិជននឹងជះឥទ្ធិពលដល់តម្លៃសេវាដែលក្រុមហ៊ុនបានដាក់ ផ្ទុយទៅវិញក្រុមហ៊ុនអាចនឹងត្រូវផាកពិន័យក្នុងករណីដែលមិនបានធ្វើតាមកិច្ចសន្យាលំអិតហើយដែលជំរុញឱ្យអ្នកម៉ៅការត្រូវតែធ្វើ ឱ្យសំរេចកិច្ចសន្យាលំអិតនោះ ។

៤. ចុងបញ្ចប់ ការធ្វើសវនកម្មគណនីរបស់អ្នកម៉ៅការ ដោយក្រុមហ៊ុនសវនកម្មឯករាជ្យអាចទុកចិត្តបាន និងធានាដល់តម្លាភាព និងការបញ្ចៀសខាននូវអំពើពុករលួយ ។

ប៉ុន្តែទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ លក្ខ័ណ្ឌមូលដ្ឋានភាគច្រើនសំរាប់ការបង្ហាញហេតុផលក្នុងការជំរុញឱ្យក្រុមហ៊ុនឯកជនមិនត្រូវខានធានាឡើយចំពោះការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងបច្ចុប្បន្ន ។

b.2 កិច្ចសន្យាគ្រប់គ្រងសំរាប់ក្រុមហ៊ុនឯកជន

ដូចបានបញ្ជាក់ពីលើមកហើយថាការផ្តល់សេវាគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង នឹងត្រូវបានចុះកិច្ចសន្យាដល់ក្រុមហ៊ុនឯកជនតាម រយៈការធ្វើឱ្យមានតម្លាភាព និងនិតិវិធីដេញថ្លៃដោយចំហរ និងត្រឹមត្រូវ ។ សេវាកម្មទាំងនេះត្រូវអនុវត្តក្រោម

លក្ខ័ណ្ឌ ប្រកួតប្រជែងនិងប្រឡងប្រណាំងគ្នា ។ តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រុមហ៊ុនឯកជន គឺត្រូវផ្តល់សេវាទៅតាមលក្ខ័ណ្ឌនៃកិច្ចសន្យាច្បាប់ដែលអាចឱ្យអនុវត្តខាននូវបទបញ្ជាផ្សេងៗនិងកាតព្វកិច្ច។ ហេតុដូច្នេះ ឯកសារស្នើសុំត្រូវផ្តោតលើ :

- បទបញ្ជាសេវា (បទបញ្ជារបស់សាលាក្រុងលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ។ល។) និងបទបញ្ញត្តិ
- ខ្លឹមសារសេវា ដូចជាថា តំបន់ផ្តល់សេវា សំណល់គោលដៅ ចំនួនប្រជាជនដែលត្រូវផ្តល់សេវា ចម្ងាយ និង ឬតំបន់ផ្តល់សេវាសំអាត ចំនួនដងផ្តល់សេវា ។ល។
- ការបង់ខ្ទាក់ និងការផាកពិន័យ ចំពោះការរំលោភកិច្ចសន្យា
- ករណីចាំបាច់ផ្សេងៗ

នៅពេលដែលកិច្ចសន្យាត្រូវបានធ្វើ (សាលាក្រុង និងមន្ទីរបរិស្ថាន) ត្រូវបង្កើតការអង្កេត និងត្រួតពិនិត្យសកម្មភាពរបស់ក្រុមហ៊ុន ឯកជនដោយយោងទៅតាមលក្ខខណ្ឌដែលបានចែងនៅក្នុងកិច្ចសន្យា ។

3.4.4 ការកសាងសមត្ថភាព

ក្រុមសិក្សាបានបង្កើតផែនការមេសំរាប់គ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ពាក់ព័ន្ធនឹងរាល់ទិដ្ឋភាពសមត្ថភាពរបស់សាលាក្រុងសំរាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងឱ្យបានត្រឹមត្រូវដែលនៅខ្សោយ ហើយដែលការកសាងសមត្ថភាពត្រូវផ្តោតទៅលើ :

- សមត្ថភាពសំរាប់ដឹកនាំប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង
- សមត្ថភាពសំរាប់បង្កើតគោលនយោបាយ និងបទបញ្ជាគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង
- សមត្ថភាពសំរាប់សំរបសំរួលកសាងមធ្យោបាយគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ដូចជា ទីលានបច្ចេកទេស
- សមត្ថភាពជំរុញដូចជា ការចាត់ចែងការងារ អង្កេត និងត្រួតពិនិត្យលើសេវាគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង

3.5 តួលេខគោលដៅ និងយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ផែនការមេ

3.5.1 តួលេខគោលដៅ

Table 3-12: តួលេខគោលដៅនៃផែនការមេគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្នុងភ្នំពេញ

ផ្នែកបច្ចេកទេស	បច្ចុប្បន្ន (២០០៤)	ដំណាក់កាល ១ (២០០៧)	ដំណាក់កាល ២ (២០១២)	ដំណាក់កាល ៣ (២០១៥)
សេវាគ្របដណ្តប់លើការប្រមូលសំណល់តាមចំនួនប្រជាពលរដ្ឋ[១] (សេវាកម្មនៃការប្រមូលសំណល់ទៅបរិមាណបញ្ចេញសំណល់[៥])				
ខ័ណ្ឌក្នុងក្រុងទាំង ៤	៩៥,៦% (៩០,៧%)	៩៧,៨%(៩២,៥%)	១០០% (៩៤,១%)	១០០%(៩៣,៨)
ខ័ណ្ឌទាំង ៣ នៅជាយក្រុង	៥៣,៤%(៤៨,២%)	៧៣,៤%(៦៨,)	៨៨,៨%(៨៣,០%)	៩៥,៧% (៨៩,៧)
កាត់បន្ថយបរិមាណបង្កើត				

ផ្នែកបច្ចេកទេស	បច្ចុប្បន្ន (២00៤)	ដំណាក់កាល ១ (២00៧)	ដំណាក់កាល ២ (២0១២)	ដំណាក់កាល ៣ (២0១៥)
អត្រាក(សំណល់តាមផ្ទះ បញ្ចេញសរុប) កំណើនសំណល់តាមផ្ទះ[*៣] អត្រាកំណើនសំណល់អាជីវកម្ម[*៤] (សមមាត្រនៃសំណល់អាជីវកម្មធៀបនឹងបរិមាណបង្កើត សរុប)	១,00 (៦៣,0%) ១,00 (៣៧,0%)	១,១៤ (៦២,៦%) ១,១៦ (៣៧,៤%)	១,៣២ (៦១,៥%) ១,៤១ (៣៨,៥%)	១,៤២ (៦0,៩%) ១,៥៥(៣៩,១%)
សមមាត្រសំណល់កែច្នៃធៀប នឹងបរិមាណ បង្កើតសរុប[*៥] ខ័ណ្ឌក្នុងក្រុងទាំង ៤ ខ័ណ្ឌទាំង ៣ នៅជាយក្រុង	 ១១,១% ៦,៨%	 ១៤,៦% ៨,៣%	 ១៥,៥% ១0,៤%	 ១៦,0% ១១,៧%
សមមាត្រនៃសំណល់ធ្វើកំប៉ុស (សំណល់ធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មពាក់កណ្តាលសំរេច) ធៀបនឹងបរិមាណបង្កើតសរុប(ចំនួនធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មត/ថ្ងៃ)	0,១% (១,៣%)	២,៤% (២៦,៣)	២,0% (២៩,៣%)	១,៩% (៣២,៣)
សមមាត្រនៃសំណល់តាមផ្ទះចាក់ខុសច្បាប់ ធៀបនឹងបរិមាណបង្កើតសរុប[៦] ខ័ណ្ឌក្នុងក្រុងទាំង ៤ ខ័ណ្ឌទាំង ៣ នៅជាយក្រុង	 ២,២% ១៣,៨%	 ១,១% ៧,២%	 0,0% ១,៨%	 0,0% 0,0%
ការបោសតាមផ្លូវ ខ័ណ្ឌក្នុងក្រុងទាំង ៤ ខ័ណ្ឌទាំង ៣ នៅជាយក្រុង	 ៤៦ គ.ម ១0 គ.ម	 ៤៦ គ.ម ១៤ គ.ម	 ៤៦ គ.ម ១៩ គ.ម	 ៤៦ គ.ម ២៤ គ.ម
វិធីចាក់សំណល់ក្រុងចុងក្រោយ	ប្រព័ន្ធសំរាប់កាត់បន្ថយការបង្កើតសំណល់ ការកែច្នៃ ប្រព្រឹត្តិកម្ម និងទីលាននឹងត្រូវបង្កើតឡើងក្នុងជំហាននានា			

3.5.2 យុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីសំរេចគោលដៅ

យុទ្ធសាស្ត្រសំរាប់ដំណាក់កាលទាំង៣ ដែលនឹងត្រូវយកមកអនុវត្តដើម្បីឱ្យសំរេចគោលដៅផែនការយុទ្ធសាស្ត្រត្រូវបានបង្ហាញដូចខាងក្រោម ។ ទោះបីថា ផែនការមេអាចនឹងកែប្រែតាមកិច្ចប្រមព្រៀងរវាងសាលាក្រុង និង ក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រីក្តី តែយុទ្ធសាស្ត្រសំរាប់អនុវត្តផែនការមេអាស្រ័យលើការទទួលខុសត្រូវតាមតំបន់ រវាង រ.ក.ស.ភ និងក្រុមហ៊ុនសិនទ្រី ដូចក្នុងតារាង ៣-១៣ ខាងក្រោម ។

Table 3-13: យុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីសំរេចគោលដៅផែនការមេគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង

យុទ្ធសាស្ត្រ	ខ័ណ្ឌទាំង ៤ ក្នុងក្រុង	ខ័ណ្ឌទាំង ៣ ជាយក្រុង
១.ការបង្កើត និងគ្រប់គ្រងសំណល់តាមប្រភព	• ម.ប.ស្ថ.ភ អនុវត្តយុទ្ធនាការអប់រំសាធារណៈដោយសហការជាមួយ រ.គ.ស.ភ និងក្រុមហ៊ុន ស៊ិនទ្រី និងផ្សព្វផ្សាយការកាត់បន្ថយការចាក់សំរាមខុសច្បាប់ និងបទបញ្ជានៃការចាក់ • យុទ្ធនាការបានលើកស្ទួយជាពិសេសដល់ការកាត់បន្ថយសំណល់ផងដែរ • ម.ប.ស្ថ.ភ ផ្តល់ការណែនាំ និងវាយតម្លៃលើវិធីទុកដាក់សំណល់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវយោងតាមចំនួននៃការប្រមូល ។	
២. ការចាក់ ការប្រមូល និងការដឹកជញ្ជូន	• ប្រតិបត្តិការណ៍ប្រមូលដោយរថយន្តក្នុងតំបន់ NIP ត្រូវបានផ្ទេរទៅឱ្យក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី • ស៊ិនទ្រីកំណត់ផ្លូវដែលត្រូវប្រមូល ពេលវេលា និងបន្តផ្តល់សេវានេះ • ស៊ិនទ្រីណែនាំប្រព័ន្ធប្រមូលដោយរទេះ រុញ ឬចំណុចប្រមូលជាមួយប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិសាធារណៈនៅតាមតំបន់ដែលឡានមិនអាចចេញចូលទៅដល់បាន និងលប់បំបាត់តំបន់ដែលគ្មានសេវា (ប្រព័ន្ធនេះត្រូវបានសំរេចដោយក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី) • ស៊ិនទ្រីបញ្ជូនវិក័យប័ត្រផ្អែកទៅតាមកិច្ចព្រមព្រៀងសេវាដែលបានចុះ ហត្ថ លេខារវាងក្រុមហ៊ុន និងអតិថិជន ។ • ស្ថានីយបញ្ចេញសំរាមនឹងអាស្រ័យលើក្រុមហ៊ុន សិនទ្រី ។	រ.គ.ស.ភ • រ.គ.ស.ភ ពង្រឹងសមត្ថភាពខ្លួនលើសេវាប្រមូលសំរាប់ខ័ណ្ឌជាយក្រុងទាំង ៣ នៅចុងឆ្នាំ ២០០៦ និងចាប់ផ្តើមផ្តល់សេវានៅដើមឆ្នាំ ២០០៧ ១. ដើម្បីសំរេចតំបន់ផ្តល់សេវា និងប្រព័ន្ធប្រមូលដូចជាការប្រមូលតាមចិញ្ចើមថ្នល់ តាមស៊ីប្លេ ឬតាមកុងទែន័រ ផ្អែកតាមលក្ខខណ្ឌតំបន់ ១. ដើម្បីសំរេចបាននូវប្រព័ន្ធមួយ ចំណុចប្រមូល ឬការប្រមូលតាមរទេះរុញសំរាប់តំបន់និមួយៗដែលមានប្រើប្រព័ន្ធកុងទែន័រ ២. រ.គ.ស.ភ សហការជាមួយ NGOs និងសហគមន៍ក្នុងការរៀបចំកម្មវិធីប្រមូលតាមរទេះរុញ និងតាមរថយន្តនៅតាមកន្លែងដែលអាចបង្កើនគុណភាពដល់អតិថិជនឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាព និងការផ្តល់ឱកាសការងារ ៣. ចំណាយសំរាប់ការប្រមូលតាមរទេះរុញបានមកពីសហគមន៍ខ្លួនឯង តម្លៃត្រូវបានសំរេចដោយមានការព្រមព្រៀងពី រ.គ.ស.ភ សង្កាត់ និងសហគមន៍ • រ.គ.ស.ភ ធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងផ្តល់សេវាជាមួយអតិថិជន ដោយសហការជាមួយសង្កាត់ • រ.គ.ស.ភ ពិនិត្យលើការណែនាំចំពោះចំណុចផ្ទេរសំរាមសំរាប់តំបន់នៅឆ្ងាយជាង ២០គ.ម ពីទីលានចាក់ចុងក្រោយ ។ ស៊ិនទ្រី • ដូចគ្នានឹងក្រលោនខាងឆ្វេង

យុទ្ធសាស្ត្រ	ខ័ណ្ឌទាំង ៤ ក្នុងក្រុង	ខ័ណ្ឌទាំង ៣ ជាយក្រុង
	• សាលាក្រុងភ្នំពេញគាំទ្រដល់សហគមន៍ក្នុងការសំរេចបង្កើតឱ្យមានការប្រមូលតាមរទេះរុញ	
៣. ការបោសតាមផ្លូវ និង ការសំអាតសួនច្បារ	• ប្រព័ន្ធសំអាតបច្ចុប្បន្នតាមទីសាធារណៈ ដែលផ្អែកទៅលើកម្លាំងពលកម្ម គួរតែផ្តោតជាចំបង លើទស្សនៈនៃការបង្កើតការងារ ។ • ម.ប.ស្ថ.ភ អនុវត្តយុទ្ធនាការអប់រំសាធារណៈ និងជួយសម្របសម្រួលរាល់ទង្វើខុសច្បាប់ ដូចជា ការចាក់ខុសច្បាប់ ដើម្បីបញ្ឈប់នូវការពង្រាយក្នុងក្រុង ។ • សាលាក្រុងប្តេជ្ញាធានាដល់ធនធានក្នុងឆ្នាំ ២០០៦ ដូច្នេះ រ.គ.ស.ភ អាចរៀបចំសម្ភារៈ និង ធនធានមនុស្ស ដែលត្រូវការសំរាប់កាន់កាប់សេវាសំអាតនៅក្នុងតំបន់សេវាកម្ម រ.គ.ស.ភ ពីអ្នកម៉ៅការឯកជនក្នុងឆ្នាំ ២០០៧ ។	
៤.ប្រព្រឹត្តិកម្មពាក់ កណ្តាលសំរេច និង ការកែច្នៃ	• រ.គ.ស.ភ បង្កើតរោងចក្រផលិតជីកំប៉ុសមួយដើម្បីកាត់បន្ថយនិងកែច្នៃសំណល់សរីរាង្គដែលប្រមូលបានពីទីផ្សារ នៅឯទីលានថ្មីដង្កោ ។ • សាលាក្រុងឆ្លងតាម រ.គ.ស.ភ ធានាដល់ធនធានល្បើសរបស់រដ្ឋាភិបាល ប/ដីផ្សេងទៀត និង បំពាក់ឧបករណ៍សំភារៈធម្មតាសំរាប់ឱ្យ NGO ក្រុមសហគមន៍ជួយខ្លួនឯង ដើម្បីប្រតិបត្តិសកម្មភាពកែច្នៃ និងធ្វើជីកំប៉ុសក្នុងន័យបង្កើនការកែច្នៃ និងបង្កើតការងារ ។ • សាលាក្រុងឆ្លងតាម រ.គ.ស.ភ បង្កើតបទបញ្ជា និងគោលនយោបាយ ដើម្បីលើកស្ទួយដល់ការ កែច្នៃឯកជន និងធ្វើការកែលំអសកម្មភាពមិនត្រឹមត្រូវ ឬគ្រោះថ្នាក់ ។ • សាលក្រុងបង្កើតការគាំទ្រដល់ប្រព័ន្ធកែច្នៃរយៈពេលយូររបស់ក្រុមហ៊ុនឯកជន ដើម្បីថែរក្សា និង អភិរក្សប្រព័ន្ធកែច្នៃមានស្រាប់ ។ • សាលាក្រុងសហការជាមួយក្រសួងឧស្សាហកម្ម ។ល។ លើកទឹកចិត្តដល់សកម្មភាពកែច្នៃក្នុង ស្រុក សំរាប់ធនធានសំណល់ដែលមានតម្លៃដែលប្រមូលបាន ។ • ក្រសួងបរិស្ថាន សហការជាមួយក្រសួងពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត លើកទឹកចិត្តចំពោះផលិតផលដែល អាចប្រើប្រាស់ឡើងវិញ និងកែច្នៃបាន និងជំរុញកម្មវិធី 3Rs ដោយបញ្ចូលនូវការពង្រីកការ ទទួលខុសត្រូវរបស់ផលិតករផង ។	
៥.ការចាក់ចុងក្រោយ និង ប្រតិបត្តិការណ៍និង តំហែទាំគ្រឿងចក្រ	• រ.គ.ស.ភ កែលំអទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យផ្អែកតាមបទពិសោធន៍គំរោងសាកល្បង ដែលបានអនុវត្តក្នុងពេលធ្វើការសិក្សា និងប្រើប្រាស់ទីលានឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើបាន • រ.គ.ស.ភ រៀបចំអ្នករើសសំរាមតាមរយៈការបិទទីលានក្នុងឆ្នាំ ២០០៦ និងជំរុញឱ្យពួកគាត់ធ្វើ ការទៅតាមបទបញ្ញត្តិថែង ។ ជាងនេះទៀត រ.គ.ស.ភ លើកទឹកចិត្តឱ្យអ្នករើសសំរាមចូលធ្វើ ការងារជាអ្នកប្រមូលសំរាមតាមរទេះរុញ ឬតាមរថយន្តក្រោយពីការបិទទីលានចាស់នេះ ។ • រ.គ.ស.ភ សាងសង់ទីលានចាក់សំរាមថ្មីនៅដង្កោ និងជាវរថយន្ត និងគ្រឿងចក្រចាំបាច់ដោយ ប្រើប្រាស់ថវិការបស់ខ្លួន និងជំនួយពីខាងក្រៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៥ ព្រមទាំងចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការណ៍ នៅទីលានថ្មីក្នុងឆ្នាំ ២០០៧ ។ ការរើសសំរាមនៅទីលានថ្មីនេះមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឡើយ ។ • ផែនការផ្ទែកសំភារៈ គួរតែពិចារណាដើម្បីចៀសវាងការហូរទឹកសំអុយចេញក្រៅ ។ គួររៀបចំ វិធានការទប់ស្កាត់ការហូរចេញទឹកសំអុយទៅខាងក្រៅ នៅពេលដែលមានជំនន់ទំហំធំជា យថាហេតុណាមួយកើតឡើង ។	

យុទ្ធសាស្ត្រ	ខ័ណ្ឌទាំង ៤ ក្នុងក្រុង	ខ័ណ្ឌទាំង ៣ ជាយក្រុង
	• រ.គ.ស.ភ សាងសង់រោងជាងថែទាំ ដោយប្រើរបាស់ថវិការបស់ខ្លួន និងជំនួយពីខាងក្រៅដែលអាចឱ្យធ្វើការជួសជុលតូចតាចសំរាប់រថយន្ត និងគ្រឿងចក្ររបស់ រ.គ.ស.ភ បាន ។ • រ.គ.ស.ភ គួរតែប្រើប្រាស់ឧស្ម័ននៅទីលាន ។ • ផែនការបិទទីលានស្ទឹងមានជ័យត្រូវបានកែលំអ ។	
៦. ការគ្រប់គ្រងទឹកស្អុយ	• រ.គ.ស.ភ សិក្សា និងស្វែងយល់ពីស្ថានភាពនៃការចាក់ទឹកស្អុយបច្ចុប្បន្ន និងការប្រើប្រាស់អាងទឹកស្អុយក្នុងទីក្រុង ។ • រ.គ.ស.ភ បង្កើតផែនការគ្រប់គ្រងទឹកស្អុយ និងផែនការសកម្មភាព ដែលស្របគ្នាទៅនឹងផែនការដៃគូសាធារណៈ និងឯកជន ហើយដែលគួរបញ្ចូលផែនការនេះសំរាប់អភិវឌ្ឍន៏ឧបករណ៏ចាក់ និងធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មទឹកស្អុយថ្មី ។ • រ.គ.ស.ភ បែងចែកថវិកាសំរាប់អនុវត្តផែនការសកម្មភាព ហើយនឹងបំលែងវាឱ្យទៅជាសកម្មភាពជាក់ស្តែងទាក់ទងនឹងស្ថាប័នឯកជន ។ • រ.គ.ស.ភ បង្កើតគោលការណ៏ណែនាំសំរាប់គ្រប់គ្រងអាងទឹកស្អុយឱ្យបានសមស្រប ។ • ក្រសួងបរិស្ថាន ពិនិត្យប្រព័ន្ធច្បាប់ដើម្បីទប់ស្កាត់ការចាក់ទឹកស្អុយខុសច្បាប់ ។	
ទិដ្ឋភាពស្ថាប័ន		
៧. ប្រព័ន្ធច្បាប់	• ក្រ.ប.ស្ថ បញ្ជាក់នូវភាពមិនច្បាស់លើអនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង បន្ថែមការពន្យល់ និងបង្កើតបទបញ្ញត្តិ ស្តង់ដា ឬគោលការណ៏ណែនាំដែលសមស្របទៅនឹងបញ្ហាជាអាទិភាព • ក្រ.ប.ស្ថ លើកទឹកចិត្តដល់ក្រុងនានា ដើម្បីបង្កើតបទបញ្ជាក្រុងដែលបំពេញខ្លឹមសារឱ្យប្រព័ន្ធច្បាប់នៅថ្នាក់ជាតិ • ក្រ.ប.ស្ថ ផ្សព្វផ្សាយវិធីសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៏ផែនការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ចំពោះទីក្រុងសំខាន់ ផ្សេង ៗ ទៀតក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដោយសហការជាមួយ សាលាក្រុងភ្នំពេញ/រ.គ.ស.ភ ផ្អែក តាមលទ្ធផលនៃការសិក្សាបច្ចុប្បន្ន ។ • ក្រ.ប.ស្ថ ជំរុញដល់ការសាងសង់ឧបករណ៏ធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម និងចាក់សំណល់ និងធ្វើនិយ័តកម្មឱ្យបានម៉ត់ចត់ចំពោះការចាក់ និងការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់ដែលមិនត្រឹមត្រូវ • សាលាក្រុង អនុម័តពង្រាងបទបញ្ញត្តិស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងដែលរៀបចំដោយ ម.ប.ស្ថ.ភ និងពង្រឹងបទបញ្ញត្តិនៃការចាក់សំណល់ខុសច្បាប់ • សាលាក្រុង បង្កើតបទបញ្ជាក្រុងស្តីអំពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និងគោលការណ៏ណែនាំសំរាប់ការចាក់សំណល់ និងសកម្មភាពផ្សេងទៀតដើម្បីឱ្យមានការសហការពីសំណាក់ប្រជាជន	
៨. រដ្ឋបាល និងការរៀបចំ	• សាលាក្រុងបញ្ជាក់ពីការរៀបចំទទួលខុសត្រូវសំរាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្រុងភ្នំពេញ : ✓ សាលាក្រុង/ខុទ្ទកាល័យ បង្កើតគោលនយោបាយពង្រីកការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និងអនុវត្ត ✓ ស.ក.ភ.ព ចាត់ចែងការងារសាងសង់ទីលាន និងសេវាប្រមូលសំរាមដែលនឹងអនុវត្តដោយ សាលាក្រុង/រ.គ.ស.ភ ✓ ម.ប.ស្ថ.ភ ត្រួតពិនិត្យ និងអង្កេតការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងដែលប្រតិបត្តិដោយ រ.គ.ស.ភ និងទទួលខុសត្រូវលើការអប់រំសាធារណះ	

យុទ្ធសាស្រ្ត	ខ័ណ្ឌទាំង ៤ ក្នុងក្រុង	ខ័ណ្ឌទាំង ៣ ជាយក្រុង
	✓ រ.គ.ស.ភ ប្រតិបត្តិ និងថែរក្សាការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្នុងដែនយុត្តាធិការបស់ខ្លួន ✓ សាលាក្រុង/ខុទ្ទកាល័យ បង្កើតគណៈកម្មាធិការដឹកនាំដែលរួមមានស្ថាប័ន៤ ខាងលើ ដើម្បីសំរបសំរួលមុខងារនិមួយៗ និងគ្រប់គ្រងអង្គប្រជុំជាប្រចាំដោយរលូន • សាលាក្រុងពង្រឹង រ.គ.ស.ភ ក្នុងន័យទ្រព្យធន (គ្រឿងចក្រ និងឧបករណ៍) ធនធានមនុស្ស (គុណភាព និងបរិមាណបុគ្គលិក) និងហិរញ្ញវត្ថុតាមរយៈការប្រើប្រាស់កម្មវិធីជំនួយអន្តរជាតិឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើបានដើម្បីឱ្យ រ.គ.ស.ភ អាចប្រតិបត្តិ និងត្រួតពិនិត្យប្រព័ន្ធបច្ចេក ទេសស្មើខាងលើ ។	
៩.ដៃគូសាធារណៈ និង ឯកជន	• សាលាក្រុងធ្វើវិសោធនកម្មកិច្ចសន្យាជាមួយក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី និងផ្ទេរការងារប្រមូលសំណល់ និង ការសំអាតសាធារណៈតំបន់ជាយក្រុងដូចបង្ហាញក្នុងសេណារីយ៉ូ២ឱ្យ រ.គ.ស.ភ នៅចុងឆ្នាំ ២០០៦ • សាលាក្រុងបង្កើតប្រព័ន្ធសំរាប់ត្រួតពិនិត្យទិន្នន័យ និងអង្កេត ដែលសាលាក្រុងអាចពិនិត្រ ថ្លៃគំរោង និងចំណេញ ថ្លៃគំរោង និងប្រសិទ្ធភាព ថ្លៃគំរោង និងផលប៉ះពាល់។ សាលាក្រុង ក៏ គួរបង្កើតប្រព័ន្ធទិន្នន័យរាល់សកម្មភាព ហើយអោយ រ.ក.ស.ភ និងក្រុមហ៊ុនឯកជនបន្តពិនិត្រ ការផ្តល់សេវាកម្ម និងតំលៃសេវារបស់ខ្លួន ។	
១០. កសាងសមត្ថភាព	• រ.គ.ស.ភ បង្កើតកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្សដើម្បីកសាងសមត្ថភាពបុគ្គលិកតាមវិស័យសកម្មភាពសំខាន់ៗនិមួយៗ(ការគ្រប់គ្រង គណនេយ្យ និងរដ្ឋបាល ការប្រមូលសំណល់រឹងតំហែ ទាំឧបករណ៍ និងប្រតិបត្តិការណ៍នៅទីលានបច្ចេកទេស) • ម.ប.ស្ថ.ភ បង្កើតប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ និងអង្កេត ដើម្បីបំពេញឱ្យសំរេចនូវលក្ខន្តិកៈរបស់ រ.គ.ស.ភ • ម.ប.ស្ថ.ភ បង្កើតប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ និងអង្កេត ដើម្បីបំពេញឱ្យសំរេចនូវកិច្ចសន្យាជាមួយ ក្រុមហ៊ុនឯកជន ។	
១១. ហិរញ្ញវត្ថុ	• ស៊ិនទ្រី ជួលសវនករហិរញ្ញកិច្ចពីខាងក្រៅដែលត្រូវធ្វើសវនកម្មលើចំណូល និងចំណាយលើការប្រមូលសំណល់ និង សេវាសំអាតសាធារណៈ បើចំហរចំពោះលទ្ធផលនៃការធ្វើសវនកម្ម និងបង្ហាញនូវយុត្តិកម្មនៃតម្លៃសំណល់ ។	រ.គ.ស.ភ • សាលាក្រុងដកថវិកាហិរញ្ញវត្ថុពីម្ចាស់ជំនួយទ្វេភាគី និងពហុភាគីដើម្បីពង្រឹងត្រួតពិនិត្យ រ.គ.ស.ភ លើសមត្ថភាពនៃការគ្រប់គ្រងំណល់រឹង • រ.គ.ស.ភ បង្កើតប្រព័ន្ធប្រមូលថ្លៃសំរាមទាក់ទងជាមួយសង្កាត់ផ្អែកតាមលទ្ធផលនៃគំរោងសាកល្បងដែលបានអនុវត្តក្នុងការសិក្សាបច្ចុប្បន្ន • សាលាក្រុងភ្នំពេញបែងចែកថវិកាសំរាប់ រ.គ.ស.ភ ដើម្បីចាប់ផ្តើមការងារសំអាតក្នុងឆ្នាំ ២០០៧ នាតំបន់សាធារណ។ ស៊ីនទ្រី ដូចគ្នានឹងក្រលោនខាងឆ្វេង
១២. ការអប់រំសាធារណៈ និងកិច្ចសហការ	• សាលាក្រុង/ម.ប.ស្ថ.ភ លើកកំពស់ចំណេះដឹងសាធារណៈតាមរយៈការអប់រំមូលដ្ឋានដូចជាភាពចាំបាច់នៃអនាម័យសាធារណៈ និងការអភិរក្សបរិស្ថាន ។	

យុទ្ធសាស្ត្រ	ខ័ណ្ឌទាំង ៤ ក្នុងក្រុង	ខ័ណ្ឌទាំង ៣ ជាយក្រុង
	• សាលាក្រុង/ម.ប.ស្ថ.ភ សហការជាមួយ រ.គ.ស.ភ និងស៊ិនទ្រី អនុវត្តយុទ្ធនាការអប់រំសាធារ ណៈ ដើម្បីមានការចូលរួមពីសាធារណៈជន ។ វាលើកស្ទួយដល់កិច្ចសហការជាមួយ NGOs • រ.គ.ស.ភ និងស៊ិនទ្រី អនុវត្តការអប់រំសាធារណៈ និងសកម្មភាព PR ដើម្បីឱ្យមានកិច្ចសហការជាសាធារណៈ និងស្វែងយល់ពីប្រជាជន ។ ដើម្បីសំរេចការងារនេះបានពួកគាត់សហការ ជាមួយ NGOs ។	
១៣.ការគ្រប់គ្រង សំណល់គ្រោះថ្នាក់	• ក្រ.ប.ស្ថ សិក្សាពីស្ថានភាពជាក់ស្តែងលើការបង្កើតសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដោយសហការជាមួយ ប្រភពបង្កើតនានាដូចជា រោងចក្រ និងពិនិត្យលើការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងមានវិធានការលើការចាក់តាមរយៈការមើលទៅលើទំហំសេដ្ឋកិច្ច និងបរិមាណបង្កើតសរុប • ក្រ.ប.ស្ថ លើកស្ទួយដល់ការសាងសង់មធ្យោបាយធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម និងចាក់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវសំរាប់សំណល់គ្រោះថ្នាក់ និងពង្រឹងការត្រួតពិនិត្យលើការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដែលមិនត្រឹម ត្រូវ ។ • ក្រ.ប.ស្ថ បង្កើតក្រមសីលធម៌សំរាប់គ្រប់គ្រងសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រដោយសហការជាមួយក្រសួងសុខាភិបាល ។ ក្រ.ប.ស្ថ ពង្រឹងផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធរបស់ខ្លួនដើម្បីបង្កើតប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ/ចាត់ចែងការគ្រប់គ្រងសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រឱ្យបានត្រឹមត្រូវ • ម.ស (មន្ទីរសុខាភិបាល) និង រ.គ.ស.ភ ណែនាំនូវប្រព័ន្ធញែកសំណល់ លើសំណល់ឆ្លង និងរៀបចំសំរបសំរួលការចាក់នៅទីលានចាក់សំរាមក្រុង ។ • ម.ស ពិនិត្យទៅលើការធ្វើសមាហរណកម្មឡដុតសំណល់ដែលមានស្រាប់ ឬណែនាំមធ្យោបាយធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មថ្មីដែលទទួលសំណល់ពីស្ថាប័នវេជ្ជសាស្ត្រមួយចំនួន ដោយគិតទៅដល់ប្រសិទ្ធិភាពនៃការកែលំអប្រតិបត្តិការណ៍ប្រព្រឹត្តិកម្ម ។ • រ.គ.ស.ភ ត្រួតពិនិត្យតឹងរឹងចំពោះការហូរចូលសំណល់គ្រោះថ្នាក់ទៅទីលានចាក់សំរាម ។	
ដំណាក់កាលទី ២ (២០០៨-២០១២) ទិដ្ឋភាពបច្ចេកទេស		
១.ការបង្កើត និង គ្រប់គ្រងសំណល់តាមប្រភព	• រ.គ.ស.ភ សហការជាមួយ ស៊ិនទ្រី អនុវត្តយុទ្ធនាការអប់រំសាធារណៈ និងធ្វើនិយ័តកម្មការចាក់ខុសច្បាប់ និងការចោលសំណល់តាមផ្ទះមិនត្រឹមត្រូវ ។ ចុងបញ្ចប់ ការចាក់ខុសច្បាប់ និងចាក់ដោយខ្លួនឯងមិនត្រឹមត្រូវ ត្រូវបានលប់បំបាត់ចោលនៅក្នុងឆ្នាំ ២០១២ • យុទ្ធនាការក៏លើកស្ទួយដល់ការកាត់បន្ថយសំណល់ផងដែរ	រ.គ.ស.ភ • រ.គ.ស.ភ អនុវត្តយុទ្ធនាការអប់រំសាធារណៈ និងធ្វើនិយ័តកម្មការចាក់ខុសច្បាប់ និងការចោលសំណល់តាមផ្ទះមិនត្រឹមត្រូវ ដើម្បីកាត់បន្ថយអត្រាទាំងនេះឱ្យដល់ ១,៨% ក្នុងឆ្នាំ ២០១២ • យុទ្ធនាការក៏លើកស្ទួយដល់ការកាត់បន្ថយសំណល់ផងដែរ ស៊ិនទ្រី ដូចគ្នានឹងក្រលោនខាងឆ្វេង

<table>
<tr><th>យុទ្ធសាស្ត្រ</th><th>ខ័ណ្ឌទាំង ៤ ក្នុងក្រុង</th><th>ខ័ណ្ឌទាំង ៣ ជាយក្រុង</th></tr>
<tr><td rowspan="2">២. ការចាក់ ការប្រមូល និងការដឹកជញ្ជូន</td><td rowspan="2">• សាលាក្រុង/ម.ប.ស្ថ.ភ គ្រប់គ្រងការប្រមូលសំរាមដែលធ្វើដោយ ស៊ិនទ្រី
• ស៊ិនទ្រី សហការជាមួយ NGOs រៀបចំអ្នករើសសំរាមដើម្បីធ្វើជាអ្នកប្រមូលដោយរទេះរុញនិងអាចសំរេចបានអត្រាប្រមូល ១០០% ក្នុងឆ្នាំ ២០១២
• ការប្រមូលដោយញែក នឹងត្រូវបន្តធ្វើក្នុងតំបន់ NIP ។</td><td>រ.គ.ស.ភ
• រ.គ.ស.ភ សហការជាមួយ NGOs រៀបចំអតីតអ្នករើសសំរាមដើម្បីធ្វើជាអ្នកប្រមូលតាមរទេះរុញ និងតាមរថយន្ត
• រ.គ.ស.ភ កែលំអប្រសិទ្ធិភាពនៃការប្រមូលរបស់ខ្លួន និងបង្កើនអត្រាប្រមូលរបស់ខ្លួនដល់ ៨៨.៨% សមមាត្រទៅនឹងចំនួនប្រជាជនដែលទទួលសេវា
• រ.គ.ស.ភ ណែនាំការប្រមូលសំណល់ដោយញែកនៅក្នុងផ្នែកខ្លះនៃតំបន់ប្រមូល
• អនុលោមតាមលទ្ធផលត្រួតពិនិត្យក្នុងដំណាក់កាលទី ១ រ.គ.ស.ភ ណែនាំនូវចំណុចផ្ទេរសំណល់ ។</td></tr>
<tr><td>ស៊ិនទ្រី
ដូចគ្នានឹងក្រលោនខាងឆ្វេង</td></tr>
<tr><td>៣. ការបោសតាមផ្លូវ និងការសំអាតសួនច្បារ</td><td colspan="2">• ពលកម្មផ្នែកតាមប្រព័ន្ធសំអាតតាមកន្លែងសាធារណៈគួរតែត្រូវបានថែរក្សា ស្របពេលដែលវាមានផលប្រយោជន៍ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចលើការសំអាតគ្រឿងចក្រ
• រ.គ.ស.ភ បន្តអនុវត្តយុទ្ធនាការអប់រំសាធារណៈ និងធ្វើនិយ័តកម្មលើសកម្មភាពខុសច្បាប់នានា ដូចជាការចាក់ខុសច្បាប់ ដើម្បីបញ្ឈប់នូវការពង្រាយសំរាមក្នុងទីក្រុង</td></tr>
<tr><td>៤.ប្រព្រឹត្តិកម្មពាក់ កណ្តាលសំរេច និង ការកែច្នៃ</td><td colspan="2">• រ.គ.ស.ភ ប្រតិបត្តិការណ៍លើមធ្យោបាយធ្វើជីកំប៉ុស្តនៅទីលានចាក់សំរាមដង្កោ
• រ.គ.ស.ភ លើកស្ទួយការកែច្នៃតាមរយៈការសាងសង់មណ្ឌលកែច្នៃខ្នាតតូចដែលក្រុមអតីតអ្នករើសសំរាមត្រូវធ្វើការញែកសំណល់ និងការធ្វើជីកំប៉ុស្តក្នុងរោងធម្មតា នៅពេលដែលបានទទួល ដីហើយដែលរៀបចំដោយ NGOs
• រ.គ.ស.ភ លើកស្ទួយកែលំអសកម្មភាពកែច្នៃ តាមរយៈអ្នកកែច្នៃផ្ទាល់ខ្លួន និងធ្វើនិយ័តកម្មការកែច្នៃមិនត្រឹមត្រូវ</td></tr>
<tr><td>៥.ការចាក់ចុងក្រោយ និងប្រតិបត្តិការណ៍ និងតំហែទាំគ្រឿងចក្រ</td><td colspan="2">• រ.គ.ស.ភ បន្តប្រតិបត្តិការណ៍ទីលានបច្ចេកទេសនៅដង្កោ
• រ.គ.ស.ភ សាងសង់ទីលានចាក់សំរាមក្នុងជំហានទី ២ នៅតំណាច់ឆ្នាំ ២០១២
• រ.គ.ស.ភ អនុវត្តការថែទាំកំរិតតូចតាចចំពោះរថយន្ត និងគ្រឿងចក្ររបស់ខ្លួនឱ្យទៀងទាត់
• តម្លើងបំពង់ស្រូបឧស្ម័ន និងការងារលប់ដី ត្រូវបានអនុវត្តនៅទីលានស្ទឹងមានជ័យ ក្រោយពេលបិទនៅដើមឆ្នាំ ២០០៧ ។</td></tr>
</table>

<table>
<tr><th>យុទ្ធសាស្ត្រ</th><th>ខណ្ឌទាំង ៤ ក្នុងក្រុង</th><th>ខណ្ឌទាំង ៣ ជាយក្រុង</th></tr>
<tr><td>៦. ការគ្រប់គ្រងទឹកស្អុយ</td><td colspan="2">• រ.គ.ស.ភ និងស្ថាប័នឯកជនតាមដានផែនការគ្រប់គ្រងទឹកស្អុយនិងផែនការសកម្មភាពដែលបានបង្កើតក្នុងដំណាក់កាលទី ១
• រ.គ.ស.ភ គ្រប់គ្រងមធ្យោបាយចាក់ទឹកស្អុយឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
• រ.គ.ស.ភ និងស្ថាប័នឯកជន អនុវត្តយុទ្ធនាការអប់រំសាធារណៈ ដើម្បីជំរុញអនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំដែលបានចេញក្នុងដំណាក់កាលទី ១
• ក្រ.ប.ស្ថ បង្កើតច្បាប់ និងវិធានការណ៍អនុវតដើម្បីទប់ស្កាត់ការចាក់ទឹកស្អុយខុសច្បាប់</td></tr>
<tr><td colspan="3">ទិដ្ឋភាពស្ថាប័ន</td></tr>
<tr><td>៧. ប្រព័ន្ធច្បាប់</td><td colspan="2">• ក្រ.ប.ស្ថ បង្កើតបទបញ្ញត្តិ ស្តង់ដា ឬគោលការណ៍ណែនាំដែលសមស្របទៅតាមអនុក្រឹត្យ
• ក្រ.ប.ស្ថ លើកទឹកចិត្តដល់ក្រុងនានា ដើម្បីបង្កើតបទបញ្ជាក្រុង
• ក្រ.ប.ស្ថ ជួយលើកទឹកចិត្តចំពោះទីក្រុងសំខាន់ផ្សេងៗទៀតក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីអនុវត្តការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់រឹង ។
• ក្រ.ប.ស្ថ និងក្រសួងសុខាភិបាល ធ្វើនិយ័តកម្មឱ្យខានម៉ត់ចត់ថែមទៀត ទៅលើការចាក់ និងការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់ដែលមិនត្រឹមត្រូវ
• ក្រ.ប.ស្ថ ជាមួយសាលាក្រុងភ្នំពេញផ្សព្វផ្សាយបទបញ្ជាក្រុងស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និងគោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ការចាក់សំណល់ និងសកម្មភាពផ្សេងទៀត ដើម្បីឱ្យមានការសហការពីសំណាក់ប្រជាជន ។</td></tr>
<tr><td>៨. រដ្ឋបាល និងការរៀបចំ</td><td colspan="2">• សាលាក្រុងភ្នំពេញបន្តពង្រឹង រ.គ.ស.ភ
• សាលាក្រុងភ្នំពេញអង្កេតលើការវិវត្តន៏របស់ផែនការមេ ។</td></tr>
<tr><td>៩.ដៃគូសាធារណៈ និង ឯកជន</td><td colspan="2">• សាលាក្រុងពិនិត្យកិច្ចសន្យាជាមួយ ស៊ិនទ្រី ឡើងវិញ និងពិនិត្យមើលវិសោធនកម្មចាំបាច់ដើម្បីលើកឡើងនូវយន្តការទីផ្សារ
• សាលាក្រុង/មន្ទីរបរិស្ថាន ជំរុញប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យទិន្នន័យ និងអង្កេត ។ ឆ្លងតាមប្រព័ន្ធនេះ សាលាក្រុង/មន្ទីរបរិស្ថាន អាច នឹងធ្វើការវាយតម្លៃសកម្មភាពរបស់ខ្លួននិងរបស់អ្នក ម៉ៅការឯកជនដោយទៀង ទាត់តាមរយៈការ ពិនិត្យលើឯកតាតម្លៃសំរាប់ផ្នែកមួយៗនៃការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និងលើ សន្ទស្សន៏ទង្វើសំខាន់ៗ លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃនេះគួរតែបង្ហាញ ជាចំហរដល់សាធារណៈ ។</td></tr>
<tr><td>១០. កសាងសមត្ថភាព</td><td colspan="2">• រ.គ.ស.ភ អនុវត្តកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលដែលសមស្របសំរាប់ការងារផ្សេងៗរបស់បុគ្គលិកទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ។</td></tr>
<tr><td>១១. ហិរញ្ញវត្ថុ</td><td>• ស៊ិនទ្រី កែលំអពតិមានហិរញ្ញវត្ថុឱ្យមានតម្លាភាព និងបង្កើនអត្រាថ្លៃប្រមូលសំរាមរបស់ខ្លួន ។</td><td>រ.គ.ស.ភ
• រ.គ.ស.ភ ពង្រឹងប្រព័ន្ធប្រមូលថ្លៃសំរាមក្នុងតំបន់សេវារបស់ខ្លួនលើថ្លៃសរុប
• សាលាក្រុងបែងចែកថវិកាសំរាប់ រ.គ.ស.ភ អនុវត្តការងារសំអាតតាមទីសាធារណៈចាប់ពីឆ្នាំ ២០០៧</td></tr>
</table>

យុទ្ធសាស្ត្រ	ខ័ណ្ឌទាំង ៤ ក្នុងក្រុង	ខ័ណ្ឌទាំង ៣ ជាយក្រុង
		ស៊ីនទ្រី ដូចគ្នានឹងក្រលោនខាងឆ្វេង
១២. ការអប់រំសាធារណៈ និងកិច្ចសហការ	• រ.គ.ស.ភ និងក្រុមហ៊ុន ស៊ីនទ្រី បន្តអនុវត្តការអប់រំសាធារណៈ និងសកម្មភាព PR ហើយដើម្បីសំរេចការងារនេះខាងពួកគាត់សហការជាមួយ NGOs ដើម្បីឱ្យមានកិច្ចសហការជាសាធារណៈ និងស្វែងយល់ពីប្រជាជន ។	
១៣.ការគ្រប់គ្រង សំណល់គ្រោះថ្នាក់	• ក្រ.ប.ស្ថ លើកស្ទួយដល់ការសាងសង់មធ្យោបាយធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម និងចាក់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវសំរាប់សំណល់គ្រោះថ្នាក់ និងពង្រឹងការត្រួតពិនិត្យលើការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់ ដែលមិនត្រឹម ត្រូវ ។ • ក្រ.ប.ស្ថ សិក្សាពីស្ថានភាពជាក់ស្តែងលើការបង្កើតសំណល់គ្រោះថ្នាក់ និងណែនាំស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដើម្បីអនុវត្តវិធានការចាក់ និងការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មដែលសមស្របជាងគេ • ស្ថាប័នវេជ្ជសាស្ត្រនិមួយៗ អនុវត្តតាមក្រមសីលធម៌សំរាប់គ្រប់គ្រងសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ • ម.ស/មន្ទីរបរិស្ថាន ណែនាំស្ថាប័នវេជ្ជសាស្ត្រឱ្យបែងចែកសំណល់ឆ្លង/គ្រោះថ្នាក់ និងធ្វើការត្រួតពិនិត្យទៅលើតម្លៃចំណាយសំរាប់គ្រប់គ្រងចាំបាច់ (រួមទាំងការប្រមូល និងការចាក់ចុង ក្រោយ) នៃសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ • ម.ស លើកស្ទួយការធ្វើសមាហរណកម្មឡខ្នាតតូចសំរាប់ដុតសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រឆ្លង និងសំណល់គ្រោះថ្នាក់ និងកាត់បន្ថយចំនួន ទាំងនេះឱ្យដល់កំរិតអប្បបរមា ។	
ដំណាក់កាលទី ៣ (២០១៣-២០១៥) ទិដ្ឋភាពបច្ចេកទេស		
១.ការបង្កើត និង គ្រប់គ្រងសំណល់តាមប្រភព	• សាលាក្រុង/ម.ប.ស្ថ.ភ សហការជាមួយ រ.គ.ស.ភ និង ស៊ីនទ្រី អនុវត្តយុទ្ធនាការអប់រំ សាធារណៈ និងធ្វើនិយ័តកម្មការចាក់ និងការចោលសំណល់តាមផ្ទះមិនត្រឹមត្រូវខុសច្បាប់ ។ • យុទ្ធនាការក៏លើកស្ទួយដល់ការកាត់ បន្ថយសំណល់ផងដែរ	
២. ការចាក់ ការប្រមូល និងការដឹកជញ្ជូន	• សាលាក្រុង/ម.ប.ស្ថ.ភ គ្រប់គ្រងការងារប្រមូលសំណល់ធ្វើដោយស៊ីនទ្រី • ស៊ីនទ្រី បន្តផ្តល់សេវាប្រមូល ១០០% • ស៊ីនទ្រីពិនិត្យមើលលើការណែនាំប្រព័ន្ធប្រមូលសំណល់ញែក នៅក្នុងតំបន់ខ្លួនលើកលែងតែតំបន់ NIP ។	រ.គ.ស.ភ • រ.គ.ស.ភ កែលំអប្រសិទ្ធិភាពនៃការប្រមូលរបស់ខ្លួន និងបង្កើនអត្រាប្រមូលរបស់ខ្លួនដល់ ៩៥.៧% សមមាត្រទៅនឹងចំនួនប្រជាជនក្នុងឆ្នាំ ២០១៥ • រ.គ.ស.ភ ពង្រីកតំបន់លើការប្រមូលសំណល់ដោយញែក • យោងតាមលទ្ធផលនៃការសិក្សាលើកទីមួយ រ.គ.ស.ភ អាចបង្ហាញទីតាំងផ្ទេរ បើអាច ។ ស៊ីនទ្រី ដូចគ្នានឹងក្រលោនខាងឆ្វេង

យុទ្ធសាស្ត្រ	ខ័ណ្ឌទាំង ៤ ក្នុងក្រុង	ខ័ណ្ឌទាំង ៣ ជាយក្រុង
៣. ការបោសតាមផ្លូវ និងការសំអាតសួនច្បារ	• ពលកម្មផ្អែកតាមប្រព័ន្ធសំអាតតាមកន្លែងសាធារណៈគួរតែត្រូវបានថែរក្សា ស្របពេលដែលវាមានផលប្រយោជន៍ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចលើការសំអាតគ្រឿងចក្រ • សាលាក្រុង/ម.ប.ស្ថ.ភ បន្តអនុវត្តយុទ្ធនាការអប់រំសាធារណៈ និងធ្វើនិយ័តកម្មលើសកម្មភាពខុសច្បាប់នានា ដូចជាការចាក់ខុសច្បាប់ ដើម្បីបញ្ឈប់នូវការពង្រាយសំរាមក្នុងទីក្រុង ។	
៤.ប្រព្រឹត្តិកម្មពាក់ កណ្តាលសំរេច និង ការកែច្នៃ	• រ.គ.ស.ភ ប្រតិបត្តិការណ៍លើមធ្យោបាយធ្វើជីកំប៉ុស្តនៅទីលានចាក់សំរាមដង្កោ • រ.គ.ស.ភ បន្តលើកស្ទួយសកម្មភាពកែច្នៃរបស់អង្គការ NGOs • រ.គ.ស.ភ លើកស្ទួយកែលំអសកម្មភាពកែច្នៃ តាមរយៈអ្នកកែច្នៃផ្ទាល់ខ្លួន និងធ្វើនិយ័តកម្មការកែច្នៃមិនត្រឹមត្រូវ • រ.គ.ស.ភ សាកល្បងដឹកនាំប្រព័ន្ធប្រមូលសំណល់ញែក និងសកម្មភាពរបស់អ្នកកែច្នៃឯកជន	
៥.ការចាក់ចុងក្រោយ និងប្រតិបត្តិការណ៍ និងតំហែទាំគ្រឿងចក្រ	• រ.គ.ស.ភ បន្តប្រតិបត្តិការណ៍ទីលានបច្ចេកទេសនៅដង្កោ • រ.គ.ស.ភ ថែទាំរថយន្ត និងគ្រឿងចក្ររបស់ខ្លួនបានត្រឹមត្រូវ ។	
៦. ការគ្រប់គ្រងទឹកស្អុយ	• រ.គ.ស.ភ និងស្ថាប័នឯកជន តាមដានផែនការគ្រប់គ្រងទឹកស្អុយ និងផែនការសកម្មភាព ។	
ទិដ្ឋភាពស្ថាប័ន		
៧. ប្រព័ន្ធច្បាប់	• ក្រ.ប.ស្ថ ជួយលើកទឹកចិត្តចំពោះទីក្រុងសំខាន់ផ្សេងៗទៀតក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីអនុវត្តការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់រឹង ។ • ក្រ.ប.ស្ថ និងក្រសួងសុខាភិបាល ធ្វើនិយ័តកម្មឱ្យបានម៉ត់ចត់ថែមទៀត ទៅលើការចាក់ និងការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់ដែលមិនត្រឹមត្រូវ • ក្រ.ប.ស្ថ សហការជាមួយសាលាក្រុង ផ្សព្វផ្សាយបទបញ្ជាក្រុងស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និងគោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ ការចាក់សំណល់ និងសកម្មភាពផ្សេងទៀត ដើម្បីឱ្យមានការសហការពីសំណាក់ប្រជាជនចំពោះ ក្រុងផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងប្រទេស ។	
៨. រដ្ឋបាល និងការរៀបចំ	• សាលាក្រុងភ្នំពេញបន្តពង្រឹង រ.គ.ស.ភ • សាលាក្រុងភ្នំពេញវាយតម្លៃលើការវិវត្តន៏របស់ផែនការមេ និងបង្កើតផែនការមេថ្មីមួយទៀត ដែលចាប់ផ្តើមពីឆ្នាំ ២០១៦ ទៅ ។	
៩.ដៃគូសាធារណៈនិងឯកជន	• សាលាក្រុង ធ្វើវិសោធនកម្មកិច្ចសន្យាជាមួយ ស៊ិនទ្រី និងអភិវឌ្ឍន៏ដៃគូឯកជន និងសាធារណៈដោយផ្អែកតាមយន្តការទីផ្សារ • សាលាក្រុងភ្នំពេញ/ម.ប.ស្ថ.ភ រក្សាការរៀបចំការអង្កេតតាមបែបប្រព័ន្ធ និង ត្រួតពិនិត្យ ទិន្នន័យ ។ ការងារវាយតម្លៃលើសកម្មភាព និងការបោះពុម្ពរបស់ខ្លួន គួរតែបន្តធ្វើទៀត ។	
១០. កសាងសមត្ថភាព	• រ.គ.ស.ភ អនុវត្តកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលដែលសមស្របសំរាប់ការងារផ្សេងៗរបស់បុគ្គលិកទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ។	

យុទ្ធសាស្ត្រ	ខ័ណ្ឌទាំង ៤ ក្នុងក្រុង	ខ័ណ្ឌទាំង ៣ ជាយក្រុង
១១. ហិរញ្ញវត្ថុ	• ស៊ិនទ្រី កែលំអពតិមានហិរញ្ញវត្ថុឱ្យមានតម្លាភាព និងបង្កើនអត្រាថ្លៃប្រមូលសំរាមរបស់ខ្លួន ។	រ.គ.ស.ភ • រ.គ.ស.ភ រក្សាប្រព័ន្ធចីរភាពហិរញ្ញវត្ថុ តាមរយៈប្រមូលថ្លៃសំរាមពីប្រជាជន • សាលាក្រុងបែងចែកថវិកាសំរាប់ រ.គ.ស.ភ អនុវត្តការងារសំអាត ។
		ស៊ិនទ្រី ដូចគ្នានឹងក្រលោនខាងឆ្វេង
១២.ការអភិវឌ្ឍន៍ ធនធានមនុស្ស	• រ.គ.ស.ភ អនុវត្តកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលដែលសមស្របសំរាប់ការងារផ្សេងៗរបស់បុគ្គលិកទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ។	
១៣. ការអប់រំសាធារណៈ និងកិច្ចសហការ	• សាលាក្រុងភ្នំពេញ/ម.ប.ស្ថ.ភ សហការជាមួយ រ.គ.ស.ភ និងក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី បន្តអនុវត្តការអប់រំសាធារណៈ និងសកម្មភាព PR ហើយដើម្បីឱ្យមានកិច្ចសហការជាសាធារណៈ និងស្វែងយល់ពីប្រជាជន ពួកគាត់ត្រូវសហការយ៉ាងជិតស្និតជាមួយ NGOs ។	
១៤.ការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់	• ក្រ.ប.ស្ថ លើកស្ទួយដល់ការសាងសង់មធ្យោបាយធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម និងចាក់ឱ្យខានត្រឹមត្រូវសំរាប់សំណល់គ្រោះថ្នាក់ និងពង្រឹងការត្រួតពិនិត្យលើការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់ដែលមិនត្រឹម ត្រូវ ។ • អង្គការពាក់ព័ន្ធនានាអនុវត្តតួនាទីរបស់ខ្លួនក្នុងការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់ • ក្រ.ប.ស្ថ និង ម.ប.ស្ថ.ភ ធ្វើនិយ័តកម្ម និងចាត់ចែងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ • ក្រ.ប.ស្ថ និង ម.ប.ស្ថ.ភ ធ្វើនិយ័តកម្ម ឡរំលាយខ្នាតតូចលើសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រគ្រោះថ្នាក់ និងឆ្លង ។	

3.5.3 លំហូរសំណល់នាពេលអនាគត

តំបន់សិក្សាទាំងមូលឆ្នាំ ២០០៧

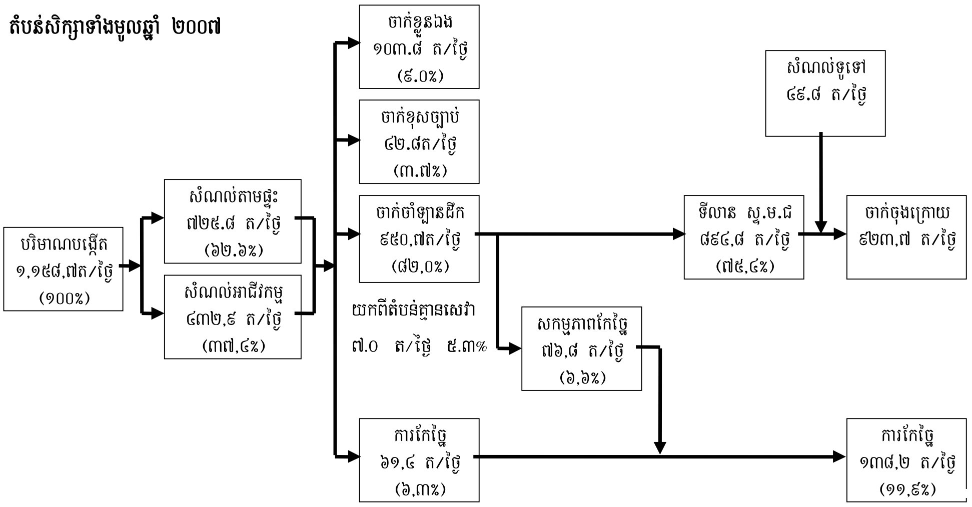

តំបន់ទីប្រជុំជនក្រុងឆ្នាំ ២០០៧

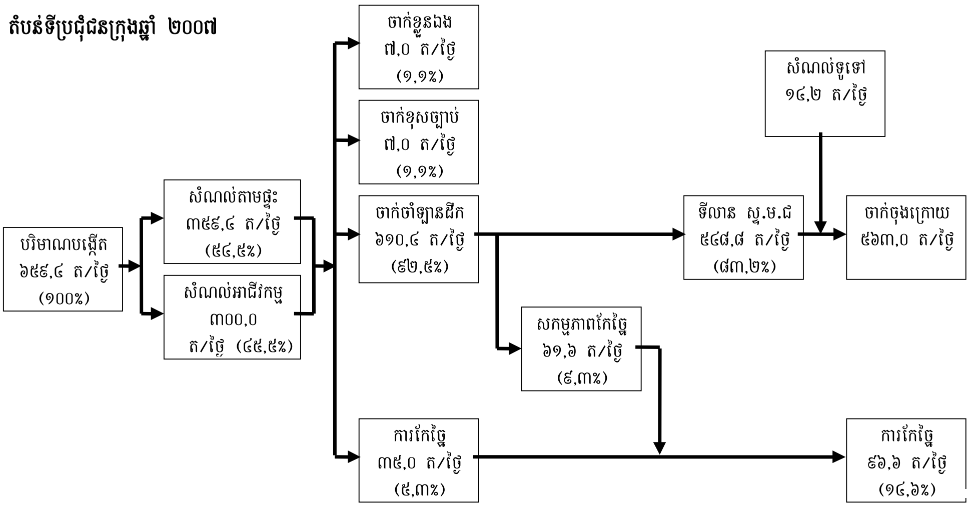

តំបន់ជាយក្រុងឆ្នាំ ២០០៧

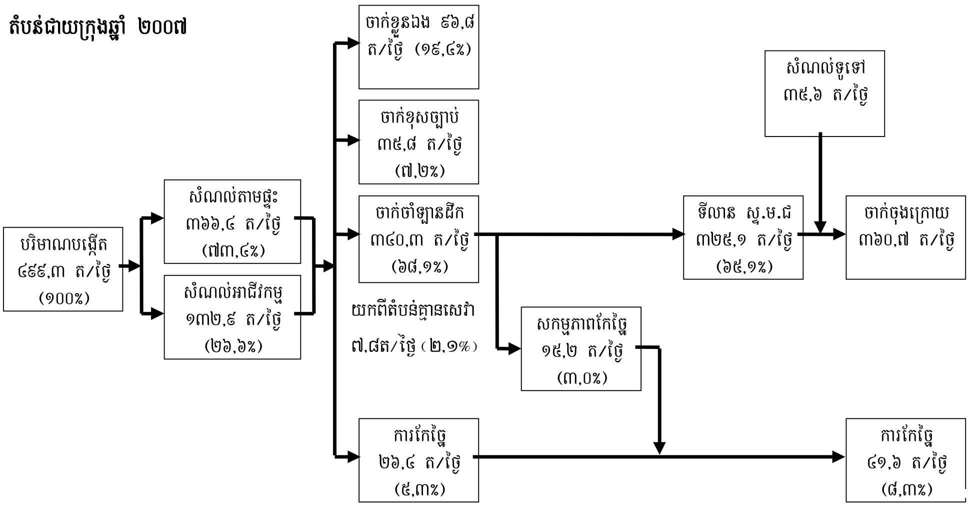

Figure 3-1: លំហូរសំណល់ក្នុងឆ្នាំ ២០០៧

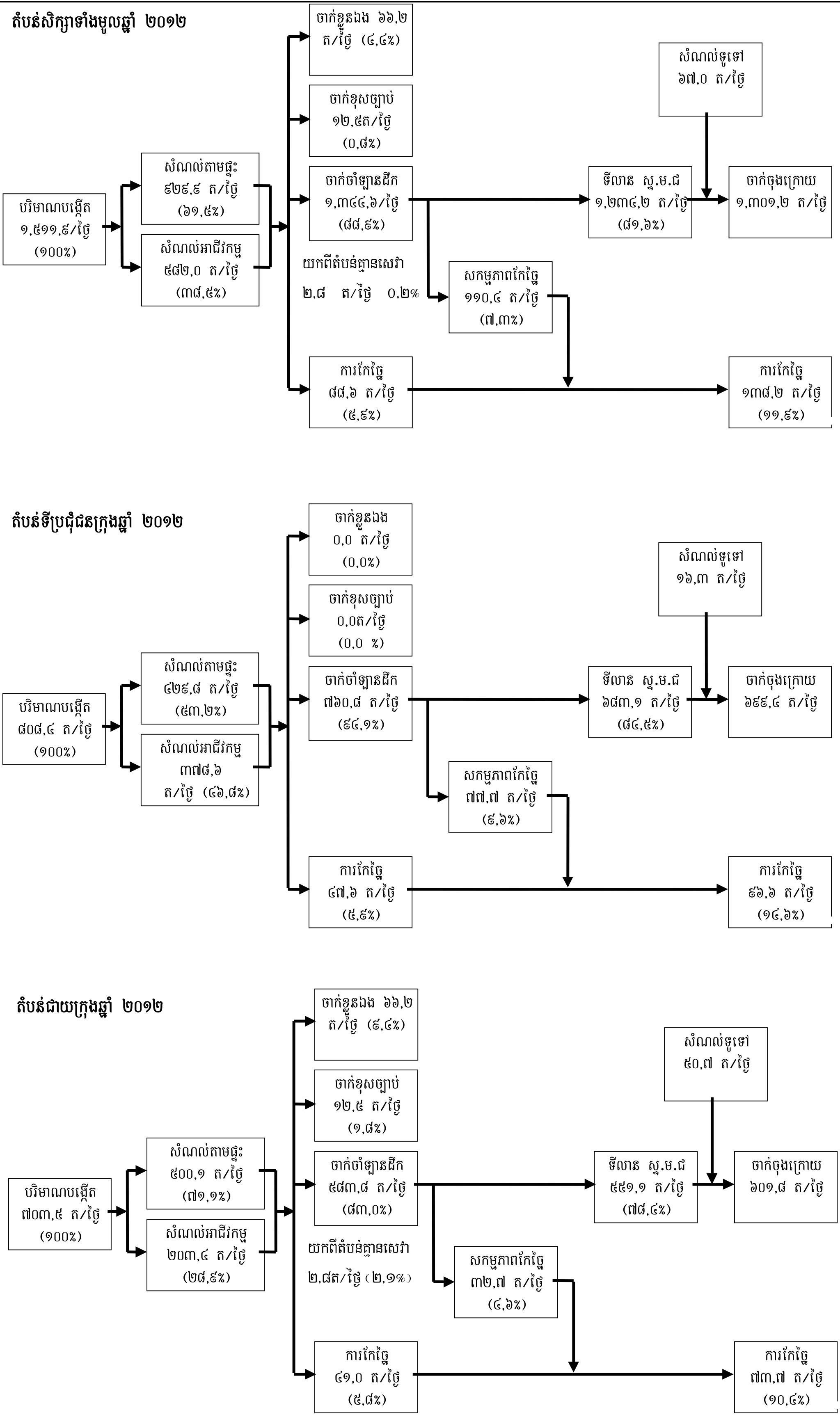

Figure 3-2: លំហូរសំណល់ក្នុងឆ្នាំ ២០១២

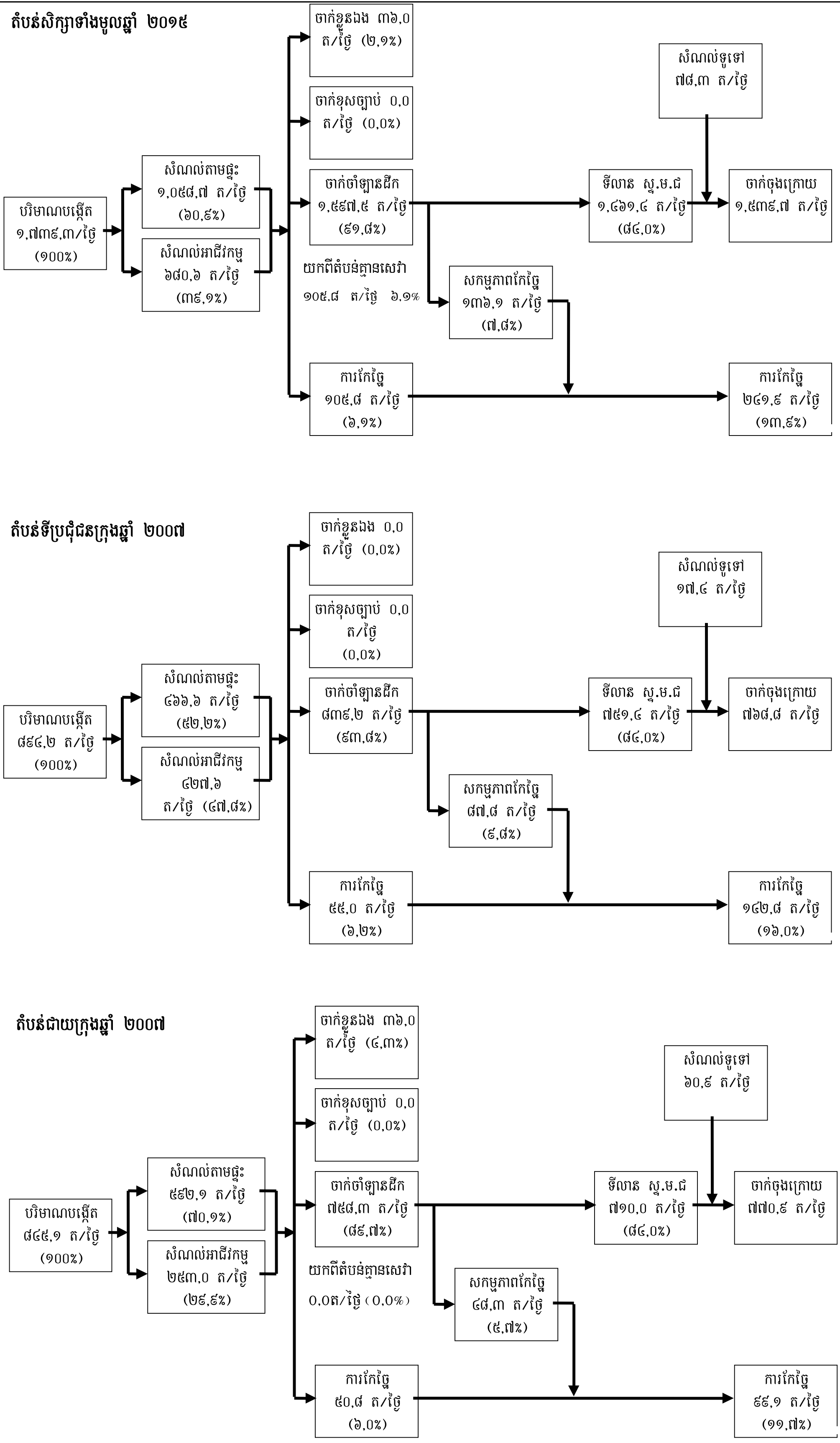

Figure 3-3: លំហូរសំណល់ក្នុងឆ្នាំ ២០១៥

3.5.4 ផែនការមេគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង

ដំណាក់កាល សមាសភាព	បច្ចុប្បន្ន (២០០៤)	ដំណាក់កាលទី ១ (២០០៧)	ដំណាក់កាលទី ២ (២០១២)	ដំណាក់កាលទី ៣ (២០១៥)
១. ការបង្កើតសំណល់ទីក្រុង				
ចំនួនប្រជាជនក្នុងក្រុងភ្នំពេញ	ជាយក្រុង : 601,449 ទីប្រជុំជន : 642,392 សរុប : 1,242,841	ជាយក្រុង : 724,409 ទីប្រជុំជន : 692,036 សរុប : 1,416,445	ជាយក្រុង : 850,545 ទីប្រជុំជន : 730,887 សរុប : 1,581,432	ជាយក្រុង : 952,009 ទីប្រជុំជន : 750,157 សរុប : 1,702,166
បរិ.សំ.ទីក្រុង (ត/ថ្ងៃ) ការបង្កើត ការចាក់ចោល ការប្រមូល	977.6 716.6 ជាយក្រុង : 189.8 រ.គ.ស.ភ : 29.9 ស៊ីនទ្រី : 159.9 ទីប្រជុំជន : 502.8 សរុប : 692.6	1,158.7 950.7 ជាយក្រុង : 325.1 រ.គ.ស.ភ : 156.5 ស៊ីនទ្រី : 168.6 ទីប្រជុំជនៈ 548.8 សរុប : 873.9	1,511.9 1,344.6 ជាយក្រុង : 551.1 រ.គ.ស.ភ : 281.1 ស៊ីនទ្រី : 270.0 ទីប្រជុំជន : 683.1 សរុប : 1,234.2	1,739.3 1,597.5 ជាយក្រុង : 710.0 រ.គ.ស.ភ : 404.4 ស៊ីនទ្រី : 305.6 ទីប្រជុំជន : 751.4 សរុប : 1,461.4
សមាសភាពសំ.ទីក្រុង (%) គ្មានល្បាយ ល្បាយ	29.9 70.1	38.4 61.6	43.1 56.9	46.9 53.1
២. ធនធានប្រមូល និងការដឹកជញ្ជូន				
អត្រាប្រមូល (%)	ជាយក្រុង : 48.2 ទីប្រជុំជន : 90.7 សរុប : 73.3	ជាយក្រុង : 68.1 ទីប្រជុំជន : 92.5 សរុប : 82.0	ជាយក្រុង : 83.0 ទីប្រជុំជន : 94.1 សរុប : 88.9	ជាយក្រុង : 89.7 ទីប្រជុំជន : 93.8 សរុប : 91.8
អត្រានៃការចាក់មិនសមស្រប ធៀបនឹងការបង្កើត (%)	ជាយក្រុង : 13.8 ទីប្រជុំជន : 2.2 សរុប : 6.9	ជាយក្រុង : 7.2 ទីប្រជុំជន : 1.1 សរុប : 3.7	ជាយក្រុង : 1.8 ទីប្រជុំជន : 0.0 សរុប : 0.8	ជាយក្រុង : 0.0 ទីប្រជុំជន : 0.0 សរុប : 0.0
អត្រាប្រមូលសំណល់ញែក ធៀបនឹងការប្រមូល (%)	ជាយក្រុង : 0 ទីប្រជុំជន : 0.7 សរុប : 4 ត/ថ	ជាយក្រុង : 1.8 ទីប្រជុំជន : 0.7 សរុប : 6 ត/ថ	ជាយក្រុង : 1.6 ទីប្រជុំជន : 0.7 សរុប : 9 ត/ថ	ជាយក្រុង : 1.7 ទីប្រជុំជន : 0.7 សរុប : 12 ត/ថ
ប្រព័ន្ធប្រមូលសំណល	<u>រ.គ.ស.ភ</u> ប្រមូលតាមផ្ទះ/រថយន្ត ប្រមូលតាមកន្លែងចាក់រួម ប្រមូលដោយរទេះ និងតាមធុងសំរាម <u>ឯកជន</u> ប្រមូលតាមចិញ្ចើមថ្នល់/ស៊ីប្លេ ប្រមូលតាមកុងទែន័រ	<u>រ.គ.ស.ភ</u> ប្រមូលតាមចិញ្ចើមថ្នល់/ស៊ីប្លេ តាមទីតាំងដាក់កុងទែន័រ ប្រមូល តាមរទេះរុញនិងកុងទែន័រ <u>ស៊ីនទ្រី</u> អាស្រ័យតាមផែនការចុះកិច្ចសន្យារបស់ក្រុមហ៊ុនឯកជន	<u>រ.គ.ស.ភ</u> ប្រមូលតាមចិញ្ចើមថ្នល់/ស៊ីប្លេ តាមទីតាំងដាក់កុងទែន័រ ប្រមូល តាមរទេះរុញនិងកុងទែន័រ_ <u>ស៊ីនទ្រី</u> អាស្រ័យតាមផែនការចុះកិច្ចសន្យារបស់ក្រុមហ៊ុនឯកជន	<u>រ.គ.ស.ភ</u> ប្រមូលតាមចិញ្ចើមថ្នល់/ស៊ីប្លេ តាមទីតាំងដាក់កុងទែន័រ ប្រមូល តាមរទេះរុញនិងកុងទែន័រ <u>ស៊ីនទ្រី</u> អាស្រ័យតាមផែនការចុះកិច្ចសន្យារបស់ក្រុមហ៊ុនឯកជន

ដំណាក់កាល សមាសភាព	បច្ចុប្បន្ន (២០០៤)	ដំណាក់កាលទី ១ (២០០៧)	ដំណាក់កាលទី ២ (២០១២)	ដំណាក់កាលទី ៣ (២០១៥)
ប្រភេទរថយន្តសំខាន់ៗ (ឯកតា) CT: Compactor Truck SL: Skip Loader CO: Container	CT (18 m^3): 1 CT (4.5 m^3): 1 CT (4 m^3): 2 SL : 1 CO (5 m^3): 10	រ.គ.ស.ភ CT (15 m^3): 8 CT (8 m^3): 3 CT (4 m^3): 3 SL : 5 CO (5 m^3): 37 WL: 1	រ.គ.ស.ភ CT (15 m^3): 16 CT (8 m^3): 4 CT (4 m^3): 5 SL : 8 CO (5 m^3): 61 WL: 1	រ.គ.ស.ភ CT (15 m^3): 19 CT (8 m^3): 6 CT (4 m^3): 8 SL : 11 CO (5 m^3): 86 WL: 1
ចំនួនបុគ្គលិក (កម្មករប្រមូលសំរាម)	រ.គ.ស.ភ : 21(16)	រ.គ.ស.ភ : 75 (48)	រ.គ.ស.ភ : 108 (74)	រ.គ.ស.ភ : 142 (100)
ប្រព័ន្ធដឹកជញ្ជូន	ដឹកជញ្ជូនផ្ទាល់	ដឹកជញ្ជូនផ្ទាល់	ដឹកជញ្ជូនផ្ទាល់	ដឹកជញ្ជូនផ្ទាល់
អង្គភាពប្រតិបត្តិ	រ.គ.ស.ភ : តំបន់ NIP ក្រុមហ៊ុនឯកជន : ភ្នំពេញទាំងមូល លើកលែងតែតំបន់ NIP	ជាយក្រុង : រ.គ.ស.ភ ស៊ីនទ្រី ទីប្រជុំជនៈ ស៊ីនទ្រី	ជាយក្រុង : រ.គ.ស.ភ ស៊ីនទ្រី ទីប្រជុំជនៈ ស៊ីនទ្រី	ជាយក្រុង : រ.គ.ស.ភ ស៊ីនទ្រី ទីប្រជុំជនៈ ស៊ីនទ្រី
តម្លៃឯកតា (ដុល្លា/តោន)	6.73(in 2003)	8.14(តំបន់ រ.គ.ស.ភ)	6.98 (តំបន់ រ.គ.ស.ភ)	7.07 (តំបន់ រ.គ.ស.ភ)
៣. ការសំអាតតំបន់សាធារណៈ				
វិធីបោសសំអាត	បោសដោយដៃ ដោយក្រុមហ៊ុនឯកជន	ជាយក្រុង : រ.គ.ស.ភៈ បោសដោយដៃ ស៊ីនទ្រីៈ ផែនការឯកជន ទីប្រជុំជនៈ ស៊ីនទ្រី	ជាយក្រុង : រ.គ.ស.ភៈ បោសដោយដៃ ស៊ីនទ្រីៈ ផែនការឯកជន ទីប្រជុំជនៈ ស៊ីនទ្រី	ជាយក្រុង : រ.គ.ស.ភៈ បោសដោយដៃ ស៊ីនទ្រីៈ ផែនការឯកជន ទីប្រជុំជនៈ ស៊ីនទ្រី
ប្រភេទរថយន្តប្រមូល នៅតំបន់ជាយក្រុង	-	Dump truck: 1	Dump truck: 1	Dump truck 1
Length of served road (km)	ជាយក្រុង :10km ទីប្រជុំជន : 46 km	ជាយក្រុង : រ.គ.ស.ភ : 4 km ស៊ីនទ្រី : 6 km ទីប្រជុំជន : 46 km	ជាយក្រុង : រ.គ.ស.ភ : 7 km ស៊ីនទ្រី : 6 km ទីប្រជុំជន : 46 km	ជាយក្រុង : រ.គ.ស.ភ : 8 km ស៊ីនទ្រី : 6 km ទីប្រជុំជន : 46 km
ធ្វើដោយ	ជាយក្រុង : ស៊ីនទ្រី ទីប្រជុំជន : ស៊ីនទ្រី	ជាយក្រុង : រ.គ.ស.ភ ស៊ីនទ្រី ទីប្រជុំជន : ស៊ីនទ្រី	ជាយក្រុងៈ រ.គ.ស.ភ ស៊ីនទ្រី ទីប្រជុំជន : ស៊ីនទ្រី	ជាយក្រុង : រ.គ.ស.ភ ស៊ីនទ្រី ទីប្រជុំជន : ស៊ីនទ្រី
ចំនួនបុគ្គលិក (អ្នកបោស)	រ.គ.ស.ភ : 0	រ.គ.ស.ភ : 28 (25)	រ.គ.ស.ភ : 47 (44)	រ.គ.ស.ភ : 53 (50)
តម្លៃឯកតា (ដុល្លា/តោន)	-	238.8 (តំបន់ រ.គ.ស.ភ)	183.0 (តំបន់ រ.គ.ស.ភ)	153.9 (តំបន់ រ.គ.ស.ភ)
៤. ការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មកែច្នៃពាក់កណ្តាលសំរេច				
កន្លែងផលិតជីកំប៉ុស្ត ១	ទីលានស្ទឹងមានជ័យ	ទីលានដង្កោ	ទីលានដង្កោ	ទីលានដង្កោ
បរិមាណធ្វើ (តោន/ឆ្នាំ)	365	7,300	7,300	7,300
តម្លៃឯកតា (ដុល្លា/សំណល់-តោន)	គ្មាន	10.3	10.3	10.3
(ដុល្លា/ផលិតផល-តោន)	គ្មាន	51.4	51.4	51.4

ដំណាក់កាល សមាសភាព	បច្ចុប្បន្ន (២០០៤)	ដំណាក់កាលទី ១ (២០០៧)	ដំណាក់កាលទី ២ (២០១២)	ដំណាក់កាលទី ៣ (២០១៥)
ការកែច្នៃនៅកន្លែងបង្កើត	សំណល់ផ្សារ ។ល។	សំណល់ផ្សារ ។ល។	សំណល់ផ្សារ ។ល។	សំណល់ផ្សារ ។ល។
អត្រាកែច្នៃសរុប	0.4	1.8	1.4	1.2
ប្រព័ន្ធកែច្នៃ	Windrow	Windrow	Windrow	Windrow
កន្លែងធ្វើជីកំប៉ុស្តទី ២	ជាយក្រុង : - ទីប្រជុំជនៈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍កែច្នៃសំណល់	ជាយក្រុង : មណ្ឌលកែច្នៃសំណល់(ម.ក.ស) ទីប្រជុំជន : ម.អ.ក.ស	ជាយក្រុង : ម.ក.ស ទីប្រជុំជន : ម.អ.ក.ស	ជាយក្រុង : ម.ក.ស ទីប្រជុំជន : ម.អ.ក.ស
បរិមាណធ្វើ (តោន/ឆ្នាំ)	110	110+2,190= 2,300	110+3,285= 3,395	110+4,380= 4,490
តម្លៃឯកតា (ដុល្លា/តោន)	គ្មាន	គ្មាន	គ្មាន	គ្មាន
កែច្នៃនៅកន្លែងបង្កើត	សំណល់ក្រុង	សំណល់ក្រុង	សំណល់ក្រុង	សំណល់ក្រុង
អត្រាកែច្នៃសរុប	0.4	0.6	0.7	0.8
ប្រព័ន្ធកែច្នៃ	Windrow	Windrow	Windrow	Windrow
៥. ការចាក់ចុងក្រោយ				
វិធីប្រតិបត្តិការណ៍	ចាក់គ្មានបច្ចេកទេស	ទីលានបច្ចេកទេសកំរិត ៤	ទីលានបច្ចេកទេសកំរិត ៤	ទីលានបច្ចេកទេសកំរិត ៤
ទីលានចាក់សំរាមចុងក្រោយ	ទីលានស្ទឹងមានជ័យ	ទីលានដង្កោ	ទីលានដង្កោ	ទីលានដង្កោ
ចំងាយពីទីក្រុង (គ.ម)	5	10	10	10
ធ្វើដោយ	រ.គ.ស.ភ	រ.គ.ស.ភ	រ.គ.ស.ភ	រ.គ.ស.ភ
បរិមាណចាក់ (តោន/ថ្ងៃ)	715	924	1,301	1,540
ចំនួនកម្មករ	4	51 (ទាំងបុគ្គលិករដ្ឋបាល)	54 (ទាំងបុគ្គលិករដ្ឋបាល)	61 (ទាំងបុគ្គលិករដ្ឋបាល)
តម្លៃឯកតា (ដុល្លា/តោន) • គ្មានជំនួយ • មានជំនួយ	0.43	5.92 4.40	5.92 4.40	5.92 4.40
Main equipment	Bulldozers (ជួល) 2	Bulldozer 4 Wheel loader 1 Water tank truck 1 Dump truck 2 Pickup truck 2 Excavator 2	Bulldozer 5 Wheel loader 1 Water tank truck 1 Dump truck 2 Pickup truck 2 Excavator 2	Bulldozer 6 Wheel loader 1 Water tank truck 1 Dump truck 3 Pickup truck 2 Excavator 3
៦. ការថែទាំ និងជួសជុល (សំរាប់ រ.គ.ស.ភ)				
ការឆែកមើលតូចតាច	ដោយរោងជាងឯកជន	ដោយ រ.គ.ស.ភ	ដោយ រ.គ.ស.ភ	ដោយ រ.គ.ស.ភ
ការជួសជុលធំដុំ	ដោយរោងជាងឯកជន	ដោយរោងជាងឯកជន	ដោយរោងជាងឯកជន	ដោយរោងជាងឯកជន
ធ្វើដោយ	រ.គ.ស.ភ	រ.គ.ស.ភ	រ.គ.ស.ភ	រ.គ.ស.ភ
បុគ្គលិកផ្នែកថែរក្សា	[	ប្រធានរោងជាង : 1 អ្នកបច្ចេកទេស : 2 យន្តការ : 6 អ្នកយាមឃ្លាំង : 1 បុគ្គលិករដ្ឋបាល : 2	ប្រធានរោងជាង : 1 អ្នកបច្ចេកទេស : 2 យន្តការ : 8 អ្នកយាមឃ្លាំង : 1 បុគ្គលិករដ្ឋបាល : 2	ប្រធានរោងជាង : 1 អ្នកបច្ចេកទេស : 2 យន្តការ : 9 អ្នកយាមឃ្លាំង : 1 បុគ្គលិករដ្ឋបាល : 2

ដំណាក់កាល សមាសភាព	បច្ចុប្បន្ន (២០០៤)	ដំណាក់កាលទី ១ (២០០៧)	ដំណាក់កាលទី ២ (២០១២)	ដំណាក់កាលទី ៣ (២០១៥)
៧. ហិរញ្ញវត្ថុ រ.គ.ស.ភ (ទិន្នន័យឆ្នាំ២០០៣)				
តម្លៃឯកតាគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង (ដុល្លា/តោន)	7.16	12.54	11.38	11.47
ប្រភពចំណូល	ថវិកាសាលាក្រុង 0 ថ្លៃប្រមូលសំណល់រឹង 39 ថ្លៃឈ្នួលចាក់ 104 លក់អាចម៍ដី 0	ថវិកាសាលាក្រុង 35 ថ្លៃប្រមូលសំណល់រឹង 663 ថ្លៃឈ្នួលចាក់ 1,483 លក់អាចម៍ដី 0	ថវិកាសាលាក្រុង 47 ថ្លៃប្រមូលសំណល់រឹង1,191 ថ្លៃឈ្នួលចាក់ 2,090 លក់អាចម៍ដី 133	ថវិកាសាលាក្រុង 51 ថ្លៃប្រមូលសំណល់រឹង1,714 ថ្លៃឈ្នួលចាក់ 2,473 លក់អាចម៍ដី 66
ចំណូលសរុប (១.000ដុល្លា)	143	2,131	3,461	4,304
អត្រាថ្លៃប្រមូលសំណល់	ផ្ទះធម្មតា 80% កន្លែងអាជីវកម្ម 0%	ផ្ទះធម្មតា 80% កន្លែងអាជីវកម្ម 100%	ផ្ទះធម្មតា 80% កន្លែងអាជីវកម្ម 100%	ផ្ទះធម្មតា 80% កន្លែងអាជីវកម្ម 100%
ថវិកាបែងចែកពីខ្ទង់ហិរញ្ញវត្ថុទូទៅធៀបចំណូលសរុបដែលបានពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង	0%	2%	2%	2%
អត្រាថ្លៃប្រមូលដែលសេវាគ្របដណ្ដប់ធៀបចំណូលសរុបដែលបានពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង	27%	29%	32%	35%
ថ្លៃចាក់ធៀបនឹងចំណូលសរុបបានពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង	73%	70%	62%	62%
ថ្លៃលក់អាចម៍ដីធៀបនឹងចំណូលសរុបបានពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង	0%	0%	4%	2%
ចំណូលសរុបក្នុងម្នាក់ៗ (ដុល្លា/ឆ្នាំ)	0.12	1.55	2.12	2.34
ថវិកាប៉ាន់ស្មានរបស់ក្រុង (ពាន់ដុល្លា)	5,811	8,435	11,305	13,772
ថវិកាចូលរួមគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង	0%	0.4%	0.4%	0.4%
៨. ការគ្រប់គ្រងសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ				
ការបង្កើត (តោន/ថ្ងៃ)	សំណល់ទូទៅ: 9.7 វេជ្ជសាស្ត្រ: 1.0	សំណល់ទូទៅ: 12.3 វេជ្ជសាស្ត្រ: 1.2	សំណល់ទូទៅ: 16.5 វេជ្ជសាស្ត្រ: 1.6	សំណល់ទូទៅ: 19.3 វេជ្ជសាស្ត្រ: 1.9
ការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មក្នុងពេលបង្កើតសំណល់	ទូទៅ : ទីលានបច្ចេកទេស វេជ្ជសាស្ត្រ : ឡរំលាយ	ទូទៅ : ទីលានបច្ចេកទេស វេជ្ជសាស្ត្រ : ឡរំលាយ	ទូទៅ : ទីលានបច្ចេកទេស វេជ្ជសាស្ត្រ : ឡរំលាយ	ទូទៅ : ទីលានបច្ចេកទេស វេជ្ជសាស្ត្រ : ឡរំលាយ
ការចាក់សំណល់ចុងក្រោយ	សំណល់ទូទៅ:ចាក់ចំហរ	សំណល់ទូទៅ : ទីលាន	សំណល់ទូទៅ : ទីលាន	សំណល់ទូទៅ : ទីលាន

ដំណាក់កាល សមាសភាព	បច្ចុប្បន្ន (២០០៤)	ដំណាក់កាលទី ១ (២០០៧)	ដំណាក់កាលទី ២ (២០១២)	ដំណាក់កាលទី ៣ (២០១៥)
		បច្ចេកទេសដង្កោ សំណល់វេជ្ជសាស្ត្រដែលពុំបានធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មមិនអនុញ្ញាតឱ្យចាក់នៅក្នុងទីលានដង្កោទេ	បច្ចេកទេសដង្កោ សំណល់វេជ្ជសាស្ត្រដែលពុំបានធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មមិនអនុញ្ញាតឱ្យចាក់នៅក្នុងទីលានដង្កោទេ	បច្ចេកទេសដង្កោ សំណល់វេជ្ជសាស្ត្រដែលពុំបានធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មមិនអនុញ្ញាតឱ្យចាក់នៅក្នុងទីលានដង្កោទេ
ប្រតិបត្តិការណ៍ចាក់ចុងក្រោយ	រ.គ.ស.ភ	រ.គ.ស.ភ	រ.គ.ស.ភ	រ.គ.ស.ភ
៩. ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងឧស្សាហកម				
ការបង្កើត (តោន/ថ្ងៃ)	សំណល់ទូទៅ : 29.7 ឧស្សាហកម្ម : 28.5	សំណល់ទូទៅ : 37.5 ឧស្សាហកម្ម : 36.0	សំណល់ទូទៅ : 50.5 ឧស្សាហកម្ម : 48.5	សំណល់ទូទៅ : 59.0 ឧស្សាហកម្ម : 56.6
ការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់គ្រោះថ្នាក	គ្មាន	ទីលានបច្ចេកទេស	ទីលានបច្ចេកទេស	ទីលានបច្ចេកទេស
ការចាក់ចុងក្រោយ	ការចាក់ដោយចំហរ	ហាមឃាត់ និងត្រួតពិនិត្យការចាក់សំណល់គ្រោះថ្នាក់នៅទីលានដង្កោ និងត្រូវយកទៅចាក់នៅទីលានសំរាប់ចាក់សំណល់គ្រោះថ្នាក់	ហាមឃាត់ និងត្រួតពិនិត្យការចាក់សំណល់គ្រោះថ្នាក់នៅទីលានដង្កោ និងត្រូវយកទៅចាក់នៅទីលានសំរាប់ចាក់សំណល់គ្រោះថ្នាក់	ហាមឃាត់ និងត្រួតពិនិត្យការចាក់សំណល់គ្រោះថ្នាក់នៅទីលានដង្កោ និងត្រូវយកទៅចាក់នៅទីលានសំរាប់ចាក់សំណល់គ្រោះថ្នាក់

3.5.5 គំរោងអាទិភាព

គំរោងទាំង ៣ ដូចខាងក្រោមនេះ ត្រូវបានជ្រើសរើសជាគំរោងអាទិភាព និងត្រូវអនុវត្តជាបន្ទាន់សំរាប់លទ្ធភាពសិក្សា ក្នុងដំណាក់កាលទី ១ នៃផែនការមេ ដែលលទ្ធភាពនេះមានបង្ហាញក្នុងជំពូកទី ៦ ។

១. គំរោងអភិវឌ្ឍន៍ទីលានចាក់សំរាមដង្កោ

ដោយសារតែសមត្ថភាពផ្ទុករបស់ទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យមានកំរិត ដែលអាចទទួលបរិមាណសំណល់ត្រឹមចុងឆ្នាំ ២០០៦ ការអភិវឌ្ឍន៍ទីលានចាក់សំរាមថ្មីជួយជំរុញឱ្យប្រតិបត្តិការណ៍ទីលាននេះអាចបន្តចាប់ពីដើមឆ្នាំ ២០០៧ ហើយដែលជាតំរូវការបន្ទាន់ និងជាបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរ ។ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានេះ ក្រុមសិក្សាបានបង្កើតផែនការមេអភិវឌ្ឍន៍ទីលានចាក់សំរាមថ្មីនៅដង្កោ ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសថាជាទីលានអាទិភាពក្នុងការសិក្សានេះ ។

២. គំរោងពង្រីកសេវាប្រមូលសំរាម

គំរោងនេះគឺដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាព រ.គ.ស.ភ លើការផ្តល់សេវា ប្រមូលសំណល់ដើម្បីលុបបំបាត់តំបន់ដែលគ្មានសេវាកម្ម និងមានសេវាកម្មតែមិនគ្រប់គ្រាន់អោយអស់ពីទីក្រុង ដោយសហការជាមួយផ្នែកឯកជនដូចមានក្នុងតារាង ៣-១១ ។

តំបន់មានសេវាកម្មនីមួយៗនឹងត្រូវបានកំនត់តាមរយៈការចចាររវាងសាលាក្រុងនឹងស៊ីនទ្រី។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ដោយសារភាគីទាំងពីរមិនអាចឈានដល់កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការកំនត់តំបន់សេវាកម្មកាលពីចុងខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៥បាន

ក្រុមសិក្សាបានប៉ាន់ប្រមាណពីបរិមាណសំណល់ដែលនឹងត្រូវប្រមូលដោយ រ.គ.ស.ភ ដោយផ្អែកទៅលើទីតាំងនិងទិន្នន័យជញ្ជីងថ្លឹង ហើយបានធ្វើផែនការប្រព័ន្ធប្រមូលសំណល់ដែលត្រូវការអោយស្របទៅតាមការស្នើសុំរបស់សាលាក្រុង ។

៣. គំរោងបិទទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ

ទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យអាចប្រើប្រាស់បានរហូតដល់ដើមឆ្នាំ២០០៧ដោយសារមានការពង្រីកដីទំហំ៣.៦ ហិចតាទៀត តាមរយៈការសិក្សា។ ដោយធ្វើការបំពេញសំណល់ចាស់ទៅក្នុងរណ្តៅដីជិតទីលានតាមការស្នើរបស់ម្ចាស់ដីដែលធ្វើអោយអាយុកាលទីលានស្ទឹងមានជ័យពន្យាបានយូរ។ ដូច្នេះ រ.គ.ស.ភ អាចមានពេលវេលាបន្ថែមទៀតដើម្បីចាក់សំណល់ រហូតដល់ទីលានថ្មីចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការ ។

ការរៀបចំផែនការផ្ទេរទីលានចាក់សំរាមដែលមានស្រាប់ទៅកាន់ទីលានថ្មី គឺជាបញ្ហាបន្ទាន់ដែលនឹងត្រូវអនុវត្តជាមួយការធ្វើផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទីលានចាក់សំរាមថ្មីក្នុងពេលជាមួយគ្នា។ ប៉ុន្តែទោះយ៉ាងណាក៏ដោយគេគួរតែគិតគូដល់វិធានការដោះស្រាយដើម្បីកាត់បន្ថយហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានឱ្យបានដល់កំរិតអប្បបរមចំពោះតំបន់នៅជុំវិញ ដែលប្រហែលជាបង្កមកពីសំរាមដែលចាក់នៅទីលាន ។

3.5.6 ប្លង់ទីតាំងសំរាប់ហេដ្ឋារចនាសម្ពន្ធ័នាពេលអនាគត

មធ្យោបាយដែលបានស្នើឡើងនៅក្នុងផែនការមេដែលមានគោលដៅក្នុងឆ្នាំ ២០១៥ គឺជាទីលានចាក់ចុងក្រោយ ដេប៉ូ និងរោងជាងថែទាំសំរាប់ជួសជុលរថយន្តប្រមូលសំរាម និងមណ្ឌលកែច្នៃដែលជាកន្លែងផ្ទេរសំណល់ប្រមូលតាមរទេះ ។ ប្លង់ទីតាំងសំរាប់ហេដ្ឋារចនាសម្ពន្ធ័នាពេលអនាគតត្រូវបានរៀបចំជាផែនការដូចតទៅ :

a. ទីលានចាក់ចុងក្រោយ

a.1 ផ្ទៃដីទំហំ២៥ហិចតា(ផែនការដើម)

ផ្ទៃដីទំហំ ១០០ ហ.ត នៅដង្កោត្រូវបានផ្តល់ជាអនុសាសន៍ថាជាទីលានសំរាប់ពេលអនាគតក្នុងការសិក្សាដែលត្រូវបានដឹកនាំដោយសាលាក្រុងភ្នំពេញ និងទីប្រឹក្សាជនជាតិអាល្លឺម៉ង់តាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៥។ យោងទៅតាម អនុសាសន៍នេះ សាលា ក្រុងបានទិញដីទំហំ ១១ហ.ត នៅក្នុងដង្កោកាលពីឆ្នាំ ២០០១ ។

ក្រុមសិក្សាបានធ្វើការប្រៀបធៀបទីតាំងបេក្ខភាព៤ ដែលត្រូវ បានជ្រើសរើសនៅក្នុងការសិក្សាលើកមុនដោយធ្វើការប្រៀបអំពី លក្ខណៈសមស្របនៃតំបន់ ទិដ្ឋភាពដីការអភិវឌ្ឍន៍ជុំវិញ និង លក្ខណៈសមស្របដែលអាចពង្រីកបានពេលអនាគត។ ទោះជាយ៉ាងណាក្រុមសិក្សាមិនបានប្រៀបធៀបអំពីតំរូវការតំលៃសំរាប់អភិវឌ្ឍន៍របស់ តំបន់នីមួយៗ ទេព្រោះមានការលំបាកដោយវាអាស្រ័យលើរយៈពេលប្រតិបត្តិការដែល ត្រូវបានកំនត់ទៅតាមលក្ខខ័ណ្ឌ តំបន់។ យោងទៅលើលទ្ធផលនៃការសិក្សាប្រៀបធៀប ក្រុមសិក្សាបានសន្និដ្ឋានថា ទីតាំងក្នុងខ័ណ្ឌដង្កោគឺជាទីតាំងសមស្របជាងគេ

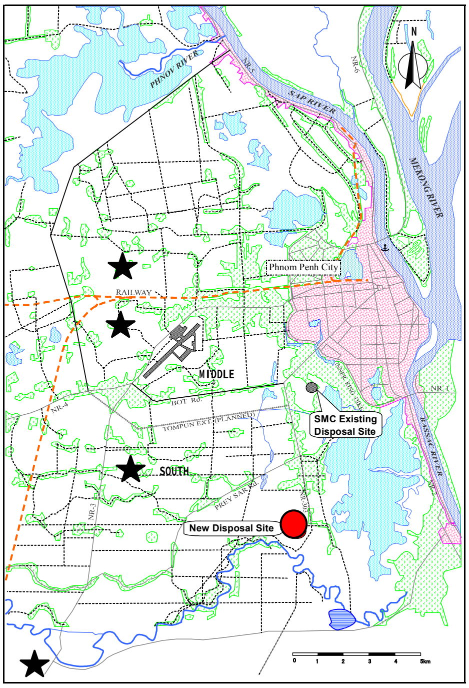

Figure 3-4: ទីតាំងទីលានដង្កោ

ហើយទីនោះគឺជាដីដែលសាលាក្រុងភ្នំពេញបានទទួល ។

ទីតាំងដែលស្នើគឺស្ថិតនៅប៉ែកខាងត្បូងនៃតំបន់របស់ក្រុងក្រោមសំពាធភ្នំពេញ ដែលវាស្ថិតនៅតំបន់ដងស្ទឹងលាតសន្ធឹងឆ្លងកាត់ដីល្បាប់ទូល ។ តំបន់នេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាវាលស្រែ និងមិនមានលំនៅក្នុងតំបន់នោះទេ ។ តំបន់នេះធ្លាប់មានទឹកជំនន់ពីស្ទឹងព្រែកត្នោត ប៉ុន្តែចាប់ពីការសាងសង់ទំនប់តាំងពីឆ្នាំ២០០២មក មិនដែលមានទឹកជំនន់ទេ ។

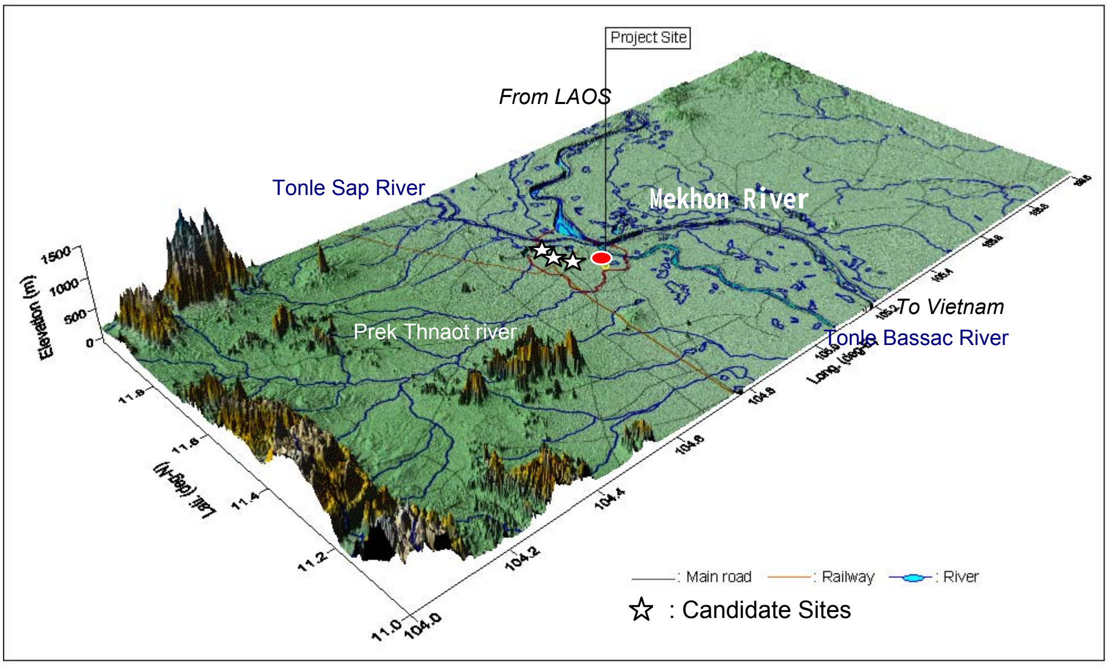

Figure 3-5: រូបភាពភូមិសាស្ត្រតំបន់ដែលត្រូវជ្រើសរើស

ជាដំបូងក្រុមសិក្សាបានស្នើតំបន់មួយប្រហែលជា១០០ហិចតា ដែលគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ប្រតិបត្តិការជាង ២០ឆ្នាំ នៅក្នុងរូបភាពថតពីអាកាស វាស្ថិតក្នុងខ័ណ្ឌដង្កោ ។ បន្ទាប់មកនៅក្នុងផ្ទៃដី១០០ហិចតាដែលបញ្ជាក់ខាងលើ ក្រុមសិក្សាបានស្នើតំបន់មួយផ្ទៃដី២៥ហិចតារួមបញ្ចូលទាំងដី១១ហិចតាដែលសាលាក្រុងភ្នំពេញបានទទួលរួចហើយនោះសំរាប់ប្រើក្នុងរយៈពេលប្រហែល៥ឆ្នាំ ។

សាលាក្រុងភ្នំពេញបានអនុម័តសំនើរនេះនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំគណៈកម្មាធិការដឹកនាំនាថ្ងៃទី៣ខែកក្កដាឆ្នាំ២០០៣ និងបានដាក់ជូនរដ្ឋាភិបាលដើម្បីទទួលបានដីនេះ ។ ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រីបានអនុម័តពាក្យសុំដែលដាក់ជូនដោយសាលាក្រុងភ្នំពេញនៅថ្ងៃទី២៩ ខែតុលាឆ្នាំ២០០៣ ព្រមទាំងមានការបញ្ជាក់ពីអាជ្ញាធរក្នុងភ្នំពេញ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុក្នុងសេចក្តីសំរេចនេះផងដែរ ។

បន្ទាប់ពីមានការបញ្ជាក់ សាលាក្រុងភ្នំពេញបានរៀបចំគណៈកម្មាធិការវាយតំលៃដី នៅក្នុងក្រុងសំរាប់អភិវឌ្ឍន៍ទីលានថ្មី និងបានចាប់ផ្តើមជាវដី ។

- ដី ៣១.៤ ហិចតា (វិសោធនកម្មផែនការ)

ទោះបីជាគណៈកម្មាធិការវាយតំលៃដីបានព្យាយាមជាវដីទៅតាមផែនការអភិវឌ្ឍន៍ដែលបានរៀបចំដោយក្រុមសិក្សាក៏ដោយ ក៏តំលៃដីតាមបណ្តោយផ្លូវ៣០៣ឡើងថ្លៃយ៉ាងលឿន ដែលធ្វើអោយមានការលំបាកក្នុងការចាត់ចែងដីទៅតាមថវិកានៃតំបន់ដែលបានស្នើ ។ ដូច្នេះគណៈកម្មាធិការវាយតំលៃដីបានសំរេចផ្លាស់ប្តូរតំបន់ និងបានជាវដី ២០ហិចតា(ផ្ទៃដីសរុប៣១.៤ហិចតា) ដែលនៅជាប់ដី១១ហិចតា ចំងាយប្រហែលជា១គីឡូម៉ែត្រប៉ែកខាងលិច ផ្លូវជាតិ៣០៣ ។

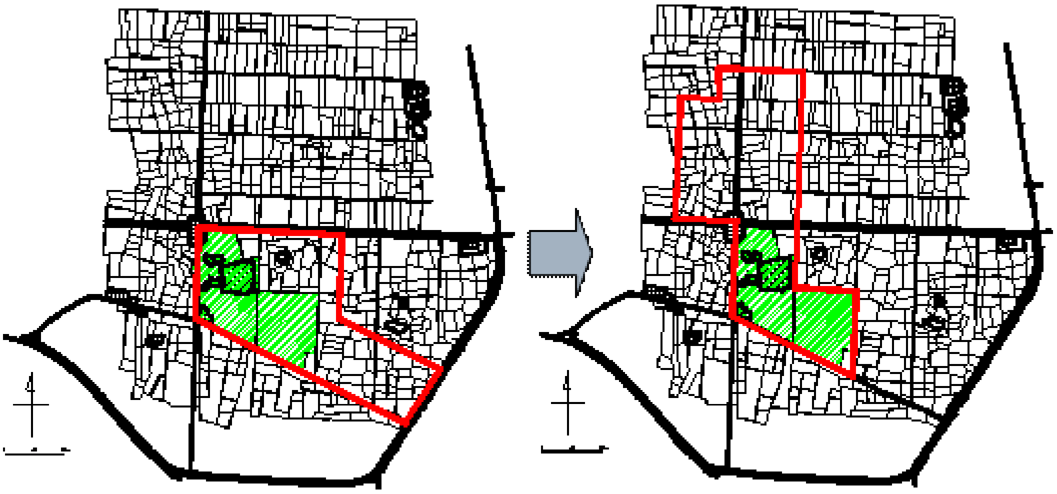

Figure 3-5: ការផ្លាស់ប្តូរដីសំរាប់ទីលានថ្មី

b. ដេប៉ូ និងរោងជាងថែទាំរថយន្តប្រមូលសំណល់

រថយន្តប្រមូលសំរាមចំនួន ៣៨គ្រឿងត្រូវបានត្រៀមសំរាប់ការងារនេះផ្អែកតាមគំរោងពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំណល់។ ផ្ទៃដីទំហំ ១ហ.ត គឺជាតំរូវការចាំបាច់សំរាប់ធ្វើជាកន្លែងចតរថយន្ត និងរោងជាងជួសជុល ។

សាលាក្រុងភ្នំពេញបានស្នើឱ្យបង្កើតដេប៉ូ និងរោងជាងមួយនៅក្បែរទីលានចាក់សំរាមថ្មី។

c. ដីសំរាប់មធ្យោបាយដំណើរការផ្សេងៗទៀត

ក្រុមសិក្សាបានបង្កើតផែនការផលិតជីកំប៉ុស្ត ដែលផ្តោតលើសំណល់បានពីទីផ្សារ ។ យោងតាមការពិភាក្សារវាងសាលាក្រុង និងក្រុមសិក្សា ជាលទ្ធផលគឺត្រូវបង្កើតការផលិតជីកំប៉ុស្តនៅក្នុងទីលានថ្មី។

d. មណ្ឌលកែច្នៃ

ផែនការមេ បានស្នើដល់ប្រព័ន្ធប្រមូលថា ការប្រមូលសំណល់តាមរយៈរទេះរុញដែលអនុវត្តដោយក្រុមជួយខ្លួនឯងប្រមូលសំណល់ទៅចាក់ក្នុងធុងកុងទ័ន័ររួម ឬទៅក្នុងមណ្ឌលកែច្នៃ ដើម្បីជួយសំរួលកាត់បន្ថយចំនួនតំបន់ដែលគ្មានសេវាប្រមូល ដែលរថយន្តមិនអាចចេញចូលបាន ។ ក្រុមសិក្សាបានស្នើឱ្យបន្តសកម្មភាពកែច្នៃដោយអនុលោមថា ធនធានសំណល់ញែកដែលមានតម្លៃ និងធនធានធ្វើជីកំប៉ុស្ត ត្រូវធ្វើនៅមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍កែច្នៃសំណល់ក្នុងតំបន់ NIP ផ្អែកតាមកម្មវិធី 3Rs ដែលមានបង្ហាញច្បាស់ក្នុងផែនការមេ ។ តំរូវការដីសំរាប់ធ្វើមណ្ឌលកែច្នៃនឹងត្រូវជួល ឬទិញ ដោយផ្អែកទៅតាមពតិមានដែលនឹងទទួលបានពីការពង្រីកសេវាប្រមូលសំរាម ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដីសំរាប់ធ្វើមណ្ឌលកែច្នៃមិនទាន់ត្រូវបានកំណត់នៅឡើយទេ ក្រុមសិក្សាបានសន្មត់ថា មណ្ឌលមួយត្រូវការផ្ទៃដីទំហំ ១០០០ម^{២} ដែលមធ្យោបាយដំណើរការខ្នាតតូចអាចតម្លើងបាន និងការពិចារណាអំពីតម្លៃចាំបាច់សំរាប់សាងសង់មធ្យោបាយដំណើរការនេះ ។

3.5.7 កម្មវិធីអនុវត្ត

កម្មវិធីអនុវត្តសំរាប់គំរោងអាទិភាព មានបង្ហាញក្នុងតារាងខាងក្រោម ។

Table 3-14: : កម្មវិធីអនុវត្ត

		២០០៤	២០០៥	២០០៦	២០០៧	២០០៨	២០០៩	២០១០	២០១១	២០១២	២០១៣	២០១៤	២០១៥
ទីលានចាក់សំរាមដង្កោ	ការធ្វើផែនការ/ព្រៀង	■	■						■				
	កសាងបរិក្ខារ			■						■			
	លទ្ធកម្ម			■							■		
	ប្រតិបត្តិការណ៍				■	■	■	■	■	■	■	■	■
ការពង្រីកសេវាប្រមូលសំរាម	ការធ្វើផែនការ/ព្រៀង	■	■								■		
	លទ្ធកម្ម			■							■		
	ប្រតិបត្តិការណ៍				■	■	■	■	■	■	■	■	■
កសាងសមត្ថភាពប្រតិបត្តិការណ៍		■	■	■									
អង្កេត/ត្រួតពិនិត្យការកសាងសមត្ថភាព		■	■	■									

ការងាររៀបចំសំរាប់ការពង្រីកនៃការអភិវឌ្ឍន៍ទីលានដង្កោជំហានទីពីរ នឹងចាប់ផ្តើមពីឆ្នា២០១១ ហើយនឹងចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការចាប់ពី២០១៣។

3.5.8 ថ្លៃដើមគំរោង

ថ្លៃគំរោងប្រចាំឆ្នាំសំរាប់ការអនុវត្តផែនការមេត្រូវបានប៉ាន់ស្មាននៅក្នុងតារាងខាងក្រោម ។

Table 3-15: ថ្លៃដើមគំរោងសំរាប់ផែនការមេ

			2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Total
ការប្រមូល	ឡាន ប្រមូល	Invest.	0	1,804	195	141	197	60	220	322	1,604	523	144	5,210
		O&M	0	0	316	359	386	417	428	475	527	569	634	4,111
ដឹកជញ្ជូន	ជីកំប៉ុស្តិ៍	Invest.	59	1,135	0	0	0	0	0	0	110	0	0	1,304
		O&M	0	0	56	56	56	56	62	58	61	63	63	531
ទីលានចាក់	រដ្ឋបាល រោង	Invest.	95	1,653	0	0	0	0	4	75	0	0	0	1,827
	មធ្យោបាយ	Invest.	316	5,485	0	0	0	0	193	3,349	0	0	0	9,343
	សំភារៈ	Invest.	0	1,341	0	0	0	175	0	0	1,724	0	0	3,240
	ប្រតិបត្តិការ	Invest.	76	1,498	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1,574
	រដ្ឋបាល រោង	O&M	0	0	795	777	777	777	844	820	897	871	984	7,542
គំរោងបិទទីលានស្ទឹងមានជ័យ		Invest.	0	75	745	0	0	0	0	0	0	0	0	820
		O&M	0	0	24	14	14	24	14	14	24	14	14	156
Total			546	12,991	2,131	1,347	1,430	1,509	1,765	5,113	4,947	2,040	1,837	35,656

3.5.9 ការវាយតម្លៃលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុរបស់ផែនការមេ

គំរោងពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំណល់ ។ គំរោងដែលផ្តោតលើការវាយតម្លៃផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុរួមមាន :

- ការប្រប្រមូល និងការដឹកជញ្ជូនសំណល់រឹងក្រុងនៅក្នុងតំបន់ដែលបានបង្ហាញក្នុងសេណារីយ៉ូ២ ដោយ រ.គ.ស.ភ ។
- គំរោងទីលានចាក់សំរាមចុងក្រោយថ្មីនៅដង្កោ

ចំពោះការប្រមូលនិងដឹកជញ្ជូនសំណល់រឹងក្នុងតំបន់ដែលនៅសល់ពីតំបន់សេវាកម្មរ.គ.ស.ភក្រុមសិក្សាបានស្នើឱ្យស៊ិនទ្រីជាអ្នកអនុវត្តន៍ ដែលបច្ចុប្បន្ននេះក្រុមហ៊ុនកំពុងធ្វើការក្នុងក្រុងភ្នំពេញ។ប៉ុន្តែទោះយ៉ាងណាក៏ដោយដោយសារតែក្រុមហ៊ុនមិនបើកឱ្យដឹង អំពីទិន្នន័យថ្លៃដើមនិងផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ការសិក្សាមិនធ្វើការវាយតម្លៃទៅលើប្រតិបត្តិការណ៍របស់ក្រុមហ៊ុននេះទេ ។

a. តំលៃបច្ចុប្បន្នលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្រុងបច្ចុប្បន្ន

យោងតាមទិន្នន័យដែល រ.គ.ស.ភ បានផ្តល់ឱ្យថ្លៃដើមប្រមូលនិងដឹកជញ្ជូនសំណល់រឹងក្រុងក្នុងតំបន់ NIP ក្នុងមួយតោន និងថ្លៃប្រតិបត្តិការណ៍សំណល់មួយតោននៅទីលានស្ទឹងមានជ័យ មានបង្ហាញក្នុងតារាងដូចខាងក្រោមនេះ ។

Table 3-16: : ថ្លៃប្រមូល/ដឹកជញ្ជូនសំណល់រឹងក្រុង និងប្រតិបត្តិការណ៍នៅទីលាន ស្ទ.ម.ជ ដោយ រ.គ.ស.ភ

ឆ្នាំ ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង	ឯកតា	២០០២	២០០៣
ការប្រមូល និងដឹកជញ្ជូន	ដុល្លា/តោន	៦,៩៣	៦,៧៣
ការចាក់សំណល់ចុងក្រោយ	ដុល្លា/តោន	០,៥៧	០,៤៣
សរុប	ដុល្លា/តោន	៧,៥០	៧,១៦

សំគាល់ : តម្លៃខាងលើនេះមិនគិតបញ្ចូលថ្លៃរំលោះ អាគារ រថយន្ត និងឧបករណ៍ ទេ ។ ថ្លៃប្រមូល និងដឹកជញ្ជូនសំណល់រឹងក្រុងដោយស៊ិនទ្រីក៏មិនគិតបញ្ចូល ក្នុងការខ្មាន់ស្មានខាងលើនេះដែរ ។

b. ការវាយតម្លៃលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុរបស់ផែនការមេ

បុរេលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោមនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃលើហិរញ្ញវត្ថុរបស់ផែនការមេ ។

Table 3-17: បុរេលក្ខណ្ឌរបស់គំរោង

អង្គភាពអនុវត្ត	រ.គ.ស.ភ
រយៈពេលគំរោង	១២ ឆ្នាំ ចាប់ពីឆ្នាំ ២០០៤ ដល់ ២០១៥
ចំណូលរបស់គំរោង	(ប្រាក់ចំណូលដែលបានមកពីការប្រមូលសំរាម និងដឹកជញ្ជូនដោយ រ.គ.ស.ភ) •ប្រាក់ចំណូលណូលបានពីអ្នកប្រើប្រាស់សេវាក្នុងតំបន់ រ.គ.ស.ភ ពីឆ្នាំ២០០៧ ដល់២០១៥ ។ (ប្រាក់ចំណូលដែលបានមកពីទីលានចាក់សណល់ដង្កោ) • ចំណូលដែលបានពីថ្លៃចាក់នៅទីលានពីក្រុមហ៊ុន ស៊ិនទ្រី និង រ.គ.ស.ភ ។ • ចំណូលបានពីលក់អាចម៍ដី (ចំណូលមធ្យមប្រចាំឆ្នាំ ២៧៩.០០០ដុល្លាសហរដ្ឋដែលសន្មត់ថានឹងអាចរកបានសំរាប់រយៈពេលប្រតិបត្តិការណ៍របស់ខ្លួនពីឆ្នាំ ២០០៧-២០១៥) ។ • ចំណូលរកបានពីលក់ជីកំប៉ុស្តដែលផលិតក្នុងរោងចក្រជីកំប៉ុស្តក្នុងអត្រា ២០០០រៀល/គ.ក្រ (ចំណូលមធ្យមប្រចាំឆ្នាំ ៦១.២៥០ដុល្លាសហរដ្ឋ ដែលសន្មត់ថានឹងអាចរកបានសំរាប់រយៈពេលប្រតិបត្តិការណ៍របស់ខ្លួនពីឆ្នាំ ២០០៧-២០១៥) ។

តម្លៃវិនិយោគ	**១. ការប្រមូល និងដឹកជញ្ជូនសំណល់រឹងទីក្រុង** ការផ្តើមវិនិយោគត្រូវបានធ្វើក្នុងឆ្នាំ ២០០៦ សំរាប់បំរើឱ្យគោលបំណងដូចតទៅ ។ (ទិញរថយន្ត) • រថយន្ត Compactor truck (សមត្ថភាពផ្ទុក ៤ម^{៣}, ៨ម^{៣} និង ១៥ម^{៣}) • រថយន្ត Skip • កុងទ័ឺន័រ Skip (៥ ម^{៣}) • Wheel Loader • រទេះរុញ • Pickup truck • Dump truck (ការសាងសង់) • កន្លែងដាក់ធុងកុងទែន័រ • រោងជាងថែទាំរថយន្ត រថយន្តប្រមូល និងដឹកជញ្ជូននឹងត្រូវបានជាវដោយអាស្រ័យទៅតាមកំនើនឡើងនៃអ្នកប្រើប្រាស់សេវា និងការពង្រីកតំបន់សេវាប្រពេលដែលអាយុកាលរបស់រថយន្ត និងឧបករណ៍នឹងត្រូវបានផ្លាស់ចេញដែរ ។ **២. ទីលានចាក់ចុងក្រោយនៅដង្កោ** ការផ្តើមវិនិយោគត្រូវបានធ្វើពីឆ្នាំ ២០០៤-២០០៦ ។ ២០០៤: ជាវដី (២៦ហ.ត) ២០០៥-២០០៦: រៀបចំ និងសាងសង់ទីលាន និងរោងចក្រដីកំប៉ុស្ត ២០០៧: ចាប់ផ្តើមធ្វើប្រតិបត្តិកាណ៏នៅថ្ងៃទី ០១ ខែ មករា ការអភិវឌ្ឍន៍ទីលាននៅដំណាក់កាលទី ២ នឹងចាប់ផ្តើមក្នុងឆ្នាំ ២០១២ សំរាប់ការប្រតិបត្តិរបស់វាគឺពីឆ្នាំ ២០១៣ ។
តម្លៃប្រតិបត្តិការណ៍ និងថែទាំ	តម្លៃប្រតិបត្តិការណ៍ និងថែទាំត្រូវបានប៉ាន់ស្មានសំរាប់ឆ្នាំនិមួយៗ ពីឆ្នាំ ២០០៧-២០១៥ អាស្រ័យទៅតាមតម្លៃមួយឯកតា និងបរិមាណ ។
រំលោះ	**១. ការប្រមូល និងដឹកជញ្ជូនសំណល់រឹងទីក្រុង** រយៈពេលរំលោះ ២០ឆ្នាំ ១៥ឆ្នាំ និង ៧ឆ្នាំត្រូវបានកំណត់សំរាប់ការសាងសង់ ប្រភេទរថយន្ត និងឧបករណ៍និមួយៗ ។ តម្លៃរំលោះ១០% សំរាប់រាល់ឧបករណ៍ និងរថយន្តទាំងអស់ គឺ ប៉ុន្តែសំរាប់សំណង់អាគារគឺសន្មត់ថាត្រូវរំលោះអស់តម្លៃ ។ **២. ទីលានចាក់ចុងក្រោយនៅដង្កោ** ការអភិវឌ្ឍន៍ និងការសាងសង់ទីលានសំរាប់ការប្រើប្រាស់ទូទៅ រួមបញ្ចូលទាំងផ្លូវថ្នល់ អាគាររដ្ឋបាល មធ្យោបាយធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មទឹកស្អុយ រោងចក្រធ្វើដីកំប៉ុស្ត និងមធ្យោបាយផ្សេងៗ ទៀតដែលមាននៅទីលានចុងក្រោយ នឹងត្រូវធ្វើរំលោះទាំងស្រុងក្នុងរយៈពេល ២០ឆ្នាំ ស្របពេលដែលផ្ទៃដីទីលានខ្លួនឯងក៏ត្រូវបានរំលោះទាំងស្រុងក្នុងពេលប្រតិបត្តការណ៏ ។ រថយន្ត និងឧបករណ៍នានាដែលប្រើប្រាស់នៅទីលានត្រូវបានរំលោះសំរាប់រយៈពេល ៧ឆ្នាំជាមួយនឹងតម្លៃរំលោះនៅសល់ចុងក្រោយដែលអាចចោលបាន ១០% ។
ថ្លៃទីផ្សារ	ថ្លៃដើមទាំងអស់ត្រូវបានប៉ាន់ស្មានផ្អែកទៅតាមតម្លៃទីផ្សារបច្ចុប្បន្នក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ ។ ពុំមានតម្លៃ

	បំប៉ោង ដែលត្រូវគិតបញ្ចូលជាមួយនោះទេ ។
អត្រាចុះថ្លៃ	អត្រាចុះថ្លៃត្រូវបានគិតត្រឹម ១០% ដោយពិចារណាលើអតិផរណា និងអត្រាទីផ្សានៅកម្ពុជា ។

ផ្អែកតាមបុរេលក្ខខណ្ឌខាងលើនេះ ក្រុមសិក្សាបានធ្វើការវិភាគលើអត្រាតំរូវការថ្លៃដែលនឹងត្រូវប្រមូលដោយ រ.គ.ស.ភ ពីអ្នកប្រើប្រាស់សេវាគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្រុងរួមទាំងការប្រមូល ការដឹកជញ្ជូន និងការចាក់ ។ ស្របពេលដែលចំណូលរបស់ រ.គ.ស.ភ មិនអាស្រ័យតែទៅលើតម្លៃប្រមូលសំណល់រឹងក្រុង ប៉ុន្តែអាស្រ័យនឹងថ្លៃចាក់ សំរាមនៅទីលានដែលបង់ដោយក្រុមហ៊ុន ស៊ិនទ្រីផងនោះ អាត្រាតំរូវការថ្លៃសំរាប់អ្នកប្រើប្រាស់សេវាសំណល់រឹងក្រុងគឺប្រែប្រួលជាមួយឹងអត្រានៃថ្លៃចាក់នៅទីលាន ដែលបានកំណត់ចំពោះក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រីផងដែរ ។

ហេតុដូច្នេះក្រុមសិក្សា បានបង្កើតករណីមួយចំនួនលើអត្រានៃថ្លៃចាក់ដែលត្រូវដាក់ចំពោះក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រីដោយមាន ចាប់ពី ០,៥ រហូតដល់ ៥ដុល្លាសហរដ្ឋ ក្នុងមួយតោនសំរាមដែលចាក់នៅទីលាន និងធ្វើការប៉ាន់ស្មានអត្រាតំរូវការថ្លៃដែលនឹងត្រូវប្រមូលពីតាមផ្ទះ និងតាមកន្លែងអាជីវកម្ម សំរាប់ធៀបទៅនឹងអត្រាចាក់នៅទីលានដូចបញ្ជាក់ពីខាងលើ ។ ក្នុងករណីដែលគ្មានជំនួយឧបត្ថម្ភ អត្រាតំរូវការថ្លៃសេវាត្រូវបានកំណត់តាមរយៈការប៉ាន់ស្មានអត្រាថ្លៃដែលគំរោងអាចនឹង មានហិរញ្ញវត្ថុដំណើរការបានកំមៃកវិញ IRR ១០% ។ ក្នុងករណីមានជំនួយឧបត្ថម្ភវិញ អត្រាតំរូវការថ្លៃត្រូវបានកំណត់តាមរយៈការប៉ាន់ស្មានអត្រាថ្លៃដែលគំរោងអាចនឹងរក្សាចីរភាពហិរញ្ញវត្ថុដោយពុំមានជួបប្រទះនូវកង្វះខាតមូលនិធិក្នុងរយៈពេលប្រតិបត្តិកាណ៏គំរោង ។

b.1 ការវាយតម្លៃលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុក្នុងខណ្ឌពាក់កណ្តាលទីប្រជុំជនទាំងបីដោយ រ.គ.ស.ភ

ការវាយតំលៃហិរញ្ញកិច្ចនៃកាគ្រប់គ្រងកាកសំនល់រឹងនៅក្នុងខណ្ឌពាក់កណ្តាលទីប្រជុំជនទាំងបីដោយ (ដែលខាងក្រោមនេះហៅថា រ.គ.ស.ភ-កាគ្រប់គ្រងកាកសំនល់រឹង) ត្រូវបានធ្វើឡើងជាពីរករណី) ។ ទីមួយជាមួយការគំរោងវិនិយោគជាសាធារណធម្មតាដោយមិនមានជំនួយគ្មានសំណងនិងមួយទៀតដោយមានជំនួយដើម្បីការចាប់ផ្តើមកាវិនិយោគ ។ ការសិក្សាបានវិភាគថ្លៃអត្រានៃកាគ្រប់គ្រងកាកសំនល់រឹងដើម្បីអោយរ.គ.ស.ភ-កាគ្រប់គ្រងកាកសំនល់រឹងមានស្ថេរភាព ចំពោះផ្នែកហិរញ្ញកិច្ចទៅលើករណីទាំងពីរ ។ ជាមួយការគំរោងវិនិយោគ ជាសាធារណធម្មតាដោយមិនមានជំនួយគ្មានសំណងការសិក្សាបានកំណត់កំរិតដែលអាចទៅបាននៃផ្នែកហិរញ្ញកិច្ចនៃគំរោងនៅត្រឹម ១០% នៃ FIRR ដោយគិត បញ្ចូលនូវអត្រាបញ្ចុះថ្លៃដូចដែលបានកំណត់ខាងលើ។ ក្នុងករណីមានជំនួយ ដើម្បីការចាប់ផ្តើមកាវិនិយោគ លទ្ធភាពហិរញ្ញកិច្ចនៃគំរោងត្រូវបានធានានូវកំរិតអត្រាតំលៃដែលមានចំណូលគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ចំណាយលើតំលៃទាំងមូល (រំលោះ ថ្លៃវិនិយោគបន្ថែម និងការចំណាយលើប្រតិបត្តិកាណ៏) ដែលត្រូវការសំរាប់រយះពេលនៃគំរោង ។

b.1.1. ការវាយតម្លៃលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុក្នុងករណីទីមួយ

(គំរោងវិនិយោគជាសាធារណធម្មតាដោយមិនមានជំនួយគ្មានសំណង)

ដោយយោងទៅលើបរិមាណនៃសំណល់រឹងចេញពីគេហដ្ឋាន និងការវិនិយោគនិងតំលៃទាំងស្រុងសំរាប់ការវិនិយោគរបស់ រ.គ.ស.ភ-កាគ្រប់គ្រងកាកសំនល់រឹងក្នុងផែនកាមេ ការសិក្សាបានប៉ាន់ស្មានអត្រាថ្លៃប្រមូលដើម្បីអោយឆ្លើយតបទៅ និង FIRR ជាង១០%។ អត្រាតំលៃត្រូវបានគិតជាដុល្លាសំរាប់សំណល់តាមទំងន់តោនដែលបានប្រមូល ។ តាមការសិក្សាតំបូង ប្រភាគនៃការប្រមូលសំរាប់ផ្ទះធម្មតា និងកន្លែងអាជីវកម្មត្រូវបានកំនត់៨០%ដែលស្មើនិងការប្រមូលនៅតំបន់ NIPនាឆ្នាំ២០០៣ និង១០០% សំរាប់ការវិនិយោគដែលតំលៃដូចគ្នាត្រូវបានគេកំរិតសំរាប់ផ្ទះធម្មតា និងកន្លែងអាជីវកម្ម ។ កំរៃការប្រមូលសំណល់ក្នុងមួយតោនពីផ្ទះធម្មតានិងអាជីវកម្មគឺត្រូវបានសន្មត់ស្មើគ្នាដូចនៅក្នុងករណីគោលការណ៏ណែនាំ។

លទ្ធផលនៃការប៉ាន់ស្មានក្រោមការទស្សទាយខាងលើបង្ហាញថា តំរូវការថ្លៃសំរាប់ការគ្រប់គ្រងកាក សំនល់រឹង ដើម្បីបាន FIRR១០% នោះគឺ ១៤.៩៤ដុល្លាក្នុងមួយតោននៃសំរាមដែលប្រមូល ។ ក្នុងការយកករណីនេះមក ប្រើថ្លៃជាមធ្យម សំរាប់ការគ្រប់គ្រងកាកសំនល់រឹងនៅតាមគេហដ្ឋាននឹងត្រូវបង្ហាញដូចខាងក្រោម ។

Table 3-18: អត្រាថ្លៃប៉ាន់ស្មានសំរាប់ការប្រមូលកាកសំនល់រឹងនៅតាមគេហដ្ឋាន

	ឯកតា	២០០៧	២០០៨	២០០៩	២០១០	២០១១	២០១២	២០១៣	២០១៤	២០១៥
បរិមាណសំណល់ប្រមូល	គ.ក្រ/ខែ/ផ្ទះ	១០២	១០៧	១១៣	១១៨	១២៤	១១៣	១១៩	១២៥	១១៣
អត្រាថ្លៃសេវា	ដុល្លា/ខែ/ផ្ទះ	១,៤២	១,៤៩	១,៥៨	១,៦៤	១,៧៣	១,៥៨	១,៦៦	១,៧៤	១,៥៨

សំគាល់: ការថយចុះនៃបរិមាណប្រមូលនៅឆ្នាំ ២០១២ និង២០១៥ បណ្តាលមកពីការកើនឡើងនៃការថយចុះបរិមាណសំរាមបញ្ចេញតាមប្រភព ដោយការធ្វើការកែឆ្នៃ ដែលបានធ្វើការសន្និដ្ឋាននៅក្នុងផែនការមេ។

b.1.2. ការវាយតម្លៃលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុក្នុងករណីទីពីរ(ដោយមានជំនួយដើម្បីជាការចាប់ផ្តើមការវិនិយោគ)

ការសិក្សាបានធ្វើការវិភាគទៅលើថ្លៃអត្រានៃកាប្រមូល និងគ្រប់គ្រងកាកសំនល់រឹងក្នុងករណីមានជំនួយពីខាងក្រៅ ដើម្បីធានាបានទាំងស្រុងនូវការវិនិយោគនាឆ្នាំ ២០០៥ និង ២០០៦។ លទ្ធភាពហិរញ្ញកិច្ចរបស់ រ.គ.ស.ភ-កាគ្រប់គ្រងកាកសំនល់រឹងនឹងត្រូវបានធានាលុះណាតែគេអាចរកប្រាក់ចំណូលគ្រប់គ្រាន់សំរាបតំលៃគំរោងទាំងមូលដោយរាប់បញ្ចូលការរំលោះ ការចំណាយបន្ថែមលើគ្រឿងចក្រនិងប្រតិប្តិកាណ៍ដែលនឹងអាចកើនឡើងពេលអនុវត្តគំរោង ។ លទ្ធផលនៃការសិក្សាបង្ហាញថាអត្រាថ្លៃសេវាដែលត្រូវការសំរាប់ការប្រមូល និងគ្រប់គ្រងកាកសំនល់រឹងអាចនៅក្រោម ១១,៦១ដុល្លា ក្នុង១តោន សំណល់ក្នុងករណីយមានជំនួយ ។ អត្រាតំលៃជាមធ្យមប្រចាំខែសំរាប់គេហដ្ឋាន មានបង្ហាញ ដូចខាងក្រោម ។

Table 3-19: : អត្រាថ្លៃប៉ាន់សានសំរាប់ការគ្រប់គ្រងកាកសំនល់រឹងនៅតាមគេហដ្ឋាន

	ឯកតា	២០០៧	២០០៨	២០០៩	២០១០	២០១១	២០១២	២០១៣	២០១៤	២០១៥
បរិមាណសំណល់ប្រមូល	គ.ក្រ/ខែ/ផ្ទះ	១០២	១០៧	១១៣	១១៨	១២៤	១១៣	១១៩	១២៥	១១៣
អត្រាថ្លៃសេវា	ដុល្លា/ខែ/ផ្ទះ	១,១៨	១,២៤	១,៣១	១,៣៧	១,៤៤	១,៣១	១,៣៨	១,៤៥	១,៣១

b.1.3. ការវាយវិភាគលើ រ.គ.ស.ភ-កាគ្រប់គ្រងកាកសំនល់រឹង

លទ្ធផលនៃការសិក្សាខាងលើបានបង្ហាញថា ថ្លៃសេវាដែលត្រូវការសំរាប់ការគ្រប់គ្រងនិងប្រមូលសំណល់រឹងមានភាពប្រែ ប្រួលដូចមានបង្ហាញនៅក្នុងតារាងខាងក្រោម ដោយការប្រៀបធៀបករណីមាន និង គ្មានជំនួយ ។

Table 3-20: : ការប្រៀបធៀបករណីមាន និងគ្មានជំនួយលើអត្រាថ្លៃដែលត្រូវការ

	អត្រា (US$/ton)	អត្រាសំរាប់គេហដ្ឋាន (ដុល្លា/ខែ/ផ្ទះ)				
		២០០៧	២០០៩	២០១១	២០១៣	២០១៥
គ្មានជំនួយ	១៣,៩៤	១,៤២	១,៥៨	១,៧៣	១,៦៦	១,៥៨
មានជំនួយ	១១,៦១	១,១៨	១,៣១	១,៤៤	១,៣៨	១,៣១

អត្រាបញ្ចុះនៃការប្រមូលកាកសំណល់រឹងក្នុងករណីមានជំនួយ នោះរក្សាក្នុងកំរិតមួយដែលទាបគឺ ១៧% ។ នោះគឺវា អាស្រ័យលើតំរូវការតិចតួចសំរាប់ការវិនិយោគទៅលើគំរោងទាំងមូល ។ គំរោងត្រូវការការជំនួសគ្រឿងយន្តក្នុងរយះពេលអនុវត្តនិងតំលៃបន្ថែមសំរាប់ការទិញរថយន្តថ្មដើម្បីឆ្លើយតបទៅនិងការពង្រីកតំបន់សេវា និងការកើនឡើងនៃបរិមាណគេហដ្ឋាន។ ជាងនេះទៅទៀតតំរូវការតំលៃសំរាប់ប្រតិបត្តិការនិងលំហែទាំដូចជា តំលៃប្រេង។ល។ ធៀបទៅនឹងតំលៃគំរោងគឺ ៤៤%។ កត្តាទាំងនេះបានធ្វើអោយមានផលប៉ះពាល់ទៅលើប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ជំនួយជាពិសេស គឺផ្នែកហិរញ្ញកិច្ច ។

ទោះបីជាករណីមានជំនួយ អត្រាថ្លៃដែលត្រូវការមានខ្ពស់ជាងប្រមាណ ៨0% នៃការប្រមូលបច្ចុប្បន្នគឺ ៧ដុល្លាក្នុង១តោនសំណល់ដែលធ្វើឡើងដោយរ.ក.ស.ភនៅក្នុងតំបន់ NIP ហើយប្រមាណជា ១,៥ដងនៃគំរោងមិនមានជំនួយ ។ ជាងនេះទៀត វាត្រូវបានគេប៉ាន់ស្មានលើសក្នុងប្រភាគនៃការប្រមូលតាមគេហដ្ឋាន(៨0%) និងកន្លែងវិនិយោគ (១00%) ។ ប្រភាគនៃការប្រមូលថ្លៃសេវាអាចនឹងថយចុះប្រសិនបើអត្រាតំលៃកើនឡើងដូចបានបង្ហាញខាងលើ ។ ប៉ុន្តែការអង្កេតលើ កន្លែងវិនិយោគបង្ហាញថា អត្រាសព្វថ្ងៃនៃអាគារវិនិយោគត្រូវបានកំណត់ជាង ១៤ដុល្លានៃសំណល់ប្រ មូលជាមធ្យម។ គេត្រូវការការតាមដាន និងវិភាគបន្ថែមសំរាប់ការបង្កើតអត្រានិងប្រភាគនៃការប្រមូលទៅលើ គេហដ្ឋាន និងការវិនិយោគ។

b.2 ការវាយវិភាគលើហិរញ្ញកិច្ចសំរាប់ទីលានដង្កោ

គេបានធ្វើការសិក្សាទៅលើហិរញ្ញកិច្ចសំរាប់ទីលានដង្កោដែលជាទីលានអនាម័យតែមួយគត់សំរាប់ការចាក់ចោលសំណល់ នៅទីក្រុងភ្នំពេញ ។ ប្រហាក់ប្រហែលនិងករណី រ.គ.ស.ភ-កាគ្រប់គ្រងកាកសំនល់រឹងខាងលើការវិភាគត្រូវបានធ្វើឡើងជាមួយនិងការមាន និងគ្មានជំនួយពីខាងក្រៅ ។ ដើម្បីធ្វើការវិភាគលើថ្លៃទីលានដង្កោ គេបានធ្វើការសន្និដ្ឋានថាថ្លៃទីលានត្រូវបានដាក់អោយអនុវត្តដូចគ្នារវាង រ.ក.ស.ភ និងស៊ិនទ្រី ។ តំរូវការថ្លៃទីលាននៅដង្កោ នឹងត្រូវគិតតាមបរិមាណសំរាមក្នុងមួយតោន ។ ថ្លៃទីលាននឹងត្រូវបានប្រមូលតាមទម្ងន់ នៅពេលដែលអត្រាប្រមូលត្រូវបានសន្និដ្ឋានប្រមាណ ១00% សំរាប់ រ.ក.ស.ភ និងស៊ិនទ្រី ។

b.2.1. ករណីយមិនមានជំនួយ

ប្រហាក់ប្រហែលនិងករណី រ.គ.ស.ភ-កាប្រមូលកាកសំនល់រឹង ដើម្បីអោយហិរញ្ញកិច្ចមានលំនឹងបានជាមួយនិងករណីវិនិយោគធម្មតាដោយមិនមានជំនួយ គឺត្រូវបានកំណត់នៅត្រឹម១0%នៃ FIRR។ ចំណូលពីថ្លៃទីលានត្រូវបានគិតដោយលផលគុណរវាងបរិមាណសំរាមដែលចាក់ចោលដោយ រ.ក.ស.ភ និងស៊ិនទ្រី និងថ្លៃទីលានក្នុងមួយតោន។

Table 3-21: : ការសន្និដ្ឋានលើបរិមាណសំណល់ដែលចាក់ចោលដោយ រ.ក.ស.ភ និងស៊ិនទ្រី

	២00៧	២00៨	២00៩	២0១0	២0១១	២0១២	២0១៣	២0១៤	២0១៥
ស៊ិនទ្រី (៤ខណ្ឌ)	២៨0	២៩៦	៣១៥	៣៣៤	៣៥៣	៣៧២	៣៨៤	៣៩៩	៤១៤
រ.ក.ស.ភ (៣ខណ្ឌ)	៥៧	៦៥	៧៤	៨២	៦៧	១0៣	១១៥	១២៦	១៤៨
សរុប	៣៣៧	៣៦១	៣៨៩	៤១៦	៤៤0	៤៧៥	៤៩៩	៥២៥	៥៦២

ក្រៅពីថ្លៃទីលានខាងលើ ចំណូលដែលបានមកពីការលក់ជីនិងជីកំប៉ុស ក៏ត្រូវបានរាប់បញ្ចូលក្នុងគំរោងដែរ។ ថ្លៃសរុបនៃគំរោងត្រូវបានយកមកពីការសន្និដ្ឋានក្នុងផែនកាមេ ។ លទ្ធផលនៃការវិភាគលើហិរញ្ញកិច្ចដោយផ្អែកលើការសន្និដ្ឋាននេះបង្ហាញថា ដើម្បីទទួលបាន FIRR ១0%សំរាប់ថ្លៃទីលាននោះគឺគេត្រូវកំរិត ៥.៩២ដុល្លា ក្នុងមួយតោននៃសំណល់ ដែលកត្តានេះមានច្រើនឬតិចជាង ៩ដង នៃការចាក់ចោលនាឆ្នាំ ២00២នៅទីលានស្ទឹងមានជ័យ ។

b.2.2. ករណីយមានជំនួយ

ការសិក្សាបានធ្វើការវិភាគទៅលើថ្លៃអត្រានៃកាប្រមូល និងគ្រប់គ្រងកាកសំនល់រឹងក្នុងករណីមានជំនួយពីខាងក្រៅ ដើម្បីធានាបានទាំងស្រុងនូវការវិនិយោគនាឆ្នាំ ២០០៤ និង២០០៦។ ប្រហាក់ប្រហែលនិងករណី រ.គ.ស.ភ-កាគ្រប់គ្រងកាកសំនល់រឹង ហិរញ្ញកិច្ចអាចធានាបានលុះណាតែថ្លៃចំណូលសរុបអាចចំណាយទៅលើការរំលោះ ការវិនិយោគបន្ថែម និងការចំណាយលើការងារប្រតិបត្តិកាណ៏ដែលអាចកើនក្នុងរយះពេលនៃគំរោង ។ លទ្ធផលនៃការវិភាគបង្ហាញថាថ្លៃទីលាន ក្នុងករណីយនេះទាបត្រឹម ៤.៤ដុល្លា ក្នុង១ តោននៃសំណល់ ។ ទោះបីជាថ្លៃទីលានអាចបន្ថយប្រមាណ២៥% បើប្រៀបធៀបជាមួយនិងករណីមិនមានជំនួយនោះ គំរោងនៅតែត្រូវការថ្លៃអត្រាប្រមាណ៧ទៅ៨ដងនៃតំលៃចាក់សំណល់ នាពេលបច្ចុប្បន្ននៅទីលានស្ទឹងមានជ័យ ។ តំលៃទាបពេកនៃទីលានចាក់សំរាមបច្ចុប្បន្នគឺមានផលប៉ះពាល់ច្រើនដល់សុខភាពមនុស្សនិងបរិដ្ឋានតាមរយះការចាក់សំណល់រដោយទីលានចំហរ ។ ការប៉ាន់ស្មានខាងលើគ្រាន់តែបញ្ជាក់ពីថ្លៃទាបបំផុតដែលត្រូវការសំរាប់ទីលានដោយបានគិតគូរពីសុខភាពមនុស្ស និងបរិដ្ឋាន ។

ដូច្នេះហើយការសិក្សាបាន សន្និដ្ឋានថាថ្លៃទីលាន៤.៤ដុល្លាក្នុង១តោនគឺជា ថ្លៃតិចបំផុតដែលនឹងត្រូវយកពី រ.ក.ស.ភ និងស៊ិនទ្រី។

b.3 ការវិភាគលើអត្រាថ្លៃសំរាប់ការប្រមូលកាកសំណល់រឹងនិងការចាក់ចោល និងផលប៉ះពាល់លើជីវភាព

យោងលើអត្រាដែលបានសន្និដ្ឋានសំរាប់ការប្រមូល និងការចាក់ខាងលើ គេបានវិភាគសំរាប់បញ្ហាគ្រួសារដូចខាងក្រោម។

b.3.1 អត្រាថ្លៃសំរាប់ការប្រមូលកាកសំណល់រឹងក្នុងតំបន់ រ.ក.ស.ភ

សរុបសំរាប់ថ្លៃប្រមូល និងការចាក់សំណល់ក្នុងខណ្ឌទាំងបី ត្រូវបានគេធ្វើការសន្និដ្ឋានដូចខាងក្រោម ។

១- ថ្លៃប្រមូលសេវា

ថ្លៃប្រមូលនិងការចាក់សំណល់សំរាប់ផ្ទះនិមួយៗត្រូវបានសន្និដ្ឋានដូចខាងក្រោមក្នុងករណីមាន និងមិនមានជំនួយ។

Table 3-22 : អត្រាថ្លៃប្រមូលសេវាដោយ រ.ក.ស.ភ

ឯកតា: ដុល្លា/ខែ/ផ្ទះ

	២០០៧	២០១៥
ករណីមិនមានជំនួយ	១,៤២	១,៥៨
ករណីមានជំនួយ	១,១៨	១,៣១

២- ថ្លៃនៃការចាក់ចោលសំណល់

ថ្លៃទីលានដែលនឹងត្រូវបង់ដោយផ្ទះនិមួយៗ ត្រូវបានគិតដោយផលចែករវាងតោននៃសំរាមដែលប្រមូលពីតាមផ្ទះ និងថ្លៃ ទីលានតាមតោនសំណល់ដែលបញ្ចេញដោយគ្រួសារទាំងអស់ដែលត្រូវបានប្រមូលដោយ រ.ក.ស.ភ។ លទ្ធផលមានបង្ហាញ ខាងក្រោម ។

Table 3-23: អត្រាថ្លៃទីលានដែលត្រូវបង់ដោយគ្រួសារ

	ឯកតា	២០០៧	២០១៥
បរិមាណសំណល់ប្រមូលតាមផ្ទះ	ត/ឆ្នាំ	៧៤,៤៦០	១៧៦,២៩៩
ចំនួនផ្ទះដែលត្រូវប្រមូល	ចំនួនផ្ទះ	៦៤,៩៣០	១៣៥,៧៣១
១- ករណីមិនមានជំនួយ	ដុល្លា/ត	៥.៩២	
	ដុល្លា/ខែ/ផ្ទះ	0.៥៧	0.៦៤
២- ករណីមានជំនួយ	ដុល្លា/ត	៤.៤0	
	ដុល្លា/ខែ/ផ្ទះ	0.៤២	0.៤៨

៣- ថ្លៃសរុបសំរាប់សេវាកម្មប្រមូលសំណល់តាមផ្ទះ

តាមលទ្ធផលនៅ ១-និង២- ខាងលើ ថ្លៃសរុបសំរាប់សេវាកម្មប្រមូលសំណល់តាមផ្ទះត្រូវបានប៉ាន់ស្មានដូចខាងក្រោម ។

Table 3-24: អត្រាថ្លៃទីលានដែលត្រូវបង់ដោយគ្រួសារ

		២០០៧	២០១៥
ករណីមិនមានជំនួយ	ការប្រមូលសំណល់	១,៤២	១,៥៨
	ការចាក់ចោល	0,៥៧	0,៦៤
	សរុប	១,៩៩	២,២២
ករណីមានជំនួយ	ការប្រមូលសំណល់	១,១៨	១,៣១
	ការចាក់ចោល	0,៤២	0,៤៨
	សរុប	១,៦0	១,៧៩

ម្យ៉ាងវិញទៀត លទ្ធផលនៃការសិក្សាពីឆន្ទះ និងលទ្ធភាពដើម្បីបង់ថ្លៃសេវា មាននៅក្នុងតារាងខាងក្រោម ។

Table 3-25: ឆន្ទះ និងលទ្ធភាពរបស់គ្រួសារសំរាប់បង់ថ្លៃសេវានៅឆ្នាំ ២០០៣

១- ថ្លៃសេវាបច្ចុប្បន្ន	0.៨-១.0ដុល្លា/ខែ
២- ឆន្ទះរបស់គ្រួសារសំរាប់បង់ថ្លៃសេវា (លទ្ធផលពីការសិក្សាមតិសាធារណ)	0.៤៧ ដុល្លា/ខែ
៣-លទ្ធភាពរបស់គ្រួសារសំរាប់បង់ថ្លៃសេវា(ជាមធ្យមសំរាប់៣ខណ្ឌ, 0.៥%ជាមធ្យមប្រចាំខែនៃផ្ទះនិមួយៗដែលមានចំណូល ២១៦ ដុល្លា)	១.0៨ ដុល្លា/ខែ

ទោះបីជាថ្លៃបច្ចុប្បន្នសំរាប់គ្រួសារមានចាប់ពី ០.៨-១.០ ដុល្លាក្នុង១គ្រួសារ/ខែ តែការសិក្សាបានទស្សន៍ទាយពីលទ្ធភាពនៃគ្រួសារដោយផ្អែកលើលទ្ធភាពអាចបង់១.០៨ដុល្លាខាងលើ ដោយសន្និដ្ឋានថាវានឹងមានកំនើនដោយសារសន្ទុះនៃសេដ្ឋកិច្ច ដូចមានក្នុងតារាងខាងក្រោម ។

Table 3-26: ការទស្សន៍ទាយពីលទ្ធភាពនៃការបង់ថ្លៃសេវាដោយគ្រួសារនិមួយ ៗ

ឆ្នាំ	២០០៣	២០០៧	២០០៨	២០០៩	២០១០	២០១១	២០១២	២០១៣	២០១៤	២០១៥
GDP	៣.៨	៥.១	៥.៥	៦.០	៦.៥	៦.៩	៧.៤	៧.៩	៨.៤	៩.០
អត្រាកំនើន	៦.០	៨.៤	៨.៤	៨.៤	៨.៤	៦.៨	៦.៨	៦.៨	៦.៨	៦.៨
អត្រាថ្លៃសេវាទាបបំផុត	០.៨០	១.០៧	១.១៦	១.២៦	១.៣៦	១.៤៦	១.៥៦	១.៦៦	១.៧៨	១.៩០
អត្រាថ្លៃសេវាខ្ពស់បំផុត	១.០០	១.៣៤	១.៤៥	១.៥៧	១.៧១	១.៨២	១.៩៥	២.០៨	២.២២	២.៣៧
អត្រាដែលអាចបង់បាន	១.០៨	១.៤៥	១.៥៧	១.៧០	១.៨៤	១.៩៧	២.១០	២.២៤	២.៤០	២.៥៦

លទ្ធផលនៃការសិក្សាបង្ហាពីឆន្ទះ និងលទ្ធភាពដើម្បីបង់ថ្លៃសេវាតាមគ្រួសារបង្ហាញថា ការកើនឡើងនៃថ្លៃសេវាគួរត្រូវកាត់បន្ថយដើម្បីអោយគ្រួសារនិមួយៗអាចមានលទ្ធភាពបង់បាន។ ថ្លៃអត្រាត្រូវចាំបាច់ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងផែនកាមេនោះ មាន១,៩៩ដុល្លា/ខែ/គ្រួសារដែលជាករណីមិនមានជំនួយ រីឯ ១.៦០ ដុល្លាក្នុងករណីមានជំនួយដោយមានពី ១,១ទៅ១,៤ ដង ដែលជាថ្លៃប៉ាន់ស្មានទាបបំផុតនៅឆ្នាំ ២០០៧ ដូចមានបញ្ជាក់ក្នុងតារាងខាងលើ ។

b.4 ការវាយតំលៃសេវាកម្មប្រមូលកាកសំណល់រឹងរបស់ រ.ក.ស.ភ និងការវិភាគភាពដែលអាចប៉ះពាល់

លទ្ធផលនៃការសិក្សាពីហិរញ្ញកិច្ចដែលធ្វើខាងលើបញ្ជាក់ពីសេវាកម្មរបស់រ.ក.ស.ភ ដែលបានស្នើរនៅក្នុងផែនកាមេគឺជាការលំបាកសំរាប់ការងាអនុវត្តអោយមានកំរៃប្រសិនបើមិនគិតគូរពីថ្លៃសេវាដែលខ្ពស់ជាងនេះ ទោះបីក្នុងស្ថានភាពមានជំនួយក្តី ។ ជាងនេះទៀត ករណីដែលបានបង្កើតសំរាប់ការវិភាគខាងលើ ត្រូវបានធ្វើដោយមានសុទិដ្ឋិនិយមថាការប្រមូលតាមផ្ទះនឹងមាន៨០% និងការប្រមូលតាមគេហដ្ឋានវិនិយាគមាន ១០០%។ ប្រសិនបើភាគរយទាបពេកនោះគេនឹងត្រូវការថ្លៃសេវាខ្ពស់សំរាប់ការងារប្រមូលរបស់ រ.ក.ស.ភ។ ជាងនេះទៀត អត្រាសំរាប់អគារវិនិយោគដែលបានកំណត់យកដូចគេហដ្ឋានដែរនោះ (ទទួលបានផលប្រយោជនច្រើននោះ) នោះនឹងអាចកើនដោយគិតលើអត្រាថ្លៃបច្ចុប្បន្នព្រមទាំងការសិក្សាលើអគារវិនិយោគ។

ដោយគិតលើលក្ខណទាំងនេះ ការសិក្សាបានប្រមើលមើលភាពដែលអាចប៉ះពាល់ នៃថ្លៃសេវាសំរាប់ផ្ទះនិមួយៗដោយយោងលើកត្តាជាច្រើនដូចជាថ្លៃសេវា និងប្រភាគនៃការប្រមូលដើម្បីអាចពិនិត្រថាតើ គេអាចបញ្ចុះថ្លៃសំរាប់គ្រួសារហើយបង្កើនថ្លៃសំរាប់អ្នកវិនិយោគ។ ក្នុងការសិក្សានេះ គេបានជ្រើសរើសយកករណីមាន ជំនួយប្រើជាមូលដ្ឋាន។ ការសំរេចជ្រើសរើសនេះដោយយោងថាដោយមានជំនួយ នោះវាជាការចាំបាច់សំរាប់អោយមានស្ថេរភាពផ្នែកហិរញ្ញកិច្ចនៃគំរោង។ ករណីនេះក៏បានជួយសំរួលដល់ការងារដោយការយកករណីតែមួយមកសិក្សា ។

យោងតាមលទ្ធផលនៃការសិក្សាពីការវិភាគ នៅពេលដែលអត្រាតំលៃសំរាប់ផ្ទះអាជីវកម្មកើនឡើងពីរដងជាងផ្ទះធម្មតា នោះអត្រាកំរៃផ្ទះធម្មតាបានទាបជាងអាត្រាតំលៃដែលអាចបង់បាន ដូចបានបង្ហាញក្នុងតារាង ៣-២៦ ទោះបីជាផលធៀបប្រមូលកំរៃសេវាកម្មមាន៧០%។ ក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចគ្នានេះ អាត្រាកំរៃផ្ទះធម្មតាទាបជាងអាត្រាកំរៃអប្បរិមាក្នុងឆ្នាំ ២០១៥។

ដោយគិតទៅលើទស្សនះហិរញ្ញវត្ថុ ការបង្កើនកំរៃសេវាកម្មចំពោះផ្ទះអាជីវកម្មបានធ្វើអោយអាត្រាកំរៃចំពោះផ្ទះធម្មតាទាបជាងក៏រិតដែលអាចបង់បាន ទោះបីជាផលធៀបកំរៃសេវាកម្មទាបគួរអោយកត់សំគាល់ ហើយគំរោងនេះ រ.គ.ស.ភ អាចអនុវត្តទៅបាន។

b.5 អនុសាសន៍ទាក់ទងនឹងការអនុវត្តន៍ផែនការមេ ដោយយោងទៅលើទស្សនះហិរញ្ញវត្ថុ

ផ្អែកតាមលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុខាងលើបង្ហាញថា ការបង្កើនអាត្រាកំរៃសំរាប់ផ្ទះអាជីវកម្មអាចបន្ទាបអត្រាកំរៃចំពោះផ្ទះធម្មតា ទោះបីជាវាកាត់បន្ថយផលធៀបកំរៃ សេវាកម្មពីផ្ទះអាជីវកម្មក្នុងទំហំមួយជាក់លាក់ក៏ដោយ ។ លទ្ធផលការសិក្សាបានផ្តល់អនុសាសន៍ថា សាលាក្រុងគួរតែពិនិត្យឡើងវិញពីប្រព័ន្ធអាត្រាកំរៃនា ពេលបច្ចុប្បន្ននៃផ្ទះធម្មតានិងផ្ទះអាជីវកម្មដោយផ្អែកទៅលើលទ្ធផលនៃការវិភាគស្តីពីលទ្ធភាពដែលផ្ទះធម្មតាអាចបង់បាន ដូចបានបង្ហាញក្នុងតារាង ៣-២៦ ។ ដូច្នេះ អតិថិជនដែលជាអ្នកទទួលសេវាកម្មប្រមូលសំណល់អាចទទួលយកកំរៃទាំងនេះបាន ។

- **ប្រើប្រាស់នូវប្រភេទជំនួយឧបត្ថម្ភក្នុងការផ្តួចផ្តើមវិនិយោគសំរាប់ការអនុវត្តន៍ផែនការមេ**

លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុបានបង្ហាញច្បាស់ថា ផែនការមេនឹងមិនមានលទ្ធភាពផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដូចការវិនិយោគតាមលក្ខណសាធារណធម្មតាឡើយ ដោយសាថាវាត្រូវការបង្កើនអត្រាបង់ថ្លៃបច្ចុប្បន្នតាមផ្ទះដែលមិនមានលទ្ធភាពអាចបង់បាននោះ ។ អត្រាបង់ថ្លៃចាក់សំរាមនៅទីលានសំរាប់ក្រុមហ៊ុន ស៊ិនទ្រីក៏ត្រូវបង្កើនប្រមាណ ៩ ដងដែរ ។

ដោយពិចារណាលើបញ្ហានេះ ការសិក្សាបានលើកជាអនុសាសន៍ថា សាលាក្រុងគួរខិតខំប្រឹងប្រែងឱ្យអស់លទ្ធភាពដើម្បីទទួលបានជំនួយឧបត្ថម្ភពីប្រភពខាងក្រៅដើម្បីបំពេញតំរូវការវិនិយោគដំបូង ដូចលើកឡើងក្នុងផែនការមេ ដូច្នេះ អត្រាសំរាប់គេហដ្ឋាន និងថ្លៃទីលានសំរាប់ស៊ិនទ្រីក៏ត្រូវបានកាត់បន្ថយដែរ ។

- **បន្ថយអត្រាបង់ថ្លៃសេវាសំរាប់គេហដ្ឋាន**

ដើម្បីអោយការប្រមូលសំណល់របស់ រ.គ.ស.ភ-កាប្រមូលកាកសំនល់រឹង មានស្ថេរភាពផ្នែកហិរញ្ញកិច្ចនោះនោះអត្រា ថ្លៃសេវាត្រូវកើនពី ១.៥ ទៅ២.0ដង ។ ការកើនឡើងនេះជាការលំបាកសំរាប់គេហដ្ឋាននៅភ្នំពេញដែលមានប្រាក់ចំណូលទាប ។ វាគួរតែបានត្រូវកាត់បន្ថយដើម្បីអោយបជាពលរដ្ឋអាចទទួលយកបាននូវផែនកាមេដោយហើយប្រភាគ នៃការប្រមូលមានកំរិតខ្ពស់ ។ ការសិក្សាបានពិនិត្រលើលទ្ធភាពនៃការបង្កើនអត្រាសេវាលើការវិនិយោគដើម្បីកាត់បន្ថយអត្រាសេវាតាមផ្ទះ ដោយវិធីសាស្រ្តនានាដូចខាងក្រោម ។

- ➢ អគារវិនិយោគនឹងត្រុវទទួលបានសេវាកម្មប្រសើរជាងតាមផ្ទះ, ឧទាហរណ៏ថា ការប្រមូលច្រើនដងជាងការប្រមូលតាមមុខកន្លែងអាជីវកម្ម ជាដើម ។
- ➢ ការបោសសំអាតថ្នល់ និងការសំអាតជាសាធារណនោះ នឹងមិនគ្រាន់តែមានផលប្រយោជន៏ដល់អាគារវិនិយោគក្នុងន័យសុខភាព និង អនាម័យទេ តែក៏ជាការកែលំអរបរិដ្ឋានវិនិយោគដែរ ។
- ➢ អត្រាថ្លៃសេវាបច្ចុប្បន្នត្រុវបានកំរិតខ្ពស់ជាងនៅក្នុងផែនកាមេទៅទៀតនៅក្នុងការវិនិយោគជាច្រើន ។ ជាងនេះទៀតការសិក្សាលើផ្នែកវិនិយោគបង្ហាញថា ការបង់ថ្លៃជាមធ្យមមានប្រមាណ ១៤.៦ដុល្លាក្នុមួយវិនិយោគ ។ ទោះបីជាគេត្រូវធ្វើការសិក្សាលើប្រភេទ និងទំហំនៃការវិនិយោគក្តី ក៏គេអាចសន្និដ្ឋានបានថាផ្នែកវិនិយោគអាចមានលទ្ធភាពច្រើនជាងគេហដ្ឋានក្នុងការបង់ថ្លៃសេវា ។

លទ្ធផលនៃការសិក្សាលើលទ្ធភាពនៃផលប៉ះពាល់បានបង្ហាញថាការកើនឡើងនៃអត្រាសំរាប់ការវិនិយោគនឹងជួយបន្ថយអត្រាសំរាប់គេហដ្ឋាន ទោះបីជាមានការថយចុះខ្លះចំពោះប្រភាគនៃកាប្រមូលក្តី ។ ការសិក្សាបានណែនាំថាសាលាក្រុងភ្នំពេញគួរតែពិនិត្រឡើងវិញអំពីអត្រានាពេលបច្ចុប្បន្នចំពោះអាជីវកម្ម និងគេហដ្ឋានផ្អែកលើលទ្ធផលវិភាគដែលមានបង្ហាញខាងលើក្នុងតារាង ៣-២៦ ដើម្បីរាល់អតិថិជនទទួលសេវាកម្ម សំណល់ក្រុងអាចទទួលយកបាន ។

- **ពិនិត្រឡើងវិញនូវអត្រាថ្លៃចាក់ថ្មីនៅទីលានសំរាប់ក្រុមហ៊ុន ស៊ិនទ្រី**

អត្រាបង់ថ្លៃចាក់សំរាមបច្ចុប្បន្ននៅទីលានសំរាប់ក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី តិចជាង១ដុល្លា/តោន ។ តំលៃដែលត្រូវការសំរាប់ទី លានដង្កោគឺ ៤.៤០ ដុល្លាក្នុងមួយតោនសំរាមទោះបីក្នុងលក្ខណដែលមានជំនួយក្តី ។ នេះជាតំលៃទាបបំផុត

សំរាប់ទី លានមួយដែលមានការគិតគូរដល់បញ្ហាសុខភាព និងបរិដ្ឋានដែលជំនួសអោយកាងារលើទីលានចំហរដូចពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។ ហេតុនេះ ក្រុមសិក្សាស្នើនូវអនុសាសន៍ឱ្យមានការទទួលខុសត្រូវដូចគ្នាទាំងរ.គ.ស.ភ និងក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រីដោយយោងលើបរិមាណសំណល់ដែលត្រូវចាក់ចោល ។

- **បង្កើតនូវប្រព័ន្ធអត្រាថ្លៃថ្មីសំរាប់សេវាសំណល់រឹងទីក្រុង**

ដើម្បីឱ្យហិរញ្ញវត្ថុផែនការមេនេះមានលទ្ធភាពអាចធ្វើទៅបាន ប្រព័ន្ធអត្រាបង់ថ្លៃបច្ចុប្បន្ន ចាំបាច់ត្រូវបង្កើនការកែលំអដែលឆ្លើយតបទៅនឹងតម្លៃជាក់ស្តែងពីការផ្តល់សេវាថ្មីលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្រុង ដែលស្នើឡើងក្នុងផែនការមេ ។ នៅក្នុងការវាយតម្លៃផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុខាងលើការសិក្សាបានប៉ាន់ស្មានលើអត្រាដែលត្រូវការដើម្បីរ៉ាប់រងថ្លៃនៃការប្រមូល និងការចាក់ចោលសំណល់ជាតោនដោយយោងលើការសន្និដ្ឋានលើការបញ្ចេញសំនល់ដោយគេហដ្ឋាន និងផ្នែកវិនិយោគ។ ប្រពន្ធ័អត្រាថ្លៃសេវានាពេលបច្ចុប្បន្ន គួរតែត្រូវបានធ្វើការកែលំអ ដូច្នេះថ្លៃនៃកាប្រមូល និងការចាក់ចោលនឹងត្រូវបានទទួលខុសត្រូវដោយអ្នកប្រើប្រាស់គ្រប់ៗរូប ដោយយោងលើបរិមាណសំណល់ដែលគេបញ្ចេញ ។ ការបង្កើតប្រព័ន្ធអត្រា បង់ថ្លៃថ្មីដោយផ្អែកលើបរិមាណសំណល់/ទំងន់ គឺជាមូលដ្ឋានស្មើភាពសំរាប់អ្នកប្រើប្រាស់សេវា។ វាគួរត្រូវបានសិក្សាលំអិតនៅក្នុងលទ្ធភាពនៃការសិក្សា។

- **ការបង្កើននូវប្រភាគនៃការប្រមូលសំណល់តាមរយះការយល់ដឹងនូវសេវាកម្មគ្រប់គ្រងកាកសំណល់ដោយអតិថិជន ដោយបង្កើតនូវប្រព័ន្ធអត្រាបង់ថ្លៃសេវាសមស្រប**

ដើម្បីអោយផែនកាមេមានប្រសិទ្ធភាពលើផ្នែកថវិកា ប្រភាគនៃកាប្រមូលត្រូវតែលើកកំពស់ដើម្បីរក្សាស្ថេរភាពប្រាក់ចំណូលនៃគំរោង ។ ចំនុចសំខាន់នោះ គឺការយល់ដឹងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋលើការកែលំអរសេវាកម្មប្រមូលសំណល់ និងការបង្កើតនូវប្រពន្ធ័អត្រាសមស្រប និងមានតម្លាភាពដោយផ្អែកលើថ្លៃពិតប្រាកដស្តែងចេញពីសេវាកម្មដែលផ្តល់អោយ ។

- **ការចាត់ចែងថវិការបស់សាលាក្រុងលើការសំអាតផ្លូវ និងទីសាធារណ**

ដោយសាថាការប៉ាន់ស្មានខាងលើមិនបានរាប់បញ្ចូលការសំអាតផ្លូវ និងទីសាធារណនោះគេត្រូវការការចាត់ចែងថវិការពីសាលាក្រុង ។ តាមការប៉ាន់ស្មានរបស់ការសិក្សា គេត្រូវចំណាយប្រមាណ ៣៥,៤០០-៥១,២០០ ដុល្លាក្នុងមួយឆ្នាំ ដើម្បីផ្តល់សេវាកម្មបែបនេះនៅក្នុងខណ្ឌជនបទទាំងបី ។

4 គំរោងសាកល្បង

4.1 ការជ្រើសរើសគំរោងសាកល្បង

a. គោលបំណង

គោលបំណងនៃការអនុវត្តន៍គំរោងសាកល្បងមានដូចតទៅ :

១. ដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពនៃការប្រមូលសំរាមរបស់រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានីភ្នំពេញ

២. ដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់ការអនុវត្តន៍ពិតប្រាកដរបស់ផែនការមេ

៣. ដើម្បីអនុវត្ត ផែនការប្រតិបត្តិការណ៍ ផែនការមេ និងផ្ទៀងផ្ទាត់ការអនុវត្តន៍ពិតប្រាកដ

៤. ដើម្បីបង្ហាញវិធានការកែលំអការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងជូនដល់អាជ្ញាធរ និងប្រជាពលរដ្ឋដែលពាក់ពន្ធ័

៥. ដើម្បលើកតម្កើងការយល់ដឹងជាសាធារណៈអំពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និងបង្កើនកិច្ចសហការអំពីសាធារណ

៦- ដើម្បីទទួលបាននូវទិន្នន័យជាមូលដ្ឋាន ដើម្បីធ្វើផែនការសិក្សាជាជំហានដំបូង ។

៧- ដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់ស្ថាប័នប្រត្តិបត្តលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង

b. ការជ្រើសរើសគំរោងសាកល្បង

នៅក្នុងការសំរេចជាមួយក្រុមសិក្សា JICA និងសមភាគី គំរោងសាកល្បង ចំនួន ៥ ត្រូវបានជ្រើសរើស :

PP1: ការកែលំអទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ

PP2: ការកែលំអប្រព័ន្ធប្រមូលសំរាម

PP3: ការអភិវឌ្ឍន៍ និងជំរុញទីផ្សារកែឆ្នៃជីកំប៉ុស្តអំពីសំរាមនៅទីក្រុង

PP4: ការអភិវឌ្ឍន៍ការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធទិន្នន័យសំរាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ។

4.2 ការកែលំអទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ

4.2.1 ខ្លឹមសារសំខាន់ៗ នៃការកែលំអ

គំរោងកែលំអរទីលានសឹងមានជ័យត្រូវបានចាប់ផ្តើមតាំអពីខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៣ ។ ការងារនោះមានចំនុចសំខាន់ ៣ : ១) ការសាងសង់ ២) ការត្រួតពិនិត្រអ្នករើសសំរាម និង ៣) ការកែលំអរប្រត្តិបត្តការណ៍ ។ ផែនកាប្រត្តិបត្តការមានលំអិតក្នុងតារាងខាងក្រោម ។

ទោះបីជាការកែលំអរប្រព័ន្ធប្រមូល និងប្រព្រិត្តកម្មទឹកសំអុយត្រូវបានចាប់ផ្តើមពីខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៤ ក្តីតែការសាងសង់អាង និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័នដ៏ទៃទៀតត្រូវបានបញ្ចប់ និងប្រគល់ជូនរដ្ឋាករនាបពាក់កណ្តាលខែ មិនា ឆ្នាំ ២០០៤ ។

Table 4-1: ផែនការកែលំអទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ និងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ

ការងារ	ទិសដៅសំខាន់ៗ	ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ
១. ការសាងសង់ប្រព័ន្ធបំពាក់ផ្សេង ៗ		
១.១ តំឡើងជញ្ជីង	ប្រមូលទិន្នន័យ	JICA
១.២ ធានាទីតាំងសំរាប់ការពង្រីក	ការពង្រីកទីលាន	រ.គ.ស.ភ
១.៣ ផ្លូវក្នុងទីលាន	ច្រកចូលសុវត្ថិភាព	JICA
១.៤ កន្លែងចាក់សំរាម	បែងចែកទីលាន និងអ្នករើសសំរាម	JICA
១.៥ ប្លុកគំរូសំរាប់បញ្ចប់ការចាក់សំរាម	ការបង្ហាញពីទីលានអនាម័យ	JICA
	វាស្ថិតក្នុងលក្ខណប្រសើរ ។តំបន់ដែលមានសំរាមថ្មីត្រូវស្រុតចុះ ។	
១.៦ ទំនប់ការពារ	ការបង្ហាញពីទីលានអនាម័យ និង ការពង្រីកទីលាន	JICA
	ទំនប់ត្រូវស្រុតដោយសារទម្ងន់រថយន្តសំរាម និងរថយន្តដឹកដី ។ ទំនប់ដែលនៅជាប់និងតំបន់ដឹកដីកំពុងស្ថិតក្នុងភាពគ្រោះថ្នាក់ ។	
១.៧ប្រមូលទឹកសំអុយ និងធ្វើប្រព្រិត្តិកម្ម	ការបង្ហាញពីទីលានអនាម័យ	JICA
១.៨ ផ្សេងៗ	ការបង្ហាញពីទីលានអនាម័យ	JICA
២. អ្នករើសសំរាម និងការងារគ្រប់គ្រងពួកគេ		
២.១រៀបចំចុះបញ្ជីសំរាប់អ្នករើសសំរាម	បែងចែកទីលាន និងអ្នករើសសំរាម	រ.គ.ស.ភ និង JICA
២.២ ការចេញប័ណ្ណ	បែងចែកទីលាន និងអ្នករើសសំរាម	រ.គ.ស.ភ និង JICA
២.៣ ពិនិត្រច្រកចូលនៃអ្នករើសសំរាម	បែងចែកទីលាន និងអ្នករើសសំរាម	រ.គ.ស.ភ
២.៤ ការចែកអាវ	គាំទ្រអ្នករើសសំរាមអោយគ្រប់គ្រង ខ្លួនឯង	រ.គ.ស.ភ និង JICA
២.៥ ការចាក់ថ្នាំវ៉ាក់សាំង	បង្កើនទំនាក់ទំនងល្អជាមួយពួកអ្នករើសសំរាម និងថែរក្សាសុខភាពពួកគេ	ក្រសួង និងមន្ទីរសុខាភិបាល
៣. កែលំអរប្រត្តិបត្តការ		
៣.១ ជញ្ជីង	បង្កើតទិន្នន័យសំរាប់ទីលាន	រ.គ.ស.ភ និង JICA
៣.២ រៀបចំផែនកាប្រត្តិបត្ត	បង្ហាញទីលានអនាម័យ	JICA
៣.៣ រៀបចំបទដ្ឋានបច្ចេកទេស	ដើម្បីត្រួតពិនិត្រប្រត្តិបត្តការទីលានដោយអ្នកម៉ៅការ	JICA
៣.៤ ប្រត្តិបត្តការទីលានដែលកែលំអរ	បង្ហាញទីលានអនាម័យ	រ.គ.ស.ភ និង JICA

a. ការកែលំអហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទីលាន

នៅក្នុងគំរោងសាកល្បងនេះ ផ្នែកដែលមានស្រាប់នៅក្នុងទីលានដែលជាទីលានចាក់សំរាមបែបចំហរនោះត្រូវបានធ្វើការកែលំអហើយ និងពង្រីកបន្ថែមលើផ្ទៃដីដែលធានាដោយ រ.គ.ស.ភ ។ ទីលានដែលពង្រីកបន្ថែមនេះ អាចបន្តនិរន្តរភាពរហូតដល់ឆ្នាំ ២០០៧ ពេលដែលទីលានថ្មីនឹងបើកឱ្យដំណើរការ ។ ការកែលំអមធ្យោបាយនេះ ត្រូវបានធ្វើឡើង

ដោយក្រុមហ៊ុនសាងសង់ ក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ក្រុមសិក្សាដោយយោងទៅលើផែនការកែលំអដូចមានបង្ហាញក្នុង រូបភាព 4-1 ។

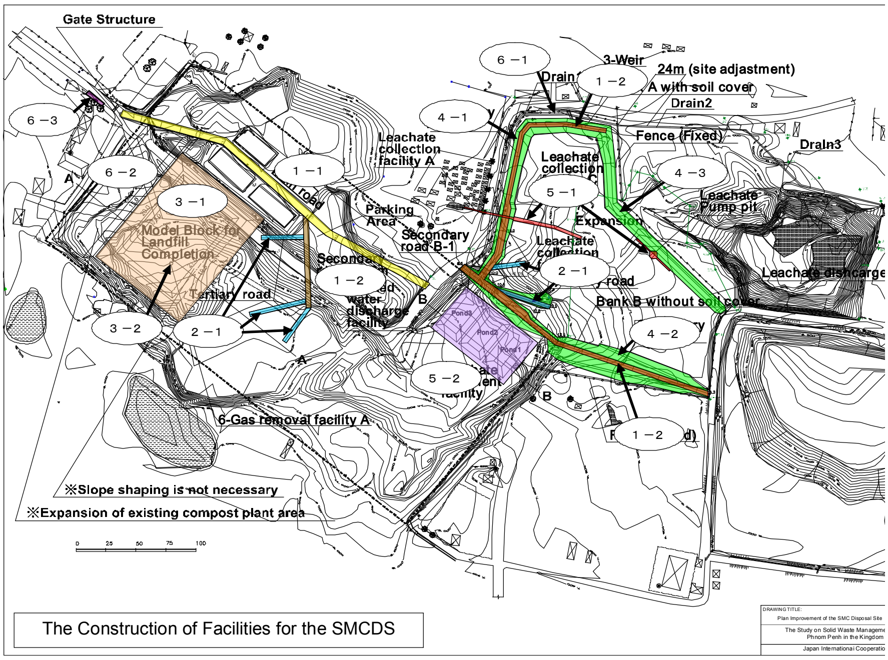

ការងារ
១. ផ្លូវនៅក្នុងទីលាន
១-១ ផ្លូវសំខាន់
១-២ ផ្លូវបន្ទាប់បន្សំ
២. កន្លែងចូលចាក់សំរាម
២-១ ផ្លូវសំខាន់ទី៣
៣. ប្លុកគំរូ
៣-១ ប្លុកគំរូ
៣-២ បរិក្ខាសំរាប់ស្រូបយកឧស្ម័ន
៤. ទំនប់
៤-១ ទំនប់ A (គ្រប់ដោយដី)
៤-២ ទំនប់ B (មិនមានគ្របដី)

ការងារ
៥. ការប្រមូលទឹកសំអុយ និងអាងចំរោះ
៥-១ តំបន់ពង្រីក A
(១) អាងប្រមូលទឹកសំអុយ
(២) បន្ទប់បូមទឹកសំអុយ
(៣) ម៉ាស៊ីនបូម
(៤) បំពង់បង្ហូរទឹកសំអុយចេញ
(៥) គ្រឿងបរិក្ខារសំរាប់យកឧស្ម័ន
៥-២ បរិក្ខាសំរាប់សំអាតទឹកសំអុយ
(១) អាងចំរោះ (១-៣ អាងចំរោះ)
(២) ស្ថានីយ៍បូម
(៣) ទុយោបញ្ចេញទឹកដែលបានចំរោះរួច
៦. ផ្សេងៗ
៦-១ របង (ប្រភេទរឹងមាំ) និងទ្វារចូល
៦-២ ការពង្រីកកន្លែងធ្វើជីកំប៉ុស្ត
៦-៣ ជញ្ជីងថ្លឹង

Figure 4-1: ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនៅស្ទឹងមានជ័យ

b. ការងារគ្រប់គ្រងអ្នករើសសំរាម

ផ្អែកលើលទ្ធផលនៃការស្ទង់មតិនិងការប្រជុំក្រុមពិភាក្សានៅដំណាក់កាលទីមួយនៃការសិក្សា បានបង្ហាញថាក្រុមអ្នករើសសំរាមទទួលស្គាល់ថាមានបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរចំពោះស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន គឺការប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសុវត្ថិភាពដូចជាគ្រោះថ្នាក់ដែលតែងតែកើតមានឡើងជាញយៗ ។ ជាលទ្ធផល ក្រុមសិក្សាបានរៀបចំការប្រជុំជា ១១ក្រុម ដើម្បីពន្យល់ដល់ ក្រុមអ្នករើសសំរាមអំពីបទបញ្ជាពង្រាងនៃការរើសសំរាម និងការបែងចែកកន្លែងរើសអំពីតំបន់ដែលឡានចាក់ដើម្បីជៀសវាងគ្រោះថ្នាក់ ។ នៅក្នុងការប្រជុំនោះ គេបានរៀបចំសំរួលចុះឈ្មោះក្រុមអ្នករើសសំរាមជាលើកដំបូងដើម្បីទទួលបាននូវទិន្នន័យសរុបនៅទីលានចាក់សំរាម ។

ការចុះឈ្មោះចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី ១៧ ខែវិច្ឆកា ឆ្នាំ២០០៣ និងបានទទួលពាក្យចុះឈ្មោះចំនួន ២,៩០៧ នាក់ នៅថ្ងៃទី ១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ ។ ក្រុមសិក្សាបានរៀបចំប័ណ្ណអនុញ្ញាតឱ្យចូលរើស ហើយដែលត្រូវឳានចែកជូនដោយក្រុមការងារ រ.គ.ស.ភ ដល់អ្នករើសសំរាមណាដែលមកធ្វើការរាល់ថ្ងៃ ។ ជាងនេះទៀត ដើម្បីការពារការឆ្លងជំងឺបណ្តាលមកពិបរិស្ថានមិនស្អាតនោះ ក្រុមសិក្សាបានផ្តល់ការចាក់ថ្នាំបង្កាតេតាណុស និងអេប៉ាទីតបេ ជូនដល់អ្នករើសសំរាម ។ ដោយសារមានបញ្ហាជំលោះជាមួយម្ចាស់ដីក្នុងការសាងសង់ទីលាននោះ ការអនុវត្តន៏ផែនការបែងចែកការរើសសំរាមត្រូវពន្យារហូតដល់ថ្ងៃទី ២៩ ខែធ្នូ ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក្តីទំនាស់ជាមួយម្ចាស់ដីនោះ នោះនៅតែបន្តរំខានដល់ការសាងសង់ ។

c. ការកែលំអប្រតិបត្តិការណ៍

c.1 ប្រតិបត្តិការទីលាន

គេបានកំណត់រាល់ប្រភេទរថយន្ត អ្នកដឹកជញ្ជូន និងចំនួនរថយន្តដែលចូលមកទីលានជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។

ក្រុមសិក្សា បានធ្វើបទដ្ឋានបច្ចេកទេសសំរាប់អោយរដ្ឋាករអាចមានលទ្ធភាពត្រួតពិនិត្យការងារជាប្រចាំរបស់អ្នកម៉ៅការទីលានដោយប្រើបទដ្ឋាននោះប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។ ក្រោយខែ សីហា ២០០៤ នៅពេលដែលមានការផ្លាស់អ្នកម៉ៅការ នោះការងារថែទាំផ្លូវបានប្រព្រឹត្តទៅជាប្រចាំ ។ បច្ចុប្បន្នក្រុមសិក្សាបានផ្តល់បច្ចេកទេសដោយផ្ទាល់ដល់មន្ត្រីរដ្ឋាករតាមរយះការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា ដោយប្រើប្រាស់រថយន្តឈូសសំរាមប្រភេទធំ ដែលចាប់ផ្តើមជួលតាំងពីពាក់កណ្តាលខែវិច្ឆិកា ២០០៤។ ភារះសំខាន់គឺការថែរក្សាផ្លូវចូល និងទីតាំងចាក់សំរាម ឈូសឆាយសំរាមដែលទើបនឹងចាក់ពីឡាន ថែរក្សាទំនប់ ។ ការអនុវត្តនេះនឹងបន្តរហូតដល់ពាក់កណ្តាលខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៥ ។ មូលហេតុដែលជ្រើសរើសការប្រើប្រាស់រថយន្តរៀលឡូដដីនេះគឺថា វាមានលទ្ធភាពបត់បែនរហ័ស និងមានប្រយោជន៏ច្រើនបើប្រៀបធៀបទៅនិងប្រភេត ប៊ុលដូសេដែលប្រើបច្ចុប្បន្ន។ តាមការជីកយកសំរាមចាស់ គេឃើញមានដីធម្មជាតិនៅខាងក្រោម ដូច្នេះ គេអាចប្រើដីនេះ សំរាប់គ្រងលើសំរាម ។

c.2 វិធានការណ៏សំរាប់អ្នករើសសំរាម

ការសាកល្បងនេះធ្វើឡើងដើម្បីរកសុវត្ថភាព និងប្រសិទ្ធភាពប្រត្តិបត្តការទីលាន ដោយបែងចែកពេលរើសសំរាម និងពេលចាក់សំរាមអោយដាច់ពីគ្នា ។ ធ្វើយ៉ាងនេះបាន គឺបានជំរុញគុណភាពការងារទីលានរបស់រដ្ឋាករ ។ ព្រោះតែការសាកល្បងមានការពន្យាពេលនោះ (ចាប់ផ្តើមខែ ធ្នូ ២៩) និងជំលោះដីធ្លីជាមួយ ម្ចាស់ដីនោះ ធ្វើអោយស្ថានភាពកាន់តែលំបាក ដែលធ្វើអោយក្រុមសិក្សាពុំអាចមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ធ្វើ ការងានេះឡើយ ។ ជាលទ្ធផល ក្រុមសិក្សា និង រ.គ.ស.ភ មិនអាចបង្កើតប្រពន្ធ័នេះបានទេ ។

ដូច្នេះ ប្រព័ន្ធនៃការបែងចែកនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងនៅតំណាច់ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤ ហើយការចាប់អនុវត្តហាក់ដូចជាមិនមានបញ្ហាចំបង ។ រដ្ឋាករត្រូវរកកំលាំងនរគបានដើម្បីទប់ស្កាត់ហេតុការណ៏ដែលអាចបង្កដោយអ្នករើសសំរាម

រឹងក្រុមសន្តិសុខនឹងត្រូវជួយយាមកាម និងចាត់ចែងអ្នករើសសំរាមតាមគោលដៅ ។ ថវិកានេះនឹងទទួលបានពីមូនិធិជប៉ុនដើម្បីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ (JFPR) ។ រដ្ឋាករបំរុងនឹងចាប់អនុវត្តពីតំណាច់ខែធ្នូ ២០០៤ តទៅ ។

c.3 ការបង្កើតប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្រមួយដោយទៀងទាត់

មុនគំរោងសាកល្បងការកែលំអរទីលានចាស់នេះ ក្រសួងបរិស្ថាន និងមន្ទីរបរិស្ថានមិនដែលធ្វើការត្រួតពិនិត្របរិស្ថានទីលានទេ ។ ការត្រួតពិនិត្រដោយទៀងទាត់ដោយស្ថាប័នណាមួយពិតប្រាកដ វាជាការចាំបាច់ណាស់សំរាប់ការត្រួតពិនិត្រការបំពុល ។

ជាងនេះទៀត សំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ទីលានដង្កោ ក្រុមសិក្សាបានផ្តល់អនុសាសន៍ថាត្រូវបង្កើតគណកម្មការត្រួតពិនិត្រការងារប្រត្តិបត្តការរបស់រដ្ឋាករ ។ ដើម្បីធានាអោយបានការត្រួតពិនិត្រសមស្របដោយគណកម្មការនោះ ក្រសួង និងមន្ទីរបរិស្ថានត្រូវរៀបចំប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្រមួយអោយទៀងទាត់ និងសមស្រប ។ ដូច្នេះហើយ តាមរយះគំរោងសាកល្បងនៅទីលានចាស់ ក្រុមសិក្សាបានសំរេចគាំទ្រដល់ក្រសួង និងមន្ទីរអោយត្រួតពិនិត្របរិស្ថានទីលាន ជាប្រចាំ ។

ដោយសារកង្វះខាតថវិការ ក្រសួង និងមន្ទីរស្ទើរតែមិនអាចត្រួតពិនិត្រការងារបានតាមផែនការ ។ ដូច្នេះហើយ ក្រុមសិក្សាបានដកចេញការងារខ្លះដែលក្រសួង និងមន្ទីរមិនមានលទ្ធភាពធ្វើ ។ ទោះបីថា ប្រព័ន្ធថ្មីដែលរៀបចំនោះមានលក្ខណធម្មតាមិនស្មុគស្មាញ តែក្រសួង និងមន្ទីរនឹងអាចទទួលបានការយល់ដឹង និងបទពិសោធន៍តាមរយះគំរោងសាកល្បងនេះ ដោយរួមមានការងារជាច្រើនដូចជា ការរើសសំណាក វិភាគ រៀបចំទិន្នន័យ និងវិភាគ ទិន្នន័យ ។ល។

4.2.2 លទ្ធផលការសិក្សា

a. ទំនាស់ជាមួយម្ចាស់ដីក្នុងតំបន់ដែលត្រូវពង្រីក

នៅថ្ងៃទី១៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ គេបានរៀបចំកិច្ចសន្យារវាង រ.គ.ស.ភ និងម្ចាស់ដីខ្លះដើម្បីដកតំបន់ A2 (២,៤ហ.ត) ចេញពីផែនការពង្រីកសរុបដែលមាន ៦ហ.ត (A1+A2+B) ។ ផែនការកែលំអនោះត្រូវធ្វើការកែប្រែតាមទំហំដី ៣.៦ហ.ត វិញ។ ក្រុមសិក្សាបានជួបពិភាក្សា និងរាយការជូនសាលាក្រុងភ្នំពេញនាថ្ងៃទី ៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៤ ហើយសាលាក្រុងបានឯកភាពទាំងស្រុងលើគំរោងការនោះ ។

<u>បញ្ហានានាដែលមាន</u> :

១. ទោះបីថាបញ្ហាដែលបានលើកឡើងខាងលើនោះជាបញ្ហានាពេលបច្ចុប្បន្ន ក៏ប៉ុន្តែទឹកសំអុយពីសំរាមនឹងត្រូវហូរចូលទៅក្នុងដី A2 (២,៤ហ.ត) ដែលអាចនឹងមានការតវ៉ាអំពីម្ចាស់នោះដីនាពេលអនាគត ។

២. ដោយយោងលើការកាត់បន្ថយនៃតំបន់ពង្រីកនោះមានលទ្ធភាពផ្ទុកនឹងថយចុះពី ២៨៤.០០០ម៣ មកត្រឹមតែចំណុះ ១៧០.០០០ម៣ ប៉ុណ្ណោះ ដែលស្មើប្រមាណមួយឆ្នាំថយចុះនៃអាយុរបស់ទីលាន ពោលគឺនៅត្រឹមឆ្នាំ ២០០៦ គឺមិនមែន ២០០៧ ទេ ។

<u>វិធានការនានាដែលមាន</u> :

- រាល់ការតវ៉ាអំពីម្ចាស់ដី រ.គ.ស.ភ គួរតែត្រូវមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់អំពីស្ថានភាពពិតដើម្បីពន្យល់ និងបន្តការកែលំអ ទីលាន ។
- រហូតដល់ទីលានថ្មីនឹងត្រូវបញ្ចប់ការសាងសង់ សំរាមគួរតែត្រូវចាក់ឱ្យខ្ពស់។ ក្នុងការងារគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងបញ្ហាតែងកើតមានឡើងជាប្រចាំ ។ ប៉ុន្តែដោយសារការជួបប្រទះជាញឹកញាប់នេះ រ.គ.ស.ភ ខាន់ទទួល

នូវបទពិសោធន៍ជាច្រើនដូចជាការពិនិត្យប្លង់ ការចាត់វិធានការតាមការជាក់ស្តែង និងការប្រាស្រ័យជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធនានា ។

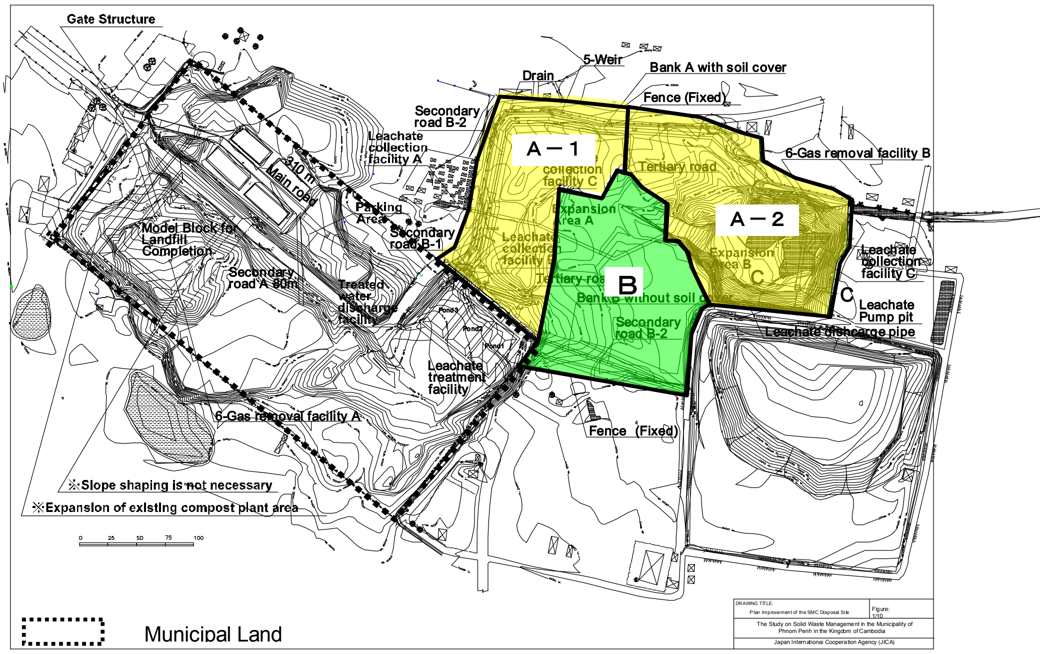

Figure 4-2: ការពង្រីកតំបន់ចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ

b. ការកែលំអបរិក្ខារ

ចំពោះការកែលំអផ្លូវនៅក្នុងទីលាន តាមការស្ទង់មតិអំពីពេលវេលា និងសកម្មភាពនៃរថយន្តសំរាមដែលបានចាប់អនុវត្តពីថ្ងៃទី២៤ ខែមិនា រហូតដល់ថ្ងៃទី៦ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៣ យើងឃើញថាពេលវេលានៃការរង់ចាំចាក់សំរាមមានចាប់ពី ១៧នាទី រហូតដល់ ១ម៉ោង និង ១១នាទី ដែលជាមធ្យមមាន ៣២នាទី ។ ក្រោយពេលការកែលំអទីលានពីខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ មក ពេលវេលារង់ចាំជាមធ្យមថយមកត្រឹម ៩,៩នាទី ប្រមាណ១/៣ បើប្រៀបធៀបទៅពេលវេលាចាស់ដែលកត្តានេះបានបង្កើនលទ្ធភាពប្រមូលកាន់តែប្រសើរ ។ ដូចគ្នាផងដែរការកែលំអប្លុកគំរូនឹងសង្ឃឹមថា ត្រូវបានចាក់ដីគ្របជាបណ្តើរៗ ។

ផ្លូវចូលត្រូវបានធ្វើការកែលំអដោយក្រាលបន្ទះដែក ។ ផ្លូវនៅក្នុងទីលានត្រូវផ្លាស់ប្តូរជាញឹកញាប់ដោយសារផ្ទៃក្រាលនោះត្រូវបានចាក់អំពីសំរាម ។ មុនកែលំអ គេបានជញ្ជូនដីទៅដាក់ចូលការដ្ឋានសំរាប់ការងារនេះ ។ តំលៃសំរាប់ការថែរក្សាផ្លូវទាំងនោះគឺជាការចំណាយច្រើនជាងគេបង្អស់ទី ២ នៃប្រតិបត្តិការណ៍នៅទីលានបន្ទាប់ពីការចំណាយលើប្រេង សំរាប់គ្រឿងចក្រ ។

ទំនប់ការពារដើម្បីញែកទីលានចាក់សំរាម ហើយនឹងប្រព័ន្ធប្រមូលទឹកសំអុយក៏ត្រូវបានសាងសង់ក្នុងតំបន់ ពង្រីក ហើយប្រព័ន្ធចំរោះទឹកសំអុយនោះក៏ត្រូវបានតំលើងនៅកាច់ជ្រុងដីដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់សាលាក្រុងភ្នំពេញ ។ នៅក្នុងតំបន់ពង្រីក តំបន់ចាក់សំរាមត្រូវបានចែកដាច់ទាំងស្រុងពីដីនៅក្បែរនោះដើម្បីការពារការរាយប៉ាយសំរាម និង ការរាលដាលដោយភ្លើង ។

ប្លុកគំរូសំរាប់បញ្ចប់ការចាក់ដីត្រូវបានសង់ឡើងជិតច្រកចូលនៃទីលាន ។ មុនការកែលំអ ប្លុកគំរូនោះគ្រាន់តែជាភ្នំសំរាមតែប៉ុណ្ណោះ តែពេលនេះតំបន់នោះត្រូវបានគេគ្របដណ្តប់ដោយដី និងតំលើងប្រព័ន្ធប្រមូលឧស្ម័នដើម្បីបង្ហាញអំពីទំរង់នៃទីលានមួយដែលមានអនាម័យល្អ ។ តាមរយៈការងារនេះ ទិដ្ឋភាពក្បែរច្រកផ្លូវចូលភាពរាយប៉ាយនៃសំរាម

ហើយនិងក្លិនត្រូវបានកាត់បន្ថយស្ទើរតែទាំងស្រុង ។ ជាងនេះទៀត ទីលានត្រូវគេបានគិតថានឹងដើរតួនាទីសំខាន់សំរាប់ជាទិសដៅមួយក្នុងការគ្រប់គ្រងដោយ រ.គ.ស.ភ នាពេលអនាគត ។

c. ការកែលំអរប្រត្តិបត្តិការ

ដើម្បីអោយប្រត្តិបត្តិការមានភាពប្រសើរ រដ្ឋាករ អ្នកម៉ៅការ និងក្រុមសិក្សាបានឯកភាពបង្កើតការត្រួតពិនិត្រ និងការប្រជុំប្រចាំសប្តាហ៍តាមផែនការដែលរៀបចំដោយក្រុមសិក្សា ។ ជាលទ្ធផល គេឃើញមានការកែលំអរដែលពីមុនជាទីលានចំហរហើយគ្មានអនាម័យ ។ ការងារប្រើប្រាស់វៀលឡូដឺ ត្រូវបានគេសំរួល ដោយសារតែថាការប្រើចូលគ្នារវាង អ៊ិចស្កាវ៉ាទ័រ និងប៊ុដូសើមានលក្ខណប្រសើរជាង ។ ដូច្នេះ បច្ចេកវិទ្យាដែលផ្តល់ដល់សមភាគីត្រូវបានកែសំរួលតាមពិសោធន៍នេះ ។

ចំពោះការព្យាយាមបេងចែកតំបន់រើសសំរាមនោះ គេបានសាកល្បងលើទីតាំងបែងចែក ២ និង ៣ទីតាំង ។ ការចល័តពេលដែលបានកំណត់គឺ ៦ ទៅ ៧ ម៉ោងចាពេលវេលាយូរពេក ដែលអ្នករើសសំរាមកំណត់យកតែ ៣០ ទៅ ៤០ នាទីប៉ុណ្ណោះ ។ ទោះបីជាមិនមានទិន្នន័យច្បាស់លាស់ តែការព្យាយាមបែងចែកនេះបានផ្តល់ចាប្រសិទ្ធភាពច្រើនដក់ការងារឈ្លូសឆាយ និងបង្អាប់សំរាម និងការចាក់សំរាម ។

ដោយសារតែការសាកល្បងនេះមានសភាបយឺតយ៉ាវ (ចាប់ផ្តើម ថ្ងៃ ២៩ ខែធ្នូ) ព្រមជាមួយបញ្ហាជាមួយនិងម្ចាស់ដី នោះក្រុមសិក្សាមិនមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបន្តការសាកល្បងទេ ។ ដូច្នេះ ក្រុមសិក្សា និងរដ្ឋាករមិនអាចកសាងប្រព័ន្ធមួយសំរាប់ការបែងចែកទីលានចាក់សំរាម និងអ្នករើសសំរាមទេ ។ ក្រោយមកគេរកឃើញថាមានបញ្ហាជាច្រើនដូចជា អ្នករើសអេតចាយបានទិញសំរាមពីអ្នកបើកបរ ឬក៏មានការគាបសង្កតដោយកំលាំងដល់អ្នករើសដ៏ទៃទៀត ដែលបញ្ហាមានផលប៉ះពាល់ដល់ការបែងចែក ។ ក្រុមសិក្សា និងរដ្ឋាករបានចាត់វិធានការណ៏ទប់ស្កាត់ដោយសហការណ៏ជាមួយសង្កាត់ និងភូមិ ។ ទោះបីជាការសាកល្បងមានរយះពេលខ្លី តែបានបង្ហាញថាមានប្រយោជន៏ច្រើនដល់អ្នករើសសំរាម ។ ដូច្នេះហើយការសាកល្បងម្តងទៀតនឹងចាប់ផ្តើមនាតំណាច់ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤ ។

d. លទ្ធផលនៃការកែលំអ

d.1 ការវាយតំលៃលើលទ្ធផលនៃការកែលំអ

ដើម្បីធ្វើការវាយតំលៃចំពោះលទ្ធផលនៃការកែលំអ ក្រុមសិក្សាបានរៀបចំអោយមានការចូលរួមពីអ្នករស់នៅជិតខាង និងបុគ្គលិកនៃអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ។ ក្រុមអ្នកចូលរួមទាំងនោះត្រូវបានរៀបចំឱ្យមានការទស្សនាទីលានមុននិងក្រោយការកែលំអ ជារួមគឺថ្ងៃទី ១០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ និងថ្ងៃទី ៩ខែមិនា ឆ្នាំ២០០៤ ហើយលទ្ធផលនោះត្រូវខានធ្វើការវាយតំលៃតាមរយះសំនួរដោយប្រៀបធៀបលក្ខណមុន និងក្រោយគំរោង ។ ចំនួនអ្នកចូលរួមគឺមាន ២៥នាក់មុនការដើរពិនិត្រគំរោងសាកល្បង និង២១នាក់ ក្នុងពេលការដើរពិនិត្រគំរោងសាកល្បង ។ គំរោងសំនួររួមមានពី៣-១០ លើខ្លឹមសារការងារ ដូចជា ផលប៉ះពាល់បរិដ្ឋាន លក្ខណប្រតិបត្តិការណ៏ និងមុខងារនៃហេដ្ឋារចនាសម្ពន៍ ។ អ្នកចូលរួមបានវាយតំលៃសំនួរនិមួយៗតាមរយះលំអានពី ១ទៅ៣ គឺ ១-មិនអាចទទួលយកបាន ២-កណ្តាល និង ៣-អាចទទួលយកបាន ។ អត្រានៃផលប៉ះពាល់មុនគំរោងកែលំអគឺ ១.២៧ រីឯក្រោយការកែលំអមាន ២.០៥ ។ សំរាប់លក្ខណនៃការធ្វើប្រតិបត្តិការណ៏ អត្រាបានកើនពី ១.៣១ ទៅ ២.០៥ ដែលអ្នកចូលរួមទទួលស្គាល់អំពីលទ្ធផលនៃការងារកែលំអនេះ ហើយដែលការងារនេះតំរូវអោយមានបន្ត ។ ចំពោះហេដ្ឋារចនាសម្ពន័វិញ គេក៏បានទទួលស្គាល់ពសារប្រយោជន៏នៃការថ្លឹងសំរាមចូល និងការសំរួលផ្លូវចូល ប្រពន្ធ័យកឱស្ម័ន ការធ្វើប្រព្រិត្តកម្ម ទឹកសំអុយ បរិក្ខាសំអាតទឹកសំអុយ និងរោងចក្រធ្វើជីកំប៉ុស ក៏ត្រូវបានធ្វើការវាយតំលៃ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ការអោយពិន្ទុលើការងារចែកពេលរើសសំរាមបានទទួលចំណាត់ថ្នាក់ទាបជាងពិន្ទុ២ ដូច្នេះការងារកែលំអនឹងត្រូវតែមានបន្ត ។

d.2 ការពន្យារអាយុកាលនៃទីលាន

ក្នុងការកែលំអនេះ លទ្ធភាពសំណល់ត្រូវបានកើនឡើង ១៧០,០០០ម៣ ។ ដោយយោងទៅលើកំពស់ប្លុកគំរូទីលាននេះអាចប្រើប្រាស់ដល់ឆ្នាំ២០០៦ ។

d.3 ការណែនាំអោយមានបទបញ្ជានៃការចាក់សំរាម

តាមរយៈនៃការបែងចែកកន្លែងរើសសំរាម ប្រសិទ្ធិភាពនៃប្រតិបត្តិការណ៍ទីលានត្រូវបានកែលំអ ក៏ដូចជាសុវត្ថិភាពសំរាប់អ្នករើសសំរាមផងដែរ ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយការព្យាយាមអនុវត្តផែនការនេះ នឹងអាចក្លាយជាបញ្ហានាពេលអនាគត ។

d.4 ប្រត្តិបត្តការទីលានដោយប្រើរថយន្តឈូសសំរាមកង់កៅស៊ូ

ដោយសារតែគុណប្រយោជន៍នៃរថយន្តនេះ ក្រុមសិក្សាសំណូមពរអោយដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងផែនការប្រត្តិបត្តទីលាន ។ ដូច្នេះ ទីលាននឹងអាចបិទដោយប្រសើរប្រសិនបើការងារកែលំអរត្រូវបានបន្តដោយបច្ចេកទេសសមស្រប ។

d.5 ប្រយោជន៍នៃអាងប្រព្រឹត្តកម្ម

ជាទូទៅ ជាតិបំពុលមានចំរុះដោយសារធាតុជាច្រើន ជាពិសេសជាតិដែលរលាយបាន ។ មុខងាររបស់អាងប្រព្រឹត្តកម្មនេះគឺដើម្បីកាត់បន្ថយជាតិបំពុលលើទឹកដែលបូមចេញពីពំនូកសំរាមហើយដែលអាចហូរទៅតំបន់ក្បែរខាងវា ។ ដើម្បីវាយតំលៃប្រសិទ្ធភាពរបស់អាងនេះ គេបានយកសំណាកទឹកសំអុយ និងទឹកដែលបានធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មរួចស្រេចមកវិភាគ ។

Table 4-2: ការវិភាគលើប៉ារ៉ាម៉ែត្រនីមួយ ៗ

Analysis parameters	PH	BOD5 (mg/L)	COD-Cr (mg/L)	Oil & Grease (mg/L)	SS (mg/L)	Iron (mg/L)	Chloride (mg/L)	Flow (L/sec)
Sampling 1 (26 July 2004)								
Inlet	7.52	380	720	59*	100	2.3	1,900	38
Outlet	NO sampling due to a mechanical problem of pump in the facility							
Proportion(%)	N/A							
Sampling 2 (20 August 2004)								
Inlet	7.57	190	540	11	99	2..3	2,200	41
Outlet	8.26	300	640	7.8	1,100	< 0.3	1,400	
Proportion(%)	109	158	119	71	1111	13	64	
Sampling 3 (10 September 2004)								
Inlet	7.44	320	1,100	9.1	130	0.97	1,700	35
Outlet	8.40	180	570	5.3	375	0.45	1,200	
Proportion(%)	113	56	52	58	288	46	71	
Sampling 4 (22 September 2004)								
Inlet	7.22	360	5,100*	7.5	244	0.53	1,800	30
Outlet	8.76	110	590	4.8	195	< 0.3	1,100	
Proportion(%)	121	31	12	64	80	57	61	
Sampling 5 (28 September 2004)								
Inlet	7.36	410	760	9.7	138	0.52	950	32
Outlet	9.05	160	630	6.0	318	< 0.3	1,100	
Proportion(%)	123	39	83	62	230	58	116	

** ទិន្នន័យដែលមានការសង្ស័យ

ចំនុចខាងក្រោមគួរត្រូវពិចារណាមុននិងថាយតំលៃលទ្ធផល ។

ជាតំបូង លទ្ធផលនៃសំនាក ២ នាថ្ងៃទី ២៦.០៧.០៤ បង្ហាញនិន្នាការផ្សេងពីសំនាកដ៏ទៃទៀត ។ មូលហេតុនេះដោយសារសកម្មភាពរបស់អ្នករើសសំរាមប៉ះពាល់ដល់អាងប្រព្រឹត្តកម្មទី ៣ ដូចជាការលាងថង់ផ្លាស្ទិច ការបង្កអោយមានកំណកបាតអាង និងការលាយបញ្ចូលគ្នានូវកាកសំណល់ ។ ជាលទ្ធផល មានបរិមាណ BOD និង COD ច្រើនហើយមានកំរិត ១០ដងច្រើនជាង SS ។ ទីពីរ ទិន្នន័យដែលមានសញ្ញា * នោះនៅមានភាពមិនច្បាស់លាស់ ។ ជាលទ្ធផលទូទៅ អាងនេះអាចជួយសំរួលគុណភាពទឹកសំអុយ ក៏ដូចជា BOD និង COD និង ក្លបានមួយកំរិតទៀត ។ រូបភាពនេះបានបង្ហាញភាពខុសគ្នារវាងគុណភាពទឹកនៅមាត់ច្រកចូល និងច្រកចេញ ។ តែសំរាប់ SS គេកត់សំគាល់ឃើញថាបរិមាណបំពុលមានច្រើននៅមាត់ចេញទៅវិញទោះបីជាមានការរំពឹងថានឹងថមថយក្រោយពេលធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មក្តី ។ មូលហេតុនោះគឺថា SS ចេញពីសាធាតុសរីរាង្គមានជីវិតហើយងាយរលាយនៅក្នុងទឹកសំអុយ ។ តែសាធាតុសារាយបានកើតមានឡើងដោយសារថា មាពន្លឺព្រះអាទិត្យខ្លាំងនៅប្រទេសកម្ពុជា ។

Figure 4-3 The Picture of Samples

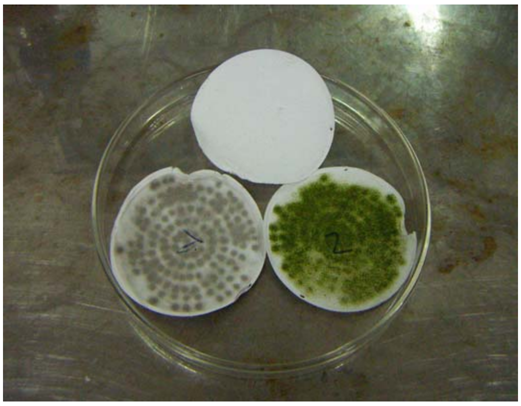

Figure 4-4: Algae grown in the treated leachate

4.2.3 បញ្ហាច្រកចូលទីតាំងចាក់ និងបញ្ហានានា

ការធានាអោយបាននូវស្ថានភាពផ្លូវចូលដ៏ប្រសើរសំរាប់អ្នកប្រើប្រាស់ ពោលគឺរថយន្តប្រមូលសំរាម ជាតួនាទីដ៏សំខាន់របស់រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំនល់ ។ ជាទូទៅ រដ្ឋាករតែងតែមិនបានបំពេញតួនាទីនេះអោយបានត្រឹមត្រូវទេ ។ ជួនកាលរថយន្តប្រមូលសំនល់ត្រូវរង់ចាំយ៉ាងយូរដោយសារមានការជាប់គាំងផ្លូវចូលដោយមានភក់ និងពំនូកសំណល់ ។ ពេលខ្លះត្រូវរង់ចាំប្រមាណ ៥ ម៉ោងក៏ត្រូវសំរេចចិត្តចាក់សំណល់ចោកនៅតាមផ្លូវនានាក្នុងទីលាន ។ ការរង់ចាំយូរបណ្តាលអោយមានការខាតបង់ និងប៉ះពាល់ដល់ផ្នែករថយន្ត ហើយនេះជាក់ស្តែងជាកង្វះខាតផ្នែកគ្រប់គ្រងទីលាន ជាពិសេសគឺទីតាំងចាក់សំណល់ ។ វាកាន់តែមានបញ្ហាច្រើនពេលខែវស្សា ។

១. កង្វះគ្រឿងចក្រគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ការងារប្រត្តិបត្តការ ។ ការពិត រដ្ឋាករមិនមានគ្រឿងចក្រណាមួយទាល់តែសោះ ។ ដោយសារតែបរិក្ខារទាំងឡាយជាកម្មសិទ្ធរបស់អ្នកម៉ៅការនោះ រដ្ឋាករមិនអាចធ្វើការងារឈូសឆាយផ្លូវដោយមិនមានការយល់ព្រមអោយព្រើប្រាស់គ្រឿងចក្រនោះទេ ។

២. មិនមានថវិការគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ប្រតិបត្តការទីលាន ។ ការទូទាត់ប្រចាំខែចំនួន ៨,៥០០ ដុល្លាអោយអ្នកម៉ៅការនោះមិនគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ប្រតិបត្តការប្រកបដោយគុណភាពទេ ។ តាមការវិភាគរបស់ក្រុមសិក្សា តំលៃ

ថវិកានោះបានត្រឹមតែការជួលប៊ុលដូសើប្រភេទ D7 ប៉ុណ្ណោះ ហើយអាចប្រតិបត្តិការជាប្រចាំរយះពេល ១២ ម៉ោង[១] ។

៣. អ្នកប្រតិបត្តការមិនមានជំនាញ និងអនុវត្តអោយត្រឹមត្រូវ ។ នេះក៏បណ្តាលមកពីការគ្រប់គ្រងរបស់រដ្ឋាករនៅមានកំរិត ។

៤. មិនមានផែនកាប្រចាំថ្ងៃ ប្រចាំឆ្នាំ និងប្រចាំខែ ។ ដោយយោងលើផែនការនេះ អ្នកម៉ៅការត្រូវកសាង ថែរក្សា និងជួសជុលផ្លូវក្នុងទីលាន និងទីតាំងចាក់សំរាម ។

4.2.4 កិច្ចការដែលត្រូវធ្វើដោយសាលាក្រុង និងរដ្ឋាករ

ក្រុមសិក្សាផ្តល់អនុសាសន៍មួយចំនួនដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានេះ ។

a. ដំណោះស្រាយសំរាប់ផ្លូវចូល

ដោយសារថា ការថែទាំផ្លូវចូលជាតួនាទីរបស់រដ្ឋាករ ដូច្នេះរដ្ឋាករត្រូវធ្វើការងារខាងក្រោម ។

a.1 បង្កើនប្រាក់ចំនូលពីអ្នកប្រើប្រាស់ទីលាន ហើយសំរាប់ទូទាត់អោយអ្នកម៉ៅការ

រដ្ឋាករត្រូវធ្វើការថែទាំផ្លូវចូល និងទីតាំងចាក់សំរាមអោយបានត្រឹមត្រូវ និងទៀងទាត់ ។ រដ្ឋាករត្រូវយល់ថាការងារនេះតំរូវអោយមានគ្រឿងចក្រ និងការចំនាយដ៏ទៃទៀតដូចជា ប្រេង កំលាំងពលកម្ម ជាដើម ។ល។ តាមការប៉ាន់ស្មានរបស់ក្រុមសិក្សា ការចំណាយលើការងារប្រតិបត្តកាមានប្រមាណ ២៥,៣០០ ដុល្លាក្នុងមួយខែដោយគិតទាំងការធ្វើជារាងទីលាន តែមិនរាប់បញ្ចូលការគ្របដីលើសំរាមទេ ។ តំលៃនេះស្មើនិងប្រមាណ ១,២០ដុល្លា/តោន បើគិតថាបរិមាណសំនល់ប្រចាំថ្ងៃគឺ ៧០០ តោននោះ ។ ដូច្នេះ រដ្ឋាករត្រូវចរចារជាមួយអ្នកប្រើប្រាស់ទីលាន គឺក្រុមហ៊ុនស៊ីនទ្រីជាពិសេស ដើម្បីបង្កើនតំលៃឈ្នួលការចាក់សំនលដើម្បីអោយការងារគ្រប់គ្រងនេះមានប្រសិទ្ធភាព ។ ទន្ទឹមនិងនេះ រដ្ឋាករត្រូវផ្តល់សេវាកម្មប្រសើរដល់អ្នកប្រើប្រាស់ទីលានវិញ ។ សំរាប់ការចរចារនេះ រដ្ឋាករគួរយល់ថា ដើម្បីកែលំអរទីលាន និងច្រកចូលចាក់សំនល់ចាដើមគឺទាមទារអោយមានថវិការប្រតិបត្តសមស្រប ហើយដែលការងារនេះនឹងផ្តល់ជាផលប្រយោជន៍ត្រឡប់ដល់អ្នកប្រើប្រាស់វិញ ព្រោះថាវានឹងសំរួលប្រសិទ្ធភាពរថយន្តពេលចូលទីលានជួយបង្កើនជើងរត់ ជាសវាងបានកំហូចរថយន្ត និងជារួមបានកាត់បន្ថយថ្លៃជួសជុល ។

ប្រសិនបើរដ្ឋាករជោគជ័យលើការតំឡើងថ្លៃទីលាន ហើយរដ្ឋាករនឹងអាចបង្កើនប្រាក់ប្រចាំខែអោយអ្នក ម៉ៅការព្រមគ្នានិងសំនូមពរអោយបង្កើនគ្រឿងចក្រ ។

a.2 ផែនការ និងការត្រួតពិនិត្រប្រតិបត្តកាទីលាន

ទោះបីជាថា រដ្ឋាករនឹងអាចមានថវិកាសំរាប់ថែរក្សាទីលាន តែប្រសិនបើមិនមានផែនកាគ្រប់គ្រងត្រឹមត្រូវទេនោះ រដ្ឋាករនឹងមិនអាចធានាការងារនេះបានទេព្រោះថា ប្រតិបត្តការទីលានត្រូវបានផ្តល់អោយក្រុមហ៊ុនឯកជនទៅហើយ ។ ដូច្នេះ រដ្ឋាករត្រូវរៀបចំផែនការប្រតិបត្តប្រចាំថ្ងៃ អាទិត្យ ខែ សំរាប់ជំរុញប្រតិបត្តការមួយត្រឹមត្រូវ និងផ្តល់ការណែនាំដល់អ្នកម៉ៅការ ។ ដោយយោងលើផែនកានោះ រដ្ឋាករត្រូវត្រួតពិនិត្រ និងតាមដានការងាររបស់អ្នកម៉ៅការ ដូចខាងក្រោម :

- ថែទាំច្រកចូលចាក់សំរាប់រថយន្ត (ផ្លូវក្នុងទីលាន និងទីតាំងចាក់) អោយខ្ពស់ជាងតំបន់ដ៏ទៃដើម្បីជាងវាងបានផលប៉ះពាល់នារដូវវស្សា ។

[១] ជាទូទៅប៊ុលដូសើមិនអាចប្រតិបត្តការជាប្រចាំទេ ។

- រៀបចំលូបង្ហូរទឹកភ្លៀងសំរាប់ផ្លូវចូល និងទីតាំងចាក់សណល់ ។

- ធ្វើការថែទាំ និងជួសជុលដោយទៀងទាត់តាមការណែនាំរបស់ក្រុមសិក្សា ។

b. ការត្រួតពិនិត្រទីលាន

រដ្ឋាករជាម្ចាស់នៃទីលាន ហើយមានតួនាទីធ្វើការងារទីលានដូចខាងក្រោម :

- ការគ្រប់គ្រងទូទៅលើទីលាន
- សន្តិសុខទីលានដោយរាប់ទាំងការការពាររបស់ទ្រព្យដែលមាននៅទីលាន
- រៀបចំផែនការប្រត្តិបត្តការទីលាន និងផ្តល់ការណែនាំការងារដល់អ្នកម៉ៅការ
- ត្រួតពិនិត្រអ្នកម៉ៅការ អ្នកចាក់សំនល់ (រថយន្តចេញ និងចូល) អ្នករើសសំរាម ល ។ល
- ត្រួតពិនិត្រប្រត្តិបត្តការទីលានទូទៅដោយរាប់ទាំងការមើលពីលើប៉ុស្តិយាមផង
- ពង្រឹងបទបញ្ជាទីលានដូចជាត្រួតពិនិត្រភ្លើងឆេះ ប្រត្តិបត្តការមិនសមស្រប និងការចាក់សំរាម
- ការងារជញ្ជីង និងអាងប្រព្រឹត្តកម្ម
- ផ្តល់អគ្គសនី និងទឹក
- ផ្តល់ភ្លើងតាមផ្លូវសំខាន់ៗ និងទីតាំងចាក់សំរាមសំរាប់ការងារពេលយប់
- ថែរក្សាផ្លូវចូលចាក់ ម៉ូដែលប្លុក ទំនប់កាពារ និងប្រឡាយ

ដើម្បីបំពេញបានភាពទទួលខុសត្រូវខាងលើ រដ្ឋាករត្រូវរៀបចំបទបញ្ជាទីលានដោយផ្អែកលើពង្រាងបទបញ្ជាដែលរៀបចំដោយក្រុមសិក្សា ។ បន្ថែមលើនេះ រដ្ឋាករត្រូវបានស្នើរអោយត្រួតពិនិត្រឡើងវិញនូវកិច្ចសន្យាជាមួយអ្នកម៉ៅការ ដោយយោងលើបទដ្ឋានបច្ចេកទេសសំរាប់ការងារប្រត្តិបត្តការទីលានដែលជួយរៀបចំដោយក្រុមសិក្សា ។

c. ការជីក និងយកសំរាមចាស់ចេញ

មានផែនការកាយយកសំរាមចាស់ចេញពីទីលាន ដែលក្រុមសិក្សាយល់ថាវាមានប្រយោជន៏ចំពោះការបន្តអាយុកាលទីលានដោយផ្តល់អោយមានទំហំដីកាន់តែ ទូលាយនិងជាសវាងការកើនជាតំពស់ ហើយកាត់បន្ថយតំលៃសំរាប់ប្រត្តិបត្តការនៅទីលានដែរ ។ ក្រុមសិក្សាបានផ្តល់អនុសាសន៏ដល់រដ្ឋាករអោយបន្តការងារនេះ តែត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ពិនិត្រលើករណីយខាងក្រោម :

- ការងារជីកត្រូវធ្វើឡើងតាមការងារណែនាំដូចមានក្នុងរូបភាពខាងក្រោម ។ ការជីកលើកទីមួយគឺត្រូវធ្វើលើចំនុច (១) និងបន្ទាប់មកគឺ (២) និង (៣) ដូចមានក្នុងរូបភាព ។ បើតំរូវការសំរាមមានច្រើនទៀតនោះ គេអាចបន្តជីកចំនុច (៤) ទៀត ។

- ផ្លូវចូលសំរាប់ជីកយកសំរាមក៏ត្រូវធ្វើតាមរូបភាពខ្សែផ្លូវខាងក្រោមនេះដែរ ។ រដ្ឋាករមិនត្រូវអោយរថយន្តដឹកសំរាមចាស់ទាំងនេះរត់លើផ្លូវជាមួយរថយន្តដឹកសំរាមពីក្នុងទីក្រុងមកទេដើម្បីជាសវាងបញ្ហាចរាចរ ។ ខ្សែរត់នោះក៏មិនត្រូវអោយប៉ះពាល់ទំនប់ការពារអាងប្រព្រឹត្តកម្មដែរ ។

- រដ្ឋាករមិនត្រូវបង្កអោយមានការជីកសំរាមចាស់ពីប្លុកគំរូរទេ ។

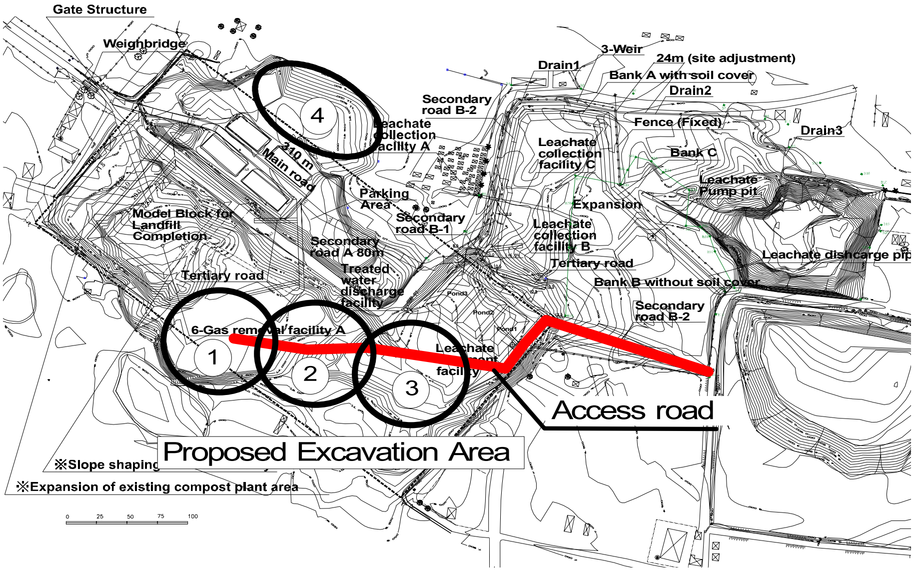

Figure 4-5: : សំណើរបួ្លង់ជីកសំរាមចាស់ និងផ្លូវចូល

4.3 ការកែលំអប្រព័ន្ធប្រមូលសំរាម

ការកែលំអរប្រព័ន្ធប្រមូលជាការចាំបាច់ណាស់ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីផែនកាមេដែលបានរៀបចំជាពិសេសលើតំបន់ដែលមិនមានសេវាកម្ម និងតំបន់ដែលមានសេវាកម្មតិចតួច ដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់សាលាក្រុង និងវដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំនល់រាជធានីភ្នំពេញ ។ ប៉ុន្តែ តំបន់ទាំងនោះភាគច្រើនមិនអាចអោយរថយន្តសំរាមចូលដឹកបាន ។ ដោយហេតុនេះ នៅតំនាក់កាលទី ២ នៃការសិក្សា ក្រុមសិក្សាបានរៀបចំគំរោងសាកល្បងដោយប្រើប្រាស់ធុងសំរាមធំចំនួន ១០គ្រឿងដែលមានទំហំមួយគ្រឿងប្រមាណ ៥ ម៣ ដោយបង្កអោយមានការចូលរួមពីសង្កាត់ និងភូមិលើការប្រមូលប្រាក់ ។ នៅតំណាក់កាលទី៣ វដ្ឋាករបានធ្វើគំរោងសាកល្បងដោយពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំណល់ទៅតំបន់ដ៏ទៃទៀតដោយប្រើប្រាស់គ្រឿងចក្រដែលមានស្រាប់ ។ តាមរយះគំរោងសាកល្បងនេះ ដោយមានការផ្ទេរតំបន់ពីក្រុមហ៊ុនស៊ីនទ្រីនោះ វដ្ឋាករបានធ្វើដំណោះស្រាយគ្រប់បែបយ៉ាងជាមួយអតិថិជនជំនួសអោយក្រុមហ៊ុននេះ ។

4.3.1 ការណែនាំប្រព័ន្ធប្រមូលដោយធុងសំរាមធំ

a. ផែនកាកែលំអរ

a.1 ការពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំរាមដោយប្រើប្រាស់ធុងកុងទែន័រ

តំបន់សាកល្បងគង្គាផុស និងបឹងសាឡាង (១ និង២ ក្នុងរូបភាព៤-៥: ផែនទីទីតាំងនៃតំបន់សាកល្បង) គឺជាប្រភេទតំបន់ដែលមានប្រាក់ ចំណូលទាបនៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ ។ អាស្រ័យហេតុនេះហើយ ក្រុមសិក្សាបានប្រើប្រាស់ការប្រមូលដោយប្រើរទេះរុញ និង ការប្រមូលដោយប្រើធុងកុងទែន័រ ។

តំបន់ NIP នៅក្នុងខ័ណ្ឌចំការមន មានទំហំ ៨០០ម៉ែត្រពីកើតទៅលិច និង២០០ម៉ែត្រពីជើងទៅត្បូង ។ ពាក់កណ្តាលនៃផ្នែកខាងជើងស្ថិតនៅក្នុងសង្កាត់បឹងកេងកង ១ រីឯមួយផ្នែកទៀតភាគខាងត្បូង ស្ថិតនៅក្នុងសង្កាត់ បឹងកេងកង ២ ។ នៅក្នុងតំបន់NIP ដែលការប្រមូលដោយប្រើរទេះត្រូវបានប្រើប្រាស់នោះ សំរាមត្រូវបានប្រមូលដោយក្រុមជួយខ្លួនឯងហើយយកទៅមណ្ឌលកែច្នៃដើម្បីបែងចែក ។ តែដោយសារមណ្ឌលកែច្នៃស្ថិតនៅក្បែរ ចុងខាង ជើងនៃតំបន់ NIP នោះចំងាយរុញរទេះពីចុងខាងជើងមានរយៈចំងាយឆ្ងាយ ប្រមាណ១គីឡូម៉ែត្រហើយប្រសិទ្ធិភាពនៃការប្រមូលក៏មានកំរិត។ ដូច្នេះហើយដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធិភាពនៃការប្រមូលក្រុមសិក្សា បានដាក់ទីតាំងធុងសំរាម បន្ថែមនៅផ្នែក

ខាងត្បូងគឺ បឹងកេងកង ២ ដើម្បីបន្ថយរយៈពេលរុញរបស់ក្រុមជួយខ្លួនឯង ។ ក្រុមសិក្សា ក៏បានដាក់ធុង តាមបណ្តោយប្រឡាយពីជើងទៅត្បូងក្នុងតំបន់ភាគខាងកើតនៃ NIP ដើម្បីកាត់បន្ថយពំនូកសំរាម និង ការចាក់សំរាមទៅក្នុងប្រឡាយ ។

a.2 ការប្រមូលដោយការញែកសំរាម

ការព្យាយាមញែកសំរាមប្រភេទសំរាមសើម និងសំរាមស្ងួតត្រូវបានធ្វើឡើងដោយផ្តោតទៅលើគ្រួសារចំនួន ២០០ ក្នុងសង្កាត់បឹងកេងកង ២ ។

a.3 ការបង្កើតប្រព័ន្ធនៃការប្រមូលថ្លៃសេវា

ការប្រមូលថ្លៃសេវាដោយមានការគាំទ្រពីសង្កាត់ត្រូវបានប្រើប្រាស់នៅតំបន់គង្គាផុស និងបឹងសាឡាងដែលជាកន្លែងផ្តល់សេវាកម្មប្រមូលសំរាមថ្មី ។

Table 4-3: : ខ្លឹមសារសំខាន់ៗនៃតំបន់គោលដៅនៃការសាកល្បង

តំបន់ដែលជ្រើសរើស	ប្រព័ន្ធប្រមូលសំរាម	លក្ខណៈតំបន់ដែលបានជ្រើសរើស
គង្គាផុស សង្កាត់ទួលសង្កែ ខ័ណ្ឌទួលគោក	ការប្រមូលដោយរទេះរុញ និងដោយកុងទេន័រ	ជាផ្នែកមួយនៃសង្កាត់ទួលសង្កែ មានទីតាំងនៅជាយភាគខាងជើងនៃខ័ណ្ឌទាំង៤ ។ គ្រួសារតាមបណ្តោយផ្លូវ៥៩៨ ទទួល សេវាកម្មពីក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី លើកលេង ២៦៣ គ្រួសារទៀត ក្នុងតំបន់សាកល្បង ។
ភូមិទី ១៤ សង្កាត់បឹងសាឡាង ខ័ណ្ឌទួលគោក	ការប្រមូលដោយរទេះរុញ និងដោយកុងទេន័រ	ភូមិនេះជាផ្នែកនៃសង្កាត់បឹងសាឡាងនាកាច់ជ្រុងប្រឡាយ ។ វាចាំបាច់ត្រូវកែលំអផ្លូវចង្អៀតនោះសំរាប់ការងារអនុវត្ត ។ មានគ្រួសារនៅក្នុងតំបន់នេះ ប្រមាណជា ១១៣ គ្រួសារ ។
សង្កាត់បឹងកេងកង ១ និង ២ ខ័ណ្ឌចំការមន	ការប្រមូលដោយរទេះរុញ និងដោយកុងទេន័រ	ប្រមាណពាក់កណ្តាលនៃប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងតំបន់ NIP ដែលស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ រ.គ.ស.ភ ត្រូវបានជួយដោយក្រុម សិក្សា។
សង្កាត់បឹងកេងកង ២ ចំការមន	ការប្រមូលញែកសំរាម	ផ្នែកមួយនៃ NIP ស្ថិតក្រោមសេវាកម្មរបស់ រ.គ.ស.ភ (២០០គ្រួសារ)

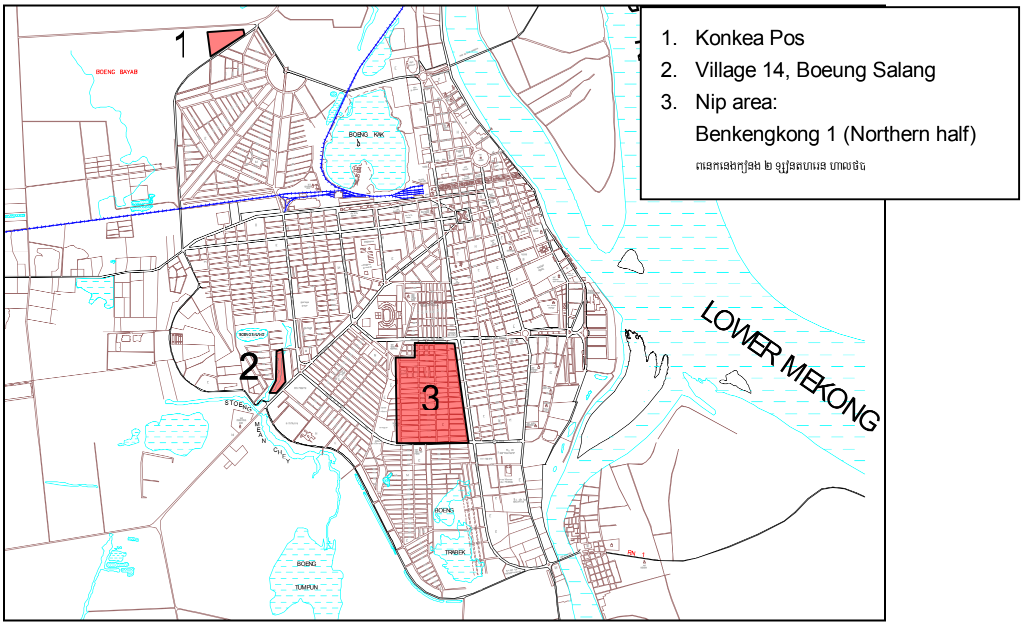

Figure 4-6: **: ផែនទីទីតាំងនៃទំបន់សាកល្បងដែលបានជ្រើសរើស**

b. លទ្ធផលនៃការសិក្សា

b.1 ការបង្កើតប្រព័ន្ធប្រមូលដោយរទេះ

ដូចតំបន់នានាដែលគ្មានសេវាប្រមូលសំរាមដែរ តាមផ្លូវខ្សឿងហែង និងច្រករបៀងនានានៅតំបន់គង្គាផុស និងបឹងសាឡាងមានលក្ខណតូចចង្អៀត និងមិនរាបស្មើដែលបណ្តាលអោយការប្រមូលតាមរទេះមានការលំបាក ឬមិនអាចទៅរួច ។ បន្ទាប់មកក្រុមសិក្សាបានធ្វើការពង្រីក និងចាក់គ្រាលផ្លូវដោយផ្តល់សំភារៈដូចជាថ្ម និងស៊ីម៉ង់ត៍ ហើយដែលប្រជាពលរដ្ឋចូលរួមជាពលកម្ម ។

Table 4-4: **ការកែលំអផ្លូវចូលនៅក្នុងតំបន់សាកល្បង**

តំបន់ដែលជ្រើសរើស	ផ្លូវមិនរាបស្មើ (ម)
១. គង្គាផុស	884
២. បឹងសាឡាង	528

សំរាប់ការប្រមូលដោយរទេះរុញ អតីតអ្នករើសសំរាមបីនាក់ត្រូវបានគេរៀបចំឱ្យទៅជាក្រុមជួយខ្លួនឯង ក្រោមការសហការជាមួយអង្គការស្ការ៉ូ ហើយកំពុងផ្តល់សេវាកម្មនៅតំបន់គង្គាផុស និងបឹងសាឡាងក្នុងតំលៃ 0,៣ដុល្លាក្នុងមួយគ្រួសារក្នុងមួយផ្ទះដោយទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយរ.គ.ស.ភ ។ យោងតាមការសាកសួរមតិអំពីអ្នកប្រើប្រាស់សេវាក្រោយពេលសាកល្បងបានឱ្យឃើញថា ភាគច្រើននៃអ្នកប្រើប្រាស់ពេញចិត្តចំពោះសេវាកម្ម ។ ការប្រមូលថ្លៃសេវាលើកទីមួយ ពីអ្នកដែលទទួលសេវាដែលនឹងបង្ហាញខាងក្រោមគឺ ៨៩% នៅតំបន់គង្គាផុស និង ៨២% នៅបឹងសាឡាង ដែលនេះបញ្ជាក់ពីការពេញចិត្តចំពោះសេវាកម្ម ។

b.2 ប្រសិទ្ធិភាពនៃការប្រមូលដោយធុងសំរាម

តាមការដាក់ធុងសំរាមនៅតាមតំបន់គ្មានសេវាកម្មសំរាមគំនរសំរាម ត្រូវបានប្រមូលព្រមជាមួយនឹងក្លិននៅតំបន់ជុំវិញក៏ត្រូវបានកាត់បន្ថយ ព្រមទាំងការចោលសំរាមដោយគ្មានរបៀប។ ជាងនេះទៀត ចំពោះការប្រមូលបឋម

ក៏មានប្រជាពលរដ្ឋដែលបានយកសំរាមមកដាក់ដោយផ្ទាល់នៅធុងសំរាមដែរ ។ ការប្រមូលដោយធុងសំរាមនេះបាន បង្ហាញអោយឃើញនូវប្រសិទ្ធភាព ហើយដែលគួរតែធ្វើការពង្រីកទៅតំបន់នានា ដែលពុំទាន់មានច្រកចូលប្រសើរ ។

ដោយដាក់ធុងសំរាមនៅតំបន់ NIP ចំងាយធ្វើដំណើររបស់រថយន្តពីភាគខាងត្បូងត្រូវបានកាត់បន្ថយដូច្នេះគឺបាន កាត់បន្ថយការងាររបស់ក្រុមជួយខ្លួនឯង ។ ចំពោះការកែឆ្នៃសំរាម ក្រុមជួយខ្លួនឯងបានព្យាយាមរើសយករបស់មាន តំលៃមុនធ្វើការចាក់ចូលទៅក្នុងធុងសំរាម ហើយយករបស់អស់នោះទៅដាក់នៅក្នុងមណ្ឌល ក៏ប៉ុន្តែបរិមាណនោះបាន ថយចុះ ។

b.3 ទីតាំងនៃធុងសំរាម

ក្រុមសិក្សាបានរៀបចំការដាក់ធុងសំរាមដោយផ្អែកលើអត្រាបញ្ចេញសំរាមរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ គឺ ៤៨៧ ក្រ. ក្នុង ម្នាក់ក្នុង មួយថ្ងៃដោយគិតផងដែរនូវក៏រិតនៃប្រាក់ចំណូល ។ ដូច្នេះធុងសំរាមមួយចំណុះ ៥ម^{៣} ត្រូវបានរៀបចំសំរាប់ពី ៣៤០-៤៤០គ្រួសារ ។

មិនយូរប៉ុន្មានក្រោយពីការប្រមូលចាប់ផ្តើម បរិមាណសំរាមនៅតំបន់គង្គាផុស និងបឹងសាឡាងបានកើនឡើង ហួសពីការប៉ាន់ស្មាន ។ ជាពិសេសនៅតំបន់គង្គាផុស គេបានចាត់វិធានការណ៏បន្ថែមកុងទែន័រទីពីរ ជាបន្ទាន់ដោយសារ ធុងទីមួយពុំអាចទទួលបរិមាណច្រើនលើសលប់នេះ ។ បីថ្ងៃក្រោយមកស្ថានភាពត្រឡប់មកជាបីធុងវិញ ។ ការចាក់ សំរាមចោលនូវបរិមាណដ៏ច្រើនបែបនេះ ត្រូវបានគេសន្និដ្ឋានលើមូលហេតុថានៅពេលដែលមានទីតាំងចាក់សំរាមត្រឹម ត្រូវនោះប្រជាពលរដ្ឋព្យាយាមបានបញ្ចេញសំរាមដែលនៅសល់ឱ្យអស់ក្នុងពេលតែមួយ ។ ដោយឡែកនៅតំបន់ NIP នាពេលដំបូង ការប្រមូលបែបនេះមានលក្ខណៈប្រក្រតី ។

ប្រមាណពីរ ឬបីអាទិត្យក្រោយពីការសាកល្បង បរិមាណសំរាមខានកើនឡើងធ្វើឱ្យហួសពីចំណុះរបស់ធុងដែល អាចទទួលខាន ។ មូលហេតុនោះត្រូវបានគេគិតថា បណ្តាលមកពីការយកសំរាមមិនទៀងទាត់របស់ក្រុមហ៊ុន ស៊ិនទ្រី គឺជា ទូទៅ ៣ថ្ងៃក្នុងមួយសប្តាហ៏ គឺថ្ងៃសៅរ៏ អាទិត្យ និងថ្ងៃចន្ទ័ ហើយបរិមាណដែលពុំបានប្រមូល ត្រូវបានប្រជាពលរដ្ឋចាក់ ចូលក្នុងធុងសំរាមនៅតំបន់ NIP នេះតែម្តង ដោយមធ្យោបាយនានា ដូចជាឡានតូចៗ ឬរ៉ឺម៉ក។

b.4 បញ្ហាជាមួយនិងការប្រមូលដោយធុង និងវិធានការណ៏ចាំបាច់

ប្រមាណពីរសប្តាហ៏ក្រោយការសាកល្បង គេឃើញមានសំរាមរាយប៉ាយនៅជុំវិញធុង ។ មូលហេតុចំបងគឺ បរិ-មាណសំរាម ដែលដឹកចូលមកពីខាងក្រៅតំបន់សាកល្បងមានច្រើនហួសពីការសន្និដ្ឋាន ហើយប្រជាពលរដ្ឋខ្លះពុំបានដាក់ សំរាមឱ្យចូលធុងខានត្រឹមត្រូវដែរ ។ ដើម្បីទប់ស្កាត់ឱ្យទាន់ពេលវេលានោះ ក្រុមសិក្សាខានសហការណ៏ជាមួយ រ.គ.ស.ភ បាន ស្នើសុំឱ្យក្រុមជួយខ្លួនឯងជួយសំអាតទីកន្លែងជុំវិញធុងសំរាម ហើយស្នើរអាជ្ញាធរសង្កាត់ចាត់វិធានការ ជួយទប់ស្កាត់សំរាមពីខាងក្រៅ ។ ប៉ុន្តែសំរាប់វិធានការយូរអង្វែងនោះ គេចាំខាច់ត្រូវណែនាំប្រជាជនតាមរយៈការអប់រំ ជាសាធារណ:។ ជាងនេះទៀត ការគ្រប់គ្រងប្រើប្រាស់ធុងសំរាមក៏ជាបញ្ហាដែរដែលតំរូវឱ្យពិចារណា អំពីការចូលរួម ថែរក្សាពីសហគមន៏ ។

b.5 ប្រសិទ្ធិភាពនៃការញែកសំរាម

ការញែកសំណល់ចែកជាពីរផ្នែកគឺ សំណល់ស្ងួត និងសើម ។ ដោយមានណែនាំឱ្យមានការញែកសំរាមនោះ បរិមាណសំរាមដែលអាចធ្វើជីកំប៉ុស្តខានកើនឡើង ៧,៦ដង ពេលបែងចែកក្នុងមនុស្សម្នាក់ៗ ក្នុងមួយម៉ោង ហើយបរិមាណអេតចាយក៏បានកើនឡើង ៦,៨ដង លើសពេលមុន ។ ទោះបីជា យ៉ាងណាក្តី បរិមាណរបស់ កែច្នៃបាននោះបានថយចុះដោយសារប្រជាជនបានលក់អេតចាយ សំរាប់កំរៃផ្ទាល់ទៅឱ្យដេប៉ូជៀសជាងទុកក្នុងធុង

សំរាប់ក្រុមជួយខ្លួនឯង ។ ទោះបីថាវាជាសញ្ញាមិនល្អសំរាប់ក្រុមជួយខ្លួនឯង និងសំរាប់ការប្រមូលសំរាមជារួមក្តី តែក៏អាចជាចំណុចល្អដែរព្រោះថាប្រជាពលរដ្ឋានទឹងកំពុងចាប់អារម្មណ៍លើការកែច្នៃសំរាម ។

c. ប្រពន្ធ័នៃការប្រមូលថ្លៃសេវាសំរាម

ចំពោះការប្រមូលថ្លៃសេវាសំរាម រ.គ.ស.ភ ជាស្ថាប័នចេញវិក័យបត្រ័ ឯអាជ្ញាធរសង្កាត់ជាអ្នកប្រមូលថវិកាប្រគល់ជូនទៅ រ.គ.ស.ភ វិញ ។ ដើម្បីជាការលើកទឹកចិត្ត រ.គ.ស.ភ បានផ្តល់កំរៃជើងសារ ១0% ទៅអាជ្ញាធរសង្កាត់ជាការតបស្នងថ្លៃសេវា ។ ដើម្បីឱ្យការប្រមូលថ្លៃសេវាដំណើរការខាន ក្រុមសិក្សាបានរៀបចំការប្រជុំជាមួយអង្គការដោយពន្យល់អំពីប្រព័ន្ធ និងមូលហេតុនៃការប្រមូល ។ មុនពេលការចាប់ផ្តើមនៃការសាកល្បង ការជួបជុំពន្យល់ដោយ រ.គ.ស.ភ ត្រូវបានធ្វើឡើងជាមួយប្រជាពលរដ្ឋ ហើយពួកគេបានជ្រាបថាពួកគាត់ត្រូវធ្វើកិច្ចសន្យាទទួលសេវាកម្មជាមួយ រ.គ.ស.ភ និងព្រមបង់ថ្លៃសេវាជារៀងរាល់ខែ ។ ការប្រមូលត្រូវបានធ្វើឡើង ជាដំបូង នាខែមករា ឆ្នាំ២00៤ ។

តាមរយៈតារាងខាងក្រោម គេឃើញមានការចូលរួម និងមូលមតិពីអតិថិជនភាគច្រើន ។

Table 4-5: : លទ្ធផលនៃការប្រមូលថ្លៃសេវា (ខែមករា ២00៤)

តំបន់ដែលជ្រើសរើស	ចំនួនគេហដ្ឋាន	ថវិកាដែលប៉ាន់ស្មានថានឹងទទួលបាន (ដុល្លា)	ចំនួនគេហដ្ឋានដែលបានបង់ប្រាក់	ថវិកាដែលទទួលបានពិតប្រាកដ (ដុល្លា)
គង្គាផុស	២៦៣	២៩៤	២៦១ (៩៩.២%)	២៦១.0 (៨៨.៧%)
បឹងសាឡាង	១១៣	១២៥	១0១ (៨៩.៣%)	១0១.៦ (៨១.៣%)

អត្រាប្រមូលប្រាក់ជាមធ្យមក្នុងកំឡុងពាក់កណាលឆ្នាំគឺប្រមាណ ៨២ ភាគរយ ដូចមានក្នុងរូបភាពខាងក្រោម ។ ដូច្នេះបញ្ជាក់ថាការប្រមូលប្រាក់ជាមួយសង្កាត់គឺអាចមានកំរៃបាន ។

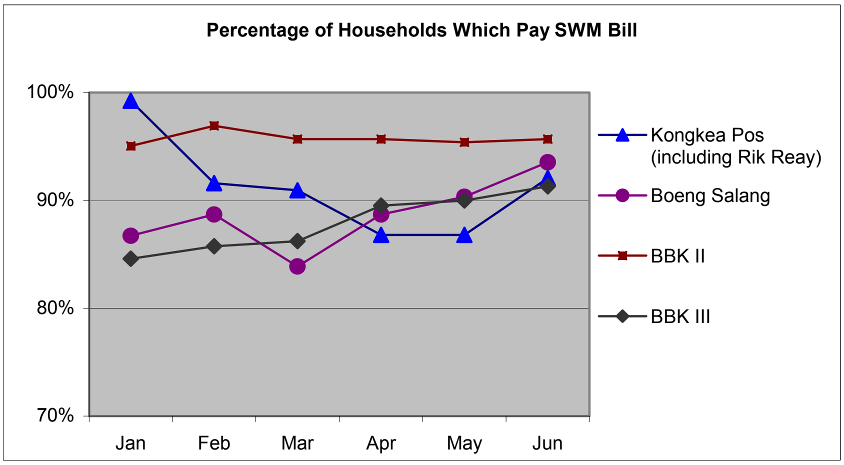

Figure 4-7: : អត្រាប្រមូលប្រាក់

4.3.2 ការពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំរាម

a. ផែនការនៃគំរោងសាកល្បង

រដ្ឋាករ និងក្រុមសិក្សាបានជ្រើសរើសយកបេក្ខភាពតំបន់សាកល្បង ៤ កន្លែងដែលមិនមានសេវាកម្មប្រមូលសំនល់ដោយប្រើប្រាស់បទពិសោធន៏ដែលបានពីការសាកល្បងនៅតំបន់ក្នុងខណ្ឌ ៣ នាជាយក្រុងក្នុងតំនាក់កាលទី ២ នៃការសិក្សា ។ បនទាប់មករដ្ឋាករបានស្នើរដល់ស៊ីនទ្រីដើម្បីឯកភាពលើការសាកល្បងនេះ ។ តែក្រុមហ៊ុនស៊ីនទ្រីបានស្នើរដល់

រដ្ឋាករអោយមានការដោះដូរតំបន់បេក្ខភាពទាំងបួនជាមួយនិងតំបន់សាកល្បងចាស់របស់រដ្ឋាករគឺ តំបន់ទីប និងបឹងសាលាងដែលរដ្ឋាករបានធ្វើគំរោងសាកល្បងនាតំណាក់កាលទី ២នោះ ។ សាលាក្រុង និងរដ្ឋាករបានឯកភាពលើសំណើរដោះដូរនេះដើម្បីបន្តគំរោងសាកល្បង ។

a.1 ផែនការប្រមូលសំរាម

(១) តំបន់គំរោងសាកល្បង និងចំនួនអតិថិជន

តំបន់គំរោងនេះមានប្រជាជនប្រមាណ ៨៨,៩០២ នាក់នាឆ្នាំ ២០០៣ ស្មើ ៧.៥ ភាគរយនៃប្រជាពលរដ្ឋនៅតំបន់នេះ ។ សូមមើលរូបភាព 4-7 ។ អតិថិជនដែលត្រូវផ្តោតសេវាកម្មមុនបំផុតគឺចំពោះអ្នកដែលធ្លាប់បានទទួលសេវាប្រមូលពីស៊ីនទ្រី ។ រដ្ឋាករ និងក្រុមសិក្សាបានធ្វើការប្រមូលទិន្នន័យពីសង្កាត់ទាំង ៤ ដោយ សហការជាមួយសង្កាត់ និងភូមិ ។ យោងលើទិន្នន័យនោះចំនួន អតិថិជនមាន ៦,៣១៤នាក់ ដូចមានក្នុងតារាងខាងក្រោម ។ មិនមានការបញ្ជាក់ណាមួយពីចំនួនអតិថិជនដែលទទួលសេវាកម្មពីស៊ីនទ្រីទេ ។

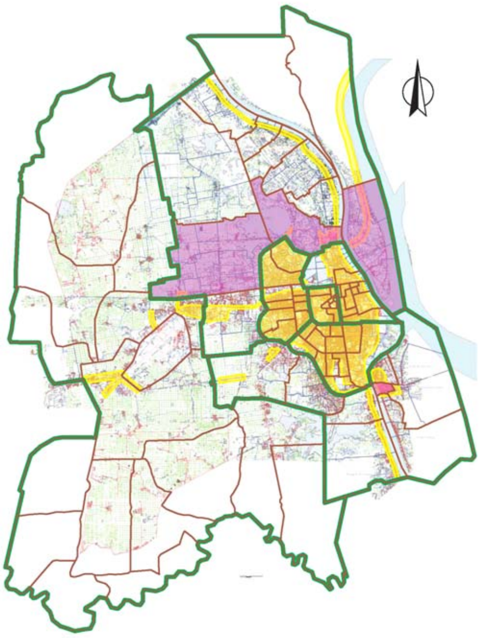

Figure 4-8: តំបន់គំរោងសាកល្បង

Table 4-6: តំបន់ និងចំនួនប្រជាពលរដ្ឋ ២០០៣

អង្គាធរ		តំបន់	ប្រជាពលរដ្ឋ
ខណ្ឌ	សង្កាត់	(Km^2)	(Person)
មានជ័យ	ច្បារអំពៅ ១	0.49	12,053
ឫស្សីកែវ	ទួលសង្កែ	2.76	30,773
ឫស្សីកែវ	Phnom Penh ថ្មី	20.55	25,844
ឫស្សីកែវ	ជ្រោយចង្វារ	9.62	20,232
សរុប		33.42	88,902

Table 4-7: ចំនួនអតិថិជនតាមសង្កាត់

		ច្បារអំពៅ ១	ជ្រោយចង្វា	Phnom Penh ថ្មី	ទួលសង្កែ	សរុប
គេហដ្ឋាន	សរុប	1245	2465	3168	4159	11037
	ក្នុងតំបន់សេវាកម្ម	1150	1849	345	2074	5418
ភោជនីយដ្ឋាន	សរុប	9	49	7	17	82
	ក្នុងតំបន់សេវាកម្ម	9	24	3	10	46
ហាងទំនិញ	សរុប	113	127	59	624	923
	ក្នុងតំបន់សេវាកម្ម	113	69	20	400	602

		ច្បារអំពៅ ១	ជ្រោយចង្វា	Phnom Penh ថ្មី	ទួលសង្កែ	សរុប
ការិយាល័យ	សរុប	4	2	9	1	16
	ក្នុងតំបន់សេវាកម្ម	4	2	3	1	10
ស្នាក់នៅ	សរុប		50	24	651	725
	ក្នុងតំបន់សេវាកម្ម		21	10	194	225
រោងចក្រ	សរុប		2	18	33	53
	ក្នុងតំបន់សេវាកម្ម			3	4	7
ទីផ្សារ	សរុប		2	1	2	5
	ក្នុងតំបន់សេវាកម្ម			1	1	2
ប្រភេទពេទ្យ	សរុប		1			1
	ក្នុងតំបន់សេវាកម្ម					-
សាលារៀន	សរុប		13	5	4	22
	ក្នុងតំបន់សេវាកម្ម			2		2
សាធារណ	សរុប		3	1		4
	ក្នុងតំបន់សេវាកម្ម					-
សរុប	សរុប					
	ក្នុងតំបន់សេវាកម្ម					6,314

ខាងលើ : សរុបទិន្នន័យ និងខាងក្រោម: អតិថិជនក្រោមសេវាកម្មស៊ីនទ្រី

(២) បរិមាណសំណល់ដែលមានទីសដៅ

ទីសដៅ និងបរិមាណសំនល់ដែលនឹងប្រមូលគឺត្រូវបានប៉ាន់ស្មានតាមរយះទិន្នន័យដែលផ្តល់ដោយសង្កាត់ ។

Table 4-8: បរិមាណសំនល់ដែលត្រូវប្រមូលតាមតំបន់

ប្រទេភ	Chba Ampov I	Chroy Changva	Phnom Penh Thmey	Toul Sangke	សរុប
គេហដ្ឋាន	3.22	5.18	0.97	5.81	15.17
ភោជនីយដ្ឋាន	0.14	0.77	0.05	0.32	1.28
ហាង	0.51	0.31	0.09	1.80	2.71
ការិយាល័យ	0.01	0.01	0.01	0.00	0.04
ប្រទេភស្នាក់នៅ	0.00	0.07	0.04	0.68	0.79
រោងចក្រ	0.06		1.50	2.72	4.28
ផ្សារ			0.60	3.00	3.60
មន្ទីរពេទ្យ					
សាលារៀន			0.15		0.15
ទីសាធារណ					
សរុប	3.95	6.34	3.40	14.33	28.02

(៣) រថយន្តប្រមូលដែលជាកម្មសិទ្ធរបស់រដ្ឋាករ

រដ្ឋាករមានរថយន្ត៤ ប្រភេទ គឺរថយន្តកុំប៉ាក់ទ័រចំនួន ៤ និងរថយន្តស្ទូចធុងសំរាម ១ដោយមានធុងចំនួន ១០ មានចំនុះ ៥ម៣ ក្នុងធុងនីមួយ ៗ ។

Skip loader truck with 5m^3 container
Compactor truck 4m^3
Compactor truck 18m^3
Compactor truck 4.5m^3

Figure 4-9: រថយន្តប្រមូលដែលជាកម្មសិទ្ធរបស់រដ្ឋាករ

(៤) ផែនការប្រមូលលើកទីមួយ

ជាមូលដ្ឋាន ការប្រមូលសំរាប់គេហដ្ឋានធម្មតាគឺ ៣ដងក្នុងមួយថ្ងៃ និងតាមអាជីវិកម្មត្រូវធ្វើជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។ ដោយគិតលើលទ្ធភាពរបស់រថយន្ត និងចំនួនជើងប្រមូល នោះរដ្ឋាករ និងក្រុមសិក្សាបានធ្វើការប៉ាន់ស្មានបរិមាណសំនល់អតិបរមាដូចតារាង ៤.៩ ខាងក្រោម ។ តែតាមការពិតបរិមាណលើការដ្ឋានមានតិចជាងការប៉ាន់ស្មាន ដោយសារគេបានគិតលំអិតលើបញ្ហាចរាចរ បុណ្យផ្សេង ៗ ជាដើម ។

Table 4-9: លទ្ធភាពប្រមូលសំណល់របស់រដ្ឋាករ

តំបន់	រថយន្ត	លទ្ធភាព	ផែនការ	ត្រូវប្រមូល
		Ton/trip	trip/day	ton/day
ទួលសង្កែ	Compactor Daewoo (01)	9.6	2	19.2
	Skip Loader (05)	1.2	6	7.2
ច្បារអំពៅ ១	Compactor hiroshima (03)	2	3	6
ជ្រោយចង្វារ	Compactor Laterday (02)	2.7	2	5.4
	Compactor hiroshima (03)	2	1	2
ភ្នំពេញថ្មី	Compactor hiroshima (04)	2	2	4
សរុប			16	43.8

(៥) កាលវិភាគអនុវត្ត

ដោយយោងលើកិច្ចសន្យាជាមួយស៊ីនទ្រី ការចាប់ផ្តើមការងារប្រមូលគឺថ្ងៃ ១៥.០៩.២០០៤ ។ រដ្ឋាករបានធ្វើការជួប និងពន្យល់ដល់សង្កាត់ ធ្វើកិច្ចសន្យាជាមួយប្រជាជន ជ្រើសរើសអ្នកបើកបរ និងកម្មករព្រមទាំងផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលមុលពេលធ្វើការ ។

Table 4-10: កាលវិភាគ

Items	Jul.	Aug.	Sep.	Oct.
Agreement between MPP and CINTRI		■		
Customer Data Collection	■			
Detail Collection Planning	■	■		
Agreement with Sangkat	■	■		
Service agreement with Customers		■	■	
Preparation of the vehicle depot		■		
Preparation of the maintenance facility		■		
Recruit new staffs		■		
Purchase tools and materials		■	■	
Training staff			■	
Implementation of the collection service			■	■

a.2 សកម្មភាពដែលបានធ្វើដោយសាលាក្រុង និងរដ្ឋាករ

(១) ថវិការវិនិយោគ

រដ្ឋាករបានប៉ាន់ស្មានថានឹងមានតំរូវការថវិការប្រមាណ ១៣,០០០ ដុល្លាសំរាប់ការវិនិយោគ ៦ អាទិត្យតំបូងចំពោះ សង្កាត់ទាំងបួន ។ ថវិការនេះរាប់បញ្ចូលការចំណាយលើបុគ្គលិក បណ្តុះបណ្តាល ប្រេងរថយន្ត ជាដើម ។ល។ រដ្ឋាករបានស្នើរថវិការនេះ ហើតសាលាក្រុងបានគាំទ្រនាខែ កញ្ញា ២០០៤ ។

(២) ដីសំរាប់រោងជាង និងការជួសជុល

រដ្ឋាករមានរថយន្តប្រាំគ្រឿងតែមិនមានរោងជាងជួសជុលទេ ។ ការរៀបចំរោងជាងជាការចាំបាច់ណាស់ ។ ដូច្នេះ សាលាក្រុង និងរដ្ឋាករបានយករថយន្តទៅដាក់ទុកក្នុងមណ្ឌលអប់រំអ្នករើសសំរាមចាបណ្តោះអាសន្ន ដែលបានសាងសង់ដោយគំរោង JFPR ។ បន្ទាប់មកក៏បាននឹងកំពុងរៀបចំរោងជាងថ្មីនៅជាប់ការិយាល័យការដ្ឋានសំនង់ទីលានតែម្តង ។

b. លទ្ធផលនៃការសិក្សា

b.1 បរិមាណប្រមូល

រដ្ឋាករបានប្រមូលសំនល់ដុចតារាងខាងក្រោមក្នុងរយះពេល ២.៥ ខែ ចាប់ពីខែ កញ្ញា ២០០៤ មក។ គេឃើញមានសំនល់ជាច្រើនត្រូវបានប្រមូលនៅសង្កាត់ទួលសង្កែនាតែពាក់កណ្តាលខែតំបូង ដោយមូលហេតុថាគេបានធ្វើការប្រមូលពំនូកចាស់ ៗ ដែលបានចាក់ចោលដោយពាសវាលពាសកាល មុននិងចាប់ផ្តើមសេវាកម្ម ។ ដូចគ្នាដែរ បរិមាណសំរាមនៅទួលសង្កែ និងជ្រោយចង្វារដែលបែរមុខមកច្រាំងទន្លេក៏មានច្រើនដែរដោយសារពិធីបុណ្យអ៊ុំទូក ។

បរិមាណប្រមូលក្នុងខែតុលាមាន ៣២.២ តោនក្នុងមួយថ្ងៃ ដែលលើសការប៉ាន់ស្មានប្រមាណ ៤ តោន ។ សរុបទិន្នន័យនេះ គឺស្មើប្រមាន ៧៤ភាគរយនៃលទ្ធភាពរបស់រដ្ឋាករនាពេលបច្ចុប្បន្ន ។

Table 4-11: បរិមាណសំណល់នៅ ៤ សង្កាត់

សង្កាត់	September, 2004			October, 2004			November, 2004		
	trips	ton/m	ton/day	trips	ton/m	ton/day	trips	ton/m	ton/day
ទួលសង្កែ	121	543.7	36.2	171	649.2	21.6	196	708.8	23.6
ជ្រោយចង្វារ	38	99.4	6.6	58	158.2	5.3	58	597.7	19.9
Phnom Penh ថ្មី	14	34.3	2.3	28	65.2	2.2	15	57.5	1.9
ច្បារអំពៅ ១	15	36.5	2.4	33	94.0	3.1	42	108.6	3.6
សរុប	188	713.9	47.6	290	966.6	32.2	311	1,472.6	49.1

ចំណាំ : សេវាកម្មប្រមូលចាប់ផ្តើមថ្ងៃ ១៥.០៩.០៤

b.2 ការងារគ្រប់គ្រងគ្រឿងចក្រ

រថយន្តពីរគ្រឿង គឺ ១៨ម៣ និង៤.៥ ម៣ ត្រូវបានខូចខាតជាញឹកញាប់ ហើយដែលគេបានប្រើរថយន្តពីរគ្រឿងទៀតដើម្បីជំនួស ។ បញ្ហានេះមិនមែនជារឿងថ្មីទេដែលថារថយន្តទាំងពីរនេះចាស់ ប៉ុន្តែរដ្ឋាករបានគ្រប់គ្រងដោយមិនអោយមានសេវាកម្មអាក់ខានដល់អតិថិជនឡើយ ។ រដ្ឋាករបានបំពាក់រថយន្តដោយវិទ្យុទាក់ទង ហើយដែលអាចអោយរថយន្តចល័តទីតាំងខ្សែរត់បានយ៉ាងងាយទៀតផង ។ តែទោះបីយ៉ាងណាក្តី រថយន្តដែលជំនួសនោះវាតូច ហើយក៏មិនប្រាកដថាអាចដោះស្រាយបញ្ហាជានិរន្តទេ ។ ការជំនួសដោយរថយន្តថ្មីជាការចាំបាច់ណាស់ ។

b.3 ចំនួនអតិថិជន និងការប្រមូលលុយ

ចំនួនអតិថិជន និងចំនួនទឹកប្រាក់សរុបដែលប្រមូលបាននាខែ វិច្ឆិកា ២០០៤ មានក្នុងតារាងខាងក្រោម ។ ការប្រមូលបានតែប្រមាន ៥៨ ភាគរយ ហើយរដ្ឋាករបានពន្យល់ថាហេតុអ្វីបានជាកិច្ចសហការជាមួយសង្កាត់នៅមានកំរិត ហើយអតិថិជនខ្លះមិនបង់ប្រាក់ ។ រដ្ឋាករបានធ្វើយុទ្ធនាការអប់រំសាធារណនៅក្នុងខែធ្នូកន្លងមក ។

Table 4-12: ចំនួននៃអតិថិជន កិច្ចសន្យា និងបរិមាណប្រមូល

	កិច្ចព្រមព្រៀង		លុយដែលប្រមូល	
	អតិថិជន	US$	អតិថិជន	US$
ទួលសង្កែ	2,301	4,338.50	1,334	2,094.90
ជ្រោយចង្វារ	305	892.20	65	418.80
Phnom Penh ថ្មី	193	362.50	22	151.00
ច្បារអំពៅ ១	1,052	1,471.25	811	1,192.50
សរុប	3,851	7,064.45	2,232	3,857.20

ប្រភព : ទិន្នន័យរដ្ឋាករ ខែធ្នូ ២០០៤

b.4 វិធានការណ៍ជាបន្ទាន់

មានគ្រោះថ្នាក់ចរាចរមួយកើតឡើងនាកំឡុងពេល ២.៥ ខែនេះ ។ រថយន្ត ដេរ៉ូ ១៨ម៣ បានប៉ះជាមួយរឺម៉កដឹកមនុស្សពេញនាថ្ងៃ ១៦.១១.០៤ ។ តែមានតែមនុស្ស ២ នាក់ប៉ុណ្ណោះដែលមានរបួសស្រាល រីឯអ្នកដ៏ទៃនិងរឺម៉ក មិនមានបញ្ហាទេ ។ ក្នុងករណីយនេះ អ្នកបើកបរបានបញ្ជូនអ្នករងរបួស ទៅមន្ទីរពេទ្យតាមដែលបទដ្ឋានសង្គ្រោះបន្ទាន់ដែលរៀបចំដោយក្រុមសិក្សា ។ រដ្ឋាករបានធ្វើការអប់រំដល់អ្នកបើករ ហើយនឹងអាចឈានដល់ការបណ្តេញចេញប្រសិនបើមានការធ្វេសប្រហែសទៀត ។

4.4 ការអប់រំជាសាធារណ

4.4.1 ផែនការគំរោង

a. ទីសដៅនៃគំរោង

ទីសដៅសំខាន់គឺកាសំអាតទីក្រុង ជាពិសេសសំអាតពំនូកសំរាមដែលមាននៅតាមតំបន់គេហដ្ឋាន និងអាជីវកម្ម ដែលមានប្រជាជនច្រើនដោយធ្វើការណែនាំបទដ្ឋានចាក់សំនល់ ក្រោមការសហការពីប្រជាជន និ្យងអជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ។ វាមានសារះសំខាន់ណាស់សំរាប់មន្ទីរបរិស្ថានដើម្បីបង្កើនការយល់ដឹងជាសាធារណ និងជំរុញការចូលរួមពីប្រជាជនដើម្បីធ្វើការណែនាំពីបទដ្ឋាននោះដោយប្រសិទ្ធភាព ។ ដូច្នេះ គំរោងនេះមានសារះដើម្បីជួយស្តារលទ្ធភាពរបស់មន្ទីរ ។

b. ទីតាំងគំរោង

ដោយសារថា បញ្ហាសំរាមមានកើតច្រើនត្រង់តំបន់មានមនុស្សកកកុញ នោះការជ្រើសរើសគំរោងគឺ : (១) ប្រជុំអាគារធំ ៧ ដែលមានចាប់ពី ២០០ ទៅ ៣០០គ្រួសារ ដែលចាក់សំណល់នៅចំនុចតែមួយ (២) តំបន់ដែលមានលាយឡំដោយគេហដ្ឋាន និង (៣) តំបន់ផ្សា ។ ដោយយោងលើលក្ខណវិនិច្ឆ័យនេះ មន្ទីរជ្រើសរើសតំបន់មួយចំនួន ហើយក្រុមសិក្សាបានជ្រើសរើសតំបន់ក្នុងសង្កាត់មនោរម្យដូចមានក្នុងរូប ៤.៩ ខាងក្រោម ។ ជាងនេះទៀត ដោយយោងលើណើររបស់ស៊ីនទ្រី គេក៏បានជ្រើសរើសតំបន់មួយទៀតនាសង្កាត់បឹងត្របែកដែលមានតែអាគារពីរជាន់ និងមនុស្សតិច ។ នៅមុនការចាប់ផ្តើមគំរោង កម្មកររបស់ស៊ីនទ្រមានការលំបាកក្នុងការយកសំនល់នៅសងខាងប្រឡាយ ។

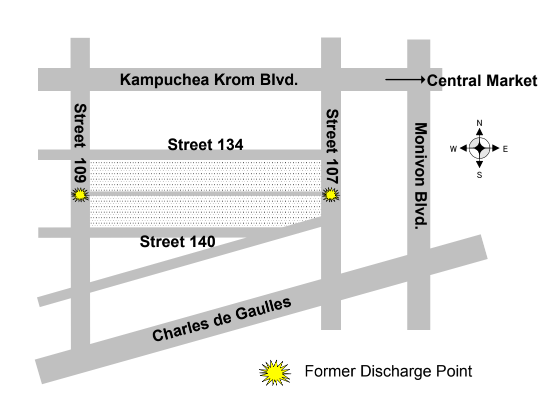

Figure 4-10: Project Site in Sangkat Monorom

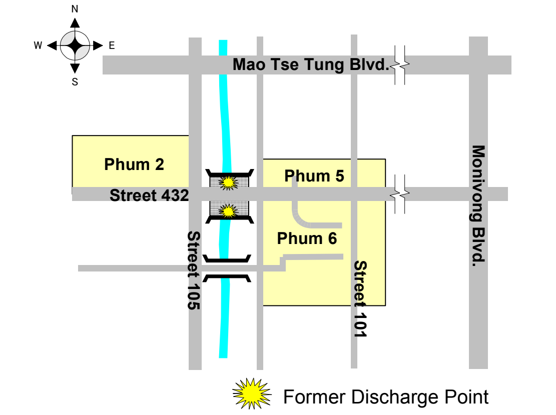

Figure 4-11: Project Site in Sangkat Boeung Trabek

c. ការកសាងការយោគយល់ (កាបង្កើតក្រុមការងារ)

ប្រជាជនកម្ពុជាធម្មតាមួយចំនួនមិនយល់ពីមូលដ្ឋានច្បាប់សង្គមទេ ។ ដូច្នេះ ដើម្បីធ្វើកាណែនាំបទដ្ឋាន ចាក់សំណល់អោយបានប្រសើរ វាចាំបាច់ត្រូវកសាងការជឿជាក់ និងឯកភាពដ៏ទូលំទូលាយមួយជាមួយអតិថិជន និងអាជីវកម្ម ហើយត្រូវចំណាយពេលដើម្បីអោយគេអាចយល់ដឹងពីបទដ្ឋាននោះអោយច្បាស់លាស់ ។

ក្នុងកិច្ចការនេះ ក្រុមសិក្សាបានស្នើរអោយមានការសហការពីអាជ្ញាធរ តំណាងប្រជាជន អាជីវករ និងក្រុមហ៊ុនស៊ីនទ្រី ដើម្បីអោយអ្នកទទួលផលទាំងអស់អាចជួបគ្នាជាញឹកញាប់ដើម្បីចែករំលែកការយល់ដឹង និងមតិលើបទដ្ឋាននោះ ។ ក្រុមសិក្សាក៏បានអញ្ជើញអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធនិងបញ្ហាបរិស្ថានអោយធ្វើជាអ្នកសង្កេតការណ៍ ។

ក្រុមអ្នកចូលរួមមាន :

- ក្រុមសិក្សា JICA
- មន្ទីរបរិស្ថាន (សាលាក្រុង)
- ក្រុមហ៊ុនប្រមូលសំរាម (ស៊ីនទ្រី)
- អាជ្ញាធរតំបន់របស់គំរោង
- តំណាងប្រជាពលរដ្ឋ និង NGOs

រាល់មាតិការសំខាន់ ៗ នៃបទដ្ឋាននោះត្រូវបានសំរេចដោយការប្រជុំ ។

4.4.2 គំហើញនៃការសិក្សា

ប្រជាពលរដ្ឋដែលនៅចំកណ្តាលទីប្រជុំជននាទីក្រុងភ្នំពេញ ជាពិសេសត្រង់តំបន់មានសណល់រាយប៉ាយ និងពំនូកធំ ៗ មានការចាប់អារម្មណ៏ចង់សំអាតទីកន្លែងរបស់គេ ។ ទោះបីចាថាប្រជាជនមិនយល់មូលដ្ឋានច្បាប់របស់សង្គម ដូចជាការគោរពច្បាប់ចរាចរ ជាដើមតែពួកគេនៅតែអាចចាប់យល់អំពីបទដ្ឋាននៃការគ្រប់គ្រងសំនល់ប្រសិនបើអ្នកជំនាញព្យាយាមពន្យល់អោយប្រជាជនយល់ច្បាស់អំពីអត្ថប្រយោជន៏នៃបទដ្ឋាននោះ។
មូលដ្ឋានសំខាន់នៃជោគជ័យមានបង្ហាញក្នុងផ្នែកនេះ រួមទាំងដំណោះស្រាយសំរាប់ពង្រីកតំបន់អប់រំក៏មានសង្ខេបស្រាប់ ។

a. ចំនុចសំខាន់

(១) ការយល់ដឹងជារួមលើបញ្ហា

ដើម្បីណែនាំបទដ្ឋានអោយបានលទ្ធផលល្អ វាចាំបាច់ថាប្រជាពលរដ្ឋត្រូវយល់ទាំងអស់គ្នាពីផលវិបាកពីការចាក់សំនល់មិនត្រឹមត្រូវ ។ តាមរយះគំរោងសាកល្បង ជាពិសេសការប្រជុំក្រុមការងារ និងសហគមន៏ ទាំងមន្ទីរបរិស្ថាន ក្រុមសិក្សា និងស៊ីនទ្រីបានកសាងការយល់គ្នាជារួមមួយលើគំរោងការគ្រប់គ្រងសំនល់រឹង ជាមួយអាជ្ញាធរ និងប្រជាជន ។ ការយល់ពីបញ្ហានេះ បានជុំរុញអោយមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្មពីគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន ។ ជាងនេះទៀត ការបង្ហាញរូបភាពជាក់ស្តែងតាមរយះខ្សែវីដេអូដែលបានថតពីតំបន់នោះមុនគំរោងសាកល្បងការអប់រំ បានយកមកបញ្ចាំងហើយបង្កអោយមានការយល់យ៉ាងច្បាស់ពីស្រទាប់មហាជន។

(២) កត្តាដឹកនាំរបស់អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន

នៅក្នុងសង្កាត់មនោរម្យ ការដឹកនាំពូកែរបស់ចៅសង្កាត់បាននាំមកនូវជោគជ័យ ។ ក្រោមការដឹកនាំរបស់គាត់ មេភូមិទាំងឡាយបានចូលរួមហើយផ្សព្វផ្សាយពីបទដ្ឋានដែលទើបតែរៀបចំនោះដល់ប្រជាពលរដ្ឋ ហើយក៏បានបញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេអោយចូលរួមលើការងារគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ។ ពេលនោះ គេបានសាងជំនឿក្នុងចំនោមមហាជនថាអ្នកដ៏ទៃច្បាស់ជាគោរពច្បាប់ ដូច្នេះខ្ញុំក៏ត្រូវតែគោរពដែរ ។ ដូច្នេះ ជាបន្តវាចាំបាច់សំរាប់មន្ទីរបរិស្ថានក្នុងការសហការជាមួយនិងខណ្ឌ សង្កាត់ជាបន្តដើម្បីពង្រីកតំបន់អប់រំ ។

(៣) ផលប្រយោជន៏ដ៏ច្បាស់

ដើម្បីការអនុវត្តដោយរលូន មន្ទីរត្រូវបង្ហាញផលប្រយោជន៏ពីគំរោង ក៏ដូចជាការណែនាំអោយច្បាស់អំពីថាតើត្រូវទុកដាក់ និងចាក់សំរាមយ៉ាងណា ។ កត្តាជោកជ័យនេះ អាចយកទៅបង្ហាញនៅតំបន់ដ៏ទៃទៀតពេលមន្ទីរបរិស្ថានត្រូវការពង្រីកការងារ ។

b. បញ្ហាត្រូវដោះស្រាយសំរាប់ការពង្រីកតំបន់ការងារ

(១) ចែកព័តមានដល់ទីក្រុងទាំងមូល

ក្នុងគំរោងសាកល្បង លក្ខណវិនិច្ឆ័យសំខាន់មួយ គឺស្មារតីរបស់អជ្ញាធរក្នុងការសំអាតមូលដ្ឋានរបស់គេ ។ សំរាប់ការពង្រីកតំបន់ មន្ទីរគួរតែសហការអប់រំជាមួយថ្នាក់ ខណ្ឌ និងសង្កាត់ ដូច្នេះសង្កាត់ដ៏ទៃទៀតនឹងព្យាយាមចូលរួម ។ មន្ទីរក៏ត្រូវរៀបចំបទដ្ឋានដ៏ទូលំទូលាយមួយដើម្បីឲ្យទូលាយមួយដើម្បីច្បាមយកការយល់ដឹងលើផ្ទៃធំជាងនេះ ដោយប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្សាយ ដូចជា ទូរទស្សន៍ វិទ្យុ និង កាសែត ។

(២) ហាមមិនអោយយកសំរាមចេញទៅចាក់ក្រៅតំបន់

ការសិក្សាបង្ហាញថា ប្រជាជនខ្លះចាក់សំរាមនៅពំនូកជិតផ្ទះ ឬនៅតាមផ្លូវទៅធ្វើការ ឬទៅផ្សារ ។ ទោះបីជាគំរោងសាកល្បងនេះមានការរីកចំរើន តែប្រជាជនមួយចំនួននៅតែមានទម្លាប់ចាក់សំរាមនៅតំបន់អ្នកជិតខាង ។ ដូច្នេះ មន្ទីរគួរតែធ្វើការហាមប្រាមមិនអោយយកសំនល់ទៅចាក់ចោលនៅតាមតំបន់ក្បែរខាង ហើយបំរាមនេះត្រូវតែផ្សព្វផ្សាយទូទាំងរាជធានី ។

(៣) ដំណោះស្រាយជាមួយអ្នកលក់តាមផ្លូវ

ការសិក្សាក៏បានបង្ហាញថា អ្នកលក់តាមផ្លូវដូចជា ដូង អំពៅ ជាដើម ដែលចល័តពេញទីក្រុងបាន ចាក់ចោលសំនល់ជាច្រើន ។ បច្ចុប្បន្ន ពួកគេចាក់សំនល់គ្រប់កន្លែងដែលគេចង់ធ្វើ ជាពិសេសលើដីតែម្តង ។ វាជាការលំបាកណាស់សំរាប់មន្ទីរបរិស្ថានដើម្បីធ្វើការគ្រប់គ្រងពួកគេ ពេលពង្រីកសេវាទូទាំងរាជធានី ។

4.5 ការអភិវឌ្ឍន៍ និងការបង្កើនទីផ្សារជីកំប៉ុស្ត

4.5.1 ចំណុចសំខាន់ៗ នៃការសិក្សា

ក្រុមសិក្សាបានអនុវត្តសកម្មភាពខាងក្រោម :

ចំណុចសិក្សា	អធិប្បាយ
១.ការវិភាគអំពីសមាសភាពជីកំប៉ុស្ត	សមាសភាពជីកំប៉ុស្តដែលធ្វើឡើងដោយ COMPED និង CSARO ត្រូវបានធ្វើការវិភាគ (C/N ratio, PH, N, P_2O_5, K_2O_5, ភាពមិនស្អាត កែវ លោហៈផ្សេងៗ) ។
២. ការសិក្សាទៅលើទីផ្សារ	ការសិក្សាទីផ្សារធ្វើឡើងចំពោះ៥០គ្រួសារ ដែលមានចំងាយ ២០ម៉ាយ ពីផ្ចិតនៃទីក្រុងភ្នំពេញ (១០ភូមិ x ៥គ្រួសារ) ។
៣. ការសាកល្បងនៅវាលស្រែ	ការពិសោធន៍នៅវាលស្រែ (២ ប្រភេទ) ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយកសិករ៤រូបមកពីខេត្តស្វាយរៀង ក្រោមការណែនាំរបស់ក្រុម IVY ដោយធ្វើការប្រៀបធៀបទិន្នផលដែលប្រើ និងមិនប្រើជីកំប៉ុស្ត។
៤.ការពិនិត្យវាលស្រែដើម្បីតាមដានការសាកល្បង	ការចុះពិនិត្យត្រូវបានរៀបចំសំរាប់កសិករដែលមកពីខេត្តស្វាយរៀង និងទីក្រុងភ្នំពេញដើម្បីធ្វើការបង្ហាញប្រសិទ្ធិភាពនៃការធ្វើជីកំប៉ុស្ត ព្រមទាំងការផ្តល់មេរៀនអំពីមូលដ្ឋាននៃការធ្វើកំប៉ុស្ត ។
៥. ការបង្កើតវីដេអូផ្សព្វផ្សាយ	បានធ្វើវីដេអូផ្សព្វផ្សាយផ្គត់ពត៌មាន និងផ្ទាំងប៉ាណូរូបភាពអំពីការធ្វើជីកំប៉ុស្ត និងការសាកល្បងនៅវាលស្រែ ។

* IVY: ក្រុមស្ម័គ្រចិត្តអន្តរជាតិនៃ Yamagata និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលមានមូលដ្ឋាននៅខេត្តស្វាយរៀង

4.5.2 លទ្ធផលនៃការសិក្សា

យោងតាមលទ្ធផលនៃការវិភាគលើសមាសភាពជីកំប៉ុស្តផលិតពីសំណល់ទីក្រុង ដោយអង្គការ COMPED និង CSARO នៅទីក្រុងភ្នំពេញបង្ហាញឱ្យឃើញថាបរិមាណ ph និងភាពមិនស្អាត០ានកើនលើសពីជីកំប៉ុសដែលផលិតនៅប្រទេសថៃ ។ តែបញ្ហានេះអាចដោះស្រាយតាមរយះការកែលំអដំណើការផលិត ។ ហេតុដូច្នេះជីកំប៉ុស្តអាចនឹងមានទីផ្សារខាន ។

លទ្ធផលសាកល្បងដែលធ្វើឡើងនៅខេត្តស្វាយរៀង បានបង្ហាញថា ការប្រើប្រាស់ជីកំប៉ុស្តទីក្រុងបានជួយបង្កើនទិន្នផល ។ ក្រុមសិក្សាបានរៀបចំផលិតខ្សែវីដេអូអំពីដំណើរការនៃការធ្វើជីកំប៉ុស្ត និងការសាកល្បងនៅលើវាលស្រែ ។ នៅសិក្ខាសាលាលើកទីពីរក្រុមសិក្សាបានបង្ហាញនូវខ្សែវីដេអូ នោះជូនដល់អ្នកចូលរួមជាមួយនិងការធ្វើបទបង្ហាញពីជីកំប៉ុស្តដោយប្រើប៉ាណូដើម្បីបង្ហាញប្រសិទ្ធិភាពនៃការប្រើប្រាស់ជីកំប៉ុស្ត ។ ខ្សែវីដេអូក៏ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលមួយចំនួនបានប្រើប្រាស់ដើម្បីកែលំអ និងបង្កើនទិន្នផល ។ ឆ្លងតាមការសំភាសន៍ជាមួយប្រជាពលរដ្ឋនៅទីនោះផ្ទាល់ ពួកគាត់បានគាំទ្រ និងកោតសរសើរចំពោះការប្រើប្រាស់ជីសរីរាង្គ ។ ប៉ុន្តែការផ្គត់ជីកំប៉ុស្តពុំទាន់មានស្ថេរភាពដូច្នេះការ ប្រើប្រាស់ជីគីមីនៅតែមានរិមាណច្រើនដ៏ដែល ។

លក្ខណៈនេះបង្ហាញថា កាលណាការផ្គត់ផ្គង់ជីមានស្ថេរភាពជាមួយនិងតំលៃសមរម្យ នោះតំរូវការទីផ្សារប្រាកដជាមាន ។ ចំពោះការសាកល្បងនៅលើវាលស្រែ ដើម្បីផលិតអោយបានស្រូវ ៣000គ.ក្រ នោះ គេត្រូវការជីគីមី ៥0គ.ក្រ និង១0,000គ.ក្រ នៃជីកំប៉ុស្តដែលជីគីមីមានតំលៃពី ៩00៛ ទៅ ១២00៛/គ.ក្រ រីឯជីកំប៉ុស្តមានតំលៃតែ ២00 ទៅ ៥00៛/គ.ក្រ ។ ដូច្នេះហើយដើម្បីផលិតបានទិន្នផលដូចគ្នានោះ ជីកំប៉ុស្តទទួលបានផលចំណេញពី ៤៥ទៅ ៨0ដងច្រើនជាង ។ ទោះបីជាថាជីគីមីផ្តល់ប្រសិទ្ធិភាពដល់ការបង្កើនគុណភាពដីក៏ដោយ ក៏ប៉ុន្តែបើតំលៃមិនចុះនៅត្រឹម១ភាគ១0នៃតំលៃបច្ចុប្បន្ននោះទេ នោះកសិករគ្មានជំរើសក្រៅពីការប្រើប្រាស់ជីគីមីឡើយ ។

COMPED លក់ជីកំប៉ុស្តក្នុងតំលៃ២00៛/គ.ក្រ ឱ្យទៅកសិដ្ឋាន និងកសិករជាច្រើនដែលធ្វើកសិកម្មនៅក្បែរៗក្រុងភ្នំពេញនៅពេលដែល CSARO លក់ក្នុងតំលៃ ៣៥0៛/គ.ក្រ សំរាប់សួនច្បារគេហដ្ឋាន និងថ្នាលបណ្តុះ ។ ទោះបីជាអង្គការទាំងពីរបំរើទីផ្សាខ្នាតតូចប៉ុន្តែសំរាប់តំរូវការបែបនេះគេលក់ចេញច្រើន ។ ហេតុដូច្នេះហើយទោះបីជាតំលៃជីកំប៉ុស្តពុំអាចប្រៀបធៀបបាននឹងជីគីមី ប៉ុន្តែសំរាប់ទិន្នផលអតិបរមានោះគេប្រាកដជាមាន សុទិដ្ឋិនិយម ។

4.6 ការអភិវឌ្ឍន៏ការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធទិន្នន័យរបស់ រ.គ.ស.ភ

4.6.1 ចំនុចសំខាន់ៗនៃការអភិវឌ្ឍន៏

ក្រុមសិក្សាបានរៀបចំការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធទិន្នន័យសំរាប់រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានីភ្នំពេញ ដែលបានបង្ហាញក្នុងតារាងខាងក្រោមនេះហើយធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលដល់បុគ្គលិកទាំងអស់អំពីប្រតិបត្តិការណ៏នៃប្រព័ន្ធ នោះ ។

ការអភិវឌ្ឍន៏ប្រព័ន្ធ	អធិប្បាយ
១. ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការនាំសំរាមទៅទីលាន	អភិវឌ្ឍន៏ទិន្នន័យនៃជញ្ជីង និងប្រព័ន្ធដែលបូកសរុបទិន្នន័យ
២. ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងបញ្ជីអតិថិជន	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងបញ្ជីអតិថិជនបានប្រើប្រាស់នៅតំបន់ NIP ត្រូវបានកែលំអដែលអាចត្រូវបានប្រើប្រាស់នៅតំបន់ផ្សេងៗទៀតនោះរាប់បញ្ចូលទាំងទិន្នន័យអតិថិជននិងមុខងារសំរាប់បញ្ចេញវិក័យប័ត្រ ។
៣. ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការចុះបញ្ជីអតិថិជន	ប្រព័ន្ធនេះគ្រប់គ្រងព័តមានអ្នករើសសំរាមដែលធ្វើការនៅទីលាន និងធ្វើប័ណ្ណសំគាល់ខ្លួន
៤. ការអភិវឌ្ឍន៏វែបសាយ	គេហទំព័រត្រូវបានរៀបចំនៅវែបសាយរបស់សាលាក្រុងភ្នំពេញអំពីការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់រឹងនៅរាជធានីភ្នំពេញ ។

4.6.2 លទ្ធផលការសិក្សា

a. ការត្រួតពិនិត្រសំរាមចូលទីលាន

បរិមាណដែលទទួលបានអំពីជញ្ជីងថ្លឹងនៅក្នុងដំណាក់កាលទីមួយនៃការសិក្សា បានបង្ហាញថាទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យបានទទួលចំនួនរថយន្តប្រមាណ ១៦០គ្រឿងក្នុងមួយថ្ងៃស្មើនឹងប្រមាណ៧០០តោនសំរាម ។ តាមរយៈប្រព័ន្ធនេះគេអាចធ្វើការបូកសរុបឬបែងចែកទិន្នន័យជាប្រភេទក្រុមហ៊ុនដឹកសំរាមតំបន់ដែលបានជញ្ជូន និង ប្រភេទ សំរាម ហើយដែលការបញ្ចូលទិន្នន័យចាំបាច់ត្រូវបានរៀបចំឡើងសំរាប់ រ.គ.ស.ភ ។

b. ប្រព័ន្ធប្រមូលថវិការ

រ.គ.ស.ភ បានប្រើប្រាស់ទិន្នន័យដែលបានរៀបចំឡើងដោយ អង្គការ NORAD ដែលហៅថា **ប្រព័ន្ធវិក័យប័ត្រប្រើប្រាស់សេវា** សំរាប់ការប្រមូលថវិកាពីថ្លៃសេវា ។ **ប្រព័ន្ធវិក័យប័ត្រប្រើប្រាស់សេវា** នេះបានប្រើប្រាស់នៅតំបន់ NIP អស់រយៈពេលប្រមាណពីរឆ្នាំមកហើយ។ដែល រ.គ.ស.ភ មានភាពស្ទាត់ជំនាញ ជាមួយប្រពន្ធ័នេះ ។ ប៉ុន្តែចំនុចលំបាកនោះគឺថាប្រពន្ធ័ត្រូវបានរៀបចំពីកម្មវិធីស្មុគ្រស្មាញដែលពុំមែនសំរាប់ការប្រើប្រាស់ទូទៅ ។ ដូច្នេះដើម្បីដំណើរការប្រព័ន្ធថ្មីអោយមានភាពរលូននោះ គេទាមទារពេលវេលាច្រើនដែលក្នុងរយៈពេលសិក្សានេះពុំអាចធ្វើបានច្រើន ។ ដូច្នេះហើយបានជាក្នុងគំរោងសាកល្បងការប្រមូលសំរាម ក្រុមសិក្សាបានធ្វើការកែសំរួល **ប្រព័ន្ធវិក័យបត្រ័ប្រើប្រាស់សេវា** នេះសំរាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងការសាកល្បងដ៏ទៃទៀតនៅ គង្គាផុស ភូមិ ១៤ និងសង្កាត់ទាំងបួន ។ បច្ចុប្បន្ននេះ រ.គ.ស.ភ មាន បញ្ជីឈ្មោះអតិថិជន ក្នុងតំបន់សាកល្បង ហើយបុគ្គលិកពីរនាក់ជាអ្នកគ្រប់គ្រងការចេញវិក័យប័ត្រ និងវិក័យប័ត្រ ។ គេក៏បានរៀបចំផង ដែរអំពីប្រព័ន្ធសំរាប់ទទួលការយល់ដឹងតំលៃ ដែលនឹងអាចទទួលបាននឹងតំលៃពីការផ្តល់សេវាកម្មពិតប្រាកដ ។

ទោះបីយ៉ាងណាក្តី ប្រព័ន្ធដែលរៀបចំសំរាប់គ្របដណ្តប់លើចំនួនអតិថិជនច្រើននាតំបន់របស់រដ្ឋាករ និងមាន មានបញ្ហាខ្លះ ៗ ដូចតទៅ :

១- ការកែសំរួលប្រព័ន្ធនេះអាចធ្វើបានចំពោះតែវិស្វករដែលមានជំនាញលើ Clarion software ប៉ុណ្ណោះ ដែលគេមិនអាចធ្វើការកែលំអរទូទាំងប្រទេសទេ ។

២- USB មិនអាចប្រើលើ network បានទេ ។ ដូច្នេះ គេមិនអាចធ្វើជំរឿន ឬបញ្ចេញវិក័យបត្រពេលមានបរិមាណច្រើននាពេលអនាគតទេ ។

៣- ព្រោះថា ទិន្នន័យមិនអាចបញ្ចេញមកក្រៅ ដូច្នេះ គេក៏មិនអាចធ្វើរបាយការណ៏បានក្រៅពីទិន្នន័យបញ្ចេញដោយ USB ទេ ។ ជាងនេះទៀត គេមិនអាចចែករំលែកទិន្នន័យជាមួយសង្កាត់បានទេនាពេលអនាគត ។

ប្រសិនបើរដ្ឋាករត្រូវពង្រីកសេវាទៅដល់តំបន់ដែលមិនមានសេវាកម្មនាខណ្ឌជនបទទាំងបីនោះ គេត្រូវរៀបចំប្រព័ន្ធទិន្នន័យមួយដែលអាចប្រើបានទូ ទាំងប្រទេស ។

c. ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការចុះបញ្ជីអ្នករើសំរាម

ជាងនេះទៀតដើម្បីជាការកែលំអទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ ក្រុមសិក្សាបានណែនាំប្រព័ន្ធនៃការចុះបញ្ជីអ្នករើសសំរាមហើយនឹងបានចុះបញ្ជីសរុប ២៩០៧ នាក់ ។ តាមរយៈពិតមានទទួលបាននេះ គេអាចយល់ដឹងអំពីអ្នករើសសំរាមរួមមាន ចំនួនខ្នងផ្ទះ អាយុ ចំនួនអ្នករើសសំរាមពីតំបន់ផ្សេង ។ល។ ដើម្បីពង្រីកប្រព័ន្ធ រ.គ.ស.ភ ពិតមានអាចត្រូវបានប្រើប្រាស់សំរាប់រៀបចំក្រុមអ្នករើសសំរាមអោយទៅជាអ្នកសំអាត ឬជាក្រុមជួយខ្លួនឯង ។

d. ការរៀបចំគេហទំព័រ

គេហទំព័រស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងត្រូវបានបង្កើតក្នុងវែបសាយរបស់សាលាក្រុងភ្នំពេញ ដែលអ្នកសិក្សាស្រាវជ្រាវអាចផ្តល់អនុសាសន៏ ឬមតិយោបល់នៅក្នុងនោះ ។ តាមរយៈការជូនពិតមានជាចំហរស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងជូនដល់សាធារណៈជន និងការទទួលបាននូវយោបល់ផ្សេងៗពីប្រជាជនវិញ គេហទំព័រនេះត្រូវបានគេសង្ឃឹមថានឹងមានផលប្រយោជន៏ក្នុងការបង្កើតប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងមួយតាមរយៈការចូលរួមពីមហាជន ។

5 ការកសាងសមត្ថភាព

5.1 គោលបំណងនិងវិធីសាស្ត្រ

5.1.1 គោលបំណង

ដើម្បីអនុវត្តផែនការមេនេះអោយមានប្រសិទ្ធភាព គេចាំបាច់ត្រូវការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ (ICB) ដល់មន្ត្រីនៃមន្ទីរសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានីភ្នំពេញ និងមន្ទីរបរិស្ថាន ។ ដូចគ្នាផង ដែរក្រុមសិក្សា JICA ក៏បានអនុវត្តការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដែលបានបកស្រាយខាងលើ ដូចខាងក្រោម នេះ ។

5.1.2 វិធីសាស្ត្រ

ប្រព័ន្ធនៃការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់រឹងនៅរាជធានីភ្នំពេញត្រូវបានបែងចែកទៅជាមូលដ្ឋាន២ គឺប្រព័ន្ធនៃការប្រមូលសំរាម(រាប់បញ្ចូលទាំងការសំអាតផ្លូវសាធារណៈ) និងការចាក់ចោលនៅទីលាន ។ ប្រព័ន្ធនៃការគ្រប់គ្រងរឹងនៅរាជធានី ភ្នំពេញត្រូវបានអនុវតដោយមន្ទីរសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន មន្ទីបរិស្ថាន និងរដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានីភ្នំពេញ ។ ប៉ុន្តែភាគច្រើននៃសេវាកម្មប្រមូលសំរាមនិងការសំអាតផ្លូវ និងការប្រមូលថ្លៃសេវាកម្មត្រូវបានធ្វើឡើងដោយក្រុមហ៊ុនឯកជនតែមួយប៉ុណ្ណោះ ។ ដើម្បីពង្រឹងការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនៃ ស.ក.ភ.ព មន្ទីរបរិស្ថាន និង រដ្ឋាករ គ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានីភ្នំពេញ ក្រុមសិក្សា JICA បានអនុវត្តកម្មវិធីដូចខាងក្រោម ៖

១- **ការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ (ICB) តាមរយៈការអនុវត្តគំរោងសាកល្បង** (PPs)៖
ដើម្បីផ្តល់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលក្នុងពេលអនុវត្តការងារ តាមរយៈការអនុវត្តផ្ទាល់នូវសេវាកម្មនៃការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់រឹង នៅរាជធានីភ្នំពេញក្រុមសិក្សាបានរៀបចំការកែលំអប្រព័ន្ធនៃការប្រមូលសំរាមនិងការចាក់ចោលនៅទីលាន និងការអប់រំសាធារណ ដោយសហការជាមួយស្ថាប័នជាដៃគូរ ។

២- **ការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ (ICB) តាមរយៈសិក្ខាសាលាជាដើម** ៖ ការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ (ICB) តាមរយៈការពន្យល់នៅក្នុងអង្គប្រជុំអំពីរបាយការណ៍នានា ការប្រជុំប្រចាំសប្តាហ៍ និងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលដល់ស្ថាប័នជាដៃគូ ។

5.2 កសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធតាមរយៈការអនុវត្តន៍គំរោងសាកល្បង

5.2.1 ការកែលំអទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ

a. ចំណុចសំខាន់នៃការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

ការរៀបចំផែនការសំរាប់ការកែលំអទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យបានធ្វើឡើងក្នុងខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៣ ហើយបានបញ្ចប់ជាស្ថាពរក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤ ។ តាមរយៈគំរោងសាកល្បងនេះការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវបានគេធ្វើឡើងសំរាប់ផែនការប្រត្តិបត្តិការណ៍ និងការងារគ្រប់គ្រងនៃប្រព័ន្ធចាក់សំរាមនៅទីលានដូចដែលបានបង្ហាញក្នុងតារាងខាងក្រោម ។

Table 5-1: ការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធតាមរយៈគំរោងសាកល្បងដើម្បីកែលំអទីលាន

ប្រភេទ	ការងារ	អធិប្បាយ
ការធ្វើផែនការ	កំណែទំរង់ផែនការកែលំអរ	- បានផ្តល់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលវិធីសាស្ត្រធ្វើផែនកាតាមរយៈការប្រជុំសប្តាហ៍
	ការរៀបចំសំរាប់ការអនុវត្តនៃផែនការកែលំអរ	- បានផ្តល់ការធ្វើការចចារដើម្បីធានាអោយមានដីពង្រីកសំរាប់ទីលាន - បទបញ្ជាទៅទីលានចាស់ត្រូវបានរៀបចំ និងអនុវត្តន - កិច្ចសន្យាប្រត្តិបត្តការណទីលានត្រូវបានកែលំអរ - បានផ្តល់ការត្រួតពិនិត្យការងារសាងសង់ - បានណែនាំការចុះបញ្ជីអ្នករើសសំរាម
ប្រតិបត្តិការណ៍	កំណែទំរង់ផែនការកែលំអរ	- បានផ្តល់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលវិធីសាស្ត្រធ្វើផែនកាតាមរយៈការប្រជុំសប្តាហ៍
	ការអនុវត្តផែនការ	- បានរៀបចំផែនការប្រតិបត្តិការណ៍ចាក់ដីប្រចាំថ្ងៃ - រៀបចំប្រព័ន្ធតាមដាន និងត្រួតពិនិត្រទឹកសំអុយ - ផ្តល់ការណែនាំដល់អ្នកបើកបររថយន្តសំរាម អ្នកគ្រប់គ្រងគ្រឿងចក្រ និងអ្នករើសសំរាមទៅលើទីតាំងការងារ និងការពង្រឹងបទបញ្ជា
ការគ្រប់គ្រង	ត្រួតពិនិត្យសំរាមចូល	- បានពិនិត្យនិងគ្រប់គ្រងរថយន្តនិងសំរាមចូល - បានថ្លឹងរថយន្តសំរាមនិងបញ្ចូលទិន្នន័យសំរាម - អនុវត្តនិងថែទាំផ្លូវក្នុងទីលាន
	ត្រួតពិនិត្យការងារប្រតិបត្តិការណ៍	- ត្រួតពិនិត្យអ្នករើសសំរាម - ប្រតិបត្តការណ៍និងការថែទាំទីកន្លែងការងារ

b. លទ្ធផល និងបញ្ហា

b.1 លទ្ធផល

ទិន្នផលចំបងគឺរដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានីភ្នំពេញ បានបង្កើតប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង (ប្រតិបត្តិការណ៍ និងការថែទាំតំបន់ដែលត្រូវចាក់សំរាម រៀបចំប្រព័ន្ធតាមដាន និងត្រួតពិនិត្រទឹកសំអុយ កំណត់ព្រំប្រទល់ទីលាន ចុះបញ្ជី និងពិនិត្យក្រុមអ្នករើសសំរាម ។ល ។) អោយសមស្រប ទៅនឹងស្ថានភាពទីលានស្ទឹងមានជ័យដែលមុនពេលគំរោងសាកល្បងទីលាននេះគ្រាន់តែជាទីលានចំហរសាមញ្ញតែ ប៉ុណ្ណោះដោយគ្មានបទបញ្ជា និងការគ្រប់គ្រង ។ ស្របពេលនោះដែររដ្ឋាករបានសំរេចបញ្ឈប់កិច្ចសន្យារបស់អ្នកប្រត្តិបត្តការណចាស់ចោលដោយសារថា គេមិនបានគោរពតាមការណែនាំ ។

ជាងនេះទៀតក្រុមសិក្សាបានបង្កើតប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យសំរាម និង រថយន្តសំរាមដែលចូលមកទីលានដោយតំលើងជញ្ជីងថ្លឹង ។ ដូច្នេះគេបានកត់ត្រាបរិមាណសំរាម និងប្រភពសំរាមបានយ៉ាងប្រាកដ ប្រព័ន្ធនៃការគ្រប់គ្រងក៏ត្រូវបានពង្រីកតាមលក្ខណៈរូបសាស្ត្រ ។ ចំនួនបុគ្គលិករបស់រដ្ឋាករគ្រប់គ្រង សំណល់រាជធានីភ្នំពេញបានបង្កើនពីម្នាក់មុនពេលគំរោងសាកល្បងរហូតដល់បួននាក់ ។ លើសពីនេះទៀត អភិបាលរងម្នាក់ក្នុងចំណោមអភិបាលរងពីរនាក់ត្រូវបានចាត់ចែងអោយទទួលការខុសត្រូវនៃប្រតិបត្តិការណ៍ទីលាន ។ រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានីភ្នំពេញក៏បានចាត់ចែងបុគ្គលិកម្នាក់ទៀតអោយគ្រប់គ្រងទិន្នន័យពីជញ្ជីងនៅការិយាល័យទីលានជាប្រចាំ ។

b.2 បញ្ហានានា

ទោះបីជាប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយរដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានីភ្នំពេញទៅតាមក៏រិតមួយក៏ដោយ គេត្រូវការចាំបាច់ការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ បន្ថែមដូចខាងក្រោមដើម្បីអោយមានប្រព័ន្ធចាក់ចោលសំណល់មួយដ៏ត្រឹមត្រូវ :

១- ការកសាងសមត្ថភាពបន្ថែមចំពោះបុគ្គលិកដើម្បីបង្កើតប្រព័ន្ធចាក់សំរាមចោលត្រឹមត្រូវមួយ ការចុះបញ្ជីអ្នករើស សំរាម និងការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ។

២- ការពង្រឹងប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការណ៍ និងថែទាំគ្រឿងចក្រ និងរថយន្តដើម្បីធានាអោយបានការចាក់សំរាមត្រឹមត្រូវមួយ ។

៣- ការពង្រឹងប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យបរិស្ថាន ដូចជាការត្រួតពិនិត្យទឹកសំអុយចេញពីសំរាម ។

5.2.2 ការកែលំអប្រព័ន្ធប្រមូលសំរាម

a. ចំណុចសំខាន់ៗនៃការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

គោលដៅចំបង គឺត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីលុបបំបាត់ចោលនូវតំបន់ទាំងឡាយដែលពុំមានសេវាកម្មប្រមូលសំរាម ឬក៏សេវាកម្មដែលពុំមានលក្ខណៈសមស្របនៅក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ នៅក្នុងតំណាក់កាលទីពីរនៃការសិក្សា ។ ការធ្វើផែនការចាប់ផ្តើមឡើងនៅក្នុង ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៣ ។ ក្រុមសិក្សា JICA និងរដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានីភ្នំពេញបាននឹងកំពុងអនុវត្តគំរោងការសាកល្បងលើការងារពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំណល់នាសង្កាត់ទាំងបួនដោយប្រើប្រាស់គ្រឿងចក្រដែលមានស្រាប់ ។ ការងារនោះមានរាប់បញ្ចូលតាំងពីការចុះស្រង់ស្ថិតិអតិថិជន ការផ្តល់សេវាកម្ម និងការប្រមូលថវិកា ។ ដូច្នេះហើយ បច្ចុប្បន្ន រដ្ឋាករកំពុងបន្តការងារនេះ ។

Table 5-2: ការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធតាមរយៈគំរោងសាកល្បងដើម្បីកែលំអប្រព័ន្ធប្រមូលសំរាម

ប្រភេទ	ការងារ	អធិប្បាយ
ផែនការ	កំណែទំរង់នៃគំរោងកែលំអរ	- បណ្តុះបណ្តាលលើវិធីសាស្ត្រធ្វើផែនការតាមរយៈការប្រជុំសប្តាហ៍ - ការប្រជុំជាសាធារណត្រូវបានធ្វើឡើង និងកំណែទំរង់ផែនការកែលំអរដែលឆ្លុះបញ្ចាំងនូវ សំណើរនិងមតិនៃមហាជន
	រៀបចំសំរាប់អនុវត្តន៍ផែនការកែលំអ	- កម្មករប្រមូលសំរាបបឋមត្រូវបានរៀបចំជាមួយនឹងការចរចាលើកិច្ចសន្យាការងារ - បានធ្វើការចរចារជាមួយសង្កាត់ - បានធ្វើការចុះបញ្ជីនិងត្រួតពិនិត្យអតិថិជន - បានធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងផ្តល់សេវាកម្មជាមួយអតិថិជន - យុទ្ធនាការអប់រំសាធារណត្រូវបានរៀបចំ និងអនុវត្ត
ប្រតិបត្តិការណ៍	កំណែទំរង់ផែនការប្រតិបត្តិការណ៍	- បណ្តុះបណ្តាលលើវិធីសាស្ត្រធ្វើផែនការតាមរយៈការប្រជុំប្រចាំសប្តាហ៍ - រៀបចំ និងពន្យល់ពីប្រត្តិបត្តកាពេលមានភាពងាសន្ន ដោយមានផ្តល់ជាខិតបណ្ណ
	ការអនុវត្តន៍ផែនការប្រតិបត្តិការណ៍	- រៀបចំផែនទីនៃខ្សែប្រមូលសំរាប់សរថយន្តនិង កម្មករ

ប្រភេទ	ការងារ	អធិប្បាយ
		- ផ្តល់ការណែនាំដល់អ្នកបើកបរនិងកម្មករ - ផ្តល់ការពន្យល់ពីផ្លូវរត់ និងប្រតិបត្តិការដោយផ្ទាល់ដល់អ្នកបើកបរ និងកម្មករ - ការប្រមូលនិងគ្រប់គ្រងតំលៃសេវា
ការគ្រប់គ្រង	ការគ្រប់គ្រងអតិថិជន (អ្នកទទួលផលអំពីសេវាកម្ម)	- បង្កើតក្រុមទំនាក់ទំនងអតិថិជន និងផ្តល់វគ្គបណ្តុះបណ្តាល - ចុះ និងគ្រប់គ្រងនៃកិច្ចសន្យាសេវាកម្ម - ដោះស្រាយបណ្តឹងសាធារណ - រៀបចំនិងបន្តកែសំរួលបញ្ជីអតិថិជន
	ធ្វើប្រតិបត្តិការណ៍ និងការគ្រប់គ្រង	- ប្រតិបត្តិការណ៍និងថែរក្សារថយន្តនិងធុងសំរាម - ប្រតិបត្តិការណ៍និងថែរក្សាការទុកដាក់ធុងសំរាម - ត្រួតពិនិត្យកម្មករប្រមូលតាមរទេះរុញ

b. ទិន្នផល និងបញ្ហា

b.1 ទិន្នផល

ទិន្នផលសំខាន់ គឺប្រព័ន្ធប្រមូលថ្លៃសេវាដ៏ចាំបាច់មួយ ពីអ្នកប្រើប្រាស់ទាំងឡាយត្រូវបានបង្កើតឡើងទៅតាមកំរិតសមស្របមួយ ។ នោះគឺរដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានីភ្នំពេញ បានធ្វើកិច្ចសន្យាជាមួយអតិថិជន និងចេញវិក័យប័ត្រ ហើយអាជ្ញាធរសង្កាត់ជាអ្នកប្រមូលថ្លៃសេវា ។ ជាងនេះទៀតសេវាកម្មប្រមូលសំរាមដោយរដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានីភ្នំពេញដែលជាអាទិភាពសំរាប់ការអនុវត្តទីគំរោងសាកល្បងគ្រាន់តែជាការប្រមូល និងចាក់សំរាមនៅទីលានយ៉ាងសាមញ្ញបំផុត និងការបង្កើនគុណភាពសេវាតែក្រោយមកត្រូវបានពង្រីកទៅរកគុណភាពនៃសេវាកម្មដែលសព្វថ្ងៃនេះរដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានី ភ្នំពេញត្រូវដោះស្រាយរាល់ការទាមទារ ឬតវ៉ារបស់អតិថិជន ប្រតិបត្តិការណ៍និងការថែទាំកន្លែងដាក់ធុងសំរាម ការគ្រប់គ្រងការងារប្រមូលតាមរទេះ ។ល។ អ្នកបើកបររថយន្តរបស់រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានីភ្នំពេញ និងកម្មករ ប្រមូលសំរាមក៏ត្រូវថែទាំរថយន្ត និងគ្រឿងចក្រដែលពីមុនមកកម្រនឹងអនុវត្តនោះគឺពួកគេត្រូវពិនិត្យគ្រឿងចក្រ មុនពេលចាប់ផ្តើមការងារលាងរថយន្ត និងធុងសំរាម ។ល។

b.2 បញ្ហាទាំងឡាយ

ទោះបីជាប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងត្រូវបានបង្កើតនូវក្នុងកំរិតមួយក៏ដោយ ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធប្រមូលសំរាមមួយដែលនឹងលុបបំបាត់តំបន់គ្មានសេវាកម្ម ឬក៏សេវាកម្មមិនគ្រប់គ្រាន់ នោះការ កសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវការចំណុចបន្ថែមនានាដូចខាងក្រោម :

១. ការកសាងសមត្ថភាពបន្ថែមនៃបុគ្គលិករបស់រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានីភ្នំពេញ ដើម្បីឱ្យយល់ពីការ ពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំរាមដូចដែលស្នើឡើងនៅក្នុងផែនការមេ ។

២. ត្រូវការចាំបាច់ការពង្រឹងទំនាក់ទំនងជាមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធដូចជាសង្កាត់និងកម្មករប្រមូលបឋម សំរាប់ការពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលគឺគេត្រូវពង្រីកនិងពង្រឹងទំនាក់ទំនងក្នុងចំណោម រ.គ.ស.ភ មន្ទីរបរិស្ថាន សង្កាត់ និង ប្រជាពលរដ្ឋដើម្បីអនុវត្តការប្រមូលថ្លៃសេវាសំរង់បញ្ជីអតិថិជនហើយនឹងត្រួតពិនិត្យសេវាកម្មប្រមូលសំរាម ។

៣. បង្កើតកិច្ចសហការជាមួយប្រជាពលរដ្ឋ អតិថិជនដើម្បីការពារការរាយប៉ាយនៃសំរាម ប្រតិបត្តិការណ៍ និង ការថែទាំ ទីតាំងដាក់ធុងសំរាមទាំងឡាយ និងលុបបំបាត់ការប្រើប្រាស់ដោយមិនបង់ថ្លៃសេវា ។

៤. រៀបចំជាបន្ទាន់នូវសំភារះសំរាប់ថែទាំគ្រឿងចក្រ ។

5.2.3 យុទ្ធនាការអប់រំសាធារណៈ

a. ចំណុចសំខាន់ៗនៃការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

ដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងផ្នែកនៃគំរោងសាកល្បង មន្ទីរបរិស្ថានមានតួនាទីផ្តល់ និងបង្កើនការយល់ដឹងជាសាធារណៈ និងជំរុញការចូលរួមពីមហាជនដែលពីមុនមកមិនធ្លាប់មានបទពិសោធនទេ គឺគ្រាន់តែធ្វើតាមបែបដឹកនាំចលនាការងារជាសាធារណៈ ។ តាមទំលាប់នោះគឺថា មន្ទីរបរិស្ថានបានបង្កអោយមានការសំអាតតែម្តង តែមិនបានអប់រំប្រជាពលរដ្ឋអំពីរបៀបនៃការចាក់សំរាម ឬការរៀបចំប្រព័ន្ធអប់រំ និងកែលំអរប្រពន្ធ័ប្រមូលសំរាមទេ ។ ជាលទ្ធផលការអប់រំបានបញ្ចប់ដោយពុំទទួលបានផ្លែផ្កាទេ ។

តាមរយះគំរោងការសាកល្បង មន្ទីរបរិស្ថានត្រូវបានរំពឹងថានឹងទទួលបានចំណេះដឹង និងបទពិសោធនដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនេះដូចជា ភាពរាយប៉ាយសំណល់ និងក្លិនដោយគ្រាន់តែប្រើប្រាស់បទបញ្ជាអប់រំសាមញ្ញ ។

Table 5-3: ការកសាងសមត្ថភាពតាមរយះគំរោងសាកល្បងលើការអប់រំសាធារណៈ

ប្រភេទ	ការងារ	អធិប្បាយ
ផែនការ	កែទំរង់មូលដ្ឋានយុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនកា	- សិក្សាពីមូលដ្ឋាននៃបញ្ហា និងការវិភាគបញ្ហា - ជួបជុំអ្នកទទួលផល និងពិភាក្សារកចំនុចរួម -កំនត់យុទ្ធសាស្ត្រជាមូលដ្ឋានដោយសហការណជាមួយអ្នកទទយលផលដទៃទៀត (ដោយកំនត់អោយបានច្បាស់នូវតួនាទី និងការ ទទួលខុសត្រូវ) ។ -កែទំរង់បទដ្ឋានចាក់សំនល់ ដោយយោងលើភាពសមស្របពីការអនុវត្តការប្រមូលសំនល់នាពេលបច្ចុប្បន្ន
	រៀនចំសំរាប់អនុវត្តផែនកា	-រៀបចំសំភារះងប់រំដោយសហការជាមួយអជ្ញាធរ និងអ្នកប្រ មូលសំនល់ - ចែកចាយព័តមាន - ផ្តល់ការណែនាំលើការទុកដាក់សំរាមដល់អតិថិជន និងអជ្ញាធរ - ផ្តល់ការណែនាំដល់អ្នកផ្តល់សេវាកម្មបើចាំបាច់
អនុវត្តដោយផ្ទាល់	អនុវត្តបទដ្ឋានចាក់សំណល់	- ត្រួតពិនិត្រចរិកអតិថិជន និងអ្នកឆ្លងកាត់តំបន់ - ត្រួតពិនិត្រអ្នកផ្តល់សេវាកម្មប្រមូលសំនល់ - ផ្តល់ការណែនាំដល់អ្នកផ្តល់សេវាកម្មបើចាំបាច់ - ធ្វើកាកែលំអរបទដ្ឋានបើចាំបាច់

b. ទិន្នផល និងបញ្ហាដែលត្រូវដោះស្រាយ

b.1 ទិន្នផល

តាមរយៈគំរោងសាកល្បង មន្ទីរបរិស្ថានបានទទួល និងយល់ដឹងអំពីសារសំខាន់នៃបទដ្ឋានចាក់សំរាម ទោះបីជាថាបទដ្ឋានដែលបានប្រើប្រាស់សំរាប់គំរោងសាកល្បងនោះមានលក្ខណមិនគ្រប់គ្រាន់ក្តី ។ មន្ទីរបានទទួលនូវបទពិសោធនដើម្បីកែលំអរបទដ្ឋានចាក់សំនល់តាមបែបសាមញ្ញដោយសហការជាមួយអ្នកទទួលផលនានា ផ្តល់ការចែកចាយព័តមានណែនាំប្រជាពលរដ្ឋ និងអាជីវកម្ម ។

មន្ទីរបានចាប់ផ្តើមគំរោងប្រហាក់ប្រហែលគ្នានេះនៅតាមតំបន់នានាក្នុងក្រុងភ្នំពេញ ដោយមានការគាំទ្រផ្នែកថវិកាពីធនាគារអភិវឌ្ឍអាស៊ី និង UNDP ។ ព្រមជាមួយគ្នា មន្ទីរបានទទួលថវិការគាំទ្រពីកម្មវិធី SEILA ផងដែរដើម្បីពង្រីកបទដ្ឋានចាក់សំនល់ ។

b.2 បញ្ហាដែលត្រូវដោះស្រាយ

(១) បន្តសហការជាមួយអជ្ញាធរតាមតំបន់ និងអ្នកផ្តល់សេវាកម្ម

វាជាកាកត្តាបន្ទាន់សំរាប់មន្ទីរក្នុងការពង្រីកការយល់ដឹងលើការចាក់សំណល់នាទូទាំងរាជធានី ។ ប៉ុន្តែថវិកា និងធនធនាមនុស្សរបស់មន្ទីរមានក៏រិតនៅឡើយ ហើយការដែលពង្រីកដោយខ្លួនឯងនោះពិតជានៅមានការលំបាក ។ តែការសហការជិតស្និតជាមួយអជ្ញាធរវាជាការចាំបាច់បំផុតសំរាប់ភាពជោគជ័យ ។ មន្ត្រីរបស់មន្ទីរដែលទទួលបន្ទុកការងារតាមខណ្ឌនីមួយ ៗ នឹងមានតួនាទីសំខាន់ក្នុងការពង្រីកសេវាកម្មទូទាំងរាជធានី ។ ជាងនេះទៀត គំរោងសាកល្បងបង្ហាញថា ការយល់ដឹងជាសាធារណ ចូលរួមជួយអោយការប្រមូលសំរាមកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពមួយក៏រិតទៀត ។ មុនពេលគំរោងសាកល្បង គេសង្កេតឃើញមានការសហការការងារតិចតួចរវាងស៊ីនទ្រី និងមន្ទីរ ។ តែនៅពេលដែលពួកគេចាប់ផ្តើមពិភាក្សាលើបទដ្ឋានចាក់សំរាម នោះក្រុមហ៊ុន ស៊ីនទ្រីបង្កអោយមានភាពសហការជាបន្ត ។ យកល្អ សាលាក្រុងគួរតែកំនត់អោយច្បាស់ពីអ្នកប្រមូលសំរាមដល់អតិថិជន ក្នុងពេលធ្វើការអប់រំជាសាធារណ ។

(២) ផ្តល់ព័តមានទៅទូទាំងរាជធានីភ្នំពេញ

លទ្ធផលពីគំរោងសាកល្បងបង្ហាញថា វាមិនមែនជាការពិបាកទេដែលថាប្រជាជនមិនចង់ចូលរួមក្នុងការអនុវត្តន៏បទដ្ឋានចាក់សំណល់នោះ តែវាជាកាលំបាកបំផុតក្នុងការគ្រប់គ្រងការចាក់សំណល់ដោយអ្នកជិតខាង និងអ្នកដែលយកសំណល់តាមរទេះមកចាក់នៅទីតាំងនោះ ។ ដំណោះស្រាយចាំបាច់គឺថា មន្ទីរត្រូវតែធ្វើការផ្សព្វផ្សាយអោយទូលំទូលាយទៀតតាមរយៈទូរទស្សន៏ និងបណ្តាព័តមានដ៏ទៃទៀតអោយដល់ស្រទាប់មហាជននាទូទាំងរាជធានីភ្នំពេញ ។

(៣) ភាពចាំបាច់សំរាប់បន្តកាអប់រំជាសាធារណ

ដូចដែលបានបពាជាក់ខាងលើស្រាប់ថា បទដ្ឋានដែលបានរៀបចំសំរាប់គំរោងសាកល្បងនោះ វាគ្រាន់តែជាការអប់រំសំរាប់សហគមន៏តូច ៗ ប៉ុណ្ណោះ ។ បច្ចុប្បន្ន ប្រជាជនព្យាយាមសំអាតផ្ទះផងខ្លួន និងជុំវិញ តែពួកគាត់មិនចងចូលរួមសំអាតទីកន្លែងសាធារណទេ ។ ជាលទ្ធផល ប្រព័ន្ធប្រមូលតាមសហគមន៏បែបនេះមិនអាចធានាភាពស្អាតបានទេព្រោះថាមិនមានការធានាការបោះសំរាមចូលក្នុងធុងដែលបានបង្កអោយមានភាពរាយប៉ាយ ។ ជាពិសេសប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅជិតបំផុតទៅនិងធុងដាក់សំរាម មានការតវ៉ាយឡាងតឹងតែងមិនអោយដាក់ធុងក្បែរផ្ទះរបស់ពួកគេ ទោះបីថា ប្រព័ន្ធប្រមូលបែបនេះមានតំលៃថោកក្តី ។ តាមរយៈនេះ គេនឹងអាចប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធប្រមូលផ្សេង ៗទៀតព្រមជាមួយនិងបទដ្ឋានដែលមានភាពលំអិតបន្ថែមទៀត ដែលនេះជាបន្ទុករបស់បន្ទីរបរិស្ថានត្រូវបន្តការអប់រំសាធារណ។

5.2.4 ការបង្កើតប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្រជាប្រចាំ (ក្រោមគំរោងសាកល្បងនៃការកែលំអរទីលានស្ទឹងមានជ័យ)

មុនគំរោងសាកល្បងការកែលំអរទីលានចាស់នេះ ក្រសួងបរិស្ថាន និងមន្ទីរបរិស្ថានមិនដែលធ្វើការត្រួតពិនិត្របរិស្ថានទីលានទេ ។ ការត្រួតពិនិត្រដោយទៀងទាត់ដោយស្ថាប័នណាមួយពិតប្រាកដ វាជាការចាំបាច់ណាស់សំរាប់ការត្រួតពិនិត្រការបំពុល ។

ជាងនេះទៀត សំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ទីលានដង្កោ ក្រុមសិក្សាបានផ្តល់អនុសាសន៍ថាត្រូវបង្កើតគណកម្មកាត្រួតពិនិត្រការងារប្រត្តិបត្តការរបស់រដ្ឋាករ ។ ដើម្បីធានាអោយបានការត្រួតពិនិត្រសមស្របដោយគណកម្មការនោះ ក្រសួង និងមន្ទីរបរិស្ថានត្រូវរៀបចំប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្រមួយអោយទៀងទាត់ និងសមស្រប ។ ដូច្នេះហើយ តាមរយះគំរោងសាកល្បងនៅទីលានចាស់ ក្រុមសិក្សាបានសំរេចគាំទ្រដល់ក្រសួង និងមន្ទីរអោយត្រួតពិនិត្របរិស្ថានទីលានជាប្រចាំ ។

ដោយសារកង្វះខាតថវិការ ក្រសួង និងមន្ទីរស្ទើរតែមិនអាចត្រួតពិនិត្រការងារបានតាមផែនការ ។ ដូច្នេះហើយ ក្រុមសិក្សាបានដកចេញការងារខ្លះដែលក្រសួង និងមន្ទីរមិនមានលទ្ធភាពធ្វើ ។ ទោះបីថា ប្រព័ន្ធថ្មីដែលរៀបចំនោះមានលក្ខណធម្មតាមិនស្មុគស្មាញ តែក្រសួង និងមន្ទីរនឹងអាចទទួលបានការយល់ដឹង និងបទពិសោធន៍តាមរយះគំរោងសាកល្បងនេះ ដោយរួមមានការងារជាច្រើនដូចជា ការរើសសំណាក វិភាគ រៀបចំទិន្នន័យ និងវិភាគ ទិន្នន័យ ។ល។

5.3 ការកសាងសមត្ថភាពតាមរយះសិក្ខារសាលា ជាដើម...

សូមពិនិត្រលំអិតក្នុងតារាងខាងក្រោម ។

Table 5-4 ការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធតាមរយ:ការធ្វើសិក្ខាសាលា

ការងារ	ការងារបន្ទាប់	រយ:ពេល	មាតិកាសិក្សា	អ្នកចូលរួម
វគ្គបណ្តុះបណ្តាលស្ថាប័នដៃគូរ	វគ្គបណ្តុះបណ្តាលនៅឡាវ និងវៀតណាម	២៩.០៩.០៣ ដល់ ០៣.០១.០៤	យល់អំពីមតិណែនាំនៅក្នុងផែនការមេ (ប្រព័ន្ធនៃកាប្រមូលដោយធុងសំរាម ការប្រមូលថវិកា និងប្រព័ន្ធនៃកាគ្រប់គ្រងអតិថិជន ប្រព័ន្ធ សំរាប់ប្រតិបត្តិការណ៍ទីលាន និងការគ្រប់គ្រង សំរាមដឹកចូលទីលាន ។ល។	អ្នកចូលរួមសរុប ៩នាក់ មក ពី : ក្រ.ប.ស្ថ សាលាក្រុង ស.ក.ភ.ព ម.ប.ស្ថ.ភ និង រ.គ.ស.ភ
	វគ្គបណ្តុះបណ្តាលនៅកម្ពុជា	២៩.១២.០៣ ដល់០២.០១.០៤	វគ្គបណ្តុះបណ្តាលធ្វើឡើងដើម្បីផ្សព្វផ្សាយលទ្ធផលនៃការសិក្សានៅទូទាំងប្រទេស ។ គោលបំណងគឺជួយដល់មន្ត្រីពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងជួររដ្ឋាភិបាលដើម្បីទទួលចំណេះដឹងនិងពិតមានចាំបាច់ដើម្បីកែសំរួលផែនការមេ ។	២៩នាក់ មកពីទីរួមខេត្ត ១៦ មកពី សាលាក្រុង និង ៦នាក់ មកពី ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល

ការងារ	ការងារបន្ទាប់	រយៈពេល	មាតិកាសិក្សា	អ្នកចូលរួម
សិក្ខាសាលាផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា	សិក្ខាសាលាផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យាទី ១	០៦.១០.០៣	ការពន្យល់អំពីខ្លឹមសារនៃផែនការមេស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង (ពង្រាង) ។ ការបង្ហាញពីគំរោងអាទិភាព ។ ការបង្ហាញពីខ្លឹមសារនៃគំរោងសាកល្បង ។	សរុប ៥៣នាក់ : សាលាក្រុង ៣៨រូប ភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាល ២ NGO ១នាក់ អង្គការអន្តរជាតិ ៤នាក់ ក្រុមហ៊ុនឯកជន ២នាក់ ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ៨រូប
	សិក្ខាសាលាលើកស្ទួយដល់កម្មវិធី 3Rs	០៨.០១.០៤ ដល់ ០៩.០១.០៤	នៅជំហានទី១ក្នុងការលើកកំពស់ការយល់ដឹងសាធារណៈលើ 3Rs ចំណេះដឹង និងពិតមានពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និង 3Rs ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ NGO និងស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលដែលនឹងដើរតួជាអ្នកដឹកនាំ ។	សរុប៤១នាក់ : NGO ១៤នាក់ ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល ៨នាក់ និងសាលាក្រុង ១៩នាក់
ការពន្យល់ និងការពិភាក្សា	របាយការណ៍ដំបូង	២៥.០២.០៣ ដល់១០.០៣.០៣	ពន្យល់និងពិភាក្សាពីគោលបំណង វិធីសាស្ត្រ... នៃការសិក្សា	សរុប ៣៣នាក់
	របាយការណ៍វិវឌ្ឍន៍ លើក ទី ១	០៣.០៧.០២	ពន្យល់និងពិភាក្សាអំពីគោលគំនិតនៃផែនការមេ លទ្ធភាពសិក្សា និងគំរោងសាកល្បង	សរុប ៤១នាក់
	រ.ប.អ	២៣.០៩.០៣	ពន្យល់និងពិភាក្សាពង្រាង ផ.ម និង គ.ស	សរុប ៣៣នាក់
	របាយការណ៍វិវឌ្ឍន៍ លើក ទី ២	១៣.០១.០៤	ពន្យល់ និងពិភាក្សាអំពីវិធីសាស្ត្រដើម្បីបន្តនូវពង្រាងនៃ ល.ស និង គ.ស	សរុប ៣០នាក់
	ការប្រជុំប្រចាំសប្តាហ៍	២៨.០២.០៣ ដល់២៧.០៦.០៣ ០៣.១០.០៣ ដល់១៦.០១.០៤	ពន្យល់ និងពិភាក្សាអំពីកាលវិភាគការងារ គោលបំណង និងខ្លឹមសារនៃការសិក្សា	៥-១០ នាក់ មកពី -ស.ក.ភ.ព -ម.ប.ស្ថ.ភ និង -រ.គ.ស.ភ
	ការប្រជុំប្រចាំសប្តាហ៍នៅស្ទឹងមានជ័យ	១២.១០.០៣ ដល់១២.០១.០៤	ពន្យល់ និងពិភាក្សាអំពីកាលវិភាគការងារ គោលបំណង និងខ្លឹមសារនៃការសិក្សា	២-៨នាក់ មកពីស្ថាប័នជាដៃគូ
សិក្សាលក្ខណ្ឌ មានស្រាប់	សិក្សាអំពីប្រភេទ និងបរិមាណសំរាម	២៣.០៣.០៣ ដល់៣០.០៣.០៣ ២១.១០.០៣ ដល់២៨.១០.០៣	ពន្យល់ និងពិភាក្សាអំពីកាលវិភាគការងារ គោលបំណង និងខ្លឹមសារនៃការសិក្សា អនុវត្តការស្រង់នៅទីលាន (វិធីសាស្ត្ររើសគំរូ វិធីសាស្ត្រវិភាគ) វិភាគនិងគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ	២-៣នាក់ មកពីស្ថាប័នជាដៃគូ
	ការសិក្សាពីពេលវេលា និងសកម្មភាពរថយន្ត	២៤.០៣.០៣ ដល់០៦.០៤.០៣ ១២.១១.០៣ ដល់១៦.១១.០៣ ០១.១២.០៣ ដល់០៨.១២.០៣	រៀបចំសំរាប់ការសំរង់ (គ្រប់គ្រងទិន្នន័យនៃរថយន្តដឹកសំរាម បែងចែកប្រព័ន្ធប្រមូលសំរាម) អនុវត្តការ សិក្សា រៀបចំ និងវិភាគលទ្ធផលនៃការ ស្រាវជ្រាវ	២នាក់ មកពីស្ថាប័នជាដៃគូរ

ការងារ	ការងារបន្ទាប់	រយៈពេល	មាតិកាសិក្សា	អ្នកចូលរួម
	សិក្សាលើគុណភាពទឹក	២៣.០៤.០៣ ដល់២៩.១១.០៣	ពន្យល់ និងពិភាក្សាអំពីកាលវិភាគការងារ គោលបំណង និងខ្លឹមសារនៃការសិក្សា និង សិក្សានៅទីលាន (បណ្តុះបណ្តាលវិធីសាស្ត្រជ្រើសរើសគំរូ)	១-២ នាក់មកពីស្ថាប័នជាដៃគូ
ការជួបជុំពន្យល់ដល់អ្នកជិតខាង	ការស្ទង់មតិសាធារណៈលើកទី ១	២០.១០.០៣	ពន្យល់អំពីគំរោងកែលំអទីលានចាក់សំរាមដង្កោ(ពង្រាង១) និងសំរង់ EIA និងបន្ទាប់មកអំពី Q និង A	ប្រមាណ១០០នាក់ រួមមាន ស.ភ សាលាក្រុង រ.គ.ស.ភ សង្កាត់ ខ័ណ្ឌ និងប្រជាពលរដ្ឋ
	ការស្ទង់មតិសាធារណៈលើកទី ២	២៥.១២.០៣	ពន្យល់អំពីគំរោងកែលំអទីលានចាក់សំរាមដង្កោ (ពង្រាង២) និងលទ្ធផល EIA និងបន្ទាប់មក អំពី Q និង A	ប្រមាណ ៣៥០នាក់ រួមមាន ស.ភ សាលាក្រុង រ.គ.ស.ភ និង ក្រ.ប.ស្ថ ខ័ណ្ឌ សង្កាត់ និងប្រជាពលរដ្ឋ ។

6 ការសិក្សាពីលទ្ធភាពនៃគំរោង

6.1 ការជ្រើសរើសគំរោងអាទិភាព

គំរោងបីខាងក្រោមនេះគឺជាគំរោងអាទិភាពដែលត្រូវបានជ្រើសរើសសំរាប់ការអនុវត្តជាបន្ទាន់នៅក្នុងដំណាក់កាលទីមួយនៃផែនការមេដោយយោងទៅលើភាពចាំបាច់លក្ខ័ណហិរញ្ញវត្ថុ និងប្រសិទ្ធិភាពនៃគំរោង។ អាស្រ័យហេតុនេះបានជាការសិក្សាជំហានដំបូងត្រូវចាប់ផ្តើម ។

- ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទីលានចាក់សំរាមដង្កោ
- គំរោងពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំរាម
- ការបិទទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ

6.2 ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទីលានចាក់សំរាមដង្កោ

6.2.1 គោលគំនិតរៀបចំ

ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទីលានដង្កោនេះធ្វើឡើងដើម្បីសាងសង់ទីលានចាក់សំរាមមួយ ដែលមានលទ្ធភាពអាចចាក់សំរាមបានរយៈពេល ៥ឆ្នាំ នៅលើផ្ទៃដី ៣១.៤ ហ.ត ដែលត្រូវបានធានាដោយសាលាក្រុងភ្នំពេញនៅក្នុងដំណាក់កាលទីមួយនៃការសិក្សា ។ ទីលានដាក់សំរាមដង្កោនឹងក្លាយជាទីលានទីមួយនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដែលមានប្រព័ន្ធសំរាប់ធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មទឹកស្អុយ និងមធ្យោបាយត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថានមួយដ៏ត្រឹមត្រូវ ។ ក្រុមសិក្សាបានសំរេចបញ្ចូលមធ្យោបាយដូចខាងក្រោមសំរាប់ដំណើរការក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ផែនការដោយសហការជាមួយសមភាគីការងារ ។

- ផ្នែករដ្ឋបាល (ការិយាល័យ រ.គ.ស.ភ ជញ្ជីងថ្លឹង ។ល។)
- ផ្នែកទីលានចាក់សំរាម និងប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យទឹកសំអុយ
- រោងចក្រធ្វើជីកំប៉ុស្ត (សំណល់សរីរាង្គពីទីផ្សារគឺជាគោលដៅចំបង)
- រោងជាងជួសជុល និងរោងឡានសំរាម (សំរាប់រថយន្តសំរាម និងគ្រឿងចក្រនានានៅទីលាន) ។

6.2.2 បរិស្ថានធម្មជាតិនៃទីតាំងគំរោងនៅដង្កោ

អាកាសធាតុនៅតំបន់ដង្កោដែលជាទីតាំងគ្រោងធ្វើទីលានចាក់សំរាមថ្មី ទទួលឥទ្ធិពលខ្យល់មូសុងនារតី និងព្យុះសាន។ ខែដែលមានសីតុណ្ហភាពក្តៅបំផុតនោះគឺក្នុងខែមេសា ហើយខែដែលត្រជាក់ជាងគេនោះគឺខែមករា ហើយភ្លៀងធ្លាក់ប្រចាំឆ្នាំ៧០% ចាប់ពីខែឧសភាដល់ខែតុលា។ ផ្ទៃដីទីតាំងគំរោងភាគច្រើនគឺជាស្រែ និងវាលដែលមានដើមឈើខ្លះៗនិងត្រពាំងជាច្រើន។ គ្មានផ្លូវនៅទីតាំងរបស់គំរោងទេ តែមានផ្លូវជាតិលេខ ៣០៣នៅក្បែរនោះ។ ត្រពាំងលើកលែងតែត្រពាំងធារាសាស្ត្រចេញដែលឋិតនៅចុងខាងលិច គឺជាស្រះដែលកើតឡើងការជីកយកដី។ មានប្រឡាយធារាសាស្ត្រដែលលាតសន្ធឹងពីលិចទៅកើតនិងប្រលាយតូចមួយលាតសន្ធឹងខាងជើងនៃប្រឡាយមេ។

ស្ទឹងព្រែកត្នោតដែលហូរចាក់ទៅទន្លេបាសាក់ លាតសន្ធឹងពីលិចទៅកើតគឺឋិតនៅភាគខាងត្បូងទីតាំងគំរោង។ ប្រជាជនដែលរស់នៅតាមបណ្តោយស្ទឹងនេះប្រើប្រាស់ទឹកស្ទឹងសំរាប់បរិភោគចិញ្ចឹមជីវិត។ ប្រជាជនភាគច្រើនរស់នៅរាយប៉ាយក្នុងខ័ណ្ឌដង្កោប្រើប្រាស់ទឹកអណ្តូងសំរាប់បរិភោគ។ ទីតាំងគំរោងឋិតនៅភាគខាងលើដែលលាតសន្ធឹងទៅទិសខាងលិចនៃទន្លេមេគង្គហើយគ្របដណ្តប់ទៅដោយដីឥដ្ឋល្បាប់កំរាស់ពី១០ទៅ១៥ម៉ែត្រ។ រុក្ខជាតិ និងសត្វដែលត្រូវអភិរក្ស នោះមានតិចតួចដោយសារតំបន់នោះមិនមែនជាតំបន់ព្រៃឈើ។

6.2.3 ការរៀបចំចំណុចសំខាន់ៗ

a. លក្ខខណ្ឌក្នុងការរៀបចំ

a.1 កាលវិភាគការងារ

ការងារនៃដំណាក់កាលទីមួយ : ប្រតិបត្តិការណ៍ទីលាននឹងចាប់ផ្តើមនៅ ខែមករាឆ្នាំ ២០០៧ ។

ការងារនៃដំណាក់កាលទីពីរ : ប្រតិបត្តិការណ៍ទីលាននឹងចាប់ផ្តើមនៅ ខែមករាឆ្នាំ ២០១៣ ។

a.2 បរិមាណសំរាមដែលត្រូវចាក់នៅទីលានថ្មី

សំរាមដែលត្រូវចាក់នៅទីលានថ្មី គឺជាប្រភេទសំរាមទីក្រុងដែលប្រមូលពីភ្នំពេញលើកលែងតែសំរាមដែលមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាព ។ តារាងខាងក្រោមនេះបង្ហាញពីបរិមាណនៃសំណល់ តាមការប្រយោលលើចំនួនប្រជាជនដែលរំពឹងថានឹងត្រូវចាក់ចោលនៅ ទីលានថ្មីនេះ បន្ទាប់ពីវានឹងចាប់ផ្តើមអោយដំណើរការ (តារាង ៦-១ ខាងក្រោម) ។

បរិមាណនៃការចាក់ ត្រូវបានគិតដោយផ្អែកលើចំនួនប្រជាពលរដ្ឋដោយ NIS ដែលនឹងមានប្រមាណ ១១០,០០០តោន (៤.៥%)ច្រើននៅក្នុងតំនាក់កាលទីមួយ ជាងការគិតរបស់ក្រុមសិក្សា ។ នេះស្មើទៅនិងបរិមាណចាក់ ៣.៣ ខែ (ប្រមាណ ១.០ម កើនលើកំពស់ទីលាន ជាមួយនិងលទ្ធភាពទីលាន ០.៨ តោន/ម៣) ដែលនេះនឹងអាចមានផលប៉ះពាល់ខ្លះលេការធ្វើផែនការទីលាន ។

Table 6-1: បរិមាណចាក់ដែលបានប៉ាន់ស្មាន

ឆ្នាំ	បរិមាណសំរាមដែលត្រូវចាក់	
	បរិមាណប្រចាំឆ្នាំ (តោន/ឆ្នាំ)	បរិមាណកើនឡើង (តោន)
២០០៧	៣៣៧,១៥១	៣៣៧,១៥១
២០០៨	៣៦១,៣៥០	៣៩៨,៥០១
២០០៩	៣៨៨,៦១៦	១,០៨៧,១១៧
២០១០	៤១៦,៣១៩	១,៥០៣,៤៣៦
២០១១	៤៣៩,៨២៥	១,៩៣៤,២៦១
២០១២	៤៧៤,៩៣៨	២,៤១៨,១៩៩
២០១៣	៤៩៨,៩៥៥	២,៩១៧,១៥៤
២០១៤	៥២៤,៦៨៨	៣,៤៤១,៤៨២
២០១៥	៥៦១,៩៥១	៤,០០៣,៨៣៣

b. ផែនការសាងសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន៍លើទីលានថ្មី

ទីតាំងបំពាក់មធ្យោបាយនានានៅក្នុងទីលាននេះមានបង្ហាញដូចខាងក្រោម ។

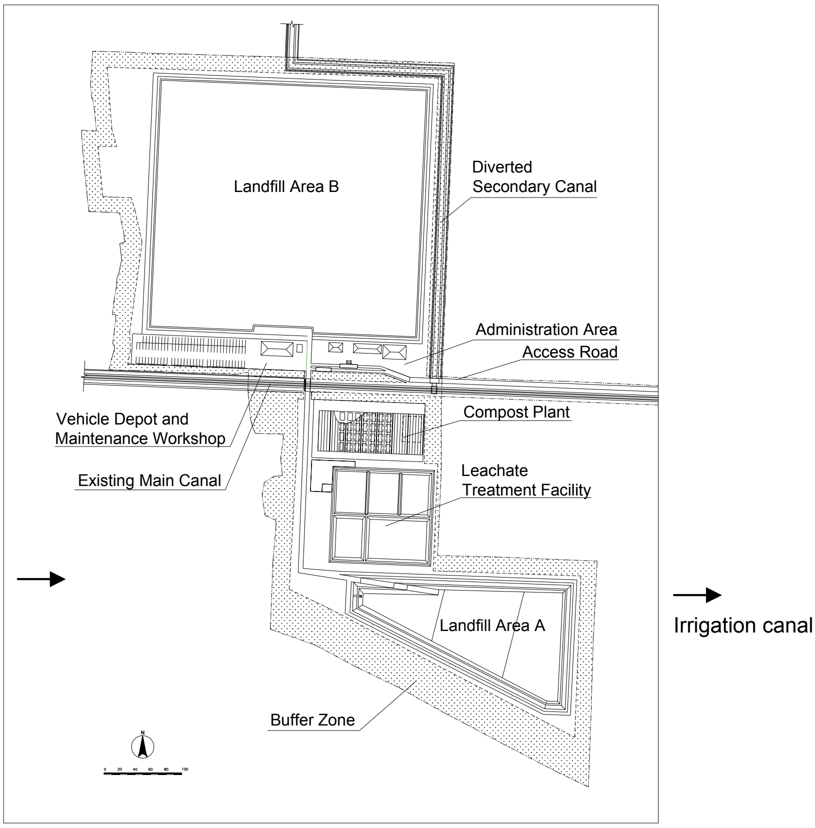

Figure 6-1: ប្លង់ផែនការរៀបចំទីលានចាក់សំរាមថ្មីដង្កោ (ដំណាក់កាលទី 1)

ដើម្បីពង្រីកទំហំដីសំរាប់ចាក់សំរាមឱ្យធំទូលាយនោះ ការសាងសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ពន័នានាត្រូវបង្រួមតូច ។ តំបន់ដែលបានរៀបចំសំរាប់ជាទីលានថ្មីនោះមានទំហំសរុប ២៣.៥ហ.ត ហើយសមត្ថភាពផ្ទុកមានរហូតដល់ ២,៣ លានម៉ែត្រគូបដោយមានសាងសង់ខ្ទង់ផ្លូវទប់ជុំវិញ ។ ដូចបានអធិប្បាយក្នុងជំពូក១.២ ហេដ្ឋារចនាសម្ពន័ទាំងនោះត្រូវរៀបចំឡើងដោយផ្អែកលើលទ្ធផលការអង្កេត ភូមិសាស្ត្រដែលបានធ្វើឡើងក្នុងជំហានទី២នៃការសិក្សា។ ដូច្នេះ ការសិក្សាអង្កេតភូមិសាស្ត្រត្រូវបានធ្វើឡើងសំរាប់ការ រៀបចំផ្ទៃដីទីលានចាក់សំរាម អគាររដ្ឋបាល ដេប៉ូនិងរោងជាងរថយន្តដែលចិតនៅភាគខាងជើងនៃប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ។

Table 6-2: ផ្ទៃហេដ្ឋារចនាសម្ព័នតាមផ្នែកដែលត្រូវសាងសង់

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ	ទំហំ (ហ.ត)
ផ្នែករដ្ឋបាល	០.៧
ផ្នែកទីលាន និងប្រព្រឹត្តិកម្មទឹកសំអុយ	១៧,០
រោងចក្រជីកំប៉ុស្ត	១,១
រោងជាងជួសជុល និងដេប៉ូឡាន	១.២
ផ្សេងៗ (តំបន់ទ្រនាប់ ។ល។)	១១,៤
សរុប	៣១,៤

c. ផែនការរៀបចំគ្រឿងចក្រ

គ្រឿងចក្រនានាត្រូវបានរៀបចំដូចខាងក្រោមតាមគំរោង :

Table 6-3: តារាងគ្រឿងចក្រសំរាប់ទីលាន

គ្រឿងចក្រ	បទដ្ឋាន	ចំនួន	ការប្រើប្រាស់
១ រថយន្តឈូសសំរាម	២១ តោន	៤	សំរាប់គៀរនិងបង្ហាប់សំរាម
២ រថយន្តចូកសំរាម	១.២ ម៉ែត្រ^{៣}	១	សំរាប់គៀរសំរាមនិងថែរក្សាផ្លូវ
៣ ឡានទឹក	៦,000 លីត្រ	១	ថែរក្សាផ្លូវនិងពលត់ភ្លើង
៤ ឡានបែន	១១ តោន	២	សំរាប់ដឹកដី
៥ ឡាន Pickup	4 WD	២	សំរាប់ពិនិត្យការដ្ឋាន
៦ រថយន្តដឹកដី	0.៧ ម^{៣}	២	សំរាប់ដឹកដី និងសំអាតលូ

ការពិនិត្យ និងជួសជុលតូចតាចប្រចាំថ្ងៃត្រូវធ្វើនៅរោងជាងក្នុងការដ្ឋាន រីឯការជួសជុលទ្រង់ទ្រាយធំត្រូវធ្វើដោយក្រុមជាងដែលទទួលម៉ៅការ ។ ការលំអិតអំពីរោងជាងនានាមានបង្ហាញក្នុងតារាងផែនការជួសជុលរថយន្តដឹកសំរាម ។

d. រចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រង និងប្រពន្ធ័គ្រប់គ្រង

ការងារប្រតិបត្តិការនៅទីលានក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ រ.ក.ស.ភ គឺការទទួលខុសត្រូវលើការងារចាក់សំរាម ។ មន្ត្រីនៅ ទីលានត្រូវបានរៀបចំដូចខាងក្រោមតាមគំរោង ។

Table 6-4: : តារាងបុគ្គលិកប្រតិបត្តិការណ៍ទីលាន

ផ្នែក	ពេលបច្ចុប្បន្ន	២00៧	២0១២	២0១៥
១- នាយក		១	១	១
២. ប្រធានផ្នែក	១	១	១	១
៣. វិស្វករ	-	១	១	១
៤. ស្មៀន	-	២	២	២
៥. អ្នកថ្លឹងជញ្ជីង	២	៣	៣	៣
៦. អ្នកត្រួតពិនិត្យ	-	៤	៤	៤
៧. អ្នកបើកបរ	-	២២	២៥	២៩
៨. កម្មករ	១	១២	១២	១២
សរុប	៤	៤៥	៤៨	៥២

តារាងបុគ្គលិកសំរាប់ប្រតិបត្តិការណ៍ធ្វើដីកំប៉ុស្តនៅឆ្នាំ ២00៧ បានស្នើរមានដូចរៀបរាប់ខាងក្រោម ។

Table 6-5: តារាងបុគ្គលិកប្រតិបត្តិការណ៍ធ្វើដីកំប៉ុស្ត

ផ្នែក	ចំនួន
១. ប្រធានផ្នែក	១
២. ប្រចាំការនៅការិយល័យ	១
៣. អ្នកត្រួតពិនិត្យ	២
៤. អ្នកបើកបរ	២
៥. កម្មករ	២៥
សរុប	៣១

e. ការត្រួតពិនិត្យ និងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន

ការត្រួតពិនិត្យតទឹកក្រោមដី ទឹកនៅផ្ទៃលើ ឧស្ម័នពីទីលាន សម្លេង ការស្រុតដី ភ្លើង និងក្លិនត្រូវបានធ្វើឡើងនៅទីតាំងដូចរូបភាព៦-២ ខាងក្រោម ។ រង្វាស់សារធាតុដែកនិងសារធាតុមានគ្រោះថ្នាក់មានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការត្រួតពិនិត្យ ប៉ុន្តែការវាស់ដូច្នេះត្រូវចំណាយលុយច្រើនណាស់។ ដោយគិតលើស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុរបស់សាលាក្រុងភ្នំពេញ-រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានីភ្នំពេញ ក្រុមសិក្សាបានផ្តល់អនុសាសន៍តែពីរបីមុខប៉ុណ្ណោះសំរាប់ត្រួតពិនិត្យមានដូចជា : H, EC, Cl ជាដើម។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ការចំណាយក្នុងការវាស់សារធាតុទាំងបីនេះអស់ថវិកាតិច នោះរដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់នឹងមានលទ្ធភាពក្នុងការការពារទឹកស្អុយមិនអោយជ្រាប។ ពីព្រោះសារធាតុទាំងនេះត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរគួរអោយកត់សំគាល់នៅពេលដែលទឹកស្អុយជ្រាបចូលទឹកដែលយើងយកមកពិនិត្យនោះ។ ប្រសិនបើបំរែបំរួលត្រូវបានដឹងនោះរដ្ឋាការត្រូវវាស់គុណភាពទឹកដោយរួមបញ្ចូលទាំងសារធាតុដែក ហើយចាត់វិធានការដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានោះអោយបានលឿន។

ការត្រួតពិនិត្យជាប្រចាំអោយបានច្រើនដងដែលធ្វើឡើងដោយមន្ទីរបរិស្ថាន-រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់ ត្រូវបានគ្រោងធ្វើជារៀងរាល់ខែ ហើយនិងចូលរួមក្នុងការត្រួតពិនិត្យជាមួយគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យក្រោយពីការត្រួតពិនិត្យនោះមកពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ ។

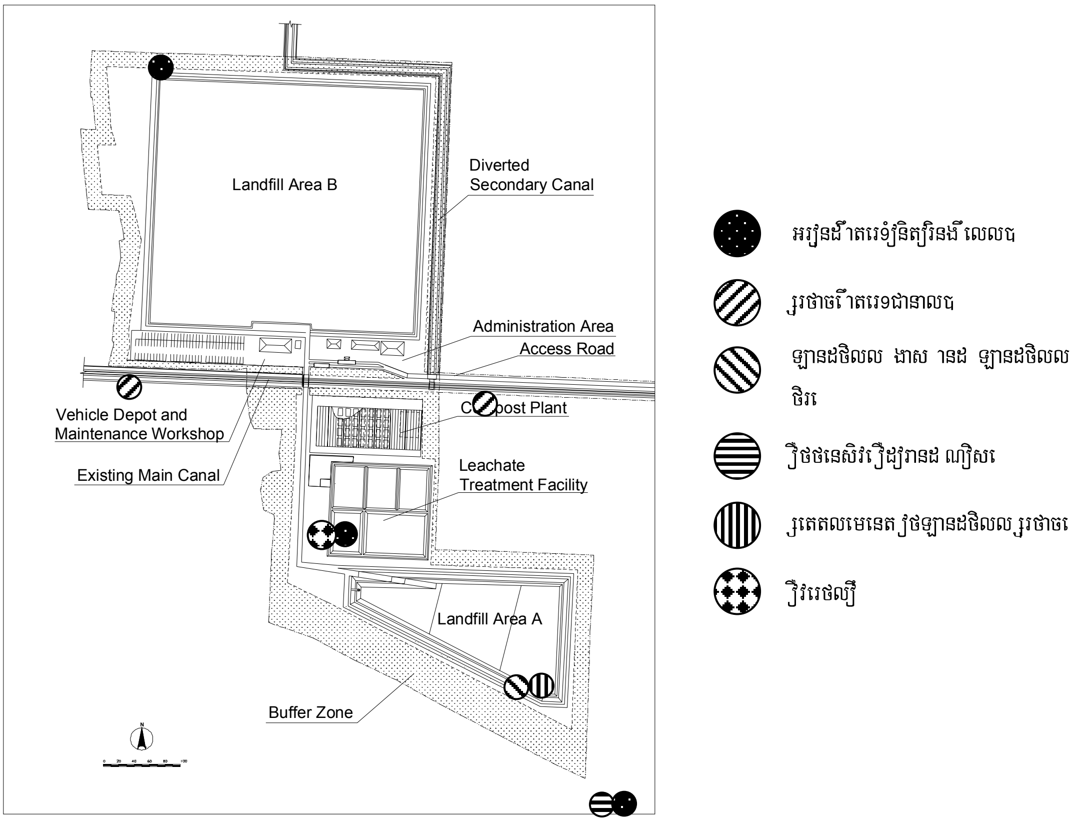

Figure 6-2: ចំណុចត្រួតពិនិត្យ

មុខការនិងពេលវេលាដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យបានបង្ហាញក្នុងតារាងខាងក្រោម

Table 6-6: Monitoring Plan of Dang Kor Disposal Site

មុខការ	ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និង ឧបករណ៍	មុខការដែលត្រូវវាស់	ដំណាក់កាល		
			ការសាងសង់	ប្រតិបត្តិការ	ពេលបិទទីលាន
ទឹកក្រោមដី	អណ្តូងដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យ	ការចំលងអគ្គីសនី, Cl⁻, pH		√	√
ទឹកលើផ្ទៃ	សំណាកទឹក	ការចំលងអគ្គីសនី, Cl⁻, pH		√	√
ឧស្ម័នចេញពីទីលាន	បំពង់បង្ហុយឧស្ម័ន	មេតាន កាបូនិច ទឹក សីតុណ្ហភាព		√	√
សំលេង	ឧបករណ៍វង្វាស់សំលេង	ក្លិន សំលេង	√	√	
ភាពស្រុត	ក្តារវាស់ភាពស្រុត	កំរិតស្រុត		√	√
ភ្លើងឆេះ	ត្រួតពិនិត្យដោយមនុស្ស	ភ្លើងឆេះទីលាន		√	√
ក្លិនស្អុយ	ត្រួតពិនិត្យដោយមនុស្ស	ក្លិនស្អុយ		√	√
ហៀរចេញ	ត្រួតពិនិត្យដោយមនុស្ស	ទឹកហៀរចេញពីអាងប្រព្រឹត្តកម្មទឹកស្អុយ		√	√

e.1 គណកម្មការត្រួតពិនិត្យ

ដើម្បីពង្រឹងប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ គណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យរួមមានសាលាក្រុង ក្រ.ប.ស្ថ មន្ទីរបរិស្ថាន គណកម្មការអភិវឌ្ឍភូមិ និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនឹងត្រូវបានគេបង្កើតឡើង។ គណកម្មការនោះមានតួនាទីដូចខាងក្រោម:

- សមាជិកគណៈកម្មការត្រូវចូលរួមការត្រួតពិនិត្យនិងអង្កេតពីលក្ខខ័ណ្ឌបរិស្ថានរបស់ទីលាន និងតំបន់ដែលនៅជុំវិញទីលាន
- ប្រសិនបើប្រតិបត្តិការត្រូវបានសង្ស័យថាធ្វើអោយមានផលប៉ះពាល់ដល់លក្ខខ័ណ្ឌបរិស្ថាន សមាជិកគណៈកម្មការត្រូវធ្វើសំណើរការស្ទាបស្ទង់ហើយនិងចូលរួមការត្រួតពិនិត្យទីលាន
- ដើម្បីអោយប្រតិបត្តិការទីលានបានល្អ គណៈកម្មការត្រូវធ្វើការពិភាក្សានៅពេលណាដែលចាំបាច់។

ក្រសួងបរិស្ថាន សាលាក្រុង-មន្ទីរបរិស្ថាន និងរដ្ឋាការគ្រប់គ្រងសំណល់បានធ្វើការត្រួតពិនិត្យទីលានជាលក្ខណៈផ្ទៃក្នុងរួចទៅហើយ ហើយបន្ទាប់មកការត្រួតពិនិត្យនឹងមានដំណើរការយ៉ាងរលូន ហើយគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យមួយដូចបាននិយាយខាងលើនឹងត្រូវបង្កើតឡើង។

ដូច្នេះ ការលំអិតស្តីពីការត្រួតពិនិត្យនិងគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យនឹងត្រូវសិក្សាឡើងវិញជាលំអិតនៅក្នុងដំណាក់កាលរៀបចំ។

f. តំលៃវិនិយោគគំរោង

សរុបតំលៃនៃគំរោងដោយរាប់បញ្ចូលទាំងតម្លៃប្រតិបត្តិការណ៍ និងថែទាំត្រូវបានរំពឹងថានឹងមានបង្ហាញដូចខាងក្រោមលើកលែងតែការសាងសង់ទីលានជួសជុល ។

Table 6-7: ផែនការតម្លៃដើមគំរោងទីលានចាក់សំរាមដង្កោ (១,000ដុល្លាសហរដ្ឋ)

		២០០៥	២០០៦	២០០៧	២០០៨	២០០៩	២០១០	២០១១	២០១២	២០១៣	២០១៤	២០១៥	សរុប
ផ្នែករដ្ឋបាល	វិនិយោគ	៩៥	១៦៥៣	0	0	0	0	៤	៧៥	0	0	0	១៨២៧
	ប្រតិ.និងថែ.	0	0	១៣២	១៣២	១៣២	១៣២	១៣៧	១៣៤	១៩២	១៣៩	១៣៩	១២៦៩
ផ្នែកទីលាន	វិនិយោគ	៣១៦	៦៨២៦	0	0	0	១៧៥	១៩៣	៣៣៤៩	១៧២៤	0	0	១២៥៨៣
	ប្រតិ.និងថែ.	0	0	១៣២២	១៣០៤	១៣០៤	១៣០៤	១៣៤៤	១៣៣៤	១៣៤២	១៣៥៧	១៤៦៨	១២០៧៩
កន្លែងធ្វើជីកំប៉ុស្ត	វិនិយោគ	៥៩	១១៣៥	0	0	0	0	0	0	១១០	0	0	១៣០៤
	ប្រតិ.និងថែ.	0	0	៥៦	៥៦	៥៦	៥៦	៦២	៥៨	៦១	៦៣	៦៣	៥៣១
រោងជាង	វិនិយោគ	៧៦	១៤៩៨	0	0	0	0	0	0	0	0	0	១៤៥៨
	ប្រតិ.និងថែ.	0	0	១២១	១២១	១២១	១២១	១៣៧	១៣០	១៣៨	១៤៨	១៤៨	១១៨៥
សរុប	វិនិយោគ	៥៤៦	១១១១២	0	0	0	១៧៥	១៩៧	៣៤២៤	១៨៣៤	0	0	១៥៧១៤
	ប្រតិ.និងថែ.	0	0	១៦៣១	១៦១៣	១៦១៣	១៦១៣	១៦៨០	១៦៥៦	១៧៣៣	១៧០៧	១៨១៨	១៣៨៧៩

6.2.4 ការវាយតំលៃគំរោង

a. ការវាយតំលៃបច្ចេកទេស

លទ្ធផលនៃការពិសោធន៍ដីបានបង្ហាញថា ទីតាំងដែលគ្រោងធ្វើជាទីលានចាក់សំរាមថ្មីនោះ ត្រូវបានគ្របដណ្តប់ក្នុងជំរៅប្រហែលជា១០ម៉ែត្រដោយស្រទាប់ដីឥដ្ឋ ហើយមានស្រទាប់ដីខ្សាច់ដែលមានកំរិតជ្រាបទឹក ១x១០$^{-៣}$ cm/s ដែលឋិតនៅភាគខាងកើតទីតាំងគំរោង ចន្លោះរវាងពី៣ទៅ៤ម៉ែត្រពីផ្ទៃក្រោម។ ស្រទាប់ដីឥដ្ឋមានកំរិតជ្រាបទឹកត្រឹមតែ ១០$^{-៦}$ cm/s ដែលតួលេខនេះទាបល្មមក្នុងការបញ្ឈប់ទឹកស្អុយជ្រាបចូលទឹកក្រោមដី។ (នៅប្រទេសជប៉ុន ស្រទាប់ដីឥដ្ឋត្រូវមានកំរិតជ្រាបទឹក ១x១០$^{-៦}$ cm/s ហើយមានកំរាស់៥០សង់ទីម៉ែត្រឬច្រើនជាងនេះតាមស្តង់ដា)។ ផ្ទៃទីលាននឹងត្រូវជីកយកដីដែលមានជំរៅ ៩ម៉ែត្រដើម្បីធ្វើអោយសមត្ថភាពផ្ទុករបស់ទីលានមានកំរិតអតិបរមា និងដើម្បីកាត់បន្ថយការចំណាយប្រតិបត្តិការទីលានអោយមានកំរិតអប្បបរមាដោយការជីកយកដីលក់។ ទោះបីជាយ៉ាងនេះក្តី គ្រោះថ្នាក់មួយអាចនឹងកើតឡើង ដោយស្រទាប់ដីជ្រាបទឹកដែលឋិតនៅក្រោមបាតទីលានដែលត្រូវកាយយកនោះប្រហែលជានឹងពង្រីកដោយកាត់បន្ថយសំពាធ ហើយដោយហេតុដូច្នេះទឹកស្អុយនឹងជ្រាបចូលទឹកក្រោមដី។ ជាមួយគ្នានេះផងដែរ ស្រទាប់ដីខ្សាច់ដែលបានរៀបរាប់ពីខាងលើប្រហែលជានឹងរីកធំឡើង៧ផងដែរ។ ដូច្នេះ ក្រុមសិក្សាសូមផ្តល់អនុសាសន៍អោយធ្វើការអង្កេតពិសោធន៍ពីលក្ខណៈភូមិសាស្ត្របន្ថែមទៀតសំរាប់ការរៀបចំអោយបានលំអិត។ មានការព្រួយបារម្ភមួយគឺថាទឹកស្អុយនឹងជ្រាបតាមរយៈផ្ទែកដែលត្រូវពន្លឺថ្ងៃនៃស្រទាប់ដីខ្សាច់ ដូច្នេះចាំបាច់ត្រូវយកស្រទាប់ដីឥដ្ឋដែលបាននិយាយពីខាងលើមកចាក់គ្របពីលើ។ វិធានការនេះគឺគ្រប់គ្រាន់នឹងបញ្ឈប់ទឹកស្អុយជ្រាបចូលទឹកក្រោមដី។ ផែនការអភិវឌ្ឍបានប្រើប្រាស់លក្ខខ័ណ្ឌក្នុងស្រុកនានានៃទីតាំងនិងសំរេចជោគជ័យក្នុងការធ្វើអោយការចំណាយមានកំរិតអប្បបរមា។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ដើម្បីបង្ការការប្រេះស្រាំក្នុងកំឡុងពេលសាងសង់ ចាំបាច់ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យសារជាតិសំណើមនិងត្រួតពិនិត្យកំរាស់នៃស្រទាប់ដីឥដ្ឋ ។ល។

អ្នករស់នៅក្បែរនោះបានប្រើប្រាស់ទឹកស្ទឹងដោយច្រោះទុកអោយរងនិងដាំសំរាប់បរិភោគ។ ដូច្នេះ ដែលទឹកសំអុយដែលនឹងធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មនោះមិនអាចបង្ហូរចូលប្រភពទឹកបានទេ ។ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានេះ ទឹកសំអុយត្រូវរំហួតដោយកំដៅថ្ងៃ ហើយនិងត្រូវបង្ហូរត្រឡប់ទៅទីលានវិញនារដូវភ្លៀងដើម្បីធ្វើការលាយច្របល់ជាមួយទឹកសំអុយថ្មី ។ នេះជាប្រពន្ធ័មួយ ដែលមិនអនុញ្ញាតអោយបង្ហូរទៅក្រៅទីលាន ។ ជាងនេះទៅទៀត វិធានការទប់ស្កាត់ការបង្ហូរទឹកសំអុយចេញ ទីតាំងទីលានត្រូវបានគ្រោងធ្វើទំនប់ព័ទ្ធជុំវិញដែលមានកំពស់ ១០.២ម៉ែត្រលើកំពស់ទឹកសមុទ្រ ហើយកំពស់នេះខ្ពស់ជាងកំរិតកំពស់ទឹកជំនន់ដល់ទៅ៣០សង់ទីម៉ែត្រដែលកើតមាននៅតំបន់នេះកាលពីពេលមុន។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី យើងមិនអាចសន្និដ្ឋានថានេះជាផែនការល្អដែលអាចទប់ទល់នឹងគ្រោះធម្មជាតនោះទេ តែវិធានការកាត់បន្ថយទឹកស្អុយអោយមានកំរិតស្របតាមស្តង់ដានឹងត្រូវរៀចំឡើងដើម្បីបន្ថយផលប៉ះពាល់អោយមានកំរិតអប្បបរមាដល់តំបន់ដែលនៅជុំវិញនោះ។

ទំហំបញ្ចេញសំណល់ពីឆ្នាំ ២០០៧-២០១៥ ដែលធ្វើការសន្និដ្ឋានលើចំនួនប្រជាពលរដ្ឋដោយការិយាល័យជំរឿនមាន៩% ដែលច្រើនជាងការសិក្សា ។ ទីលានដែលធ្វើការសិក្សា នឹងមានសមត្ថភាពរហូតដល់ ៦ឆ្នាំ ចាប់ពី ២០០៧-២០១២ ។ ប្រសិនបើចំនួនប្រជាពលរដ្ឋនឹងមានកំនើនដូច្នោះមែន នោះអាយុទីលាននឹងត្រូវបន្ថយអស់ ៣.៣ ខែដែរនោះនឹងមិនប៉ះពាល់ការងារនៅដំណាក់កាលទីមួយទេ ។ តែនៅដំណាក់កាលទីពីរ គេចាំបាច់ត្រូវពិនិត្យបរិមាណហូរចូលនិងស្ថិតិ ប្រជាពលរដ្ឋដោយប្រៀបធៀបទៅនិងគំរោងបួង់ ។ កាលវិភាគនៃគំរោងត្រូវតែផ្លាស់ប្តូរជានិច្ច ។

b. ការវាយតំលៃសង្គម

ការប៉ះពាល់ដែលនឹងអាចបណ្តាលមកពីទីលានថ្មី មានរៀបរាប់ខាងក្រោម ។ ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន :

- ការកើនឡើងចំពោះថ្លៃសេវា

- បាត់បង់ប្រាក់ចំណូលចំពោះប្រជាកសិករនៅក្បែរទីលានចាក់សំរាម
- មានការបាត់បង់ប្រាក់ចំណូលចំពោះអ្នករើសសំរាមនៅទីលានចាស់

ដើម្បជាវិធានការណ៍សំរាប់កាត់បន្ថយការកើនឡើងនៃការប្រមូលតំលៃសេវានេះក្រុមសិក្សាបានស្នើរអោយលក់ដីដែលនឹងជីក ។ ជាងនេះទៀត ប្រពន្ធ័នៃការកំណត់ថ្លៃសេវាគួរត្រូវផ្លាស់ផ្តូរទៅច្បាមយកគេហដ្ឋានដែលមានរបររកស៊ីដែលបញ្ហានេះអាចជួយបន្ថយទម្ងន់ចំពោះគេហដ្ឋានធម្មតា ។ វីធវិធានកាណ៍ចំពោះការបាត់បង់ប្រាក់ចំណូលរបស់ប្រជាកសិករនៅក្បែរទីលាននោះ ទីលានថ្មីអាចផ្តល់ការងារខ្លះចំពោះពួកគាត់ដូចជាធ្វើការនៅទីលាន និងការផលិតជីកំប៉ុស ។

អ្នករើសសំរាម នឹងមិនអនុញ្ញាតអោយចូលរើសសំរាមនៅទីលានថ្មីឡើយដែលនឹងក្លាយជាផលវិបាកចំពោះការបាត់បង់ប្រាក់ចំណូលដោយសារការបិទទីលានចាស់ ។ ការងារនេះមិនអាចដោះស្រាយបានតាមតែរយះសកម្មភាពប្រមូលសំរាមតែឯងនោះទេ ។ ការពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំរាមនឹងត្រូវការបន្ថែមនូវបុគ្គលិករបស់ រ.គ.ស.ភ និងក្រុមប្រមូលបថម ដែលក្រុមសិក្សាលើកទឹកចិត្តអោយជ្រើសរើសអ្នករើសសំរាមដើម្បីជួយកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ ។

យុទ្ធវិធីមូលដ្ឋាននានាក្នុងការដោះស្រាយជាមួយអ្នករើសសំរាមដែលនឹងត្រូវបាត់បង់ប្រាក់ចំណូលត្រូវបានសង្ខេបក្នុងរង្វាយតំលៃគំរោង" ការបិទទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ" ក្នុងជំពូក ៦.៤.៣ ។

c. ការវាយតំលៃបរិស្ថាន

c.1 សន្និដ្ឋាន

ផ្អែកលើលទ្ធផលនៃការពិនិត្យដោយយកចិត្តទុកដាក់លើ ការសិក្សាគំរោងធនធានធម្មជាតិ ការវិភាគលើហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន លទ្ធផលស្ទង់មតិសាធារណៈ វិធីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន ការវិភាគលើជំរើសនានា ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងសមត្ថភាពរបស់ស្ថាប័នពាកព័ន្ធ នោះគេរំពឹងថាផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានទាំងនោះ នឹងត្រូវបានត្រួតពិនត្យ និងកាត់បន្ថយបានច្រើន ។ ការសិក្សាលំអិតលើផ្នែកនីមួយៗមានអធិប្បាយខាងក្រោម ។

c.2 គំរោង

គំរោងនេះរៀបចំឡើងសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ទីលានចាក់សំរាមថ្មីនៅដង្កោ ហើយសាលាក្រុងភ្នំពេញគឺជាម្ចាស់គំរោង ។ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់សំរាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងនៅរាជធានីភ្នំពេញ និងបន្តផ្តល់សេវាកម្មប្រមូលសំរាមដល់ប្រជាពលរដ្ឋ នៅពេលដែលទីលានចាស់នឹងត្រូវបិទជាស្ថាពរនៅឆ្នាំ២០០៧ ។ ការអនុវត្តន៍គំរោងនឹងផ្តល់ប្រយោជន៍ជាសាធារណៈ ដល់ប្រជាពលរដ្ឋរាជធានីភ្នំពេញ ព្រមទាំងជួយវិភាគទានដល់ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និងថែរក្សាបរិស្ថានស្អាតមួយ ។ គំរោងនេះគ្របដណ្តប់លើផ្នែកជាច្រើនពោលគឺ ដំណាក់កាលនៃការសាងសង់ ការបើក និងបិទទីលាន ជាមួយនិងការគិតគូរយ៉ាងខ្លាំងលើការថែទាំបរិស្ថាន ។ ការជ្រើសរើសទីតាំង ទំហំដី និងវិធីសាស្ត្រនៃការចាក់សំរាមត្រូវបានគេគិតដល់ការថែទាំបរិស្ថាន ព្រមជាមួយនិងផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានមួយត្រឹមត្រូវ ។ មិនត្រឹមតែវិធានការនោះទេ តែគេក៏បានគិតដល់ការបង្កើតគណកម្មការសំពប់គំរោង និងការបណ្តុះបណ្តាលដល់មន្ត្រីនានា ។

c.3 ដំណាក់កាលនៃការធ្វើ EIA

គំរោងនេះតំរូវឱ្យធ្វើ EIA ដោយយោងលើអនុក្រឹត្យស្តីអំពីដំណើរការវាយតំលៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាននៅកម្ពុជា ។ ដោយ តំរូវការនេះហើយ ការធ្វើ IEE ដំបូងត្រូវបានរៀបចំឡើងហើយដាក់ជូនក្រសួងបរិស្ថាន ។

EIA ដំបូង ត្រូវបានរៀបចំឡើងអាស្រ័យលើលទ្ធផលនៃ IEE ដែលបានគ្របដណ្តប់លើគ្រប់ជ្រុងនៃបរិស្ថានដែលបានអនុម័តឱ្យធ្វើ តាំងពីថ្ងៃទី ១៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៣ ។ ដើម្បីអោយក្រសួងបរិស្ថានអនុម័តយល់ព្រមលើ EIA សាលាក្រុងភ្នំពេញដែលជាម្ចាស់គំរោងបានដាក់របាយការIEE និង EIA ហើយនឹងបានធ្វើវេទការសារធារណៈលើកទី3 ។ ជាពិសេស សាលាក្រុងភ្នំពេញនិងរដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់បានដើរតួនាទីក្នុងការពន្យល់ពីគំរោងដល់រាល់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំង

អស់នៅក្នុងវេទការសាធារណៈលើកទី៣។ ក្រុមសិក្សាគ្រាន់តែជួយសាលាក្រុងភ្នំពេញដើម្បីអោយទទួលបានការយល់ព្រមពីក្រសួងបរិស្ថានលើ EIA តាមរយៈការប្រតិបត្តិការអង្កេតបរិស្ថាននិងការរៀបចំនៃពង្រាងផែនការអភិវឌ្ឍដែលជាការលំបាករបស់សាលាក្រុងភ្នំពេញ។

c.4 ការចូលរួមពីសាធារណៈ (វេទិកាសារធារណៈ)

ជាផ្នែកមួយនៃការធ្វើ EIA វេទការសាធារណៈត្រូវបានរៀបចំឡើងចំនួនបីលើក្ប ចំណុចសំខាន់ៗនៃវេទការសារធារណៈបានសង្ខេបដូចខាងក្រោមៈ

c.4.1. ចំណុចសំខាន់ៗនៃវេទការ សារធារណៈ

(១) គោលបំណង

គោលបំណងចំបងរបស់វេទការសារធារណៈគឺដើម្បីបង្កើតនូវការយល់ព្រមឯកភាពរវាងអ្នកពាក់ព័ន្ធនិងគំរោងទាំងអស់។

វេការសារធារនៈលើកទី១បានធ្វើឡើងមុនពេលចាប់ផ្តើមក្នុងការធ្វើF/ ។ ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងពីគំនិតយោបល់និងរិះគន់ពីរាល់អ្នកចូលរួមទាំងអស់នៅក្នុងផែនការF/និងផែនការអភិវឌ្ឍចុងក្រោយក៏ជាគោលបំពងយ៉ាងសំខាន់ផងដែរ។

(២) តំបន់គោលដៅចំបងៗ និងអ្នកចូលរួមវេទការសារធារណៈ

តំបន់ទាំងបីខាងក្រោមត្រូវបានជ្រើសរើសដោយសារជាតំបន់ដែលអាចនឹងទទួលផលប៉ះពាល់ខ្លាំងជាងគេបំផុតៈ តំបន់ដែលឋិតក្នុងរង្វង់កាំ១គ.មពីចំណុចអ័ក្សនៃទីតាំងគ្រោងធ្វើជាទីលាន តាមបណ្តោយផ្លូវជាតិលេខ ៣០៣ និងតាមបណ្តោយពាក់កណ្តាលនៃដងស្ទឹងព្រែកត្នោត។ (ចុងខាងក្រោមបំផុតនៃស្ទឹង ទឹកស្ទឹងមិនត្រូវបានប្រើប្រាស់សំរាប់បរិភោគឬចិញ្ចឹមជីវិតឡើយ)។ តំបន់ដែលឋិតនៅក្នុងរង្វង់កាំ១គ.មពីទីលានសំរាមថ្មី រាល់ផ្ទះដែលរស់នៅក្នុងតំបន់នោះត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអ្នកពាក់ព័ន្ធ ចំណែកអាជ្ញាធរវិញត្រូវបានអញ្ជើញអោយចូលរួមពីតំបន់ពីរទៀត។

ជាប់តាំងពីវេទការសារធារណៈលើកទី១មក រាល់ផ្ទះដែលឋិតនៅក្នុងរង្វង់នោះត្រូវបានអញ្ជើញអោយចូលរួម។ ភាគីជាដៃគូបានទទូចអោយប្រាប់ដល់រាល់អាជ្ញាធរភូមិនិងសង្កាត់ក្នុងខ័ណ្ឌដង្កោជាមុនសិន ដូច្នេះហើយអាជ្ញាធរទាំងនោះត្រូវបានអញ្ជើញអោយចូលរួមជាលើកទី១។ ចុងក្រោយបំផុត គ្រប់សង្កាត់និងភូមិដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវបានអញ្ជើញអោយចូលរួម ចំណែកឯប្រជាជនវិញមានតែតំណាង (ប្រធានក្រុម)ប៉ុណ្ណោះត្រូវបានអញ្ជើញអោយចូលរួម ដោយសារតែទីតាំងប្រជុំមានកំរិត។

អ្នករើសសំរាមនៅទីលានស្ទឹងមានជ័យមិនត្រូវបានអញ្ជើញអោយចូលរួមក្នុងវេទការសារធារណៈទេពីព្រោះគ្មានតំណាងអ្នករើសសំរាមទេ។ ផ្ទុយមកវិញ ការអង្កេតបរិស្ថានសង្គមក្នុងដំណាក់កាលទី១បានព្យាយាមដើម្បីទទួលបានគំនិតយោបល់និងផែនការអនាគតបន្ទាប់ពីទីលានស្ទឹងមានជ័យត្រូវបិទនោះ។ ជាងនេះទៅទៀត រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់និងក្រុមសិក្សាបានបានរៀបចំការប្រជុំដោយអញ្ជើញអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ប្រធានសហគមន៍នានាដែលពាក់ព័ន្ធយ៉ាងសកម្មជាមួយនិងបញ្ហាអ្នករើសសំរាម ដើម្បីមកផ្លាស់ប្តូរយោបល់ថាតើត្រូវជួយអ្នករើសសំរាមដោយរបៀបណាដើម្បីអោយពួកគេផ្លាស់ប្តូរការងារ។ ជាការចាំបាច់ណាស់សំរាប់សាលាក្រុងភ្នំពេញ-រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់ក្នុងការរៀបចំការប្រជុំជាប្រចាំរបៀបនេះចាប់តាំងពីពេលនេះទៅនិងដើម្បីបង្កើនទូវយន្តការតាមរយៈដែលអ្នករើសសំរាមអាចទាក់មករដ្ឋាករបានយ៉ាងងាយស្រួល ។

c.4.2. ការស្ទាបស្ទង់បញ្ជាក់

ទោះបីជាមានវិវត្តសំនួរនិងចំលើយក្នុងវេទិកាសាធារណៈនីមួយៗហើយក៏ដោយ គេរំពឹងថាភាគច្រើននៃអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាននិងប្រជាជនមានការលំបាកក្នុងការយល់ពីមាតិការនៃបទបង្ហាញដោយសារតែកំរិតចំណេះដឹងស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងនៅមានកំរិត ហើយប្រជាពលរដ្ឋភាគច្រើនមិនហ៊ានបញ្ចេញមតិយោបល់នៅចំពោះមុខអាជ្ញាធរ។ ដូច្នេះក្រុមសិក្សាបានធ្វើការស្ទាបស្ទង់បញ្ជាក់ឡើងវិញបន្ទាប់ពីវេទិការសារធារណៈនីមួយៗ ដើម្បីចង់ដឹងកំរិតយល់លើបទបង្ហាញនិងដើម្បីទទួលបាននូវគំនិតយោបល់និងការផ្តល់មតិស្តីពីផែនការអភិវឌ្ឍ ។

ភាពលំអិតនៃវេទិការសារធារណៈទាំងបីនិងលទ្ធផលនៃការស្ទាបស្ទង់បញ្ជាក់ត្រូវបានបង្ហាញនៅសេចក្តីបន្ថែម ១៥ (វេទការសារធារណៈលើកទី១និងទី២) និងសេចក្តីបន្ថែម ១៨ (លើកទី៣) ក្នុងរបាយការណ៍ជំនួយ ។

c.4.3. បញ្ហានានាដែលត្រូវដោះស្រាយ

វេទកាសាធារណៈទាំងបីលើកត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីបង្កើតនូវការឯកភាពយល់ស្របគ្នារវាងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ និងឆ្លុះបញ្ចាំងនូវមតិយោបល់និងសំនួរស្តីពីផែនការគំរោង ។ វេទកាសាធារណៈផ្តល់នូវឳកាសដល់ទាំងម្ចាស់គំរោងនិងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាននិងប្រជាពលរដ្ឋផ្លាស់ប្តូរយោបល់គ្នា ប៉ុន្តែដោយសារកំរិតចំណេះដឹងស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងរបស់ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ប្រជាជន និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនៅមានកំរិត អ្នកចូលរួមខ្លះមិនអាចយល់នូវបទបង្ហាញបានទាំងស្រុងទេនៅពេលវេទកាសារធារណៈ ដូចលទ្ធផលនៃការស្ទាបស្ទង់បញ្ជាក់បានបង្ហាញនៅក្រោយពេលវេទកាសារធារណៈនីមួយៗ។ ជាការចាំបាច់ណាស់សំរាប់រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់ និងសាលាក្រុងភ្នំពេញក្នុងការរៀបចំការប្រជុំរបៀបនេះដើម្បីពង្រីកចំណេះដឹងអោយកាន់តែស៊ីជំរៅថែមទៀតស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងនិងការយល់ដឹងពីផែនការអភិវឌ្ឍ។

ការអភិវឌ្ឍនូវសំភារៈអប់រំតាមរយៈរូបភាពស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងដល់ប្រជាជនគឺជាវិធានការមួយដែលអាចសំរេចបាន។ (គំរូនៃសំផារៈអប់រំដើម្បីពន្យល់ថាតើកន្លែងណាជាកន្លែងត្រូវចាក់សំរាមត្រូវបានបង្កើតឡើងអោយល្អប្រសើររួចមកហើយ)។ វិធីសាស្រ្តនៃបទបង្ហាញ និងស្ទីលគួរតែធ្វើអោយប្រសើរផងដែរ។ កំនិតដែលអាចទៅរួចសំរាប់បុគ្គលិករដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំនល់និងសាលាក្រុងភ្នំពេញក្នុងការទស្សនកិច្ចតាមភូមិនីមួយៗហើយរៀបចំការប្រជុំតូចមួយដើម្បីផ្តល់ពត៌មានចាំបាច់ព្រមតាំងសំភារៈអប់រំមុនពេលដែលការអភិវឌ្ឍត្រូវបានបញ្ចប់ ។

c.5 សមត្ថភាពរបស់ម្ចាស់គំរោង

ម្ចាស់គំរោងគឺសាលាក្រុងភ្នំពេញ ។ ស្ថាប័នដែលនៅក្រោមការដឹកនាំរបស់សាលាក្រុងភ្នំពេញគឺ រ.គ.ស.ភ និង ម.ប.ស ទទួលខុសត្រូវលើការធ្វើប្រតិបត្តិការណ៍និងត្រួតពិនិត្យគំរោងនិមួយ ៗ ។ ដើម្បីកសាងសមត្ថភាពមន្រ្តីរបស់រ.គ.ស.ភ និងម.ប.ស ក្នុងការងារអនុវត្តគំរោង នោះពួកគេបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលតាមរយះការកែលំអទីលានស្ទឹងមានជ័យ ដែលធ្វើឡើងដោយក្រុមសិក្សា JICA ។

c.6 ចំណុចដែលត្រូវពិចារណាដោយយកចិត្តទុកដាក់

តាមរយៈលទ្ធផលពីការសិក្សា ហេតុប៉ះពាល់របស់គំរោងលើបរិស្ថានជុំវិញ ត្រូវបានចាត់វិធានការឬអាចកាត់បន្ថយបាន ឬលប់បំបាត់ចោលតាមរយៈវិធីកាត់បន្ថយ និងគំរោងផ្សេងៗទៀតដែលរំពឹងថានឹងត្រូវបានអនុវត្តជាជំនួស ។ ក៏ប៉ុន្តែ ចំណុចពិចារណាជាពិសេសត្រូវតែបានដោះស្រាយដូចខាងក្រោម ។

c.6.1. ការអនុវត្តន៍ត្រឹមត្រូវ

ទោះបីជាផែនការការរៀបចំ និងការសាងសង់ទីលានដែលបានស្នើនោះ នឹងត្រូវបានបញ្ចប់ក្តីតែការត្រួតពិនិត្យប្រតិបត្តិការណ៍ និងការបិទទីលាន គឺជាការចាំបាច់សំរាប់ធានាឱ្យបាននូវទីលានមួយដែលមានបរិស្ថានល្អ និងអនាម័យ ។ ដូច្នេះក្នុងពេលសាងសង់ ការអនុវត្តន៍ និងការបិទទីលាន ការពិនិត្យជាប់ជាប្រចាំលើការបំពុលឬជ្រាបលើទឹកផ្ទៃទឹក

និងទឹកក្រោមដី ក្លិនបំពុល និងផ្សែងចេញពីទីលានត្រូវតែរៀបចំ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាចំនុចសំខាន់ៗ សំរាប់ពិនិត្យលើបរិស្ថាន ។

ដើម្បីបង្កើតនូវប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ គេបានស្នើឱ្យមានគណកម្មការត្រួតពិនិត្យគំរោង ។ សមាជិកគណកម្មការត្រូវចូលរួមត្រួតពិនិត្យ និងអង្កេតលក្ខណ្ឌបរិស្ថាននៅទីលាន និងជុំវិញ ។ គណកម្មការនេះអាចមានសមាសភាពមកពី :

- សាលាក្រុងភ្នំពេញ
- ក្រសួងបរិស្ថាន
- មន្ទីរបរិស្ថាន
- អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល
- តំណាងពីប្រជាពលរដ្ឋ និងអាជ្ញាធរ

សំរាប់កំឡុងពេលធ្វើការអង្កេត ការអង្កេតផ្ទៃក្នុងដែលធ្វើដោយ រ.គ.ស.ភ ត្រូវអនុវត្តជារៀងរាល់ខែ ឯការងារអង្កេតដែលធ្វើឡើងដោយគណកម្មការចំរុះត្រូវពិនិត្យជារៀងរាល់ពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ ។

c.6.2. ការកែលំអផ្លូវ

យោងលើការប្រមូលនិងដឹកជញ្ជូនសំរាមដែលចែងក្នុងផែនការមេនេះរថយន្តប្រមូលនឹងត្រូវធ្វើចរាចរណ៍ ៣២២ ជើងក្នុងឆ្នាំ ២០០៧។ ដូច្នេះចំនួនជើងដែលបានប្រមូលដោយរថយន្ត មិនជាច្រើនប៉ុន្មានទេ ក៏ប៉ុន្តែផ្លូវមានសភាពទ្រុឌទ្រោមខ្វះការថែទាំ ។ ចំនុចមួយចំនួនលើផ្នែកបរិស្ថានអាចប៉ះពាល់ :

- សំឡេង
- ស្ទះចរាចរ
- ផ្សែងបំពុល

សំរាប់ការចាត់វិធានការ គឺការចាក់ក្រាលផ្លូវឱ្យបានស្អាតដែលក្នុងនោះ ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ីនឹងអភិវឌ្ឍន៍គំរោងអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍ទន្លេមេគង្គ ។ ផ្លូវជាតិ៣០៣ នឹងត្រូវកែលំអដោយភ្ជាប់ពីភ្នំពេញទៅតំបន់ប្រល័យពូជសាសន៍ជើងឯក ។ កំណាត់ផ្លូវចូលដល់ច្រកទីលាន ក៏នឹងត្រូវកែលំអផងដែរដោយគំរោង ។ ដូច្នេះបញ្ហាសំឡេងចរាចរនិងផ្សែងបំពុលនឹងត្រូវបានដោះស្រាយ ។

c.6.3. វិធានការសំរាប់អ្នកដែលបានលក់ដីមកអោយគំរោង

ម្ចាស់ដីនឹងត្រូវបាត់បង់ដីដែលប្រើប្រាស់សំរាប់កសិកម្មដោយការលក់ដីនោះមកអោយគំរោង។ ម្ចាស់ដីទាំងនោះត្រូវបានអនុញ្ញាតិអោយបន្តការដាំដុះរហូតដល់ការងារសាងសង់នឹងត្រូវចាប់ផ្តើម ប៉ុន្តែមិនអនុញ្ញាតអោយក្រោយពេលការអភិវឌ្ឍទេ។ ដូច្នេះ សាលាក្រុងភ្នំពេញត្រូវស្នើអោយរៀបចំការងារដូចជា កម្មករសំណង់ក្នុងពេលសាងសង់ កម្មករទីលានចាក់សំរាមក្នុងដំណាក់កាលប្រតិបត្តិ។

d. ការវាយតំលៃលើហិរញ្ញកិច្ច និងសេដ្ឋកិច្ច

d.1 ចំណុចសំខាន់ៗ

ទីលានស្ទឹងមានជ័យដែលនាពេលបច្ចុប្បន្នកំពុងនឹងបានប្រមូលកាកសំណល់រឹងពីទីក្រុងភ្នំពេញ នឹងត្រូវបញ្ចប់ជីវិតនៃការចាក់សំរាមយ៉ាងឆាប់ខាងមុខ។ ដូច្នេះវាមានសារៈសំខាន់ណាស់ដែលគេត្រូវធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍ទីលានថ្មីក្នុង ពេលពីរឬបីឆ្នាំខាងមុខនេះ។

ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនិងបញ្ហានេះ គំរោងមួយត្រូវបានរៀបចំដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ និងធ្វើប្រតិបត្តិការណ៍ ទីលានចាក់សំរាមថ្មីដែលមានផ្ទៃក្រឡាសរុប ១០០ ហ.ត នៅតំបន់ដង្កោហើយដែលនឹងត្រូវប្រើប្រាស់ក្នុង រយះពេល ២០ឆ្នាំចាប់តាំងពីឆ្នាំ ២០០៧តទៅ ។ ការសិក្សានេះបានវិភាគទៅលើលទ្ធភាពហិរញ្ញកិច្ច និងសេដ្ឋកិច្ចលើការអភិវឌ្ឍគំរោងលើផ្ទៃដី៣១.៤ហិចតាក្នុងដំណាក់កាលទី១នៃទីលានថ្មីនេះ។

d.2 ការវាយតម្លៃលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ

d.2.1. បុរេលក្ខ័ណ្ឌក្នុងការវាយតម្លៃលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ

ការវាយតំលៃលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុលើការងារអភិវឌ្ឍន៍ និងប្រតិបត្តិការណ៍ទីលានដង្កោនេះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយផ្អែកលើបុរេលក្ខ័ណ្ឌមួយចំនួន ។

Table 6-8: បុរេលក្ខ័ណ្ឌសំរាប់ការវាយតំលៃលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុរបស់គំរោង

ស្ថាប័នអនុវត្តគំរោង	រ.គ.ស.ភ
ដំណាក់កាលនៃគំរោង	១១ឆ្នាំចាប់តាំងពីឆ្នាំ២០០៥ ដល់ ២០១៥ (តែទោះជាយ៉ាងណាក៏អាយុកាលនៃទីលាន មានតែ២០ឆ្នាំចាប់តាំងពី ២០០៧ទៅ) ។
ប្រាក់ចំនូលពីគំរោង	• ការប្រមូលថ្លៃចាក់សំរាមនៅទីលានដែលបានមកពីអតិថិជនពីឆ្នាំ ២០០៧ ដល់ឆ្នាំ ២០១៥ (ប្រសិទ្ធិភាពនៃការប្រមូលថ្លៃត្រូវបានកំណត់ ១០០%) ។ • ចំណូលបានមកពីការជីកអាចម៍ដីលក់ដែលប្រមាណ ៣ដុល្លាក្នុងមួយម៉ែត្រគូប (ចំណូលប្រចាំឆ្នាំប្រមាណ២៧៥,០០០ដុល្លាត្រូវបានគេប៉ាន់ស្មានក្នុងរយៈពេល ២០០៧-២០១៥ ។ • ចំណូលពីការលក់ជីកំប៉ុស្តដែលមានតំលៃប្រមាណ២០០/គ.ក្រ (ចំណូលប្រចាំឆ្នាំ ប្រមាណ ៦១,២៥០ដុល្លា ក៏ត្រូវបានគេធ្វើការប៉ាន់ស្មានពី ២០០៧-២០១៥) ។
តំលៃវិនិយោគ	ការវិនិយោគដំបូងដូចខាងក្រោមនេះនឹងត្រូវធ្វើនៅឆ្នាំ ២០០៥ ដល់ ២០០៦: ២០០៤ : ការទិញដី ៣១,៤ហ.ត ២០០៥ ដល់២០០៦: រៀបចំ និងការសាងសង់ទីលាននិងកន្លែងធ្វើជីកំប៉ុស្ត ការអភិវឌ្ឍន៍ដំណាក់កាលទីពីរនៃការងារទីលាននឹងចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ ២០១២ សំរាប់ការងារ អនុវត្តនាឆ្នាំ ២០១៣។
តំលៃប្រតិបត្តិការណ៍ និងថែរក្សា	តំលៃប្រតិបត្តិការណ៍ និងថែរក្សាត្រូវបានគិតសំរាប់រាល់ឆ្នាំពី ២០០៧ ដល២០១៥ ដោយយោងលើតំលៃឯកតា និងបរិមាណដែលបានកំណត់ ។ ការធ្វើជីកំប៉ុស និងតំលៃទីលានក៏ត្រូវបានបញ្ចូលដែរ ។
តំលៃរំលោះ	តំបន់សំរាប់ការប្រើប្រាស់ជារួមនោះ ដូចជាផ្លូវ អាគាររដ្ឋបាល ការយកឧស្ម័ន និង បរិក្ខាចំរោះនឹងត្រូវរំលោះក្នុរយះពេល២០ឆ្នាំ។ សំរាប់ទីលានផ្ទាល់នោះ ដំណាក់កាលទីមួយនឹងត្រូវបានរំលោះទាំងស្រុងក្នុងរយះពេល ៦ឆ្នាំព្រមទាំងដំណាក់កាលទីពីរនោះក្នុងតែរយៈពេល ៣ឆ្នាំប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍នៅដំណាក់កាលទីពីរ ។ ចំពោះការងារធ្វើជីកំប៉ុស គេនឹងត្រូវ បានរំលោះគ្រឿងបរិក្ខាក្នុងពេល ១៥ឆ្នាំ ហើយនិងគ្រឿងចក្រ (wheel loader and trommel) ក្នុងរយះពេល ៧ឆ្នាំក្នុងតំលៃកំហាតប្រមាណ ១០% ។
ថ្លៃទីផ្សារ	តំលៃប៉ាន់ស្មានទាំងអស់គឺយោងតាមអត្រាថ្លៃទីផ្សារបច្ចុប្បន្នឆ្នាំ ២០០៤មិនគិតបញ្ចូលថ្លៃបំប៉ោងទេ ។
អត្រាបញ្ចុះតម្លៃ	១០% (ដូចគំរោងប្រមូលសំណល់រឹង និងគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ខាងលើដែរ) ។

ចំណាំ : ១- រយៈពេលទីលាន គឺអាស្រ័យលើ រយៈពេលនៃសមត្ថភាពដែលអាចផ្ទុក

២- តំលៃដែលនៅសល់សំរាប់ហេដ្ឋារចនាសម្ពន្ធ័ក្រោយ ១៥ឆ្នាំ ក៏រាប់បញ្ចូលជាផលចំណេញ

d.2.2. ការវាយតំលៃលើហិរញ្ញកិច្ច

ចំពោះការវាយតំលៃផ្នែកហិរញ្ញកិច្ចនៃគំរោងផែនកាមេនោះ គេបានពិនិត្រលើសេណារីយ៉ូពីរសំខាន់ៗ : ជាមួយនិងការមិនមានផ្តល់ជំនួយគ្មានសំណង និងកាផ្តល់ជំនួយគ្មានសំណង ។

១) - ករណីយមិនមានផ្តល់ជំនួយគ្មានសំណង

ការសិក្សាបានពិនិត្រថា តើប្រាក់ថ្លៃទីលានគួរត្រូវយកកំរិតណាជាមូលដ្ឋានដើម្បីអោយទទួលបាន FIRR ១០%ឬច្រើនជាងនេះ ជាមួយនិងអត្រាចុះតំលៃដូចគ្នាទៅនិងការវាយតំលៃហិរញ្ញកិច្ចសំរាប់ផែនកាមេដែរ ។

Table 6-9: អត្រាថ្លៃចាក់សំរាមនៅទីលាន និងលទ្ធភាពនៃហិរញ្ញវត្ថុ

អត្រាថ្លៃទីលាន (ដុល្លាក្នុង១តោន)	តំលៃពិតប្រាកដនាពេលបច្ចុប្បន្ន (ដុល្លា)	អត្រាហិរញ្ញវត្ថុដែលនឹងទទួលបានវិញ (%)
១	-១០.00២.២៣៤	-១៣,១៥
២	-៧.៩៦៧.៦៨៩	-៧,៨១
៣	-៥.៩៣៣.១៤៣	-២,៨៣
៤	-៣.៨៩៨.៥៩៨	១,៨២
៥	-១.៨៦៤.0៥៣	៦,២0
៦	១៧0.៤៩៣	១0,៣៤

ចំណាំ: អត្រាចុះថ្លៃត្រូវបានកំណត់ ១0%

ដូចបានបង្ហាញនៅតារាងខាងលើ ថ្លៃសេវាទីលានត្រូវការប្រមាណ៥,៩២ដុល្លា/មួយតោនសំរាម ដើម្បីទទួលបាននូវអត្រាចំនួលដែលនឹងទទួលបានវិញ ១0%នោះ (EIRR) ។ យោងតាមតំលៃនេះ តំលៃប្រតិបត្តិការណ៍ទីលាននាពេលបច្ចុប្បន្នមានតិចជាង១ដុល្លាប៉ុណ្ណោះ ។ សព្វថ្ងៃនេះ រ.គ.ស.ភ ក៏រិតតែប្រមាណ 0.៥៦ដុល្លា ប៉ុណ្ណោះពីក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី ហើយដែលតំលៃនឹងត្រូវទទួលបានគឺប្រមាណ ១១ដង ច្រើនជាងតំលៃបច្ចុប្បន្ន។ មានន័យថា ទីលានថ្មីនឹងមិនមានកំរៃដូចជាការវិនិយោគតាមបែបឯកជននោះ ប្រសិនបើគ្មានជំនួយពីខាងក្រៅ។

២) - ករណីយមានផ្តល់ជំនួយគ្មានសំណង

ការសិក្សាបានពិនិត្យថាតើប្រាក់ថ្លៃទីលានគួរត្រូវបានចុះបន្ថយប្រសិនបើការវិនិយោគតំបូងចាប់តាំងពីឆ្នាំ២00៤-២00៦ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការទិញដី (ដែលនឹងត្រូវបានធានាដោយរដ្ឋាភិបាល) ត្រូវបានរាប់រងដោយជំនួយគ្មានសំណង ។ ស្ថេរភាពហិរញ្ញកិច្ចនៃគំរោងអាចធានាបាន លុះណាតែគេអាចធានាធនគ្រប់គ្រានសំរាប់រាប់រងតំលៃវិនិយោគសរុប (តំលៃរំលោះ តំលៃវិនិយោគលើគ្រឿងចក្របន្ថែម និងតំលៃប្រតិបត្តិការណ៏) ក្នុងកំឡុងពេលគំរោងទាំងមូល ។ ក្រាភិចខាងក្រោមបង្ហាញអំពីនិន្នាការនៃគំរោងដោយយោងលើមូលដ្ឋានបញ្ចុះតំលៃ [១] ក៏ដូចជាការចំណាយពិតប្រាកដក្នុងករណីមានជំនួយគ្មានសំណង ។

ដូចបញ្ជាក់ខាងលើការវិនិយោគលើគំរោងត្រូវបានបង្កើនល្បឿនយ៉ាងខ្លាំងចាប់ពីឆ្នាំ ២0១១-២0១៣ នៅពេលដែលតំណាក់កាលទីពីរនៃការអភិវឌ្ឍន៏ទីលានចាប់ផ្តើមដំណើរការ ។ម្យ៉ាងវិញទៀតតាមតំលៃរំលោះ នឹងត្រូវបាន

---

[១] តំលៃគំរោងក្នុងឆ្នាំនិមួយៗដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានបញ្ចុះតំលៃ រួមមានការចំណាយដោយបញ្ចុះថ្លៃ ថ្លៃរបតិបត្តិកាណ៏និងថែទាំ និងថ្លៃវិនិយោគលើសំភារះបន្ថែមនៅពេលដែលថ្លៃគំរោង ទៅលើការចំណាយបានបញ្ជាក់ពីការចំណាយពិតប្រាកដ សំរាប់ឆ្នាំនិមួយៗ ។

ដោះស្រាយតាមឆ្នាំនិមួយៗ ដូចគ្នាតាមតំលៃដែលបានកំណត់ ដូច្នេះការកើនឡើងនៃកំរៃពីវិនិយោគគឺពិតជាមានសន្ទុះ ។ តែទោះជាយ៉ាងណាក្តី ការវិភាគបង្ហាញថានៅក្នុងការវិនិយោគពិតប្រាកដវាចាំបាច់ត្រូវធានានូវប្រាក់ចំណូលសំរាប់តំណាក់កាលទីពីរនៃការអភិវឌ្ឍន៍ទីលានពីឆ្នាំ ២០១២ ដល់២០១៣ ។

ដើម្បីអោយគំរោងមានស្ថេភាពលើថវិកា នោះប្រាក់ចំនូលបានពីគំរោងត្រូវតែឆ្លើយតបចំនុចខាងក្រោម :

- ប្រាក់ប្រចាំឆ្នាំ គឺលើសអំពីតំលៃដែលបានគិតលើមូលដ្ឋានរំលោះ និង
- ប្រាក់បំរុងសំរាប់គំរោង (កំនើនពិតប្រាកដ) ត្រូវលើសតំលៃតំរូវការសំរាប់តំលៃដែលបានធ្វើការប៉ាន់ស្មានលើមូលដ្ឋានចំណាយពិតប្រាកដ ។

លទ្ធផលនៃការវិភាគបង្ហាញថា តំលៃទីលានសមស្របមួយដែលនឹងកំរិតលើមូលដ្ឋាននៃទំងន់សំរាមដែលនឹងឆ្លើយតបទៅនិងលក្ខណទាំងពីរខាងលើគឺ ៤.៤០ ដុល្លាសំរាប់មួយតោន (ជាប្រាកដគឺ ៣.៣៦ ដុល្លា) ។

ថ្លៃទីលានដែលស្មើនិង៤.៤០ដុល្លា/តោននៃសំរាមគឺស្មើនិង៨ដងនៃតំលៃចាក់សំរាមនាឆ្នាំ ២០០២។ ដែលក្នុងនោះទាំងស៊ិនទ្រី និង រ.ក.ស.ភ ត្រូវតែរ៉ាប់រងតំលៃសំរាប់ទីលានមួយដែលមានបច្ចេកទេសសមស្រប ។ កំនើននៃតំលៃចាក់នៅទីលាននឹងប៉ះពាល់ដល់ការប្រមូលកំរៃសេវាកម្មដែលបានផ្តល់សេវាកម្មដោយស៊ីនទ្រីនិងរដ្ឋាករ។

d.3 ការវាយតម្លៃលើផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច

ការវិភាគលើបែបសេដ្ឋកិច្ចអំពីប្រសិទ្ធភាពនៃតំលៃនៃការអភិវឌ្ឍន៍ទីលានដង្កោ រាប់បញ្ចូលចំនុចខាងក្រោម ។

- ការវិភាគបរិមាណអំពីប្រសិទ្ធភាពផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចនៃការអភិវឌ្ឍន៍ការងារធ្វើជីកំប៉ុស ។
- ការវិភាគបរិមាណអំពីប្រសិទ្ធភាពផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចនៃគំរោងទាំងមូល ។

ទោះបីជាថាការវិភាគលើហិរញ្ញវត្ថុកិច្ច និងផលប្រយោជន៍នោះ មានលទ្ធផលប្រសើក្តី ប៉ុន្តែប្រយោជន៍ពីទីលានដង្កោ ជាពិសេសលើការកែលំអរ សុខភាព និងអនាម័យនៃប្រជាពលរដ្ឋ ដែលរស់នៅតំបន់ជិតខាង និងការកាត់បន្ថយផ្សែងបំពុល និងការជ្រាបទឹក មិនស្អាតពីក្រោមដីជាការលំបាកសំ រាប់ការថ្លឹងថ្លែងលើផលនៃគំរោង អោយទៅជាតំលៃមួយពិតប្រាកដ និងមានភាពត្រឹមត្រូវជាបរិមាណដោយមានទិន្នន័យ និងវិធីសាស្រពិតប្រាកដ ។

d.3.1. ការវិភាគបរិមាណអំពីប្រសិទ្ធភាពផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចនៃការអភិវឌ្ឍន៍ការងារធ្វើជីកំប៉ុសនៅទីលានដង្កោ

១) បុរេលក្ខណសំរាប់ការវិភាគទៅលើប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃការធ្វើជីកំប៉ុស

ដើម្បីធ្វើការសិក្សា ក្រុមសិក្សាបានបង្កើតបុរេលក្ខណសំរាប់ធ្វើការការសន្និដ្ឋានដូចខាងក្រោម ។

Table 6-10: បុរេលក្ខ័ណ្ឌសំរាប់ការវាយតំលៃលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុរបស់គំរោង

ស្ថាប័នអនុវត្តគំរោង	រ.គ.ស.ភ
តំណាក់កាលនៃគំរោង	១០ឆ្នាំ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ២០០៥ ដល់ ២០១៥ ។
ប្រាក់ចំនូលពីគំរោង	• ចំណូលបានមកពីការលក់ជីកំប៉ុសនៅកន្លែងផលិតមានប្រមាណ១០០-៥០០ រៀល/គ.ក្រ (បរិមាណផលិតក្នុងមួយឆ្នាំមាន ប្រមាណ ១,២២៥ ត)។ • ការបញ្ចុះតំលៃចាក់សំរាមនៅទីលានគឺអាស្រ័យលើទំហំនៃការផលិតជីកំប៉ុស ។ ការចុះថ្លៃមានប្រមាណ៦៦៨៣.៥ដុល្លា/ឆ្នាំ ដែលតំលៃនៃការចាក់សំរាមក្នុងមួយ តោន (៥.២៦ដុល្លា/ត ដើម្បីសំរេចអោយបាន ១០% នៃ IRR ក្នុងករណីយមិនមាន

	ជំនួយ) គុណនិង ១.២២៥ត នៃសំរាមដែលបានប្រែក្លាយជាជីកំប៉ុស ។
តំលៃវិនិយោគ	• ការវិនិយោគដំបូងដូចខាងក្រោមនេះនឹងត្រូវធ្វើនៅឆ្នាំ ២០០៥ ដល់ ២០០៦: តំលៃរៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ពន័ : ៧០,០០០ដុល្លា(២០០៥: ៤២,០០០, និង ២០០៦: ២៨,០០០ ដុល្លា) • តំលៃសាងសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ពន័ : ៦៩៨,០០០ ដុល្លា (២០០៦) • តំលៃទិញគ្រឿងចក្រ : ១១០,០០០ ដុល្លា (២០០៦)
តំលៃប្រតិបត្តិការណ៍ និងថែរក្សា	តំលៃប្រតិបត្តិការណ៍ និងថែរក្សាត្រូវបានគិតសំរាប់រាល់ឆ្នាំពី ២០០៧ ដល់ ២០១៥ ដោយយោងលើតំលៃឯកតា និងបរិមាណដែលបានកំណត់ ។
តំលៃរំលោះ	គ្រឿងបរិក្ខារទាំងឡាយនឹងត្រូវរំលោះទាំងស្រុងក្នុងរយះពេល ១៥ ហើយនិង៧ឆ្នាំសំរាប់គ្រឿងចក្រជាមួយនិងតំលៃកំហាតបង់ ១០% ហើយត្រូវជំនួសដោយវិនិយោគនៅឆ្នាំទី៧ ក្រោយពីការចាប់ផ្តើម ។
ថ្លៃទីផ្សារ	តំលៃប៉ាន់ស្មានទាំងអស់គឺយោងតាមអត្រាថ្លៃទីផ្សារបច្ចុប្បន្នឆ្នាំ២០០៤។ មិនគិតបញ្ចូលថ្លៃបំប៉ោងទេ ។

២) លទ្ធផលនៃការវិភាគលើប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច

យោងលើការបុរេលក្ខណខាងលើ EIRR ត្រូវបានគិតជាមួយនិង តំលៃលក់ជីកំប៉ុសចាប់ពី ១០០-៥០០ រៀល។ លទ្ធផលមានដូចខាងក្រោម ។

Table 6-11: EIRR នៃគំរោងធ្វើជីកំប៉ុស

តំលៃកំប៉ុស រ/គ.ក្រ	ចំណូលប្រចាំឆ្នាំ (ដុល្លា/ឆ្នាំ)	EIRR (%)
១០០	៣៧,៦២៨	-១០.៥១
២០០	៦៧,៨៩៣	-៥.៨៥
៣០០	៩៨,៥១៨	-១.៣៦
៤០០	១២៩,១៤៣	២.៩៨
៥០០	១៥៩,៧៦៨	៧.១៨

ដូចមានបង្ហាញក្នុងតារាងខាងលើ ដើម្បីទទួលបាននូវតំលៃវិជ្ជមានពី EIRR គេត្រូវលក់ជីកំប៉ុសក្នុងតំលៃលើ ៣០០រ/គ.ក្រ។ បើគេអាចលក់បាន ៤០០រ/គ.ក្រ EIRR (តំលៃគំរោង) នឹងមានប្រមាណ ៣% ។

d.3.2. ការវិភាគបរិមាណអំពីកំរៃនៃគំរោង

បន្ថែមទៅលើកំរៃជាបរិមាណនៃជីកំប៉ុស ដែលបានធ្វើការគិតគូរកន្លងមកការអនុវត្តន៏លើទីលានដង្កោនឹងផ្តល់មកនូវផលចំណេញជាច្រើនដល់ទីក្រុងភ្នំពេញទោះបីជាមាការលំបាកនឹងគិតជាតំលៃបរិមាណក្តី ។

- **ការការពារពីផលប៉ះពាល់លើបរិដ្ឋានជុំវិញដោយសារការយឺតយ៉ាវលើការបិទទីលានស្ទឹងមានជ័យ**

ទីលានស្ទឹងមានជ័យនឹងត្រូវបានគេគិតថានឹងត្រូវចាក់បំពេញពេញនៅកំឡុងពេលពីរឬបីឆ្នាំខាងមុខ ។ ប្រសិនបើការងារអភិវឌ្ឍន៍ទីលានដង្កោមិនមានដំណើរការប្រសើរទេ នោះទីលានចាស់នឹងត្រូវបានគេប្រើអោយហួសកំរិត ។ ការប្រើប្រាស់ទីលានដែលមិនមានវិធានការណ៍សមស្របនេះ នឹងបណ្តាលអោយមានការបាក់និងការហូរចំរោះដី និងសំរាមព្រមទាំងការហូរជ្រាបនៃទឹកសំអុយទៅតំបន់ជុំវិញដែលបណ្តាលមកពីភ្លៀង ។ កត្តានេះនឹងមិនគ្រាន់តែប៉ះពាល់សុវត្ថភាព និងអនាម័យបរិដ្ឋានទេ តែក៏មានផលប៉ះពាលអវិជ្ជមានយ៉ាធ្ងន់ធ្ងរទៅលើសុខភាព និងសេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រជាជន និងកសិករក្នុងតំបន់ក្បែរនោះ ។ ការអភិវឌ្ឍន៍ និងប្រតិបត្តការសមស្របនៃទីលានអនាម័យថ្មីនឹងនាំទៅកាន់ការទប់ស្កាត់ទាំងនោះ ។

- **ការទប់ស្កាត់ការចាក់សំរាមដោយអនាធិតេយ្យ**

បន្ថែមលើការប្រើប្រាស់ទីលានហួសពីសមត្ថភាពនោះការពន្យារការសាងសង់ទីលានថ្មីនឹងនាំមកនូវការចាក់សំរាមគ្មានរបៀប ដែលបណ្តាលរអាយមានការបាត់បង់ទីលានមួយដែលត្រឹមត្រូវតាមបច្ចេកទេស ។ ដូចដែលបានឃើញនៅតំបន់ខ្លះក្នុងក្រុងភ្នំពេញ ការចាក់សំរាមបែបនោះនឹងបណ្តាលអោយមានការប៉ះពាល់លើបរិដ្ឋានទឹកដោយសារការបង្ហូរទៅក្នុងទន្លេ និងបរិដ្ឋានជុំវិញ ក៏ដូចជាការប៉ះពាល់ដល់ប្រភពម្ហូបអាហារសំរាប់ប្រជាពលរដ្ឋ ។ ជាងនេះទៀតការចាក់ សំរាមដោយអនាធិបតេយ្យនឹងបណ្តាលអោយមានការរីករាលដាលការបំពុលបរិដ្ឋាន និងបាត់បង់សំរស់ទីក្រុង ។ ការ អភិវឌ្ឍន៍ទីលានថ្មីនឹងធ្វើអោយមានកាកាត់បន្ថយការចាក់សំរាមពាសវាលពាសកាល ។

- **ការកែលំអរការចាប់អារម្មណ៏សោភ័ណភាពទីក្រុងភ្នំពេញតាមរយៈការយល់ដឹងពីបរិដ្ឋានទីក្រុងស្អាត**

ការអភិវឌ្ឍន៍ និងការធ្វើប្រតិបត្តិការណ៏សមស្របនៅទីលានថ្មី នឹងនាំមកនូវការកែលំអរបរិដ្ឋាន និងសំរស់ទីក្រុងព្រមទាំងដើរតួរនាទីសំខាន់ក្នុងការកែលំអរលទ្ធភាពរ និងមុខមាត់របស់ទីក្រុង ។ សំរាប់ការផ្តល់ជាជំហានតំបូងដល់ប្រទេសកម្ពុជា និងទីក្រុងភ្នំពេញលើការងារអភិវឌ្ឍន៏សេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយនិរន្តរភាព គេត្រូវរៀបចំអោយមានបរិដ្ឋានទីក្រុងមួយដែលសមស្របដែលនេះជាកត្តាសំខាន់បំផុតដើម្បីធ្វើអោយមានសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច តាមរយៈការវិនិយោគបរទេស និងទេសចរណ៏ ជាដើម ។ លើបញ្ហានេះ កំរៃដែលនឹងបានមកពីការងារអភិវឌ្ឍនទីលាន ពិតជាមិនតិចតទួចទេ ។

- **ការជុំរុញសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចដែលអាចពាក់ពន្ធ័**

ទីលានដង្កោផ្តល់មិនត្រឹមតែការគ្រប់គ្រងកាកសំនល់រឹងដោយទីលានអនាម័យប៉ណ្ណោះទេ តែក៏មានសកម្មភាពបរិស្ថានផ្សេងៗទៀតដូចជាកាផលិតជីកំប៉ុសនឹងត្រូវផលិតនៅនិងកន្លែង ។ ទោះបីជាមានតំរូវការបន្ថែមនូវតំលៃសំរាប់វិនិយោគក្តី តែការព្យាយាមនេះនឹងជួយបង្កើតបច្ចេកវិទ្យាថ្មី ដែលមិនធ្លាប់មានកន្លងមក (ដូចជាការយកឧស្ម័នមេតានពីទីលាន) ការអភិវឌ្ឍន៏ធនធានមនុស្ស និង ការធ្វើអោយមាន សកម្មភាពឧស្សាហកម្ម និងសេដ្ឋកិច្ច ។ ទោះបីជាកំរៃខាងលើមានការលំបាកនឹងធ្វើការប៉ាន់ស្មាន ជាបរិមាណតែវាត្រូវបានគេគិតគួរថា កត្តានេះនឹងអាចធ្វើការទូទាត់បានជាមួយនិងតំលៃអនុវត្តគំរោង ។

6.3 គំរោងពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំរាម

6.3.1 គោលគំនិតរៀបចំ

ដោយយោងលើផែនការមេ សាលាក្រុងភ្នំពេញ និងរដ្ឋាករត្រូវព្យាយាមលុបបំបាត់តំបន់ដែលមិនមានសេវាកម្ម និងតំបន់ដែលមានសេវាកម្មតែមិនទាន់សមស្របនោះ ដោយសហការណ៏ជាមួយក្រុមហ៊ុនឯកជន ។ អ្វីដែលសាលាក្រុងត្រូវធ្វើគឺផ្តល់សេវាកម្មដល់តំបន់ដែលក្រុមហ៊ុន ស៊ីនទ្រីមិនបានធ្វើដែលជាតំបន់ដែលមិនមានកំរៃ

ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចនៅតាមខណ្ឌជាយក្រុងទាំងបី ។ គំរោងនេះ ត្រូវបង្កើតប្រព័ន្ធប្រមូលសំនល់សំរាប់រដ្ឋាករដែលជាស្ថាប័នប្រតិបត្ត ដើម្បីមានលទ្ធភាពពង្រីកសេវាកម្មទៅតំបន់ទាំងនោះជាបន្ត ។

6.3.2 ការរៀបចំចំណុចសំខាន់ៗ

a. លក្ខណ្ឌនៃផែនការ

a.1 ឆ្នាំគោលដៅ

សេវាកម្មប្រមូលដោយ រ.គ.ស.ភនឹងចាប់នៅឆ្នាំ ២០០៧ ។

a.2 តំបន់ទិសដៅនៃសេវាកម្មប្រមូលសំរាម :

រដ្ឋាករត្រូវផ្តល់សេវាកម្មដល់តំបន់ដែលមិនមានសេវាកម្ម ។ តែទោះជាយ៉ាងណាក្តី វាអាស្រ័យលើការចរចាររវាងសាលាក្រុង និងក្រុមហ៊ុនឯកជនអោយបានចប់ជាស្ថាពរនាចុងខែ កុម្ភៈ ២០០៥។ ក្រុមសិក្សារៀបចំគំរោងនេះ ដោយយោងលើបរិមាណសំនល់ដែលធ្វើការប៉ាន់ស្មាន ដូចបានបង្ហាញក្នុងតារាងខាងក្រោម ។

a.3 បរិមាណប្រមូលដែលបានធ្វើផែនការ

ក្រុមសិក្សាបានធ្វើការប៉ាន់ស្មានបរិមាណសំនល់សំរាប់រដ្ឋាករ គឺអាស្រ័យទៅលើការសិក្សាលើតំបន់ និងទិន្នន័យពីជញ្ជីងនៅឯទីលាន ហើយធ្វើការសន្និដ្ឋានដូចខាងក្រោម ។

- ការប្រមូលសំនល់ប្រចាំថ្ងៃរបស់ក្រុមហ៊ុនឯកជន គឺជាបរិមាណសំនល់ដែលនាំចូលទីលាននាខែ តុលា និងវិច្ឆិកា ២០០៥ ។
- ការប្រមូលសំនល់ដោយក្រុមហ៊ុនឯកជន នឹងមានកំណើនប្រមាណ ១០ ភាគរយនៅតាមខណ្ឌទាំងបីជារាងរាល់ឆ្នាំក្រោយឆ្នាំ ២០០៤ ។
- បរិមាណដែលនឹងប្រមូលដោយរដ្ឋាករ នឹងមានការខុសគ្នាពីបរិមាណដែលស្នើរដោយផែនការ មេ និងបរិមាណដែលនឹងប្រមូលដោយក្រុមហ៊ុនឯកជន ។

Table 6-12: បរិមាណប្រមូលដែលមានធ្វើផែនការ

បរិមាណ	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Households	82.6	100.2	116.7	132	145.9	158.5	188.2	216.2	242.1
Commercial-Restaurants	8.1	8.5	9.3	9.9	9.9	13.3	13.5	13.6	17.5
Commercial-Others	20.6	22.1	24.5	26.5	26.7	36.3	37.2	38.1	49.1
Markets	14.1	15	16.5	17.8	17.9	24.2	24.7	25.2	32.4
Hotels	0.4	0.5	0.5	0.6	0.6	0.8	0.8	0.8	1
Offices	0.1	0.2	0.2	0.2	0.2	0.3	0.3	0.3	0.4
Schools	1.4	1.4	1.6	1.7	1.7	2.3	2.3	2.3	3
Factories	15.9	16.5	17.9	19	18.8	25.1	25.4	25.6	32.8
Hospitals	2.7	2.8	3	3.2	3.1	4.2	4.3	4.3	5.5
Slaughter House	1.9	2	2.1	2.2	2.2	2.9	2.9	2.9	3.7
Unidentified source	8.4	9.2	10	10.9	11.8	12.7	13.7	15	16.2
Street Sweeping	0.3	0.3	0.4	0.4	0.4	0.5	0.5	0.5	0.7
TOTAL	156.5	178.7	202.7	224.4	239.2	281.1	313.8	344.8	404.4

a.4 ការថែរក្សាគ្រឿងចក្រ

ការថែរក្សាគ្រឿងចក្រត្រូវបានធ្វើឡើងនៅរោងជាងដែលមាននៅទីលាន ។ ការជួសជុលក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំត្រូវធ្វើការម៉ៅការឱ្យក្រុមហ៊ុន ។

b. ការធ្វើផែនការលើគ្រឿងចក្រ

គ្រឿងចក្រដែលចាំបាច់សំរាប់សេវាកម្មប្រមូលសំរាម គួរត្រូវប្រើប្រាស់អោយអស់លទ្ធភាព តាមប្រពន្ធ័បច្ចេកទេស ដែលបានណែនាំនៅក្នុងផែនការមេ ។ ការប្រើប្រាស់គ្រឿងចក្រជារួមទាំងអស់មានបង្ហាញនៅក្នុងតារាង ៦-១១ ខាងក្រោម ។

Table 6-13: ការប្រើប្រាស់គ្រឿងចក្រ និងវិធីសាស្ត្រប្រមូលសំរាម

ប្រភពនៃសំរាម		**វិធីសាស្ត្រប្រមូល**	**គ្រឿងចក្រ**	**ចំនួនជើង**
គេហដ្ឋាន	តំបន់មានផ្លូវចេញចូលពិបាក	ប្រមូលបថម និងធុងសំរាម	រថយន្ត ធុងសំរាម៥ម៉ែត្រគូប មណ្ឌលកែច្នៃ និងរទេះរុញ	៣ដងក្នុងមួយសប្តាហ៍
		ការប្រមូលដោយធុង	រថយន្ត និងធុង ៥ម^{៣}	៣ដងក្នុងមួយសប្តាហ៍
	តំបន់មានផ្លូវចេញចូល	មុខផ្ទះ ឬកណ្តឹង	ឡាន compactor ១៥,៨ម^{៣}	៣ដងក្នុងមួយសប្តាហ៍
អាជីវកម្ម	ទំហំតូច	មុខផ្ទះ ឬកណ្តឹង	ឡាន compacto ១៥,៨ម^{៣}	រៀងរាល់ថ្ងៃ
	ទំហំធំ	ការប្រមូលដោយធុងសំរាម (ធុងជួល)	រថយន្ត និងធុង៥ម^{៣}	ពេលណាក៏បាន
	ផ្សេងៗ	ការប្រមូលដោយធុង	រថយន្ត និងធុង៥ម^{៣}	ពេលណាក៏បាន
ការសំអាតផ្លូវ		ការប្រមូលនៅមុខផ្ទះ	រថយន្តបែន	២ដងក្នុងមួយសប្តាហ៍
សួនសាធារណ		ការប្រមូលដោយធុង	រថយន្តនិងធុង៥ម៉ែត្រគូប	២ដងក្នុងមួយសប្តាហ៍

បរិមាណគ្រឿងចក្រក្នុងពេលអនុវត្តន៏គំរោងមានបង្ហាញក្នុងតារាងខាងក្រោម ។

Table 6-14: គ្រឿងចក្រប្រមូលសំរាមសំខាន់

Equipment	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Compactor truck 15m3	8	9	10	12	12	14	16	17	19
Compactor truck 8m3	3	3	3	3	4	4	5	5	6
Compactor truck 4m3	3	4	4	5	5	5	6	7	8
Skip loader truck	5	6	7	7	7	8	9	10	11
Container（5m3）	37	45	51	51	52	61	67	74	86
Dump truck	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Wheel loader	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Pick-up truck	2	2	2	2	2	2	2	2	2

c. ប្រព័ន្ធស្ថាប័ន និងការងារគ្រប់គ្រង

Table 6-15: បុគ្គលិកដែលត្រូវការសំរាប់សេវាកម្មប្រមូល

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
ប្រធានផ្នែក	1	1	1	1	1	1	1	1	1
វិស្វករប្រមូលសំរាម	1	1	1	1	1	1	1	1	1
មេការ	2	2	2	2	2	3	3	3	3
សេវ្រនៃ	3	3	3	3	3	4	4	4	5
អ្នកបើកបរ	22	25	27	30	31	34	39	42	47
អ្នកបញ្ជាម៉ាស៊ីន	1	1	1	1	1	1	1	1	1
កម្មករ	43	49	53	59	61	69	78	84	95
កម្មករការិយាល័យ	5	5	5	5	5	5	5	5	5
អ្នកបោសសំអាត	25	32	32	38	38	44	44	50	50
TOTAL	103	119	125	140	143	162	176	191	208

d. ផែនការហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ

ការត្រួតពិនិត្យនិងជួសជុលជាប្រចាំដល់រថយន្តប្រមូលនឹងត្រូវអនុវត្តក្នុងរោងជាងជួសជុលរថយន្តដែលបានសាងសង់ឡើងក្នុងទីលានចាក់សំរាមថ្មី ។ ក្នុងករណីជួសជុលច្រើនដូចជាពុះម៉ាស៊ីន រដ្ឋាករអាចយកទៅអោយគេធ្វើផ្សេងបាន ។

d.1 គ្រឿងបរិក្ខា

រោងជាងប្រើសំរាប់ទុកដាក់គ្រឿងបរិក្ខារសំរាប់ធ្វើការតាមដាននិងជួសជុលគ្រឿងចក្រទាំងនោះ ។

- គ្រឿងបរិក្ខារសំរាប់ជួសជុល
- គ្រឿងបរិក្ខារសំរាប់លាងរថយន្ត

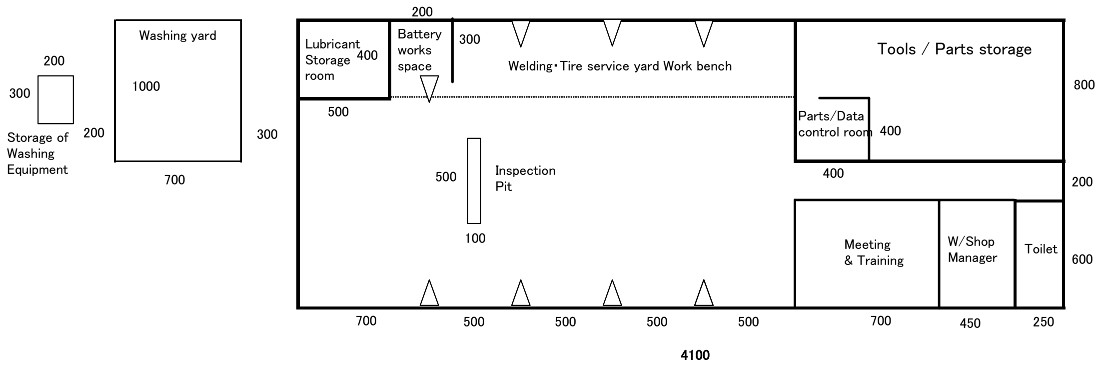

Figure 6-3: ប្លង់រោងជាងជួសជុល

d.2 សំភារៈរោងជាង

ក្រុមសិក្សាបានរៀបចំសំភារៈរោងជាងសំខាន់ៗសំរាប់ការងារជួសជុលនិងពិនិត្យឱ្យខានទៀងទាត់ ដើម្បីរក្សាបាននូវស្ថានភាពគ្រឿងចក្រ ។

- ការងារត្រួតពិនិត្យទ្បើងទាត់ និងជួសជុលទូទៅ
- ពិនិត្យ និងជួសជុលសំបកកង់
- អាគុយ និងការងារផ្សារ
- ឃ្លាំងគ្រឿងបន្លាស់
- ការិយាល័យ
- កន្លែងលាងរថយន្ត

មន្ត្រីដែលត្រូវការចាំបាច់សំរាប់ការងារប្រតិបត្តិតំហែទាំងគ្រឿងចក្រមានសង្ខេបក្នុងតារាងខាងក្រោម ។

Table 6-16: មន្ត្រីត្រូវការសំរាប់ការងារប្រមូលសំរាម

មន្ត្រី	2007	2012	2015
នាយក	1	1	1
ប្រធានមេកានិច	2	2	2
ជាងមេកានិច	6	8	9
ស្មៀន	5	5	5
សរុប	12	14	15

e. ការប្រមូលថ្លៃសេវា ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ និងប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ

នៅតារាងខាងក្រោម រ.គ.ស.ភ រៀបចំការចេញវិក័យបត្រប្រចាំខែតាមរយះការប្រើប្រាស់ប្រពន្ធ័ទិន្នន័យនៃអ្នកប្រើប្រាស់សេវា ដែលត្រូវបានគេអភិវឌ្ឍន៏ដោយបានធ្វើការចះកិច្ចសន្យាជាមួយអ្នកប្រើប្រាស់ ។ សង្កាត់ជាអ្នកចែកចាយ វិក័យបត្រ ប្រចាំខែនោះទៅអោយអតិថិជនព្រមទាំងប្រមូលថ្លៃសេវា ហើយប្រគល់ជូន រ.គ.ស.ភ ។ ជាមួយគ្នានោះ សង្កាត់ត្រូវទទួលបានថ្លៃកំរៃជើងសារ ។

ចំពោះប្រពន្ធ័ទិន្នន័យនៃអ្នកប្រើប្រាស់សេវា សង្កាត់ត្រូវធ្វើការកត់ត្រាការចេញ និងចូលនៃប្រជាពលរដ្ឋនៅតំបន់នោះ នៅពេលដេលខ្លួនធ្វើការប្រមូលថ្លៃសេវាហើយរាយការណ៏ជូន រ.គ.ស.ភ រាល់ការប្រែប្រួលនានា ។ យោងតាមព័តមាន នោះ រ.គ.ស.ភ នឹងធ្វើការផ្លាស់ផ្តូរកិច្ចសន្យាជូនអ្នកមកថ្មី ហើយកែតំរូវប្រពន្ធ័ទិន្នន័យអោយទាន់ហេតុការណ៏។

ចំពោះការគ្រប់គ្រងប្រពន្ធ័ទិន្នន័យនៃអតិថិជនសង្កាត់ជួយតាមដានការប្រមូលសំរាមដែលធ្វើឡើងដោយរ.គ.ស.ភ ក្នុងពេលខ្លួនប្រមូលថ្លៃសេវាដោយស្តាប់ការប្តឹងផ្តល់ និងរាល់ការស្នើរបស់អតិថិជនដើម្បីអោយកែលំអសេវានិងរាយការណ៏ជូន រ.គ.ស.ភ និងម.ប.ស្ថ.ភ។

រ.គ.ស.ភ នឹងធ្វើការកែសំរួលផែនការការងាររបស់ខ្លួនតាមសំណូមពរនោះ ដោយយោងតាមការអនុម័ត្រពី ម.ប.ស្ថ.ភ ។ ប្រសិនបើ រ.គ.ស.ភ មិនធ្វើការដាក់ជូនដល់ ម.ប.ស្ថ.ភ ក្នុងរយះពេល ២សប្តាហ៏ទេ ម.ប.ស្ថ.ភ ត្រូវជំរុញ រ.គ.ស.ភ អោយរួសរាន់ ហើយរាយការណ៏ជូន ស.ក្រ.ភ ។

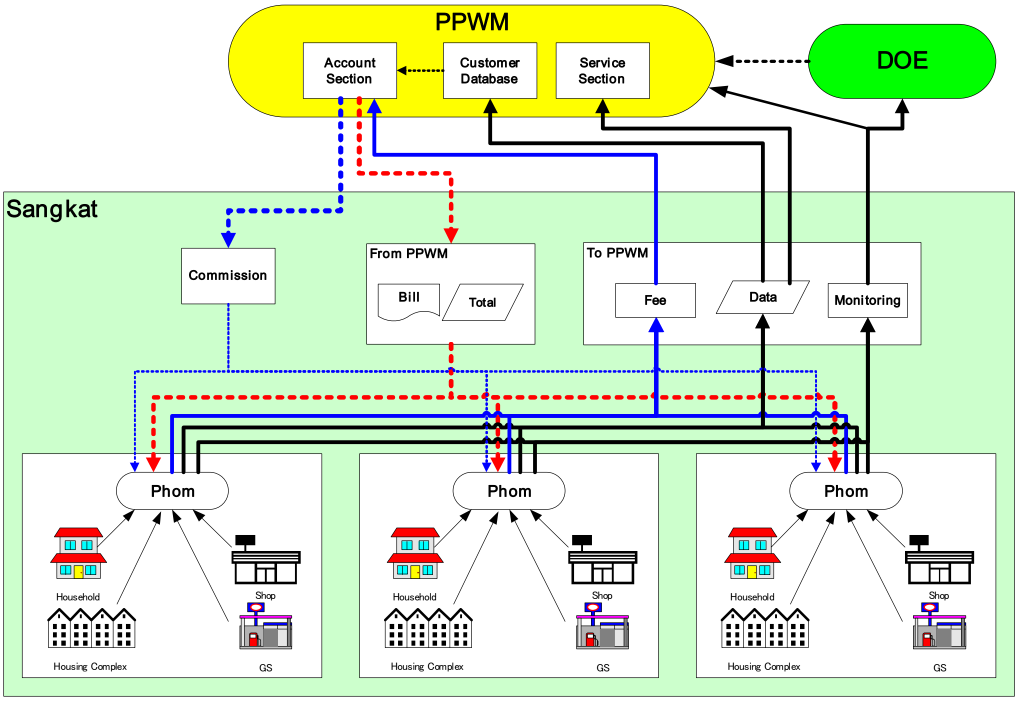

Figure 6-4: ប្រពន្ធ័ប្រមូលថ្លៃសេវា

f. ថ្លៃដើមគំរោង

f.1 តំរូវការធនធានសំរាប់ការវិនិយោគ

ថវិការចាំបាច់សំរាប់ការទិញគ្រឿងចក្រមានបញ្ចោងក្នុងតារាងខាងក្រោម ។

Table 6-17: ការវិនិយោគធនធានដែលត្រូវការសំរាប់ការពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំរាម (១,០០០ដុល្លា)

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
a. គ្រឿងចក្រ	1,746	193	140	195	59	219	320	1,601	521	144
សាងសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន	58	2	1	2	1	1	2	3	2	-
Total	1,804	195	141	197	60	220	322	1,604	523	144

f.2 តំលៃសំរាប់ការធ្វើប្រតិបត្តិការណ៍និងតំហែទាំ

តំលៃទាំងនោះរួមមាន : ការចំណាយលើប្រេង បុគ្គលិក គ្រឿងបន្លាស់ សំលៀកបំពាក់ ។ល។ ចំពោះតំលៃប្រតិបត្តិការណ៍ និងការគ្រប់គ្រងមានការថែរក្សារោងជាង បុគ្គលិក និងបរិក្ខាផ្សេងៗ មានក្នុងតារាងខាងក្រោម ។

Table 6-18: តំលៃប្រតិបត្តិការណ៍ និងការគ្រប់គ្រង (១,០០០ដុល្លា)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Fuel	169	191	207	220	225	248	275	298	332
បុគ្គលិក	83	94	99	110	112	127	138	149	163
ផ្សេង ៗ	3	3	4	4	4	5	5	5	6
Maintenance	61	71	77	83	86	97	108	118	133
TOTAL ($US)	316	359	386	417	428	475	527	569	634

f.3 តំលៃសំរាប់ការប្រមូលសំរាម

Table 6-19: តំលៃសំរាប់ការប្រមូលសំរាម(១,០០០ដុល្លា)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014*	2015	Total
O&M Cost	286	325	352	379	390	434	485	524	588	3,763
រំលោះ	178	203	221	245	253	281	322	210	369	2,281
សរុប	464	528	573	624	643	715	807	734	957	6,044

តំលៃនៃការប្រមូលសំរាមក្នុងមួយតោនក្នុងឆ្នាំ ២០០៧ ដល់ ២០១៥ មានក្នុងតារាងខាងក្រោម ។ តំលៃឯកតាមធ្យម គឺ ៧,៧៤ ដុល្លាក្នុងមួយតោន ។

Table 6-20: តំលៃក្នុងមួយឯកតា

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014 *	2015	Total
ប្រមូលរាល់ថ្ងៃ (ton/day)	156.2	178.4	202.3	224	238.8	280.6	313.3	344.3	403.7	
ប្រមូលរាល់ឆ្នាំ (ton/year)	57,017	65,120	73,850	81,760	87,169	102,430	114,358	125,673	147,358	854,735
តំលៃកតា ($US/ton)	8.14	8.10	7.76	7.64	7.37	6.98	7.05	5.84	6.50	7.07

* ចំណាំ: ថ្លៃរំលោះក្នុងឆ្នាំ ២០១៤ ត្រូវបានសំរួលដោយការលក់ចេញរថយន្តចាស់ៗដែលនឹងមានការធ្លាក់ចុះយ៉ាងខ្លាំងនូវតំលៃឯកតាសំរាប់ឆ្នាំនោះ ។

6.3.3 ការវាយតំលៃគំរោង

a. ការវាយតំលៃលើបច្ចេកទេស

a.1 ប្រព័ន្ធប្រមូល និងដឹកជញ្ជូនសំរាម

ផ្លូវមួយចំនួននៅតាមជនបទមានការថែទាំបានត្រឹមត្រូវតែតំបន់ជាច្រើន ដែលរថយន្តពុំអាចចូលបាន ។ ដូច្នេះផែនការគ្រឿងចក្រត្រូវបានធ្វើឡើងសំរាប់ការប្រមូលនៅតាមចញ្ចើមផ្លូវដោយរថយន្ត compactor ចំពោះផ្លូវដែលមានការថែទាំ ហើយការប្រមូលដោយធុងសំរាម និងរថយន្តស្ទូច សំរាប់តំបន់ដែលពិបាកចូល ។

រ.គ.ស.ភ មានបទពិសោធន៏ចំពោះការប្រមូលតាមចញ្ចើមផ្លូវដោយរថយន្ត compactor ដូច្នេះនឹងមិនមានបញ្ហាផ្នែកបច្ចេកទេសទេ ។ បើតាមការងារប្រតិបត្តិកាណ៏ ការងារប្រមូលនិងចាក់ចោលសំរាម គឺជាចំនុចសំខាន់របស់រ.គ.ស.ភ ដែលស្ថាប័នអនុវត្តនេះគួរតែទទួលបាននូវការសហការណ៏ពីសាធារណ ក្រោមការជ្រោមជ្រែងពី ម.ប.ស.ភដើម្បីបង្កើតនូវប្រពន្ធ័នៃការប្រមូលមួយដ៏សមស្រប ។

ចំពោះការប្រមូលដោយធុងសំរាម គេបានដោះស្រាយបញ្ហាបច្ចេកទេសជាស្រាច់ ទោះបីការងារនេះហាក់ដូចជាថ្មីសំរាប់ភ្នំពេញក្តី ។ ទោះជាយ៉ាងណា ក្នុងការងាររកកន្លែងដាក់ធុងសំរាម គេតែងជួបការតវ៉ាពីប្រជាពលរដ្ឋដែលនៅក្បែរនោះ ដូច្នេះចាំបាច់ត្រូវធ្វើការដោះស្រាយជាមុនក្រោមការសហការណ៏ពីសង្កាត់ ជាដើម ។ ជាងនេះទៀតការរៀបចំការប្រមូល នឹងត្រូវការអ្នកបើកបរនិងអ្នកប្រមូលសំរាមច្រើន ។ ចំពោះការអនុវត្តប្រពន្ធ័តាមធុងសំរាមនេះគេចាំបាច់ត្រូវការការគិតគូរល្អិតល្អន់ចំពោះផែនការប្រើប្រាស់បុគ្គលិក និងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលដែលនឹងត្រូវកែសំរួលហើយនឹងអនុវត្តនាឆ្នាំ២០០៦ ។

a.2 ការអនុវត្តន៍ និងការថែរក្សាគ្រឿងចក្រ

រោងជាងជួសជុលគ្រឿងចក្រត្រូវដែលនឹងត្រូវសាងសង់នោះ គឺគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ការថែរក្សារថយន្ត ។ ដើម្បីអនុវត្តន៍ប្រពន្ធ័ការងារថែទាំនេះ ចាំបាច់ត្រូវប្រើប្រាស់អ្នកបច្ចេកទេសដែលមានការបណ្តុះបណ្តាលល្អ ហើយចេះរៀបចំផែនការសំរាប់រាល់គ្រឿងបន្លាស់ ។ វិធានការណ៍ថវិកាសមស្របនានា ក៏ជាការចាំបាច់សំរាប់ការងារផ្គត់ផ្គង់ចំពោះរាល់គ្រឿង បន្លាស់អោយបានសមស្រប និងគ្រប់គ្រាន់ ។

b. ការវាយតំលៃពីសង្គម

ការពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំរាម នឹងអាចបណ្តាលអោយមានការប៉ះពាល់ទៅលើការងារកែឆ្នៃសំរាមខ្នាតតូចនានា។ ដូច្នេះ ចាំបាច់ត្រូវចែកចាយព័តមានជាមួយអ្នកធ្វើការងារកែឆ្នៃសំរាម ជាដើមហើយត្រូវធានាថាថ្ងៃប្រមូល នឹងមិនជាន់គ្នាជា មួយថ្ងៃដែលរើសសំរាមកែឆ្នៃ ដូច្នេះគេមិនធ្វើអោយខាតបង់ដល់សកម្មភាពនេះទេ ។ នៅក្នុងផែនកាដើម្បីពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំរាម គេចាំបាច់ត្រូវជ្រើសរើសកម្មករច្រើនដែលកត្តានេះគេត្រូវការអ្នករើសសំរាមជាច្រើនដែលធ្វើការនៅទីលានចាស់ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក្តី ការចុះបញ្ជីអ្នករើសសំរាមដែលបានរៀបចំក្នុងការសិក្សានេះ គួរតែមានលក្ខណះសមស្របដើម្បី ធានាអោយបាននូវភាពរលូនចំពោះការងារជ្រើសរើស ។

c. ការវាយតំលៃលើបរិស្ថាន

គេបានធ្វើការប៉ាន់ស្មានថា រថយន្តប្រមូលនឹងចរាចរណ៍ប្រមាណ ៣២២ ជើងក្នុងមួយថ្ងៃ នាឆ្នាំ ២០០៧។ ជាលទ្ធផលនោះ រថយន្តទាំងនោះនឹងបង្កអោយមានសំឡេង និងភាពញ័រនៅតាមដងផ្លូវដែលទៅកាន់ទីលាន។ កំរិតនៃរំញ័រនិងសំឡេងគឺ អាស្រ័យលើចរិកលក្ខណៈនៃអ្នកបើកបរ។ ដូច្នេះ ចាំបាច់ត្រូវធ្វើការអប់រំអោយបើកបរត្រឹមត្រូវដើម្បីជៀសវាងផលប៉ះពាល់។ រថយន្តចាក់សំរាម ក៏អាចបង្កអោយមានការធ្លាក់ចុះរាយប៉ាយនៃសំរាម ដូច្នេះតោងតែមានក្រណាត់ ឬស្បៃគ្របពេលធ្វើដំណើរ ។ ចំណែកឯគ្រឿងចក្រដ៏ទៃទៀតដូចជា compactor truck និង រថយន្តបិទជិត គេត្រូវចាត់វិធានការណ៍ចាំបាច់នានាដើម្បីកុំអោយអ្នករើសសំរាមតាមរើសនៅពេលធ្វើដំណើរ។

d. ការវាយតំលៃលើហិរញ្ញកិច្ច និងសេដ្ឋកិច្ច

d.1 ចំណុចសំខាន់ៗ

ផែនការមេដែលបានរៀបចំនៅក្នុងការសិក្សាផ្តល់អនុសាសន៍ថា ស៊ិនទ្រីដែលជាក្រុមហ៊ុនឯកជនប្រមូលនិងដឹកជញ្ជូនសំណល់ គួរផ្តល់សេវាកម្មប្រមូលក្នុងខ័ណ្ឌទីប្រជុំជនចំនួន៤ ដែលមានប្រជាជនពលរដ្ឋនិងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចក្នុងស្ថានភាពចំនេញថវិកា ហើយរដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានីភ្នំពេញដែលជាភ្នាក់ងាររដ្ឋនោះនិងក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រីត្រូវចែករំលែកតំបន់ពាក់កណ្តាលទីប្រជុំជនចំនួន៣ខ័ណ្ឌ ដែលខ័ណ្ឌទាំងនោះមិនសូវបជាជនពលរដ្ឋនិងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចក្នុងស្ថានភាពចំនេញថវិកាឡើយ។ ហេតុដូច្នេះ សេវាកម្មសាធារណៈជាមូលដ្ឋានគួរតែត្រូវផ្តល់ដោយស្មើភាពទៅប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់រូបក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ ។

ការវាយតំលៃលើហិរញ្ញវត្ថុនិងសេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ គឺមានគោលបំណងចំពោះផែនការមេគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និងសេវាកម្មដឹកជញ្ជូនក្នុងតំបន់ដែលនឹងប្រមូលសំនល់ដោយរដ្ឋាករប៉ុណ្ណោះ ។

d.2 បុរេលក្ខខ័ណ្ឌនៃការវាយតម្លៃលើហិរញ្ញកិច្ច

ការវាយតម្លៃលើហិរញ្ញកិច្ចនៅទីនេះ យោងទៅលើសេណារីយោចំនួន២ ។

d.2.1. បុរេលក្ខខ័ណ្ឌនៃការវាយតម្លៃហិរញ្ញវត្ថុ

Table 6-21: បុរេលក្ខខ័ណ្ឌនៃការវាយតម្លៃហិរញ្ញវត្ថុ

ស្ថាប័នអនុវត្តគំរោង	រ.គ.ស.ភ
រយៈពេលនៃគំរោង	១០ ឆ្នាំពី ២០០៦ ដល់ ២០១៥
ប្រាក់ចំណូលនៃគំរោង	ការប្រមូលថ្លៃសេវាពីឆ្នាំ ២០០៧ ដល់ ២០១៥ប្រសិទ្ធភាពនៃថ្លៃប្រមូលបានកំណត់ត្រឹម ៨០%សំរាប់គេហដ្ឋានធម្មតា និង ១០០% សំរាប់ផ្ទះធ្វើអាជីវកម្ម
ធនធានវិនិយោគ	ការិនិយោគដំបូងធ្វើនៅឆ្នាំ ២០០៦ សំរាប់គោលបំណងដូចខាងក្រោម : (ការទិញរថយន្ត) - រថយន្តបង្ហាប់ (ចំណុះ ៤ម៣ មិង ១៥ម៣) - រថយន្តស្ទូច - ធុងស្ទូច - រទេះរុញ - រថយន្តភីកអាប់ - រថយន្តបែន (ការសាងសង់) - ទីតាំងធុងសំរាម - រោងជាងថែរក្សារថយន្ត រថយន្តប្រមូលនិងដឹកសំរាម និងគ្រឿងចក្រ នឹងត្រូវបានទិញអាស្រ័យទៅលើកំណើនអ្នកប្រើប្រាស់សេវាកម្ម និងការពង្រីកនៃតំបន់ប្រមូលដែលរថយន្តចាស់នឹងត្រូវបានជំនួសថ្មី ។
តំលៃប្រតិបត្តិការណ៍ និងការគ្រប់គ្រង	ត្រូវបានប៉ាន់តំលៃសំរាប់ឆ្នាំនិមួយៗពីឆ្នាំ២០០៧ ដល់ ២០១៥ ដោយយោងទៅលើបរិមាណនិងតំលៃឯកតាដែលបានកំណត់ ។
តំលៃរំលោះ	រយៈពេលរំលោះត្រូវបានកំណត់តាមប្រភេទអាគារ គ្រឿងចក្រនិងរថយន្ត ក្នុងរយៈពេល២០ ១៥ និង៧ឆ្នាំ តាមលំដាប់លំដោយ។ តំលៃផ្សេងៗត្រូវបាន កំណត់ត្រឹម ១០% សំរាប់រថយន្ត នឹងគ្រឿងចក្រទាំងអស់នៅពេល អាគារ ទាំងឡាយត្រូវបានគេសន្និដ្ឋានថាបានទទួលការខូចខាត ។
តំលៃទីផ្សារ	តំលៃទាំងអសល់ដែលត្រូវបានប៉ានស្មានខាងលើគឺអាស្រ័យទៅលើតំលៃទីផ្សារឆ្នាំ២០០៣ ។ ពុំមានតំលៃកើនឡើងត្រូវបានរាប់បញ្ចូលឡើយ ។
អត្រាចុះតំលៃ	ដោយគិតទៅលើអាត្រាអតិផរណាបច្ចុប្បន្ន និងតំរូវការនៃថវិកាបំរុងក្នុងឆ្នាំដំបូងសំរាប់ការផ្លាស់ប្តូររថយន្ត និងគ្រឿងចក្រ (បន្ទាប់ពីប្រតិបត្តិការណ៍រយៈពេល៧ឆ្នាំ អាត្រាបញ្ចុះតំលៃកំណត់ត្រឹម ១០% ។

d.2.2. ការវាយតម្លៃលើហិរញ្ញកិច្ច (សេណារីយោទី២)

១- ករណីមិនមានជំនួយ

ដោយសន្និដ្ឋានថា ប្រសិនបើ IFRR ត្រូវកំរិតក្នុង ១០%នោះ ការសិក្សាបានវិភាគការកំណត់ថ្លៃសំណល់តាមទំងន់តោននៃសំរាម ។ លទ្ធផលនៃការវិភាគមានបង្ហាញក្នុងតារាងខាងក្រោម ។

Table 6-22: លទ្ធភាពហិរញ្ញកិច្ច និងអត្រាថ្លៃសេវា

Fee Rate	Net Present Value	FIRR
10	- 1,370,578	- 5.08
11	- 1,022,691	- 1.06
12	- 674,807	2.83
13	- 326,920	6.59
14	20,968	10.22
15	368,854	13.72

ចំណាំ: អត្រាចុះថ្លៃគឺ ១០%

ដូចតារាងខាងលើ អត្រាត្រូវកំរិតក្នុង ១១ ដុល្លា/ត នៃសំណល់ដែលបានប្រមូល (ឬជាប្រាកដគឺ១៣.៩៤ ដុល្លា/ត)ដើម្បីទទួលបាន IRR ១០% ដែលជាអត្រាតិចបំផុតសំរាប់ជាកំរៃនៃគំរោង ។ បើករណីប្រើប្រាស់អត្រាបែបនេះ អត្រាជាមធ្យមសំរាប់គេហដ្ឋាន មានដូចខាងក្រោម ។

Table 6-23: អត្រាប៉ាន់ស្មានសំរាប់គេហដ្ឋាន

	Unit	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
បរិមាណសំរាម	គ.ក្រ/ខែ/ផ្ទះ	102	107	113	118	124	113	119	125	113
អត្រាតំលៃ	ដុល្លា/ខែ/ផ្ទះ	1.42	1.49	1.58	1.64	1.73	1.58	1.88	1.74	1.58

ចំនាំ: ការថយចុះនៃបរិមាណប្រមូលនាឆ្នាំ២០១២ និង២០១៥ បណ្តាលមកពីការថយសំណល់បញ្ចេញនៅនិងកន្លែង និងដោយសារការចេះកែឆ្នៃ ។ល។ ដែលបានសន្មតក្នុងផែនការមេ ។

ដូចមាននៅក្នុងតារាងខាងលើ អត្រាតំលៃសំរាប់គេហដ្ឋានមានចាប់ពី ១.៤២ ដល់ ១.៧៤ ដុល្លាខែ/ផ្ទះ ក្នុងពេល អនុវត្តគំរោង ។ ការប៉ាន់ស្មាននេះមានប្រមាណ ១.៧ ទៅ ២.០ ដង នៃថ្លៃបច្ចុប្បន្ន ដែលមានប្រមាណតែពី ០.៨ ទៅ១.០ ដុល្លាប៉ុណ្ណោះ។ ដោយពិចារណាលើឆន្ទៈ និងការបង់ថ្លៃនៃគេហដ្ឋានក្នុងតំបន់ពាក់កណ្តាលទីប្រជុំជនទាំងនោះ ការតំឡើងថ្លៃនេះអាចជាការលំបាក ។

២- ករណីមានជំនួយ

ការសិក្សាបានវិភាគអត្រានៃការប្រមូលដោយប្រើប្រាស់ករណីមានជំនួយគ្មានសំណង ដើម្បីការចាប់ផ្តើមការវិនិយោគនាឆ្នាំ ២០០៥ និង ២០០៦ ។ សំរាប់ការវិនិយោគដែលនឹងមាននាឆ្នាំ ២០០៥ និង ២០០៦ ។ លទ្ធភាពនៃថវិការនៃគំរោងអាចធានាបាន លុះណាតែគេអាចរកចំណូលបានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីគ្របដណ្តប់លើការចំណាយទាំងស្រុងរួមមាន រំលោះ ការទិញ សំភារះបន្ថែម និងការចំណាយផ្សេង ៗ លើការងារប្រតិបត្តិការក្នុងពេលអនុវត្តគំរោង។

ដូច្នេះ ប្រាក់ចំនូលបានមកពីគំរោង ត្រូវឆ្លើយតបនូវលក្ខណនានាដូចខាងក្រោម ដូច្នេះហើយ ស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុអាចថិតថេរទៅបាន:

- ចំនូលមួយឆ្នាំតែងតែលើសពីថ្លៃគំរោងដែលបានស្មានដោយយោងលើមូលដ្ឋានរំលោះ និង
- ប្រាក់បំរុងសំរាប់គំរោង (កំនើនប្រាក់ចំនូល) តែងតែលើសតំលៃតំរូវការសំរាប់តំលៃដែលបានធ្វើការប៉ាន់ស្មានលើមូលដ្ឋាននៃការចំណាយពិតប្រាកដ ។

លទ្ធផលនៃការវិភាគបង្ហាញ ថាអត្រាតំលៃទីលានសមស្របមួយដែលអាចឆ្លើយតបនិងលក្ខណខាងលើ គឺ ១១.៦១ ដុល្លាសំរាប់មួយតោន ។

អត្រាតំលៃ ១១.៦១ ដុល្លាក្នុងសំរាមមួយតោន គឺប្រហែលជា១.៦ ទៅ ១.៧ ដងនៃអត្រាតំលៃបច្ចុប្បន្ននៃ៧ដុល្លាក្នុង ឆ្នាំ ២០០២ និង២០០៣។ អត្រាតំលៃថយប្រមាណ ១៧ ភាគរយប្រសិនបើមានជំនួយ។

Table 6-24: ការប៉ាន់ប្រមាណអត្រាតំលៃនៃការប្រមូលសំណល់សំរាប់គេហដ្ឋាន

	ឯកត្តា	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
បរិមាណសំរាម	គ.ក្រ/ខែ/ផ្ទះ	102	107	113	118	124	113	119	125	113
អត្រាតំលៃ	ដុល្លា/ខែ/ផ្ទះ	1.18	1.24	1.31	1.37	1.44	1.31	1.38	1.45	1.31

ដូចបានបង្ហាញក្នុងតារាងខាងលើ អត្រាតំលៃសំរាប់គេហដ្ឋានមានចន្លោះពី ១,១៨ ទៅ ១,៤៥ ដែលខ្ពស់ជាងប្រហែលជា ១,២ ទៅ ១,៥ ដងនៃ អត្រាតំលៃបច្ចុប្បន្នដែលមានត្រឹមតែ ០,៨ ទៅ ១,០ ដុល្លាក្នុងមួយគេហដ្ឋានក្នុងមួយខែ។ ទោះជាតំលៃត្រូវបានកាត់បន្ថយដោយមានជំនួយក្តី តែគេក៏ត្រូវចាត់វិធានការន៍សំរាប់កាត់បន្ថយតំលៃតាមគេហដ្ឋាន ។

d.3 ការវាយតម្លៃលើសេដ្ឋកិច្ច

សេវាកម្មប្រមូលសំណល់តាមផែនការមេដែលផ្តល់ដោយរដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់ដែលបានគ្រោងនាពេលបច្ចុប្បន្ននៅក្នុងផែនការមេ គឺមានគោលបំណងផ្តល់នូវសេវាកម្មសារធារណៈជាមូលដ្ឋានដល់តំបន់ដែលគ្មានសេវាកម្មក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ។ ទោះបីជាតំរូវអោយមានការវិនិយោគបន្ថែមទៀត នេះជាកាតួកិច្ចមូលដ្ឋានដែលសាលាក្រុងភ្នំពេញត្រូវផ្តល់សេវាកម្មប្រមូលសំណល់អោយដល់ប្រជាជនពលរដ្ឋគ្រប់រូបក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ។

ផែនការនាពេលបច្ចុប្បន្នស្តីពីសេវាកម្មប្រមូលសំណល់ក្នុងខ័ណ្ឌជាយក្រុងទាំងបីគឺជាលទ្ធផលនៃការត្រួតពិនិត្យលើការចំណាយដ៏មានប្រសិទ្ធភាពបំផុតនៃវិធីសាស្ត្រប្រមូលនឹងដឹកជញ្ជូនសំណល់តាមរយៈការសិក្សា ដូច្នេះហើយការចំណាយបន្ថែមដែលកើនឡើងពីគំរោងត្រូវបានកាត់បន្ថយជាអប្បបរមាកាន់តែប្រសើរ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត ការផ្តល់សេវាកម្មប្រមូលសំណល់ដល់ខ័ណ្ឌជាយក្រុងទាំងបីត្រូវបានរំពឹងទុកថាបង្កើតនូវផលប្រយោជន៍ដូចខាងក្រោម ទោះបីជាមានការលំបាកក្នុងការកម្រិតនូវតំលៃចំណេញក៏ដោយ ។

- **ការកែលំអសុខភាព អនាម័យ និង បរិស្ថាន**

ដោយសារគ្មានសេវាកម្មនៃការប្រមូលកាកសំណល់ សំណល់ត្រូវបានចាក់ក្នុងទន្លេ តាមដងផ្លូវ ឬក៏ដុតចោល។ មានការគំរាមកំហែងយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរជាច្រើនដែលបណ្តាលមកពីការចាក់សំណល់ទាំងនេះលើបញ្ហាសុខភាពកើតមានឡើងចំពោះប្រជាជន អនាម័យនិងបរិដ្ឋានជុំវិញ ដែលមិនត្រឹមតែកើតមានក្នុងតំបន់ដែលគ្មានសេវាកម្មប្រមូលសំណល់ទេ គឺវាកើតឡើងចំពោះទីក្រុងទាំងមូលតែម្តង។ ការអនុវត្តគំរោងនេះ នឹងផ្តល់នូវការការពារពីការបំពុលទាំងនោះព្រមទាំងកែរលំអឡើងវិញនូវបរិស្ថានរស់នៅរបស់ទីក្រុង ។

- **ជំរុញអោយមានការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចនៅតំបន់នោះ**

ការកែលំអសុខភាព អនាម័យនិង បរិស្ថានរស់នៅនឹងជួយបង្កើនតំលៃសន្ទះសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមកិច្ច ផងដែរ ។ ទោះបីជាមានគំលាតខុសគ្នាខ្លាំងរវាងខ័ណ្ឌជាយក្រុងទាំងបីនិងខណ្ឌទីប្រជុំជនទាំងបួនក្តី ការផ្តល់សេវាកម្មប្រមូលសំរាមនឹងបង្កើនសក្តានុពលភាពចំពោះខណ្ឌទាំងបី អោយទៅជាតំបន់សំរាប់អភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចរបស់ទីក្រុង ។

- **ការបង្កើនការយល់ដឹងអំពីបរិស្ថាន**

ទោះជាការអោយបង់ថ្លៃសេវាសំរាប់គេហដ្ឋានទាំងបីអាចនឹងមានប្រតិកម្មពីប្រជាពលរដ្ឋនៅខណ្ឌជាយក្រុងទាំងបី តែវានឹងជួយបង្កើនការយល់ដឹងលើបរិស្ថាន ប្រសិនបើគេយល់អំពីការប្រថុយប្រថានផលវិបាកចំពោះការចាក់កាកសំនល់ដោយពុំមានការត្រួតពិនិត្រត្រឹមត្រូវនោះ ហើយដែលអាចនឹងប៉ះពាល់ដល់សុខភាព ។ ការបង្កើនការយល់ដឹងនេះនឹងបានជួយកាត់បន្ថយការបញ្ចេញ សំរាមតាមរយះការបែងចែក ការប្រើប្រាស់ឡើងវិញ និង ការកែឆ្នៃ ។

រាល់ការរំពឹងទុកទាំងនេះនៃប្រសិទ្ធិភាពគំរោងខាងលើ នឹងផ្តល់នូវផលប្រយោជន៍គ្រប់គ្រាន់គ្របដណ្តប់ទៅលើការចំណាយដែលត្រូវការសំរាប់ការអនុវត្តគំរោង ។

6.4 គំរោងបិទទីលានស្ទឹងមានជ័យ

6.4.1 គោលគំនិតក្នុងការរៀបចំ

ការបិទទីលានបានគិតបញ្ចូលនូវបញ្ហាមួយចំនួនដូចខាងក្រោម :

១- ការផ្ទេរដោយមានភាពរលូនពីទីតាំងចាស់ទៅទីតាំងថ្មី

២- ការងារចាំបាច់សំរាប់បិទទីលានស្ទឹងមានជ័យ

៣- ផែនការត្រួតពិនិត្យបន្ទាប់ពីការបិទទីលាន

៤- ផែនការប្រើប្រាស់ដីនាពេលអនាគត

6.4.2 ការរៀបចំចំណុចសំខាន់ៗ

a. លក្ខ័ណ្ឌនៃការរៀបចំ

a.1 កាលវិភាគនៃការបិទទីលាន

ទីលានបច្ចុប្បន្ននឹងត្រូវបិទនៅចុងឆ្នាំ ២០០៦ ។

a.2 ផ្ទៃដីគោលដៅនៃផែនការបិទទីលាន

ផែនការនោះគឺដីដែលកាន់កាប់ដោយសាលាក្រុងមានទំហំ៧.៥ហ.ត (រាប់បញ្ចូលទាំងផ្លូវនានា) និងដីឯកជនទំហំ ៣.៦ហ.ត ដែលបានពង្រីកក្រោមគំរោងសាកល្បង (A-1:1.6ha, b-2:2.0ha) ។ យោងទៅតាមកិច្ចសន្យាជួល តំបន់ពង្រីកនឹងត្រូវប្រគល់ឱ្យម្ចាស់ដីវិញនៅពេលដែលកំពស់នៃកន្លែងចាក់នោះឡើងដល់ ៤ម ខ្ពស់ជាងផ្លូវជុំវិញ ។ ដីនោះគួរតែនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ រ.គ.ស.ភ ដោយយោលទៅលើកត្តាបរិស្ថានព្រោះថាទឹកសំអុយ និងឧស្ម័ននៅតែកកើត ដូច្នេះផែនការបិទទីលានត្រូវបានគេរំពឹងថាសាលាក្រុងភ្នំពេញនឹងបន្តការជួលដីនោះក្រោយពីពេលបិទជាស្ថាពរ ។

b. ផែនការអន្តរកាលនៃការផ្ទេរទៅទីលានថ្មី

ដើម្បីធានាអោយបាននូវការផ្ទេរប្រកបដោយភាពរលូនពីទីលានចាស់ទៅទីលានថ្មី ដោយពុំអោយមានការប៉ះពាល់ដល់ការងារចាក់សំរាមនោះវិធានការមួយចំនួនត្រូវធ្វើឡើង ។

- បង្កើនប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងរបស់ រ.គ.ស.ភ ។ វាចាំបាច់សំរាប់ រ.គ.ស.ភ ដើម្បីរៀបចំបុគ្គលិកនិងគ្រឿងចក្រ និងផ្តល់នូវវគ្គបណ្តុះបណ្តាលមុននឹងចាប់ ផ្តើមទីលានថ្មី ។
- កែលំអផ្លូវចូល ។ សាលាក្រុងភ្នំពេញគួរតែធានាថាការសាងសង់ផ្លូវជាតិលេខ៣០៣ ដែលផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុដោយធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី នឹងត្រូវបញ្ចប់មុនការចាប់ផ្តើមទីលានថ្មី ។
- រៀបចំផែនការផ្ទេរ ។ រ.គ.ស.ភ គួរតែបែងចែកផែនការលំអិតសំរាប់ធ្វើការផ្លាស់ផ្តូរទីតាំងពីទីលានចាស់ទៅថ្មីនៅពាក់កណ្តាលឆ្នាំ២០០៦ ដោយយោងតាមផែនកាបណ្តោះអាសន្នដែលរៀបចំដោយក្រុមសិក្សា ។

c. ផែនការរៀបចំគ្រឿងចក្រ

បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ប្រតិបត្តិការណ៍ទីលានការងារសំណង់ខាងក្រោមនឹងត្រូវសាងសង់នៅទីលានស្ទឹងមានជ័យ ។

- សាងសង់កន្លែងចាក់សំរាម
- សាងសង់ប្រព័ន្ធលូទឹកភ្លៀងដែលបែងចែកទឹកសំអុយពីទឹកភ្លៀងនិងទឹកចេញពីផ្ទះបាយ និងដាក់ម៉ូទ័របូមនិង គ្រឿងចក្រដ៏ទៃទៀត ។
- តម្លើងបំពង់យកឧស្ម័ន
- លប់គ្របទីលានដោយប្រើអាចម៍ដី

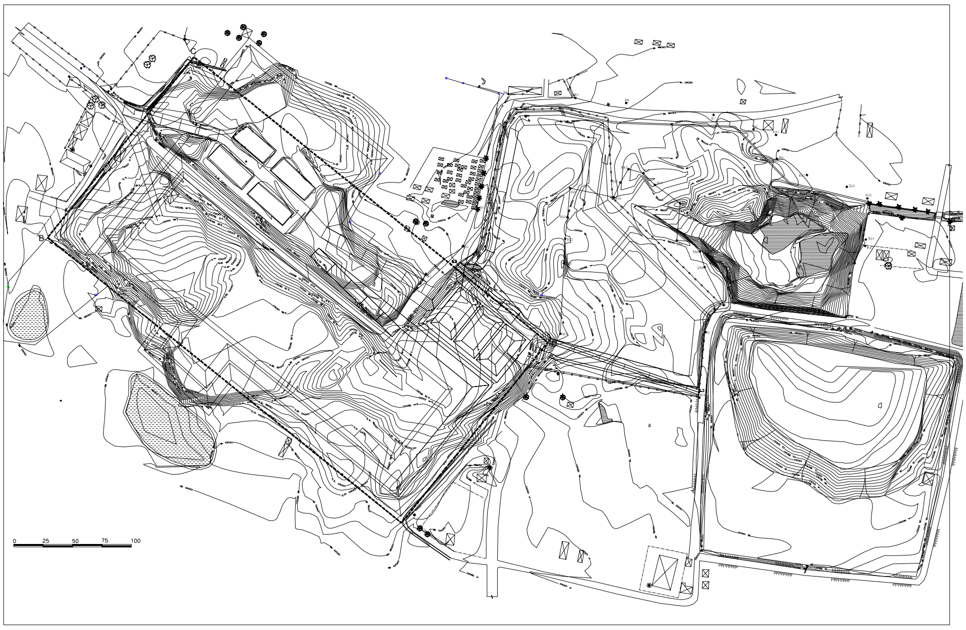

Figure 6-5: ទ្រង់ទ្រាយចុងក្រោយនៃទីលានស្ទឹងមានជ័យ

ក្រុមសិក្សាបានស្នើថា រ.គ.ស.ភ ត្រូវជួលទីលានចាក់សំរាមនោះឱ្យទៅជាកន្លែងវិនិយោគពាណិជ្ជកម្ម ឬអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលមានការចាប់អារម្មណ៏លើការប្រើប្រាស់ឧស្ម័នទីលាន ។

d. ផែនការត្រួតពិនិត្យ

រ.គ.ស.ភ គួររក្សាប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យរហូតដល់ទីលានមានលំនឹង (ប្រមាណ១៥ឆ្នាំ) ។ ចំនុចសំរាប់ត្រួតពិនិត្យមានក្នុងតា រាងខាងក្រោម ។ ការវាស់សារធាតុធ្ងន់និងសារធាតុដែលមានគ្រោះថ្នាក់ជារឿងសំខាន់ណាស់ក្នុងការត្រួតពិនិត្យ តែវាចំនាយខ្ពស់ណាស់។ ដោយគិតលើស្ថានភាពថវិការបស់សាលាក្រុងភ្នំពេញ-រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសមណល់រាជធានីភ្នំពេញ ក្រុមសិក្សាបានស្នើអោយត្រួតពិនិត្យ pH, EC, Cl តែប៉ុណ្ណោះ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ការវាស់សារធាតុទាំងនេះគឺមានភាពសម័ញ្ញហើយមានតំលៃថោកដែលយើងអាចការពារការជ្រាបទឹកស្អុយព្រោះថាលទ្ធផលនៃការត្រួតពិនិត្យនេះនឹងបំរែបំរួលគួរអោយកត់សំគាល់នៅពេលដែលយកមកធ្វើជាសំណាកដោយរួមទាំងទឹកស្អុយផងដែរ។ រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់គួរតែធ្វើការពិសោធន៍គុណភាពទឹករួមមានសារធាតុធ្ងន់ហើយត្រូវមានវិធានការជាបន្ទាន់បើមានករណីជ្រាបនេះ។ ការត្រួតពិនិត្យបែបនេះញឹកញាប់ដោយមន្ទីរបរិស្ថាន-រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់គួរតែធ្វើក្នុងមួយខែម្តង ហើយគណកម្មការត្រួតពិនិត្យវិញត្រូវធ្វើពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ។

ក្រសួងបរិស្ថននិងមន្ទីរបរិស្ថានំាទចាប់ផ្តើមត្រួតពិនិត្យទីលានស្ទឹងមានជ័យជាប្រចាំចាប់តាំងពីខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ មក។ នៅពេលដែលការត្រួតពិនិត្យចេះតែបន្តទៅ ប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យនឹងត្រូវពង្រឹងឡើងដោយគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យដែលបានបង្កើតឡើង។ សកម្មភាពត្រួតពិនិត្យនេះមិនត្រឹមតែជាការថែរក្សាបរិស្ថានរបស់ទីលានស្ទឹងមានជ័យប៉ុណ្ណោះទេ តែវាក៏បានជួយបង្កើតនូវគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យសមរាប់ទីលានដង្កោផងដែរ។

ប្រភេទការងារ	ការលិអិត
១. គំហើញពីខាងក្រៅនៃទីលាន	ចំណុចដែលត្រូវអង្កេត : លក្ខ័ណ្ឌដី (ដីគ្របចុងក្រោយ) លក្ខ័ណនៃប្លុកគំរូរ (ការស្រុត ការកែទំរង់រូបរាងជាដើម) ការថែទាំប្រព័ន្ធលូ និងប្រព័ន្ធចំរោះទឹកសំអុយ ផ្សេង១
២. ទឹកក្រោមដី	ការត្រួតពិនិត្យដោយទ្បេងទាត់នូវគុណភាពទឹកនៃអណ្តូងត្រួតពិនិត្យ
៣. ទឹកសំអុយ	ការត្រួតពិនិត្យបំពង់ហូរចូលនិងបំពង់ហូរចេញនៃបរិក្ខាប្រព្រឹត្តកម្ម
៤. ឧស្ម័នពីទីលាន	ការវិភាគដោយទ្បេងទាត់នូវសារធាតុនៃឧស្ម័នពីទីលាន
៥.ភ្លើងឆេះ	ត្រួតពិនិត្យភ្លើងឆេះទីលានជាប្រចាំ
៦.សំលេង	ត្រួតពិនិត្យសំលេងជាប្រចាំ
៧.ក្លិនស្អុយ	ត្រួតពិនិត្យក្លិនស្អុយដែលកើតនៅទីលានជាប្រចាំ
៨. ការស្រុតចុះនៃប្លុកគំរូ	ការវាស់វែងដោយទ្បេងទាត់រាល់ការស្រុតចុះទាំងឡាយ
៩.សត្វចង្រៃ (សត្វល្អិត កណ្តុរ។ល។)	ត្រួតពិនិត្យការកកើតសត្វល្អិតក្នុងទីលាន
១០.ប្រតិបត្តិការទីលាន	ត្រួតពិនិត្យការប្រតិបត្តិទីលាន
១១.សំរាមរាយប៉ាយ	ត្រួតពិនិត្យសំរាមរាមប៉ាយក្រៅទីលាន

e. ផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីទៅថ្ងៃអនាគត

e.1 ដីដែលជាកម្មសិទ្ធរបស់ក្រុង

- សួនសាធារណៈដោយមានកន្លែងសំរាប់សង្កេតមើល : ដើម្បីសាងសង់កន្លែងសំរាប់សង្កេតមើលដោយទាញយកផលប្រយោជន៍ពីរយៈកំពស់នៃប្លុកគំរូនេះ ។

- គ្រឿងបរិក្ខាសំរាប់ប្រើប្រាស់ឧស្ម័នពីទីលាន : ដើម្បីផលិតធ្យូងដោយប្រើឧស្ម័នពីទីលាន ។

e.2 ដីឯកជន (តំបន់ពង្រីក)

- ត្រូវប្រគល់ទៅម្ចាស់ដីវិញបន្ទាប់ពីបានគ្របដីជិតរួច
- យោងទៅលើការជួល ត្រូវប្រគល់ទៅឱ្យម្ចាស់ដីនៅពេលដែលកន្លែងចាក់នោះមានកំពស់ ៤ម៉ែត្រ ។ វាចំណាយពេលវេលាយូរមុននឹងឈានដល់ការិតស្ថេរភាព និងមានការប្រថុយប្រថានជាមួយនឹងការស្រុតចុះ និង ការផ្ទុះដោយឧស្ម័នដែលចេញពីសំរាម ។ ដូច្នេះ ដើម្បីឱ្យមានលក្ខណៈល្អប្រសើរដីនោះត្រូវគ្រប់គ្រងដោយ រ.គ.ស.ភ ហើយនឹងបន្តរយៈពេលជួលឬក៏ទិញបន្ថែមទៀត។ ប្រសិនបើម្ចាស់ដីត្រូវការឱ្យប្រគល់ត្រលប់វិញនោះ សាលាក្រុងភ្នំពេញត្រូវតែធ្វើបទបញ្ជាអំពីបំរើបំរាស់ដីនោះ ហើយម្ចាស់ដីត្រូវសុំការអនុញ្ញាតពីក្រុង។
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដោយពុំមានអាគារធំៗ
- ក្រុមសិក្សាផ្តល់អនុសាសន៍ថាដីនោះនឹងត្រូវប្រើប្រាស់ជាសួនសាធារណៈឬ ប្រើជាកន្លែងបង្ហាត់វាយកូនគោល

  ដែលពុំមានការប្រឈមនឹងភាពប្រថុយប្រថានដែលបណ្តាលមកពីការស្រុត និងឧស្ម័ន ។

f. តំលៃគំរោង

ថ្លៃដើមគំរោងរាប់បញ្ចូលទាំង ថ្លៃសាងសង់ និងថ្លៃលើការងារអង្កេតចាំបាច់មួយចំនួន បន្ទាប់ពីការបិទទីលាន ។

Table 6-25: **តំលៃគំរោងនៃការបិទទីលានស្ទឹងមានជ័យ (១,000ដុល្លា)**

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
ទុនដំបូង	75	745								
តំលៃប្រតិ. និងគ្រប់គ្រង		24	14	14	24	14	14	24	14	14
Total	75	769	14	14	24	14	14	24	14	14

6.4.3 ការវាយតំលៃគំរោង

a. ការវាយតំលៃបច្ចេកទេស

ផែនការបិទទីលានពុំមានការវិធានការណ៍លើការបំពុល ចាប់តាំងពីការបើកនាឆ្នាំ ១៩៦០ ។ ជាផលវិបាកនោះគឺថាផ្ទៃបាតនៃទីលានបានប៉ះពាល់ផ្ទាល់ជាមួយនិងប្រភពទឹកក្រោមដី ដែលគេមិនអាចបញ្ឈប់ការហូរនេះបានទេ ។ នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ មានតែវិធីគ្របដីប៉ុណ្ណោះ ដែលជាវិធីសាស្ត្រប្រសើរបំផុត ដេលវាអាចជួយបន្ថយ ប្រមូលសំអាតទឹកសំអុយអោយអស់ពីលទ្ធភាព ព្រមជាមួយការប្រមូលឧស្ម័នទីលាន ហើយប្រើប្រាសអោយសមស្រប ។

b. ការវាយតំលៃសង្គម

ផលប៉ះពាល់លើសង្គមអំពីការបិទទីលានមានសង្ខេបខាងក្រោម ។

១ ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន

- បាត់បង់ប្រភពប្រាក់ចំណូលសំរាប់អ្នករើសសំរាម

- ការខូចខាតចំពោះឧស្សាហកម្មកែច្នៃនៅតំបន់ស្ទឹងមានជ័យ

២ ផលប៉ះពាល់វិជ្ជមាន

- ការកែលំអលក្ខ័ណ្ឌបរិស្ថាន និងអនាម័យជុំវិញទីលាន
- បង្កើតនូវមុខរបរថ្មីដើម្បីប្រើប្រាស់ឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាពនៅឧស្ម័នពីទីលាន

b.1 យុទ្ធវិធីមូលដ្ឋានក្នុងការធ្វើអោយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានមានកំរិតអប្បបរមា

អ្នករើសសំរាមគឺជាក្រុមមួយដែលទទួលផលប៉ះពាល់ខ្លាំងជាងគេនៅពេលទីលានស្ទឹងមានជ័យបិទ ។ដោយគិតទៅលើចំនួនអ្នករើសសំរាម ជាការសំខាន់ណាស់ដែលសាលាក្រុង-រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់ចាត់វិធានការសមស្របក្នុងការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានអោយមានកំរិតត្រឹមតែអប្បបរមា ។ ចាំបាច់ត្រូវចាត់វិធានការកាន់តែឆាប់កាន់តែល្អក្នុងការសហប្រតិបត្តិការជាមួយរាល់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ។

ក្រុមសិក្សាបានធ្វើការសិក្សាលើការអង្កេតបរិស្ថានសង្គមក្នុងជំនាក់កាលទី១ ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ស្ថានភាពជុំវិញអ្នករើសសំរាមបានផ្លាស់ប្តូរកាលពីឆ្នាំមុន ដូច្នេះជាការចាំបាច់ណាស់ដែលត្រូវសង្ខេបពីបំរែបំរួលដែលបានកើតឡើងកាលពីឆ្នាំកន្លងទៅ ។

(១) ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នរបស់អ្នករើសសំរាម

លទ្ធផលនៃការសិក្សាបង្ហាញថាមានចំនួនអ្នកចូលមកនិងចេញទៅវិញក៏ច្រើនដែរ ហើយមានអ្នកខ្លះទៀត ផ្លាស់ប្តូរទីតាំងពីទីលានចាក់សំរាមទៅទីក្រុងជាញឹកញយ ។ បន្ទាប់ពីការសាកល្បងគំរោងបែងចែកតំបន់បានបញ្ចប់ ទៅកាលពីដើមឆ្នាំ ២០០៤ អ្នករើសសំរាមជាច្រើនបានមករើសសំរាមតាមដងផ្លូវក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញដោយសារតែ ល័ក្ខខ័ណ្ឌទីលានកាន់តែយ៉ាប់យ៉ឺនដែលបណ្តាលមកពីការប្រតិបត្តិ និង គ្រប់គ្រងទីលានមិនបានល្អរបស់រដ្ឋាករគ្រប់ គ្រងសំណល់ ។ ជាងនេះទៅទៀត កន្លែងកែច្នៃដែលប្រតិបត្តិដោយក្រុមហ៊ុនឯកជនបានសហការជាមួយក្រុមហ៊ុន ស៊ីនទ្រីបានជួលអ្នករើសសំរាមប្រហែលជា ១០០នាក់អោយធ្វើការក្នុងកន្លែងកែច្នៃនោះកាលពីខែសីហាកន្លងទៅ ។ ជាលទ្ធផល ចំនួនអ្នករើសសំរាមបានថយចុះគួរអោយកត់សំគាល់កាលពីប៉ុន្មានខែមុននេះដូចបានបង្ហាញក្នុងតារាងខាង ក្រោម :

Table 6-26: ចំនួនអ្នករើសសំរាមនៅទិលានតាមការសង្កេត

កាលបរិច្ឆេទ	ក្មេងរើសសំរាម	មនុស្សពេញវ័យ	សរុប
2003			
៣០ ឧសភា (ព្រឹក)	112	290	402
២ មិថុនា (រសៀល)	161	360	521
៥ មិថុនា (ព្រឹក)	144	369	513
2004			
១៨ តុលា	45	149	204
២២ វិច្ឆិកា	18	179	197
១ ធ្នូ	78	196	274

ចាប់តាំងពីប្រតិបត្តិការនិងការគ្រប់គ្រងទីលានត្រូវបានកែលំអ គេរំពឹងថានឹងមានអ្នករើសសំរាមជាច្រើនទៀតនឹងវិលត្រលប់មកកាន់ទីលានចាប់តាំងពីពេលនេះទៅ ។

ការអង្កេតកាលពីលើកមុនក៏បានបង្ហាញដែរថាមានអ្នកចូលមកទីលាននិងអ្នកចាកចេញពីទីលានច្រើនដូចគ្នា ។ ជាប់ពីឆ្នាំ ២០០៤មក រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់បានចាប់ផ្តើមបន្តការងារចុះឈ្មោះអ្នករើសសំរាមដែលមកថ្មី ។ ផ្អែកលើទិន្នន័យចុះឈ្មោះនាពេលថ្មីៗនេះ មានអ្នករើសសំរាមដែលមកថ្មីប្រហែលជា២០-៣០នាក់ជារៀងរាល់ខែ ។

អ្នករើសសំរាមនៅតែគ្មានអ្នកដឹកនាំឬអង្គការចាត់តាំងគ្រប់គ្រងឡើយ ទោះបីជាអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនានាបានខិតខំប្រឹងប្រែងក៏ដោយ ។ គេរំពឹងថាសាលាក្រុងភ្នំពេញ-រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់នឹងប្រឈមមុខនឹងផលលំបាកជាច្រើនក្នុងការចរចារជាមួយអ្នករើសសំរាមក្នុងគោលបំណងគិតគូរពីវិធានការចាំបាច់នានា ។

(២) យុទ្ធវិធីមូលដ្ឋាន

ពីព្រោះថាថវិកានិងមន្ត្រីរបស់សាលាក្រុងភ្នំពេញអាចចាត់ចែងបានមានកំរិតនោះ សំខាន់ណាស់ដែលសាលាក្រុង — រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់ដើរតួនាទីនិងទទួលខុសត្រូវក្នុងការបង្កើតផែនការដោយសហការជាមួយអង្គការពាក់ព័ន្ធនានានោះ ។ យុទ្ធវិធីមូលដ្ឋានដែលក្រុមសិក្សាចាយកាស្នើដល់សាលាក្រុងភ្នំពេញត្រូវបានសង្ខេបដូចខាងក្រោមក្នុងផ្នែកនេះ ។

១) -ការបង្ហាញមនុស្សដែលជាគោលដៅ

ផ្អែកលើលទ្ធផលនៃការសិក្សាបរិស្ថានសង្គម អ្នករើសសំរាមនៅទីលានស្ទឹងមានជ័យខុសៗគ្នាទៅតាមអាយុ ប្រាក់ចំណូល ស្ថានភាពរស់នៅនិងស្ថានភាពការងារ ។ មានអ្នករើសសំរាមជាច្រើនដែលរើសសំរាមនៅទីលានមិនប្រាកដប្រជា គឺនៅពេលនៅពេលផុតរដូវកសិកម្ម ហើយអ្នករើសសំរាមខ្លះទៀត ដែលរស់នៅជិតទីលានរើសសំរាមតែនៅចុងសប្តាហ៍គ្រាន់តែជាប្រាក់ចំណូលបន្ថែមតែប៉ុណ្ណោះ ។

នៅពេលដែលរដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់ចាប់ផ្តើមចុះឈ្មោះអ្នករើសសំរាមនៅចុងឆ្នាំ២០០៣ អ្នករើសសំរាមជាច្រើនដែលមិនរើសសំរាមនៅទីលានស្ទឹងមានជ័យពិតប្រាកដតែបានចុះឈ្មោះយកកាតរើសសំរាម ។ ក្រោយពេលត្រួតពិនិត្យអ្នករើសសំរាមនៅទីលានមួយរយៈពេលខ្លី រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់បានចេញកាតសំគាល់ខ្លួនដល់អ្នកទាំងឡាយណាដែលត្រូវបានត្រួតពិនិត្យដោយបុគ្គលិករដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់ច្រើនជាងបីដង ។ នៅខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៤ ចំនួនអ្នកដែលមានកាតរើសសំរាមមាន ១.៥៥៨ (ក្នុងចំណោមអ្នកដែលមានកាតរើសសំរាម ២.៩៦៧នាក់) ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តីនៅមានចំនួនអ្នករើសសំរាមដែលមានកាតសំគាល់តែលែងរើសសំរាមនៅទីលានស្ទឹងមានជ័យ ។ ជាការសំខាន់សំរាប់សាលាក្រុង-រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់ដែលត្រូវជ្រើសរើសដោយប្រយ័ត្នប្រយែងនូវអ្នកដែលត្រូវជួយពិតប្រាកដ ។

ក្រុមសិក្សាចាយកាសូមផ្តល់នូវលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដូចខាងក្រោមក្នុងការរើសអ្នកដែលត្រូវជួយ ។

- ជាអ្នករើសសំរាមនៅទីលានចាក់សំរាមយូរមកហើយ (ជាអាទិភាពត្រូវផ្តល់អោយអ្នកដែលបានចុះឈ្មោះទទួលកាតមុនគេកាលពីដើមឆ្នាំ ២០០៤ ។ អ្នកទើបមកថ្មីមិនមែនជាអ្នកដែលត្រូវជួយឡើយ ។ នេះអាចកាត់បន្ថយការលើកទឹកចិត្តដល់ប្រជាជនក្នុងតំបន់ជនបទអោយមកទីលានស្ទឹងមានជ័យ ។
- ជាអ្នកធ្វើការពេញម៉ោងនៅទីលានស្ទឹងមានជ័យ (ហាមយកអ្នកធ្វើការមិនពេញពេល)
- ជាអ្នករើសសំរាមអចិន្ត្រៃយ៍នៅទីលាន (ហាមអ្នកមកពីជនបទមកពីតំបន់ជនបទ)
- ជ្រើសរើសអ្នករើសសំរាមដោយផ្អែកលើគេហដ្ឋាន (ដើម្បីពង្រីកអ្នកត្រូវជ្រើសរើសអោយបានច្រើនចាំបាច់ត្រូវជ្រើសរើសម្នាក់ក្នុងមួយគ្រួសារប្រសិនបើចំនួនការងារដែលបង្កើតឡើងមានកំណត់)

ដោយសារតែចំនួនអ្នករើសសំរាមដែលកំពុងរើសសំរាមនៅទីលានស្ទឹងមានជ័យនាពេលតលូវនេះមានចំនួន

តិចជាងអ្នកដែលមានកាតរើសសំរាម សាលាក្រុង-រដ្ឋការត្រូវសំគាល់ថាតើអ្នកណាជាអ្នករើសសំរាមជាប្រចាំនោះ។ ក្រុមសិក្សាចាយកាសូមស្នើដល់រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់អោយត្រួតពិនិត្យកាតសំគាល់ខ្លួនអ្នករើសសំរាមក្នុងមួយខែម្តង។

២) បង្កើតកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជិតស្និតជាមួយរាល់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់

នៅទីលានស្ទឹងមានជ័យ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនានាបានធ្វើការយ៉ាងសកម្មពាក់ព័ន្ធនឹងការជួយគាំទ្រអ្នករើសសំរាមកាលពីសត្សវត្សកន្លងទៅ។ អង្គការទាំងនោះមានកម្មវិធីរបស់ខ្លួនក្នុងការគាំទ្រអ្នករើសសំរាមអោយផ្លាស់ប្តូរការងារ។ ពេលដែលសាលាក្រុង-រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់គិតគូរពីកម្មវិធីគាំទ្ររបស់ខ្លួន សំខាន់បំផុតត្រូវជៀសវាងជំលោះជាមួយសកម្មភាពរបស់អង្គការទាំងនោះ។

ជាការចាំបាច់ណាស់ សំរាប់សាលាក្រុងភ្នំពេញ-រ.គ.ស.ភ បង្កើនទនូវយន្តការដែលក្នុងនោះសាលាក្រុងភ្នំពេញអាចពិភាក្សាពីវិធានការចាំបាច់នានាជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតជាប្រចាំ។ ក្នុងគោលបំណងនេះ ក្រុមសិក្សា និង រ.គ.ស.ភ បានរៀបចំការប្រជុំមួយនៅចុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ ដោយអញ្ជើញអង្គការ និងអង្គការសាសនាដែលគាំទ្រអ្នករើសសំរាម។ នៅពេលប្រជុំ ក្រុមសិក្សា និងរ.គ.ស.ភ បានពន្យល់ពីផែនការទីលាននិងកម្មវិធីបន្ទាប់បន្សំ ហើយអង្គការនានាបង្ហាញពីផែនការសកម្មភាពនាពេលបច្ចុប្បន្ននិងអនាគត។ ក្រុមសិក្សាសូមស្នើសាលាក្រុងភ្នំពេញ-រ.គ.ស.ភ អោយបន្តចាត់ចែងការប្រជុំនេះជាប្រចាំ ក្នុងគោលបំណងផ្លាស់ប្តូរគំនិត និងពត៌មាន។ ការប្រជុំលើកក្រោយគួរអញ្ជើញអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានចូលរួមដែរ។

៣) ស្នើសុំអោយអង្គការនានាជួយគាំទ្រការទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នករើសសំរាម

ជាផ្នែកមួយនៃការអង្កេតសង្គមនិងបរិស្ថាន ក្រុមសិក្សាបានធ្វើការសំភាសន៍ជាមួយអ្នករើសសំរាម និងរៀបចំការប្រជុំជាក្រុម។ នៅពេលធ្វើការអង្កេតផែនការអភិវឌ្ឍន៍នៃទីលានចាក់សំរាមថ្មីនៅតែមិនទាន់បានដឹងពិតប្រាកដ ហើយអ្នកសំភាសន៍ភាគច្រើនមិនបានយល់ពីផែនការបិទទីលានស្ទឹងមានជ័យទេ ដូច្នេះសាលាក្រុងភ្នំពេញ-រ.គ.ស.ភ ត្រូវពិភាក្សាជាបន្ទាន់ពីផែនការបិទទីលានជាមួយអ្នករើសសំរាម។

ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី សាលាក្រុងភ្នំពេញ-រ.គ.ស.ភ មិនអាចអញ្ជើញអ្នករើសសំរាមអោយចូលរួមក្នុងវេទិកាសាធារណៈបានទេ ដោយសារតែអ្នករើសសំរាមគ្មានអ្នកដឹកនាំ។ ដោយសារតែអ្នករើសសំរាមជាច្រើនបានទទួលការជួយគាំទ្រពីអង្គការ ជាការប្រសើរណាស់ត្រូវស្នើអង្គការអោយសុំជួយធ្វើការទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នករើសសំរាម។

ពេលដែលសាលាក្រុងភ្នំពេញបានធ្វើការសំរេចចិត្តអនុវត្តផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទីលានដង្កោ សាលាក្រុងភ្នំពេញ-រ.គ.ស.ភ គួរតែចាប់ផ្តើមពិភាក្សាជាមួយអ្នករើសសំរាមពីបំលាស់ប្តូរការងារហើយប្រាប់ពីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃអ្នករើសសំរាមដែលត្រូវជ្រើសរើសអោយធ្វើការ។

៤) ការផ្សព្វផ្សាយពត៌មានអោយបានទូទៅអំពីផែនការបិទ(ទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា)

សាលាក្រុងភ្នំពេញ/រ.គ.ស.ភ លំបាកក្នុងការគ្រប់គ្រងចំពោះចំនួនអ្នករើសសំរាមចំណូលថ្មីណាស់។ ដើម្បីកាត់បន្ថយ ចំនួនអ្នកចំណូលថ្មី ចាំបាច់ត្រូវបង្កើតផែនការផ្សព្វផ្សាយអំពីទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យអោយបានទូលំទូលាយនិងបង្ហាញអោយបានច្បាស់ពីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យក្នុងការជ្រើសរើសសំរាប់គាំទ្រក្នុងគំរោង តាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ដូចជា ទូរទស្សន៍ វិទ្យុ កាសែត។

(៣) កម្មវិធីគាំទ្រដែលសាលាក្រុងអាចធ្វើបាន

១) ក្រោមគំរោងសាលាក្រុង

ទៅអនាគតសំរាប់គំរោងដែលទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង សាលាក្រុងភ្នំពេញ/រ.គ.ស.ភ អាចបង្កើតអោយមានការងារដូចខាងក្រោម ។ អ្នករើសសំរាមដែលជាគោលដៅនឹងអាចផ្តល់អត្តិភាពអោយទទួល បានការងារដែលទើបបង្កើតថ្មីទាំងនេះ ជាមួយគ្នានិងអ្នកដែលបានលក់ដី រឺនឹងលក់ដីរបស់ពួកគេសំរាប់សាងសង់ទីលានដង្កោ ។ ទោះជាយ៉ាងណា ចំនួនការងារដែលបង្ហាញខាងក្រោមគឺនៅក្នុងផែនការជាមូលដ្ឋាននិងកំនត់ប៉ុណ្ណោះ ។ ដូច្នេះសាលាក្រុងភ្នំពេញ/រ.គ.ស.ភ ត្រូវ តែពិចារណារកវិធានការដទៃទៀតដោយសហការជាមួយអង្គការផ្សេងៗទៀត ។

កម្មករនៅទីលានដង្កោ(ផ្តល់អទិភាពដល់អតីតម្ចាស់ដី)

ឆ្នាំ	ការងារ	ចំនួន
2007	កម្មករសំរាប់ប្រតិបត្តិការនៅទីលានបច្ចេកទេស	12
2007	កម្មករសំរាប់ផលិតជីកំប៉ុស្ត	25

កម្មករសំរាប់ការប្រមូលសំណល់និងសកម្មភាពសំអាតផ្តល់ដោយ រ.គ.ស.ភ

ឆ្នាំ	ការងារ	ចំនួន
2007	កម្មករប្រមូលសំណល់	48
2007	អ្នកបោសថ្នល់	25

ដោយសារតែមានគំរោងសាងសង់រោងដាក់រថយន្តនៅទីលានចាស់ពេលដែលនឹងត្រូវបិទ នោះអ្នករើសសំរាមដែលនឹងមាន ការងារជាអ្នកប្រមូលសំរាមតាមរថយន្ត មិនចាំបាច់ត្រូវដូរទីលំនៅទេ ។

២) ការគាំទ្រ NGOs

ការជួយគាំទ្រដល់អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលអោយបន្តប្រតិបត្តការណ៍ដោយមានភាពរលូននោះ ជាតួនទីដ៏សំខាន់ដែលរដ្ឋាករ និងសាលាក្រុងត្រូវធ្វើ ។ សព្វថ្ងៃ អង្គការនានាមានតួនាទីដោយឡែកពីគ្នា តែការងារមួយចំនួនមានលក្ខណជាន់គ្នា ។ រដ្ឋាករ និងសាលាក្រុងគួររៀបចំទីតាំងដើម្បីអាចអោយបណ្តាស្ថាប័នទាំងនោះអាចជួប និងដោះដូរព័ត មានគ្នាបាន ។

b.1.2. វិធានការន៍ដើម្បីដោះស្រាយដល់ការខូចខាតលើឧស្សាហកម្មកែឆ្នៃនៅទីលានចាស់

ការងារដែលពាក់ព័ន្ធនិងសកម្មភាពកែឆ្នៃ និងការទិញសំណល់មានការរីកចំរើននៅទីលានជាពិសេសនៅជុំវិញទីលាន តែម្តង ។ ពួកគេតែងតែទិញសំណល់កែឆ្នៃពីអ្នករើសសំរាមដែលសកម្មភាពនេះមានលក្ខណសកម្ម ហើយជួយសំរួលដល់អត្រាកែឆ្នៃ របស់សាលាក្រុង ។

ដោយសារតែថា ទីលានថ្មីនឹងមិនអោយអ្នករើសសំរាមចូលធ្វើការនោះ គេប្រមាណថាបរិមាណកែឆ្នៃនឹងចុះមួយរយះក្រោយ ពេលបិទទីលានចាស់ ។ រដ្ឋាករគួរតែចាត់វិធានការន៍យ៉ាងណាដើម្បីកុំអោយមានការបាត់បង់ ឬប៉ពាល់ដល់មុខរបររបស់ពួកគេ ។ ធ្វើបានយ៉ាងនេះគឺពួកគេអាចបន្តអត្រាកែឆ្នៃ និងកាត់បន្ថយសំណល់ចូលទីលាន ។

សាលាក្រុងគួរតែមានការជួបជុំ ឬធ្វើសិក្ខាសាលា លើរបរកែឆ្នៃនេះ ដើម្បីអោយសាលាក្រុងអាចរកវិធានការន៏ប្រសើរជាងនេះ ។

c. ការវាយតំលៃលើបរិស្ថាន

c.1 ទូទៅ

ទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ ពុំមានវិធានការត្រួតពិនិត្យការវិពុលពុលទេចាប់តាំងពីការប្រើប្រាស់នៅឆ្នាំ ១៩៦០ ។ ការ គ្រប់ដីនៅដំណាក់កាលចុងក្រោយរបស់ទីលាន ពុំអាចការពារចំពោះការកាត់បន្ថយបរិស្ថានបានទាំងស្រុងនោះឡើយ ។ ដូច្នេះ ចាំបាច់ ពិនិត្យឱ្យល្អិតល្អន់លើទឹកក្រោមដីដើម្បីការពារបញ្ហាបរិស្ថាន ។ ជាងនេះទៀត ចាំបាច់សំរាប់សាលាក្រុងភ្នំពេញដើម្បីធ្វើបំរាមអំពី ការប្រើប្រាស់ទឹកក្រោមដី ដែលជាទឹកសំរាប់បរិភោគ ។

ចំពោះការប្រើប្រាស់ដីធ្លីឧស្ម័នពីទីលានអាចមានការប្រថុយប្រថានខ្លះ ។ វាចាំបាច់សំរាប់សាលាក្រុងភ្នំពេញផ្តល់ការណែនាំ លើការប្រើប្រាស់ដីនាពេលអនាគតនៃទីលាន ។ ក្រុមសិក្សាសន្និដ្ឋានភាពចាំបាច់នៃរយៈពេលត្រួតពិនិត្យ យ៉ាងហោចណាស់១៥ឆ្នាំ ។ រ.គ.ស.ភ និងសាលាក្រុងភ្នំពេញត្រូវបង្កើតប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការណ៍ក្នុង រយៈពេល ១៥ឆ្នាំ ។

c.2 ប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ

ប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងក្រោមគំរោងសាកល្បងនិងត្រូវបន្តប្រើប្រាស់រហូតដល់ទីលាននោះមានស្ថេរ ភាព (១៥ឆ្នាំ) ។ វាចាំបាច់ដើម្បីធានាថា រ.គ.ស.ភ អាចធ្វើការត្រួតពិនិត្យក្នុងរយៈពេលយូរ ។ ដូច្នេះ ការងារត្រួតពិនិត្យទីលានស្ទឹងមានជ័យគួរតែជាផ្នែកមួយនៃប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងនៅទីលានដង្កោ ។ កត្តានេះអាចធ្វើឱ្យ រ.គ.ស.ភ ប្រើប្រាស់បុគ្គលិក និងគ្រឿងចក្រចាំបាច់សំរាប់ការត្រួតពិនិត្យទីលានស្ទឹងមានជ័យ ។ ការគ្រប់គ្រងទីលានចាក់សំរាម ស្ទឹងមានជ័យ ក្រោយការបិទទាំងស្រុងនោះ មានការងារជាច្រើនដូចជា ចាប់តាំងពីការពិនិត្យរូបរាងខាងក្រៅ រហូតដល់ការងារប្រតិបត្តិ និងគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តិកម្មទឹកសំអុយ ។ បុគ្គលិកម្នាក់នៃទីលានដង្កោ នឹងធ្វើការដើរពិនិត្យការងារទាំង នោះជាប្រចាំ ។ ប្រសិនបើចាំបាច់វិស្វករ ឬកម្មករមួយចំនួននឹងត្រូវបញ្ជូនសំរាប់ការងារទាំងនោះដូចជា ជួសជុស និង ចាត់វិធានការ ។ គោលដៅនៃការត្រួតពិនិត្យតាមរយៈការអង្កេតមានបង្ហាញដូចខាងក្រោម :

- លក្ខណ្ឌនៃដី និងស្មៅ (ការគ្របលប់ដីបង្ហើយ) ។
- លក្ខណ្ឌនៃប្លុកចាក់សំរាម (ការស្រុត ការប្រែប្រួលរូបរាងជាដើម) ។
- ការថែរក្សាប្រព័ន្ធលូបង្ហូរ និងប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តិកម្មទឹកសំអុយ ។

c.3 ការបំពុលទឹក

ទឹកសំអុយនៅតែបន្តហូរចេញពីសំរាមនៅទីលានដែលបានបិទ ទោះបីជាសមត្ថភាព និងអត្រាវាត្រូវបានថយចុះបន្តិចម្តង ៗទៅតាមពេលវេលាក៏ដោយ ។ ហេតុនេះចាំបាច់ត្រូវធ្វើការពិចារណាលើបញ្ហាតាំងនេះ ។

គំនិតជាសំខាន់នៃផែនការ គឺត្រូវគិតលើ ការបែងចែកឱ្យដាច់ស្រឡះរវាងទឹកសំអុយ និងទឹកភ្លៀង ។ ទឹកស្អុយ និងទឹក ភ្លៀងនេះត្រូវធ្វើការត្រួតពិនត្យទៅតាមវិធីសាស្ត្រដូចខាងក្រោម ។

- ទឹកសំអុយត្រូវបានប្រមូលតាមប្រអប់លូដែលត្រូវបានគេសាងសង់នៅតាមទីរាបស្មើ ហើយនិងនៅកន្លែងខ្ពស់ជាងគេ នៃប្លុក ។ ទឹកសំអុយដែលបានប្រមូលនោះត្រូវបានបូមឡើងទៅកាន់អាងប្រព្រឹត្តិកម្មដែលត្រូវបានសង់ឡើងក្នុងពេលធ្វើគំរោងសាកល្បង ។
- ក្រុមសិក្សា បានសាងសង់លូចំហរជុំវិញទីលានសំរាប់បង្ហូរជាមួយទឹកភ្លៀងដែលលាយជាមួយទឹកប្រើប្រាស់ដែលចេញ ពីគេហដ្ឋាន ។ ទឹកភ្លៀង និងទឹកហូរចេញពីគេហដ្ឋានហូរដោយទំនាញ ។ លូនោះត្រូវបានសង់នៅក្នុងតំបន់ពង្រីកនៅ ក្នុងពេលធ្វើគំរោងសាកល្បងនៅទីលានស្ទឹងមានជ័យ ប៉ុន្តែនៅតែផ្នែកខ្លះប៉ុណ្ណោះ ។ គេចាំបាច់ត្រូវសង់បន្ថែមនៅ ក្នុងតំបន់ដីទៃទៀត ។

c.4 ឧស្ម័ននៅទីលាន

គេត្រូវគិតពីឧស្ម័នដែលបន្តកកើតសាយភាយ ទោះជាទីលានត្រូវបិទ ហើយទោះជាសមត្ថភាពកកើត និងបរិមាណថយចុះ ទៅតាមពេលវេលាក៏ដោយ ។ ហេតុនេះ បញ្ហាឧស្ម័ននេះត្រូវតែមានការពិចារណាដូចខាងក្រោមនេះ ។

ឧស្ម័នដែលកកើត ត្រូវបានត្រួតពិនិត្យតាមរយៈការតម្លើងបំពង់ផ្តេក និងបញ្ឈរស្រូបឧស្ម័ន ។

- ចំនុចល្អគេត្រូវតម្លើងបំពង់ដែលបញ្ឈរសំរាប់ស្រូបយកឧស្ម័នពីទីលាន ។ វាចាំបាច់សំរាប់ រ.គ.ស.ភ តម្លើងបំពុងឧស្ម័នតាមចំណុចដែលបានកំណត់មុនពេលការធ្វើប្រតិបត្តិការណ៍ទីលាន ។
- រីឯបំពង់ស្រប និងនឹងត្រូវបានតម្លើងមុនពេលចាក់ដីលប់ ។ នៅលើប្លុកគំរូដែលបានសាងសង់នៅទីលានចាស់ គេបានតម្លើងបំពង់បញ្ឈររួចហើយ ដូច្នេះបំពង់ថ្មីនឹងត្រូវតភ្ជាប់ទៅនឹងបំពង់ចាស់ ។
- យកល្អ គេគួរតំលើងបំពង់យកឧស្ម័ននៅក្នុងតំបន់ដែលបានពង្រីក ដោយហេតុថាបំពង់ឧស្ម័នអាចបង្កឱ្យមាន

ផលលំបាកដល់ដំណើរការធ្វើឱ្យមានស្ថេរភាពនៃទីកន្លែងចាក់សំរាម ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ វាអាស្រ័យលើការប្រើដីនាពេលអនាគតហើយដែលម្ចាស់ដីនឹងកំណត់ថាតើបំពង់ទាំងនោះគួរអនុញ្ញាតឱ្យតម្លើងឬទេ ។

d. ការវាយតំលៃផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

មានជំរើស ២ សំរាប់ធ្វើការស្នើសុំជំនួយសំរាប់ការថែរក្សាបរិស្ថាន និងការបិទទីលានស្ទឹងមានជ័យ ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ។ ទី១ គឺពីការចាត់ចែងថវិកាពីសាលាក្រុងភ្នំពេញ និងទី២ គឺជាខ្ទាក់ចំណូលដែលទទួលបានពីការប្រើប្រាស់ទីលានថ្មីនៅដង្កោ ។ ការសិក្សាខាងក្រោមបានធ្វើការប៉ាន់ស្មានលើការថែរក្សាបរិស្ថាន និងការបិទទីលានស្ទឹងមានជ័យប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ហើយនិង ផលប៉ះពាល់របស់វាទៅលើការបង់ថ្លៃជួលសេវាទីលាននៅដង្កោរ ប្រសិនបើប្រាក់ចំណូលរបស់ទីលានថ្មីនេះត្រូវបានគេចាត់ចែង សំរាប់ការបិទទីលានស្ទឹងមានជ័យ ។

d.1 តំលៃនៃការថែរក្សាបរិស្ថាន និងការបិទទីលានស្ទឹងមានជ័យប្រកបដោយសុវត្ថិភាព

មានចំនុចពីរដែលត្រូវធ្វើការតំឡើងតំលៃទីលានចាក់សំនល់ ដើម្បីងាចធ្វើការបិទទីលានដោយមានសុវត្ថភាព ក៏ដូចជា ការថែទាំបរិស្ថានផងដែរ ។ ទីមួយគឺការចាត់ចែងថវិការពីសាលាក្រុង និងមួយទៀតគឺការលៃលកថវិការពីប្រតិបត្តការណ៍ ទីលានថ្មីនៅដង្កោ ។ ការសិក្សានេះ ធ្វើការប៉ាន់ស្មានដោយយោងលើសុវត្ថភាពបរិស្ថានជាចំបងនាពេលធ្វើការបិទទីលានស្ទឹងមានជ័យនេះ ។

d.2 ការប្រើប្រាស់ប្រាក់ចំណូលពីប្រតិបត្តិការណ៍ទីលានដង្កោ និងផលប៉ះពាល់លើថ្លៃចាក់នៅទីលាន

ការសិក្សាបានធ្វើការវិភាគទៅលើផលប៉ះពាល់ចំពោះថ្លៃចាក់ដែលនឹងត្រូវកំណត់សំរាប់ប្រតិបត្តិការណ៍នៅទីលានថ្មី ដង្កោក្នុង ករណីដែលចំណូលនេះត្រូវបានបែងចែកសំរាប់ធ្វើការបិទទីលានស្ទឹងមានជ័យ ។ ដូចបានបញ្ជាក់ក្នុងចំណុច ១.១.២ ខាងលើចាំបាច់ ត្រូវយកថ្លៃសេវាជួលទីលាន ៥ដុល្លាក្នុងមួយតោនសំរាម ដើម្បីទទួលបាននូវស្ថេរភាពនៃហិរញ្ញវត្ថុនៃទីលានដង្កោដែលក្នុងនោះ ប្រាក់កំរៃដែលបានមកវិញគឺ១០% ។ នៅក្នុងករណីដែលចាត់ចែងថវិកាសំរាប់ការបិទទីលាន ចាស់អំពីប្រាក់ចំណូលពីទីលានថ្មីនេះ នោះតំលៃសេវាទីលានត្រូវបានប៉ាន់ស្មានប្រមាណ៥.០៧ដុល្លាក្នុងមួយតោនសំរាម ចាក់ ។ អត្រាកំណើននៃថ្លៃសេវាចាក់នៅទីលាន ០,០៧ដុល្លាក្នុងមួយតោនគ្រាន់តែជាការប្រែប្រួលដ៏តិចតួចប៉ុណ្ណោះ សំរាប់ទីលានដង្កោប្រសិនបើវាត្រូវបានគេអនុវត្តប្រកបដោយស្ថេរភាពផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ។

7 ការសន្និដ្ឋាន និងការផ្តល់អនុសាសន៍

7.1 ការសន្និដ្ឋាន

7.1.1 បញ្ហាផ្សេងៗលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងនាទីក្រុងភ្នំពេញនាពេលបច្ចុប្បន្ន

a. តំបន់ដែលមិនទាន់មានសេវាកម្មនិងមានសេវាកម្មមិនគ្រប់គ្រាន់

ស៊ីនទ្រីគឺជាក្រុមហ៊ុនប្រមូលសំណល់ឯកជនមួយ ដែលមានសិទ្ធប្រមូលសំណល់ និងកំរៃសេវាកម្មនៅក្នុងទូទាំងទីក្រុងភ្នំពេញលើកលែងតែតំបន់ខ្លះៗ យោងទៅលើកិច្ចព្រមព្រៀងដែលបានចុះហត្ថលេខានៅថ្ងៃទី ២១មិនា ឆ្នាំ២០០២។ កិច្ចសន្យាបានបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនស៊ីនទ្រីមិនចាំបាច់ផ្តល់សេវាកម្មប្រមូលសំណល់នៅតំបន់ដែលមិនមានផលចំណេញសេដ្ឋកិច្ចនោះទេ ហើយក៏បានបញ្ជាក់ទៀតថា សាលាក្រុងភ្នំពេញនឹងមិនអនុញ្ញាត្តអោយភាគីទីបីណាមួយ រឺសាលាក្រុងផ្ទាល់ផ្តល់សេវាកមប្រមូលសំណល់នេះនៅក្នុងទីក្រុងដែរ។

លទ្ធផលនៃសិក្សាបានបញ្ជាក់ថា អត្រាផ្តល់សេវាកម្មប្រមូលសំណល់នៅក្នុងខ័ណ្ឌទីប្រជុំជន ទាំងបួនមានប្រមាណ ៩៥% និង៤០% នៅក្នុងខ័ណ្ឌជាយក្រុងទាំងបី ប៉ុន្តែទោះបីជាយ៉ាងនេះក្តី មានតំបន់ជាច្រើននៅក្នុងទីក្រុងដែលគ្មានសេវាកម្ម និង មានសេវាកម្មតែមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់។ សំណល់នៅក្នុងតំបន់ទាំងនោះត្រូវបានគេចាក់ចោលតាមទីធ្លា រឺតាមបណ្តាញលូ។ សំណល់ទាំងនោះធ្វើអោយប៉ះពាល់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់បរិស្ថានទីក្រុង ហើយសំណល់ដែលគេចាក់តាមលូដែលបង្កអោយស្ទះបណ្តាញលូ និងឈានទៅដល់មានទឹកជំនន់។

b. ការចាក់សំណល់ដោយចំហរ

ទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យត្រូវបានប្រើប្រាស់តាំងពីឆ្នាំ ១៩៦០មកម្ល៉េះ ហើយវាគឺជាទីលានចាក់សំរាមតែមួយគត់នៅក្នុងទីក្រុងក្រុងភ្នំពេញ។ នគរូបនីយកម្មបានរីករាលដាលឆាប់រហ័សរហូតដល់ទីលានស្ទឹងមានជ័យ និងមានគេហដ្ឋានជាច្រើនក៏កើតនៅជុំវិញតំបន់នោះ ។ ដោយសារតែប្រតិបត្តិការទីលានមិនសមស្របធ្វើអោយទីលានស្ទឹងមានជ័យក្លាយជាទីលានចាក់សំនល់បែបចំហរនិង ប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថានដូចជា មានភ្លើងឆេះកើតឡើងជារៀងរាល់ថ្ងៃធ្វើអោយមានផ្សែង និងក្លិនអាក្រក់ និងការកើតមាន សត្វរុយ និងសត្វល្អិតចង្រៃនានា។ ទោះបីជាមានការកែលំអរជាច្រើននៅក្នុងគំរោងសាកល្បងក្នុងការសិក្សានេះក៏ដោយ ក៏នៅតែមានបញ្ហាជាច្រើនដូចជាមិនមានលទ្ធភាពគ្របដណ្តប់លើសំរាមដោយសារតែថវិកាមិនគ្រប់គ្រាន់ (ថវិការទទួលបានសព្វថ្ងៃគឺតិចជាង 0.៥ ដុល្លាក្នុង១តោន)។ បន្ថែមលើបញ្ហាបរិស្ថានដែលបានបញ្ជាក់ខាងលើទៀតនោះ គឺតាមការប៉ាន់ស្មានទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យអាចចាក់សំរាមបានតែក្នុងរយៈពេល ២ឆ្នាំទៀតប៉ុណ្ណោះគិតចាប់ចុងឆ្នាំ ២០០៤តទៅ។ ដូច្នេះហើយ ការអភិវឌ្ឍន៍ទីលានថ្មីជាបន្ទាន់គឺជាកត្តាចាំបាច់មិនអាចខានបាន។

c. គំនរសំរាម និងការរ៉ាយប៉ាយនៃសំរាមក្នុងទីក្រុង

នៅទីក្រុងភ្នំពេញនាពេលបច្ចុប្បន្ន ទោះបីជានៅក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលកណ្តាលដែលមានសេវាកម្មគ្រប់គ្រាន់ក៏គេនៅឃើញមានគំនរសំរាម និងភាពរាយប៉ាយគ្រប់ទីកន្លែងដោយសារតែខ្វះនូវបទបញ្ជា។ ហើយវាមិនគ្រាន់តែបង្កអោយមានការថយចុះលើផ្នែកបរិស្ថានអនាម័យប៉ុណ្ណោះទេក៏ប៉ុន្តែបានធ្វើអោយមានផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានលើវិស័យ ឧស្សាហ-កម្ម ទេសចរណ៍ ដោយសារតែទិដ្ឋភាពដែលត្រូវបានបំពុល។ ទោះបីជាទិដ្ឋភាពតាមផ្លូវសំខាន់ត្រូវបានសំអាតដោយសេវាកម្ម បោសផ្ទល់ក៏ដោយ ដើម្បីបំបាត់គំនរសំរាមនិងសំណល់រ៉ាយប៉ាយទាំងអស់នោះ គឺគួរតែមានការកែលំអរជាបន្ទាន់តាមរយៈការបង្កើតនូវបទបញ្ជាចាក់សំរាមដោយសហការជាមួយសាធារណជន។

d. ភាពទន់ខ្សោយនៃប្រព័ន្ធកិច្ចការសាធារណៈ

ដោយសារតែវិស័យឯកជនជាអ្នកទទួលខុសត្រូវលើសកម្មភាពសំអាតជាយូរមកហើយនោះ ធ្វើអោយសមត្ថភាពសំអាតរបស់ស្ថាប័នសាធារណៈមានភាពទន់ខ្សោយដូចពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។ ជាលទ្ធផល សាលាក្រុងភ្នំពេញមិនអាចឆ្លើយតបទៅនឹង សំណើអោយមានការទទួលសេវាកម្មស្មើ ៗភាពគ្នាបានទេអំពីសំណាក់ប្រជាពលរដ្ឋរស់នៅក្នុងតំបន់ដែលគ្មានសេវាកម្ម។

7.1.2 ផែនការមេ

ផែនការមេ ត្រូវបានបង្កើតឡើងយោងទៅលើលក្ខខ័ណ្ឌបច្ចុប្បន្ននៃការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងដែលបានបញ្ជាក់ខាងលើក្នុងគោលបំណងដើម្បី "បង្កើតប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសំណល់ប្រកបដោយនិរន្តរភាពមួយក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញនៅឆ្នាំគោលដៅគឺ ២០១៥" ។ ប្រសិនបើផែនការមេត្រូវបានសំរេច បរិមាណបញ្ជូនសំណល់ក្នុងឆ្នាំ២០១៥ នឹងមានដូចខាងក្រោម ។

(ឯកតា: តោនក្នុងមួយថ្ងៃ តំលៃនៅក្នុងរង្វង់ក្រចកគឺជាប្រភាគនៃសំណល់ដែលបានបញ្ចេញ)

ឆ្នាំ	បរិមាណបញ្ចេញ	បរិមាណដែលចាក់ចោលមិនសមស្របពីកន្លែងដែលបញ្ចេញ	បរិមាណប្រមូល	បរិមាណដែលធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មនៅកន្លែងធ្វើជីកំប៉ុស	បរិមាណចាក់ចោលនៅទីលាន	បរិមាណកែច្នៃ
២០០៤	៩៧៨ (១០០)	៦៨ (៦.៩)	៧១៧ (៧៣.៣)	៥.៣ (០.៥)	៦៩៣ (៧០.៨)	៩៣ (៩.៥)
២០១៥	១,៧៣៩ (១០០)	០ (០)	១,៥៩៨ (៩១.៨)	៣៣.៣ (១.៩)	១,៤៦១ (៨៤)	២៤២ (១៣.៩)

នៅក្នុងផែនការមេ វិធានការកែលំអរដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាផ្សេងៗ ដែលបានបង្ហាញខាងលើដោយផ្អែកបច្ចេកទេស និងស្ថាប័ន ត្រូវបានគេគ្រោងទុក។

a. វិស័យបច្ចេកទេស

a.1 ការពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំណល់ដើម្បីលុបបំបាត់តំបន់គ្មានសេវាកម្ម

- ក្រុមហ៊ុនឯកជន (ស៊ីនទ្រី) ផ្តល់សេវាកម្មប្រមូលសំណល់នៅក្នុងតំបន់ទាំងអស់នៃខ័ណ្ឌទាំងបួន និងនៅក្នុងខ័ណ្ឌជាយក្រុងទាំងបីចំពោះតែតំបន់ណាដែលមានផលចំណេញសេដ្ឋកិច្ចប៉ុណ្ណោះ។
  សាលាក្រុងភ្នំពេញ/ រ.គ.ស.ភ អាចផ្តល់សេវាកម្មប្រមូលសំណល់នៅតំបន់សេសសល់នៅក្នុងខ័ណ្ឌទាំងបីដែលជាកន្លែងមិនមានផលចំណេញខាងសេដ្ឋកិច្ចសំរាប់ក្រុមហ៊ុនឯកជនបាន គឺតាមរយៈទទួលជំនួយឥតសំណងបរទេស។
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ/មន្ទីរបរិស្ថានគួរដឹកនាំ និងត្រួតពិនិត្យលើសេវាកម្មប្រមូលសំណល់ដែលផ្តល់ដោយរ.គ.ស.ភ និងក្រុមហ៊ុនឯកជន ទើបធ្វើអោយប្រជាពលរដ្ឋអាចទទួលបាននូវសេវាកម្មត្រឹមត្រូវ និងស្មើភាពគ្នា។
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ និងក្រុមហ៊ុនឯកជនគួរពិនិត្យឡើងវិញនូវព្រំប្រទល់សំរាប់សេវាកម្ម ដោយផ្អែកលើលទ្ធផលត្រួតពិនិត្យដែលបានរៀបចំដោយមន្ទីរបរិស្ថានក្នុងរយៈពេលកន្លងមក។ កិច្ចព្រមព្រៀងគួរត្រូវផ្លាស់ប្តូរផងដែរ ប្រសិនបើចាំបាច់ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងពីលទ្ធផលនៃការត្រួតពិនិត្យ ។

a.2 ការកែលំអរទីលានចុងក្រោយ

- សាលាក្រុងភ្នំពេញគួរអភិវឌ្ឍន៍ទីលានចាក់សំរាមថ្មីអោយបានឆាប់បំផុតតាមដែលអាចធ្វើបានដោយការទទួលជំនួយឥតសំណងបរទេស។

- រ.គ.ស.ភ គួរបន្តគំរោងសាកល្បងសំរាប់កែលំអរទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យដែលបានផ្តល់ក្នុងការសិក្សានេះ និងទទួលនូវចំណេះដឹង របៀបនៃបច្ចេកទេសនិងប្រតិបត្តិការរហូតដល់ទីលានចាក់សំរាមថ្មីចាប់ដំណើរការ ។

- រ.គ.ស.ភ គួរបង្កើននូវកំរិតប្រតិបត្តិការទីលានអនាម័យនៅក្នុងទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យជាជំហាន១ និងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បរិស្ថានដល់តំបន់ជុំវិញជាលំដាប់ ។

- រ.គ.ស.ភ គួរប្រឹងប្រែងហើយប្រឹងប្រែងទៀតដើម្បីពន្យល់អ្នកប្រើប្រាស់ទីលាន ដូចជាអ្នកផ្តល់សេវាកម្មប្រមូលសំណល់ដើម្បីធានាអោយគេយល់អំពីការតំលើងថ្លៃការចាក់សំណល់និងព្រមបង់ថ្លៃសំរាប់ការប្រមូលសំណល់ ដោយពន្យល់អំពីផលប្រយោជន៍ដែលនឹងទទួលដូចជារយៈពេលចាក់សំណល់កាន់តែខ្លី កាត់បន្ថយការចំណាយលើការជួសជុលរថយន្តដែលខូចនៅទីលានចាក់សំរាម និងបង្កើនអោយការងារមានប្រសិទ្ធិភាព ។ តាមរយៈការខំប្រឹងប្រែងនេះ រ.គ.ស.ភ គួរធ្វើការតំឡើងថ្លៃការចាក់សំណល់នៅទីលានជាជំហាន១ រហូតឡើងដល់ ៤.៨ដុល្លា/តោន មុនពេលចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការនៅទីលានថ្មី ។

- រ.គ.ស.ភ គួរបង្កើតប្រព័ន្ធមួយដែលធ្វើអោយប្រជាពលរដ្ឋយល់អំពីការគ្រប់គ្រងសំណល់អោយបានត្រឹមត្រូវ និងទទួលបង់ថ្លៃសេវាកម្មប្រមូលសំណល់ដើម្បីអោយប្រតិបត្តិការការងារនិងទីលានបានល្អដោយបង្ហាញពីប្រតិបត្តិការទីលានប្រកបដោយអនាម័យ ។

a.3 ទប់ស្កាត់គំនរសំរាមនិងការរ៉ាយប៉ាយសំរាម

- ដើម្បីលប់បំបាត់គំនរសំរាមនិងសំរាមរ៉ាយប៉ាយ អ្នកផ្តល់សេវាកម្ម(រ.គ.ស.ភ និង ស៊ីនទ្រី) គួរបង្កើតបទបញ្ជាចាក់សំរាម ដោយបញ្ជាក់ពីប្រភេទធុងសំរាមដែលត្រូវប្រើ និងពេលវេលា ថ្ងៃ និងកន្លែងចាក់សំរាម ។

- អ្នកផ្តល់សេវាកម្មគួរផ្សព្វផ្សាយពីបទបញ្ជាចាក់សំរាមដល់គ្រប់ប្រជាពលរដ្ឋអោយមានការសហការ ។

- អ្នកផ្តល់សេវាកម្មគួរផ្តល់សេវាកម្មអោយបានត្រឹមត្រូវតាមបទបញ្ជាចាក់សំរាម ។

- ចំពោះផ្នែករដ្ឋបាល(សាលាក្រុងភ្នំពេញ មន្ទីរបរិស្ថាន) គួរបង្កើននូវការផ្តល់ការយល់ដឹងសាធារណៈតាមរយៈការអប់រំប្រជាពលរដ្ឋ(ផលប្រយោជន៍នៃសេវាកម្ម) អំពីតំរូវការនៃអនាម័យសាធារណៈនិងការថែរក្សាបរិស្ថាន ដែលធ្វើអោយពួកគេយកចិត្តទុកដាក់អនុវត្តបទបញ្ជាចាក់សំរាមបានខ្ជាប់ខ្ជួន។ ការអប់រំសាធារណៈគួររួមបញ្ចូលទាំងកម្មវិធីតំរូវអោយលប់បំបាត់ការរ៉ាយប៉ាយសំរាមនិងការបោះសំរាមពាសវាលពាសកាល ។

a.4 ការជំរុញអោយមាន 3R

នៅក្នុងការសិក្សានេះ គេបានរកឃើញថា បរិមាណសំរាមដែលបញ្ចេញក្នុងមនុស្សម្នាក់១ មានចំនួនតិច (៤៨៧ក្រាម/នាក់/ថ្ងៃ) ហើយនិងប្រព័ន្ធនៃការកែច្នៃសំរាមឯកជនយកមកប្រើប្រាស់មានសភាពរស់រវើក និងបង្កើតបានប្រសើរ (អត្រាកែច្នៃគឺ៩.៣%) ។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី ភាគច្រើននៃសំភារៈកែច្នៃទាំងនោះត្រូវបានធ្វើឡើងនៅប្រទេសថៃ និងប្រទេសវៀតណាម ។ យោងលើកត្តានេះដើម្បីជុំរុញ 3Rs (កាត់បន្ថយ ប្រើប្រាស់ឡើងវិញ កែច្នៃ) គេបានណែនាំវិធីសាស្រ្តដូចខាងក្រោម ។

- ដើម្បីរក្សា និងការពារប្រព័ន្ធកែច្នៃដែលមានស្រាប់នេះ សាលាក្រុងភ្នំពេញគួរបង្កើតនូវយន្តការគាំទ្រមួយ (ការផ្តល់ការអប់រំនិងពិតមានដល់អ្នកចាក់ចោលនិងអ្នកប្រមូលសំភារៈដែលមានតំលៃប្រព័ន្ធកម្ចីថវិការខ្នាតតូចជាដើម)សំរាប់ដល់អ្នករើសអេតចាយ និងអ្នករើសសំរាម ។

- ដើម្បីបង្កើនអត្រាកែច្នៃ សំរាមផ្ទះបាយដែលរលួយ (សំរាមផ្ទះបាយ ស្មៅនិងឈើ) ដែលបច្ចុប្បន្ននេះមានប្រមាណ៧០%នៃប្រភពសំរាមសរុបដោយទំងន់ គួរត្រូវបានចាប់ផ្តើមធ្វើការកែច្នៃអោយបានគ្រប់គ្រាន់ ។

ដូច្នេះហើយការធ្វើជីកំប៉ុសពីសំរាម ក៏នឹងត្រូវបានលើកំពស់ ។ ដើម្បីធ្វើបានដូច្នោះដោយគិតចាប់តាំងពីកំរិតនៃសកម្មភាពធ្វើជីកំប៉ុស និងការធ្វើផលិតផល គេចាំបាច់ត្រូវ ១. គេត្រូវសំដៅលើសំណល់ណាដែលចំណាយថវិកាតិចសំរាប់ធ្វើជីកំប៉ុសហើយមានគុណភាពផលិតផលខ្ពស់ ដូចជាសំណល់ទីផ្សារ សំណល់នៅតាមផ្ទះបាយជាដើម ។ ២. សំដៅទៅលើអ្នកទាំងឡាយណាដែលនឹងទិញផលិតផលដែលមានតំលៃខ្ពស់ដូចជាកសិករដែលធ្វើចំការ និងបន្លែដែលជាអតិថិជនសំខាន់ៗ ។ ៣. ជំរុញអោយមានសកម្មភាពធ្វើជីកំប៉ុសថ្នាក់ សហគមន៍ដើម្បីបង្កើនការផលិតជាជំហានៗទៅតាមការកើនឡើងនៃតំរូវការ ។

b. វិស័យស្ថាប័នគ្រប់គ្រង

b.1 រដ្ឋបាលនិងការគ្រប់គ្រងស្ថាប័ន

តួនាទីនិងការទទួលខុសត្រូវរបស់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញគួរត្រូវបានកំណត់:

ខុទ្ទកាល័យ: បង្កើតនិងបញ្ជាគោលនយោបាយគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងអោយបានទូលំទូលាយ ។

ស.ក.ភ.ព: គ្រប់គ្រងការងារសាងសង់ទីលានចាក់សំរាមដែលប្រតិបត្តិដោយ រ.គ.ស.ភ ។

ម.ប.ស្ត.ភ: ដឹកនាំនិងត្រួតពិនិត្យសេវាកម្មចាក់សំណល់ដែលប្រតិបត្តិដោយ រ.គ.ស.ភ និង អប់រំព្រមទាំងផ្តល់ពតិមានជាសាធារណៈដល់អ្នកម៉ៅការឯកជន ។

រ.គ.ស.ភ: ប្រតិបត្តិនិងគ្រប់គ្រងការងារចាក់សំណល់ដោយភាពត្រឹមត្រូវ(ការប្រមូល ការកែច្នៃ ទីលានចុងក្រោយ ។ល ។) ។

b.2 ការចូលរួមពីស្ថាប័នឯកជន និងសាធារណៈ

- សាលាក្រុងភ្នំពេញគួរបង្កើតទំនាក់ទំនងប្រកបដោយភាពសហការរវាងគ្រប់ស្ថាបន័ពាក់ព័ន្ធដូចជា ខ័ណ្ឌ សង្កាត់ ។ល ។ ដើម្បីលុបបំបាត់តំបន់គ្មានសេវាកម្មនិងមានសេវាកម្មមិនគ្រប់គ្រាន់ បន្ថែមលើវិស័យឯកជន ។
- សាលាក្រុងភ្នំពេញគួរផ្សព្វផ្សាយ អប់រំ និងបង្ហាប់ដល់ប្រជាពលរដ្ឋក៏ដូចជារដ្ឋបាលអំពីព្រំប្រទល់រវាងការផ្តល់សេវាកម្មសាធារណៈ រឺឯកជន ។
- ស្ថាប័នឯកជនគួរតែយល់អំពីកាតព្វកិច្ចរបស់សាលាក្រុងភ្នំពេញដែលជានិច្ចកាលត្រូវធានាដល់សាធារណជននូវការផ្តល់សេវាកម្មសាធារណៈដល់ប្រជាពលរដ្ឋហើយស្ថាប័នឯកជន គួរតែយកចិត្តទុកដាក់ពិនិត្រពិចារណារាល់សំណើររបស់សាលាក្រុងភ្នំពេញចំពោះបញ្ហានោះ ។ ស្របពេលជាមួយគ្នាដែរស្ថាប័នឯកជនគួរតែត្រូវទទួលបានការ សហការពីសាលាក្រុងភ្នំពេញដើម្បីទទួលបាននូវការគាំទ្រ និងសហការពីមហាជន (លើបញ្ហាការបង់ថ្លៃសេវាការចាក់សំណល់ ការចាក់សំណល់ត្រឹមត្រូវ ។ល ។) ដើម្បីបានផ្តល់សេវា ។

b.3 ការបង្កើតមូលដ្ឋានហិរញ្ញវត្ថុ

- សាលាក្រុងភ្នំពេញត្រូវណែនាំដល់រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានីភ្នំពេញ និងក្រុមហ៊ុនស៊ីនទ្រីដើម្បីគ្រប់គ្រងសេវាកម្មរបស់ពួកគេដោយប្រើប្រាស់ចំណូលដែលបានមកពីការយកតំលៃអ្នកប្រើប្រាស់សេវា ។
- សាលាក្រុងភ្នំពេញគួរសំរួលតំលៃសេវាកម្មអោយសមស្របទៅតាមតំលៃការងារនីមួយៗដូចជា ការប្រមូល និងដឹកជញ្ជូន ការងារបោសថ្នល់ សំអាតសួនច្បារ ទីលានចុងក្រោយនិងការគ្រប់គ្រង និងការសំរេចថ្លៃសំណល់សមស្រប ។ សាលាក្រុងភ្នំពេញគួរស្នើទៅអតិថិជនអោយបង់ថ្លៃសំណល់ដោយពន្យល់ថាអ្នកផ្តល់សេវាកម្មនឹងប្រើប្រាស់កំរៃនោះដើម្បីអោយការងារមានប្រសិទ្ធិភាព ។

- សាលាក្រុងភ្នំពេញគួរសំរួលបន្ទុករបស់ រ.គ.ស.ភ ដោយការទទួលជំនួយឥតសំណងបរទេស ពីព្រោះ រ.គ.ស.ភ ជាអ្នកផ្តល់សេវាកម្មប្រមូលសំណល់នៅតំបន់ដែលគ្មានផលកំរៃសេដ្ឋកិច្ចសំរាប់ក្រុមហ៊ុនឯកជន។

7.1.3 គំរោងអទិភាព

a. គំរោងអទិភាព

គំរោងខាងក្រោមត្រូវបានជ្រើសរើសជាគំរោងអទិភាព ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាបន្ទាន់ចំពោះមុខ

តារាង ៧-១: គំរោងអទិភាព និង វិនិយោគ

(អត្រា: ១,០០០ដុល្លា)

ឈ្មោះគំរោង	មាតិការ	ការវិនិយោគ (២០០៥ — ២០០៦)	ការវិនិយោគ (២០០៧)
គំរោងអភិវឌ្ឍន៏តំបន់ចាក់សំរាមដង្កោ	ការសាងសង់តំបន់ចាក់សំរាមថ្មី	៨.៨៩០	0
	ការសាងសង់កន្លែងធ្វើជីកំប៉ុស្ត	១.១៩៤	0
	ការសាងសង់រោងជាងជួសជុល	១៩៧៤	
	សរុបរង	**១១,៦៩៨**	0
គំរោងពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំណល់		១.៨០៤	១៩៥
គំរោងបិទតំបន់ចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ		៧៥	៧៤៥
សរុបរួម		**១៣.៥៣៧**	៩៤០

b. ការវាយតំលៃគំរោង

គំរោងអទិភាពនានា ត្រូវបានគេវាយតំលៃដោយយោងលើវិស័យបច្ចេកទេស សង្គម បរិស្ថាន និងហិរញ្ញកិច្ច និងការត្រួតពិនិត្យឃើញថាជាគំរោងសមស្រប។

<u>គំរោងអភិវឌ្ឍន៏ទីលានចាក់សំរាមដង្កោ</u>

តំលៃដែលត្រូវសំរាប់ប្រតិបត្តិការទីលានអនាម័យសមស្របនៅក្នុងករណីបានទទួលជំនួយឥតសំណងបរទេសគឺ ៤.៨ដុល្លា/តោន។ ដូច្នេះហើយ ដើម្បីបញ្ជាក់ថា រ.គ.ស.ភ ពិតជាត្រូវការដើមទុននោះ រ.គ.ស.ភ ត្រូវប្រឹងប្រែងសារជាថ្មី ដើម្បីអោយអ្នកប្រើប្រាស់យល់ ក្នុងកំឡុងពេលប្រតិបត្តិការនៅទីលានបច្ចុប្បន្ននិងតំឡើងថ្លៃទីលានជាលំដាប់។

<u>គំរោងពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំណល់</u>

នៅថ្ងៃទី 12 ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 2004 ក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រីបានឯកភាពយល់ព្រមលើផែនការមេដែលបានបញ្ជាក់ថា រ.គ.ស.ភ ជាអ្នកផ្តល់សេវាកម្មដល់តំបន់ដែលគ្មានសេវាកម្មប្រមូលសំណល់ ដែលនោះគឺជាលក្ខខ័ណ្ឌដំបូងសំរាប់ការអនុវត្តន៏គំរោងនេះ។ ជាងនេះទៅទៀត គំរោងនេះត្រូវអោយបានអត្រាតំលៃប្រមូលសំណល់៨០%រឺច្រើនជាងនេះ។ ហើយនៅក្នុងគំរោងសាកល្បង យើងបានទទួលអត្រាតំលៃប្រមូលសំណល់៨០%។ ដូច្នេះផែនការពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំណល់ដោយ រ.គ.ស.ភ ទៅលើតំបន់គោលដៅគឺតំបន់ដែលមិនមានផលចំណេញសេដ្ឋកិច្ចចំពោះក្រុមហ៊ុនឯកជន ដោយទទួលជំនួយឥតសំណងបរទេសសំរាប់ការអនុវត្តន៏របស់ខ្លួន។

<u>ផែនការបិទទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ</u>

តាមលទ្ធផលនៃការវិភាគហិរញ្ញកិច្ចបានរកឃើញថា ការប៉ាន់ស្មានដើមទុនសំរាប់គំរោងនេះត្រូវកើនឡើង តាមរយៈការចាក់សំណល់នៅទីលានចាក់សំរាមថ្មីដង្កោ ត្រឹមតែ0.២៨ដុល្លា/តោនតែប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវការ។ ដូច្នេះហើយ ការអនុវត្តន៍គំរោងនេះគឺអាចដំណើរការបាន ហើយបានបង្ហាញអោយឃើញថាទីលានចាក់សំរាមថ្មីដង្កោ គឺជាគំរោង អនុវត្តសំរាប់ផលសេដ្ឋកិច្ចដោយនិរន្តភាព។

c. បញ្ហាដែលត្រូវពិចារណាសំរាប់ការអនុវត្តន៍គំរោង

បញ្ហាទាំងឡាយខាងក្រោមនេះគួរត្រូវបានពិចារណាសំរាប់ការអនុវត្តន៍គំរោងអទិភាព

<u>វិស័យបច្ចេកទេស</u>

- ក្នុងគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ទីលានចាក់សំរាមដង្កោ ការសិក្សាលើស្ថានភាពភូមិសាស្ត្រគួរត្រូវបានធ្វើនៅក្នុងដំណាក់កាលចាប់ផ្តើមសិក្សាលំអិត និងចាត់វិធានការទប់ស្កាត់ការបំពុលទឹកក្រោមដីដោយសារការជ្រាបទឹកសំអុយចេញពីសំរាម។
- បរិមាណលំហូរនៃជាតិទឹកសំអុយគួរត្រូវបានវាស់វែង ហើយចាត់វិធានការណ៏ទប់ស្កាត់ចាំបាច់ ។
- គំរោងសាកល្បងនៃការកែលំអរទីលានចាស់ស្ទឹងមានជ័យដែលអនុវត្តដោយក្រុមសិក្សា គឺជាវិធានការណ៏ចាំបាច់ជាបន្ទាន់មួយ។ នោះគឺជាវិធានការរយៈពេលវែងដែលត្រូវតែធ្វើជាចាំបាច់ចំពោះផែនការបិទទីលាន។ ប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យគួរត្រូវបានបង្កើត និងបន្តធ្វើនៅក្នុងបរិវេណដែលបិទផងដែរ។ លក្ខខ័ណ្ឌបញ្ឈប់ជាបណ្តោះអាសន្នគួរត្រូវបានបង្កើតនៅពេលបិទទីលាន។

<u>វិស័យសង្គម</u>

- ជាលទ្ធផលនៃការកសាងទីលានថ្មី និងការបិទទីលានចាស់ អ្នករើសសំរាមនឹងបាត់បង់ការងារ ហើយអាជីវកម្មកែច្នៃនៅតំបន់ជុំវិញនឹងត្រូវទទួលផលប៉ះពាល់ ។ សំរាប់អ្នករើសសំរាម គេគួរតែស្ថាបនាមូលដ្ឋានសំរាប់គាំទ្រជីវភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកគេ ដោយមានការសហការណ៏ពីអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលមួយចំនួន ។ រីឯការងារអាជីវកម្មកែច្នៃ រ.គ.ស.ភ គួរតែធ្វើការផ្លាស់ប្តូរមតិជាមួយពួកគេ ដើម្បីរកដំណោះស្រាយកែលំអរស្ថានភាព ។
- មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការបំពេញតួនាទីរបស់គ្រប់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនឹងត្រូវបានបង្កើត ដោយផ្អែកលើការយល់ដឹងការយកចិត្តទុកដាក់របស់ ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ប្រជាពលរដ្ឋ ក្រុមហ៊ុនឯកជន និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនានាលើបញ្ហាការ គ្រប់គ្រងសំណល់រឹង។ ដូច្នេះ បទបញ្ជាសំរាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់ត្រូវតែបង្កើតឡើង។

<u>វិស័យបរិស្ថាន</u>

- តាមលទ្ធផលនៃការស្ទង់មតិអំពីបរិស្ថាន ការស្ទង់មតិលើការវាយតំលៃហេតុផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងការសិក្សាលើគុណភាពទឹក មានទិន្នន័យខ្លះដែលគួរតែធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញ និង ទិន្នន័យខ្លះមានលក្ខណៈមិនច្បាស់លាស់ដែលត្រូវតែចោតសួរ ហើយប៉ារ៉ាម៉ែត្រមួយចំនួនមានបរិមាណកំរិតកំនត់ច្រើនជាងស្តង់ដារបស់ប្រទេសកម្ពុជាទៅទៀត រួមបញ្ចូលទាំង SS, Lead, Cadmium, Total Mercury, Organic Mercury, BOD, COD, Nitrogen as ammonium and TSP ។ ទោះជាយ៉ាងណា ទិន្នន័យនេះគួរត្រូវបានពិនិត្យឡើងវិញ បណ្តាលមកពីសមត្ថភាពរបស់ក្រសួងបរិស្ថានមានកំរិត និងកង្វះខាតឧបករណ៏លើការវិភាគ។ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យបញ្ហាបរិស្ថាននៅក្នុងតំបន់គោលដៅអោយបានត្រឹមត្រូវ គេត្រូវធ្វើការមួយសារជាថ្មីឡើងវិញលើទិន្នន័យដែលបញ្ជាក់ខាងលើជាចាំបាច់សំរាប់ជាមូលដ្ឋានទិន្នន័យ។

- ជាចាំបាច់ត្រូវបង្កើតនូវប្រព័ន្ធវាស់វែងមួយដើម្បីអោយឆ្លើយតបទៅនិងកំរិតស្តង់ដានៃប្រទេសកម្ពុជាមុនពេលចាប់ផ្តើមប្រត្តិបត្តការណ៏ ដែលប្រព័ន្ធនេះអាយចាប់បានទិន្នន័យទាបជាងស្តង់ដាកំណត់ ។ ដូច្នេះ ការពង្រឹងការវិភាគទិន្នន័យ និងអ្នកវិភាគទិន្នន័យ ការពង្រឹងប្រព័ន្ធទិន្នន័យ និងការតំឡើងសំភារៈចាំបាច់ គឺត្រូវតែធ្វើជាបន្ទាន់ ។

- ស្របពេលនឹងការសាងសង់ទីលានចាក់សំរាមថ្មីនេះដែរ គួរសាងសង់អណ្តូងមួយនៅតំបន់ទំនាបនៃតំបន់ទ្រនាប់សំរាប់ត្រួតពិនិត្រគុណភាពទឹកក្រោមដី និងការបំពុលទឹកក្រោមដី។

- នៅក្នុងរដូវប្រាំង បរិមាណជាតិបារតដែលបានមកអំពីការយកបាន់សំណាកពីស្ទឹងព្រែកត្នោត និងប្រឡាយនៅឃុំជើងឯក នៅខាងក្នុងនិងជុំវិញទីលានដង្កោ មានកំរិតខ្ពស់ជាងស្តង់ដារបស់ប្រទេសកម្ពុជា ។ ទោះបីជាខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីរកប្រភពបំពុល តែក្រុមសិក្សានៅតែមិនអាចកំណត់បាន ។ ក្រុមសិក្សាបានសន្និដ្ឋានថាជាតិបំពុលអាចបណ្តាលមកពីថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិតដែលប្រើប្រាស់ក្បែរៗនោះ ។ ប្រសិនបើដូច្នេះមែន កំរិតសរីរាង្គបារតប្រាកដជាមានច្រើនជាងនេះ ។ ដូច្នេះ គេត្រូវតែត្រួតពិនិត្រឡើងវិញមិនត្រឹមតែលើកំរិតបារតសុទ្ធប៉ុណ្ណោះទេគឺថែមទាំងកំរិតសរីរាង្គបារតទៀតផង មុនពេលចាប់ផ្តើមប្រត្តិបត្តការណ៏ទីលានដង្កោនោះ ។

d. ភាពរីកចំរើននៃគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ទីលានចាក់សំរាមដង្កោ

d.1 ការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ផ្អែកទៅលើការសិក្សាលើបរិស្ថានជាជំហ៊ានដំបូងនោះ ការវាយតំលៃលើផលប៉ះពាល់បរិស្ថានដែលរួមមានការសាងសង់ទីលាន កន្លែងធ្វើជីកំប៉ុស ហើយនិងរោងជាងជួសជុស ត្រូវបានគេធ្វើឡើងដើម្បកំណត់រកបញ្ហានៃគំរោងដូចខាងក្រោម :

សកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធចរាចរ និងសាធារណៈ ការបំផ្លាញនូវទ្រព្យសម្បត្តិវប្បធម៌ សុខភាពសាធារណៈ ភាពផុយស្រួយនៃសង្គម លក្ខ័ណធារាសាស្រ្ត សត្វនិងរុក្ខជាតិ ទេសភាពនិងសោភណ្ឌ័ភាព ការបំពុលដោយផ្សែង ការបំពុលទឹក ការបំពុលដី សំលេងហើយនិងភាពរំជួយនិងក្លិនមិនល្អ ។ ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន ទាំងនោះត្រូវបានកាត់បន្ថយតាមរយៈវិធានការនានាដែលនឹងត្រូវយកមកប្រើប្រាស់នាពេលអនុវត្តគំរោង។

ផ្អែកលើលទ្ធផលការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន គេបានសន្និដ្ឋាន ថាជាកំរិតដែលអាចទទួលយកបានត្រូវបានគេគ្រោងដោយរៀបចំអោយមានវិធានការទប់ស្កាត់សមស្រប។

ការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានត្រូវបានអនុម័តដោយក្រសួងបរិស្ថាននៃកម្ពុជានៅថ្ងៃទី១កក្កដា២០០៤។

d.2 ការទិញដីនិងវេទការសាធារណៈ

សាលាក្រុងភ្នំពេញបានទិញដីចំនួន៣១.៤ហិចតានិង៥,៩០០ម^{២} រួចហើយសំរាប់សង់ទីលានចាក់សំរាមថ្មី និងផ្លូវចូលទីលានសំរាបអនុវត្តគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ទីលានចាក់សំរាមដង្កោ។

សាលាក្រុងភ្នំពេញបានរៀបចំជាការជួបជុំសាធារណៈចំនួន៣លើក ដោយអញ្ជើញប្រជាពលរដ្ឋរស់នៅក្នុង និងជុំវិញតំបន់គោលដៅ(៩៦នាក់ នៅថ្ងៃតី១០តុលា២០០៣, ២៧៩នាក់នៅថ្ងៃទិ២៥ធ្នូ២០០៣ និង ៣៥២នាក់នៅថ្ងៃទី១៥កក្កដា២០០៤) និងមានការយល់ស្របជាសាធារណៈ។

7.1.4 បញ្ហាលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងដទៃទៀតនិងវិធានការណែនាំ

a. ការគ្រប់គ្រងសំណល់វេជ្ជសាស្រ្ត (មន្ទីរពេទ្យ)

ការបញ្ចេញបរិមាណនៃសំណល់វិជ្ជសាស្រ្តដែលអាចឆ្លង និងបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាព ដែលបានប៉ាន់ស្មានលើមូលដ្ឋាននៃលទ្ធផលនៃការសិក្សាលើសំណល់វិជ្ជសាស្រ្តកន្លងមក គឺមាន០,៩៦តោន/ថ្ងៃរឺស្មើ៣៥០តោន/ឆ្នាំ ។ ប្រព័ន្ធបច្ចេកទេសមួយ (ការបែងចែកសំណល់ដែលអាចឆ្លង និងបង្កគ្រោះថ្នាក់នៅទីកន្លែង ការដឹកជញ្ជូន និងប្រព្រឹត្តកម្មសំណល់) សំរាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់ទាំងនេះគួរតែបានបង្កើតឡើងអោយកាន់តែឆាប់តាមតែអាចធ្វើបាន ។ ដោយសារបរិមាណនៃសំណល់វេជ្ជសាស្រ្តដែល មានគ្រោះថ្នាក់ដែលបានបញ្ចេញរាល់ថ្ងៃមានកំរិតតិចតួចបើប្រៀបធៀបទៅសំណល់រឹងពីគេហដ្ឋាននោះការចាក់ចោលនៃសំណល់បែបនោះមិនមែនជាបន្ទុកធ្ងន់ធ្ងរទេ ក៏ប៉ុន្តែថាវាត្រូវបានគេបែងចែកអោយបានត្រឹមត្រូវ(សំណល់វេជ្ជសាស្រ្តទូទៅមាន៩.៧តោន /ថ្ងៃ ស្មើនិង ៣៥៤០តោន/ឆ្នាំ) ។ ដូច្នេះហើយក្រសួងសុខាភិបាលដែលទទួលខុសត្រូវសំរាប់ការត្រួតពិនិត្យការចាក់សំណល់នៅ វិទ្យាស្ថានវេជ្ជសាស្រ្តនានា ត្រូវតែធានាការបែងចែកសំណល់គ្រោះថ្នាក់អោយបានត្រឹមត្រូវនូវនិងកន្លែង និងគ្រប់ជំហ៊ានរួមមាន ការប្រមូលប្រព្រឹត្តកម្មពាក់កណ្តាលសំរេច ការទុកដាក់ និងចាក់ចោលសំណល់ ។

សំរាប់សំណល់វេជ្ជសាស្រ្តដែលមិនមានគ្រោះថ្នាក់ ក្រោយពីការបែងចែកពីសំណល់គ្រោះថ្នាក់វាត្រូវបានគេប្រមូលនិង ចាក់ចោលដូចជាសំណល់ទូទៅដែរដែលគេកំពុងអនុវត្តនាពេលបច្ចុប្បន្ន ។

សំរាប់សំណល់វេជ្ជសាស្រ្តដែលមិនមានគ្រោះថ្នាក់នោះ ក៏មានបញ្ហាចំពោះការចាក់ចោលដោយស្ថាប័នវេជ្ជសាស្រ្តឯកជនដោយឡដុំដុតខ្នាតតូចមួយចំនួន ព្រោះមានការបំពុលដោយផ្សែងនិងការថែទាំនិងការអនុវត្ត ។ ដោយការសាងសង់ឡដុំដុតខ្នាតធំចាំបាច់ត្រូវពុះពារឧបសគ្គជាច្រើនដូចជាទំហំនិងថវិការ អាស្រ័យដូច្នេះហើយសំរាប់វិធីសាស្រ្តបណ្តោះអាសន្ន ក្រុមសិក្សាបានផ្តល់អនុសាសន៍ចំពោះការចាក់សំណល់នៅវិទ្យាស្ថានវិជ្ជាសាស្រ្តឯកជនទាំងនោះ ដោយប្រើប្រាស់ឡដុំដុតខ្នាតតូចជាមួយនិងការចាក់ចោលនៅទីលានអនាម័យ ដែលអនុម័តដោយក្រសួងបរិស្ថានជាសំណល់ដែលមានលក្ខណសមស្របសំរាប់សំណល់ឧស្សាហ៏កម្មដែលអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ ។ នាពេលអនាគតសំណល់ ទាំងនោះគួរតែត្រូវបានធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មទាំងស្រុងដោយឡដុំដុតសមស្របមួយ ។ នៅពេលឡដុតកាកសំណល់គ្រោះថ្នាក់ខ្នាតធំត្រូវបានធ្វើការអនុវត្តគេត្រូវត្រួតពិនិត្យអោយបានម៉ត់ចត់នូវផ្សែង បំពុលដែលចេញពីឡដុំដុតខ្នាតតូចដែលមានស្រាប់មួយចំនួន ។

ការងារកែលំអរបែបនេះត្រូវការបទពិសោធន៏ច្រើន ។ តាមច្បាប់ ស្ថាប័នវេជ្ជសាស្រ្តនានាត្រូវទទួលខុសត្រូវលើតំលៃដឹកជញ្ជូនសំណល់ពីកន្លែងទៅទីលាន ។ ដូច្នេះហើយ ក្រសួងបរិស្ថានដោយសហការជាមួយក្រសួងសុខាភិបាលគួរពិនិត្យរកវិធានការរអោយវិទ្យាស្ថានទាំងនោះក្នុងការទទួលខុសត្រូវចំពោះតំលៃសេវា ។

b. ការគ្រប់គ្រងសំណល់ឧស្សាហកម្ម

យោងទៅលើការសិក្សាលើវិស័យឧស្សាហកម្មបរិមាណបញ្ចេញ នៃសំណល់ឧស្សាហកម្មដែលអាចមានបង្កគ្រោះថ្នាក់នោះ មានកំរិតតិចតួច (១.៩តោន/ថ្ងៃ=៦៩៤តោន/ឆ្នាំ) បើប្រៀបធៀបទៅនឹងសំណល់ឧស្សាហកម្មដែលមានគ្រោះថ្នាក ់(៥៦.៣តោន/ថ្ងៃ ស្មើនិង ២០,៥៥០តោន/ឆ្នាំ) ។ ជាងនេះទៀតទីលានចាក់សំរាមសំរាប់សំណល់ឧស្សាហកម្មដែលអនុម័តដោយក្រសួងបរិស្ថានដែលមានលក្ខណសមស្របសំរាប់សំណល់ ឧស្សាហកម្មគ្រោះថ្នាក់ដែលមានទីតាំងនៅក្នុងខេត្តកណ្តាល ។ ដូច្នេះហើយមន្ទីរ បរិស្ថាន និងរ.ក.ស.ភ គួរបង្កើតនៅប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យអោយបានម៉ត់ចត់ទៅលើចំនួនរថយន្តដែលចូលមកទីលានដែលប្រើប្រាស់សំរាប់កាកសំណល់ផ្ទះបាយ ។
សំណល់ឧស្សាហកម្មត្រូវបានចាត់ទុកថាមានកំរិតបំពុលខ្ពស់ ហើយអ្នកដែលបញ្ចេញសំនល់ទាំអនោះនឹងមិនអនុញ្ញាត្តិអោយយកមកចាក់ជាមួយសំនល់ផ្ទះបាយទេ ។

ស្របពេលនេះ បន្ទុក និងស្តង់ដាត្រូវតែរៀបចំជាបន្ទាន់ដោយថ្នាក់ជាតិដើម្បីត្រួតពិនិត្រ និងតាមដានលើបទបញ្ហាទាំងនោះ ហើយអ្នកដែលអ្នកបញ្ចេញសំណល់ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើបញ្ហានេះ ។

ចំពោះឧស្សាហកម្មនានាដែលត្រូវ ចាត់ទុកជាប្រភេទអ្នក ផលិតកាកសំណល់ឧស្សាហកម្មគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់នោះ គេមិនត្រូវអនុញ្ញាតិអោយចាក់សំណល់ទាំងនោះនៅទីលានធម្មតាទេ លុះណាតែគេត្រូវបានធានាថា សំណល់ដែលចាក់នោះ មិនមានគ្រោះថ្នាក់ ។

c. ការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់ពីប្រព័ន្ធលូ

យោងតាមការសិក្សាលើអាងសំណល់ពីលូ បរិមាណភក់ដែលបានចាក់នៅតាមអាងធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មនៅ ទ.ស្ន.ម.ជ មាន តែ៥.៨ម៣ ក្នុងមួយថ្ងៃប៉ុណ្ណោះជាមធ្យម(តាមទិន្នន័យឆ្នាំ ២០០៣) ។ ឧបមាថា ៣០% នៃចំនួនប្រជាជននៅភ្នំពេញដែលមាន ១.២០០.០០០នាក់ កំពុងប្រើអាងប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់ពីលូ នោះជាការប៉ាន់ស្មានបរិមាណបញ្ចេញ ដោយយោងតាមទិន្នន័យប្រទេស ជប៉ុនគឺអាចមាន ៣០៦ម៣ ក្នុងមួយថ្ងៃត្រូវជា **៥៣ដង** ច្រើនជាងបរិមាណបញ្ចេញបច្ចុប្បន្ន ។

ផ្អែកតាមលទ្ធផល❶ អាងទឹកស្អុយមិនដំណើរការទេដោយសារតែភាគច្រើនមានសំណល់ភក់ពេញ ឬ❷ ប្រសិនបើសំណល់ភក់កំពុងត្រូវបានប្រមូល មានន័យថាវាមិនអាចយកទៅចាក់ទីណាផ្សេងមិនត្រឹមត្រូវខុសពីអាងប្រព្រឹត្តិកម្មនៅ ទ.ស្ន.ម.ជ បានឡើយ ។

ដើម្បីកែលំអស្ថានភាពនេះ សាលាក្រុងភ្នំពេញគួរតែចាត់វិធានការមួយចំនួនដូចតទៅ :

- ស្រាវជ្រាវលក្ខខណ្ឌបង្កើតអាង និងប្រមូលសំណល់ភក់ហើយផ្អែកតាមលទ្ធផលរកឃើញត្រូវបង្កើតផែនការគ្រប់គ្រងអាងទឹកស្អុយ និងសំណល់ភក់ទឹកស្អុយ ។
- ពិនិត្យមើលស្តង់ដាគ្រប់គ្រងទឹកស្អុយ និងបង្កើតច្បាប់សំរាប់អាងទឹកស្អុយ ហើយរឹតបន្តឹងចំពោះការចាក់សំណល់ ភក់ទឹកស្អុយមិនបានត្រឹមត្រូវ ។
- ផ្អែកតាមផែនការគ្រប់គ្រងអាងទឹកស្អុយ និងសំណល់ភក់ ត្រូវបង្កើតប្រព័ន្ធប្រមូលនិងកសាងមធ្យោបាយថ្មីធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់ភក់ ។
- នៅពេលមធ្យោបាយថ្មីធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់ភក់ត្រូវបានកំពុងកសាង ត្រូវថែទាំ និងប្រើអាងប្រព្រឹត្តិកម្មដែលមានស្រាប់នៅទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ ។

7.2 អនុសាសន៍

7.2.1 អនុសាសន៍សំរាប់ការកែលំអរផែនការមេ

a. តំបន់ដែលគ្មានសេវាកម្មសំណល់និងតំបន់មានសេវាកម្មតែមិនគ្រប់គ្រាន់

- សាលាក្រុងភ្នំពេញ និងក្រុមហ៊ុនឯកជន (ស៊ិនទ្រី) គួរតែគូសបញ្ជាក់ពីតំបន់ដែលគ្មានសេវាកម្មសំណល់និងតំបន់ដែលមានសេវាកម្មតែមិនគ្រប់គ្រាន់ដែលមានក្នុងទីក្រុង ហើយធ្វើការកែប្រែកិច្ចសន្យាដើម្បីអនុញ្ញាតិអោយ រ.ស.គ.ភ ផ្តល់សេវាកម្មប្រមូលសំណល់ដល់តំបន់ទាំងនោះ ។
- សាលាក្រុងភ្នំពេញ/មន្ទីរបរិស្ថានរាជធានីភ្នំពេញគួរបង្កើតប្រព័ន្ធសំរាប់ត្រួតពិនិត្យនិងគ្រប់គ្រងសេវាកម្មដែលផ្តល់ដោយ រ.គ.ស.ភ និងក្រុមហ៊ុនឯកជន។

b. ការបង្កើតនូវប្រព័ន្ធទីលានចាក់ចុងក្រោយសមស្រប

- រ.គ.ស.ភ គួរតែបន្តគំរោងសាកល្បងស្តីពីការកែលំអទីលានស្ទឹងមានជ័យ ហើយអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពរបស់ខ្លួននៃការគ្រប់គ្រងទីលាន ។
- រ.គ.ស.ភ គួរតែបង្កើនកំរិតប្រតិបត្តិទីលានប្រកបដោយអនាម័យនៅទីលានស្ទឹងមានជ័យជាជំហាន១
- រ.គ.ស.ភ គួរតែពន្យល់ពីផលប្រយោជន៍កើនឡើងដែលជាលទ្ធផលនៃការកែលំអរប្រតិបត្តិការណ៍ទីលាន ដល់អ្នកប្រើប្រាស់ ហើយស្នើអោយអ្នកទាំងនោះយល់ពីភាពចាំបាច់នៃការបង្កើនកំរៃទីលាន ហើយយល់ព្រមលើតំលៃនោះ ។
- រ.គ.ស.ភ គួរតែចចារជាមួយអ្នកប្រើប្រាស់ទីលានស្តីពីការបង្កើនតំលៃទីលានជាជំហាន១ដើម្បីគ្របដណ្តប់លើការចំណាយនៃប្រតិបត្តិការណ៍ទីលាន ។
- រ.គ.ស.ភ គួរតែពន្យល់ពីសកម្មភាពនានាដេលបានធ្វើស្តីពីការកែលំអរទីលានស្ទឹងមានជ័យ ហើយបញ្ចុះបញ្ចូលមិនត្រឹមតែប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅជុំវិញប៉ុណ្ណោះទេ តែត្រូវដល់ប្រជាជនទាំងអស់ដើម្បីអោយគេចូលរួមការចំណាយសំរាប់ការប្រតិបត្តិទីលានអោយបានសមស្រប ។

c. ការប្រតិបត្តិនៃគំរោងអាទិភាពនានា

- ដោយគិតទៅលើការលំបាកផ្នែក្នុងក្នុងការបង្កើនថវិកា ក្រុមសិក្សាបានផ្តល់អនុសាសន៍ថា សាលាក្រុងភ្នំពេញខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីរកថវិកាដែលជាជំនួយបរទេសសំរាប់អនុវត្តផែនការអភិវឌ្ឍទីលានដង្កោនិងគំរោងពង្រីកសេវាកម្មសំណល់ ។
- ដើម្បីអោយថវិកាគំរោងមាននិរន្តភាពដោយគ្រាន់តែទទួលបានប្រាក់ចំណូលដែលបានមកពីកំរៃសំណល់ សាលាក្រុងភ្នំពេញគួរតែស្វែងរកប្រព័ន្ធកំរៃប្រាក់ចំណូលដែលមានស្ថេរភាព ដោយផ្អែកលើការបង្កើតនូវប្រព័ន្ធអត្រាកំរៃច្បាស់លាស់និងសមស្របដែលអ្នកប្រើប្រាស់អាចទទួលយកបានដោយពេញចិត្ត ។
- សាលាក្រុងភ្នំពេញគួរតែពន្យល់ហើយពន្យល់ទៀតស្តីពីគំរោងអភិវឌ្ឍទីលានដង្កោដល់ប្រជាពលរដ្ឋទាំងអស់ដែលរស់នៅជិតនិងជុំវិញទីតាំងគំរោង រហូតដល់ដំណាក់កាលអនុវត្តគំរោង ដើម្បីធានាថាពួកគេយល់ដឹងគ្រប់គ្រាន់ ហើយនិងបង្កើតនូវការយល់ព្រមជាសារធារណៈ ។
- ដើម្បីត្រួតពិនិត្យប្រតិបត្តិការទីលាននៅទីលានថ្មី មន្ទីរបរិស្ថានគួរតែបង្កើតគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យដោយសហការជាមួយក្រសួងបរិស្ថាន អាជ្ញាធរខ័ណ្ឌ សង្កាត់ ប្រជាពលរដ្ឋ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាននានា ។ល។

d. ការទិញដីសំរាប់តំរូវការហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនានាដើម្បីអនុវត្តផែនការមេ

- សាលាក្រុងភ្នំពេញគួរតែទិញដីសំរាប់ការធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មសំណល់ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទីលាននានា អោយស្របទៅតាមយុទ្ធសាស្ត្រដែលបានកំណត់ក្នុងផ្នែកទី3នៃរបាយការណ៍នេះ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ការទិញដីកាន់តែលំបាកឡើង១នៅពេលដែលប្រជាជនកាន់តែច្រើនឡើង១កាន់តែមានគំនិតថានេះមិនមែនជាបញ្ហាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគាត់នោះ។ សាលាក្រុងភ្នំពេញគួរតែស្វែងរកទីតាំងនានាអោយបានមុនសិន។